STATVTA

GENERALIA BARCHINONENCIA REGVLARIS OBSERVANTIÆ.

Seraphici S.P.N. Francisci pro eius Cismontana familia nouissimè in Comitijs Generalibus intermediis Segouiæ habitis anno Domini 1621. sub R. P. F. Benigno à Genua totius Ordinis Generali Ministro accuratiùs reuisa & faciliori methodo disposita, summo Patrum consensu recepta, & approbata.

Tandem in hac secunda editione iussu eiusdem R. P. Prouincijs Gallicis accommodata, ablatis nonnullis, paucis tamen, quæ earumdem praxi & viuendi modo non congruebant.

[redacted]

estinat ad S.ti franc:

[redacted]

Conuentus de Vrbe

PARISIIS,
Apud LAVRENTIVM SONNIVM, viâ Iacobeâ, sub Circino Aureo.

M. DC. XXII.

CVM PRIVILEGIO REGIS.

Prouerbior. 1.

AVdi fili mi diſciplinam patris tui, & ne dimittas legem matris tuæ, vt addatur gratia capiti tuo, & torques collo tuo.

PROLOGVS.

Eccleſiaſt. 1. Psalm 102. Pſalm. 103.

ET ſi nihil ſub Sole nouum, veruntamen renouandam vt Aquilæ iuuentutem noſtrã Regius Pſaltes cecinit, & faciem terræ renouari precatur, & ſpiritu mentis noſtræ renouari, nouumque induere hominem, Apoſtolica voce præcipimur. Non igitur mirum, cum homo numquam in eodem ſtatu perſiſtat, ſi pro eius mutabilitate, & pro temporum varietate, etiam ſtatuta regularia, quæ ſpiritualem hominis renouationem, ipſiuſque in melius conuerſionem enixè intendunt (eorum tamen immobili permanente intento) interdum renouentur, & reformentur interdum. Ipſe etenim Dominus ea, quæ in Veteri teſtamento inſtituerat, laudabiliter innouauit in nouo. Nam quæ vſu vileſcunt, antiqua pariter, & renouata delectant; neque ſecundùm Canonicas ſanctiones reprehenſibile eſt iudicandum, ſi propter temporum viciſſitudinem ſtatuta varientur humana. Hinc eſt, quod poſt illa ſacroſancta noſtrorum Priorum Patrum & zelo, & pietate ſanctè fulgentium, Narbonenſia ſtatuta ſub Seraphico Doctore

Epheſ 4.

Quare oporteat interdum renouari ſtatuta.

Cap. non debet decō. ſangui. & affini.

Narqonenſia prima Ordinis

S. Bonauentura tunc nostri Ordinis Generali Ministro edita, & post alia, quæ antiqua nuncupantur in Capitulo Perpinianensi, (vt creditur) anno Domini 1331. in duodecim capita redacta, vtraque pro vniuerso ordine condita: Patres Vicarij Prouinciales regularem nostri Ordinis Obseruantiam in hac Cismontana familia tunc temporis amplectentes, in Conuentu S. Mariæ de Iesu Barchinonæ, anno à mundo redempto, 1451. Capitulariter congregati, Apostolica D. Eugenij IIII. & Nicolai V. sibi indulta facultate, statuta, tam Apostolica, quàm ordinis in vnum compegentes, multisque pro tunc minus necessarijs omissis, & quibusdam permutatis, & abbreuiatis, & nonnullis, quæ commoda videbantur, adiectis, nunquam satis laudata statuta, quæ Barchinonensium huc vsque nomen retinent, per nouem capitula disposita in lucem dederunt. At vero vnione omnium fratrum Obseruantium sub vno capite in duabus familijs coniunctorum, & eorum à Conuentualibus separatione, omnino per Sedem Apostolicam facta à Commissario generali, & Vocalibus Cismontanis in Capitulo generali Tolosæ anno salutis 1532. legitimè congregatis, eademmet Barchinonensia statuta (quæ paulò antea, anno videlicet 1528. Parmæ per Capitulum generale fuerant probata)

Marginalia: statuta sub S. Bonauēt. — Antiqua Perpin. edita — Barchinonēsium institutio. — Ex Memor. Ordin. & ex im. barch. — Ex bulla vnionis Leonis X. — Eorumdem emendata renouatio facta Tolosæ. — Ex memor.

perpenso, maturoque habito consilio examinata, discussa, & emendata, addendis additis, & detrahendis semotis, in nouam formam redacta prodierunt. Posteà verò in quadam Congregatione generali Burgensi anno 1549. decretum est, vt statuta ipsa Barchinonensia simul, & alia in Comitijs generalibus edita, in epitomen redigerentur per quosdam Ministros ibidem designatos. Quod tamen effectu caruit vsque ad Comitia generalia Salmant. anno 1553. celebrata, in quibus vtraque familia, Cismontana videlicet, & Vltramontana ipsa eadem Barchinonensia statuta, nonnullis mutatis, quibusdam sublatis, & alijs additis, complectens, ad duodecim regulæ capitula, singulis pro singulorum Obseruantia, applicata sub titulo Salmanticensium, siue Monelianensium per vniuersum ordinem seruanda, amplissima D. Iulij III. Apostolica confirmatione accedẽte promulgauerat. Attamen in generali Capitulo Vallisoletano anno 1565. habito sub D. Cardinali Clibello, Sedis Apostolicæ Legato, & eiusdem Capituli presside nostra Cismontana familia sua Barchinonensia statuta re assumens per illa dumtaxat) Salmanticensibus debita cum reuerentia vale dicto) ipso domino Legato Apostolico annuente obtinuit, vt antea gubernari. In Capitulo autem intermedio, siue Congregatione generali

Ex tab. cõg. gen. Burgens.

Ipsorum Salmanticæ ab vtráq; familia receptio, & ad singula Regulæ capita coaptatio.

Ex Samã.

Eorundem à Cismõtana familia re assumptio.

Ex tab. ca. gen. Vallis.

Ad formam 5. Co nc. T. id.

Toleti emẽdata concinnantur. Toleti habita sub Reuer. P. Fr. Francisco Gonçaga Ordinis Generali Ministro anno 1583. ipsamet statuta, & patrum nostrorum decreta Barchinonæ ædita, & Tolosæ renouata ad normam sancti Concilij emendata, & iuxta decreta Pontificia discussa, & secundùm temporum exigentiam accommodata, demptis, quę iam erant omnino abrogata, & nonnullis ex nostri Ordinis statutis (Salmanticensibus præsertim suprà memoratis) quæ ad pręstantiorem ordinis gubernationem visa fuut necessaria, assumptis, nouiter reformata, & correcta ex speciali authoritate Apostolica ipsi Ministro generali commissa, remanserunt. Cùm verò temporibus succedentibus, & à Summis Pontificibus quamplurimæ sint emanatæ sanctiones, & in generalibus Comitijs subsequentibus iuxta temporum, & personarum varietates diuersa sint condita statuta, à sancta Sede Apostolica probata, & confirmata: visum fuit patribus ad Comitia generalia congregatis iterum Toleti anno 1606. vt per Patres ad id destinatos omnia supradicta statuta, & decreta in compendium redigerentur, & debita forma disponerentur, quatenus typis mandari possint. Hoc autem, vt consultius ageretur dilatatum est vsque ad Comitia generalia iterum Salmanticę habita anno 1618. vbi statuta omnia Ordinis cum Apostolicis

Ex Tolet.

Salmant. iterum ad regulæ capita applicari decernuntur.

Ex tab. cap. gen. Tolet.

Ex tab. cap. gen. Salmãt.

Inconuenientia inde exorta.

ſanctionibus ad ſingula regulę Capitula iterum coaptari, & ad illorum Ordinem in lucem prodire placuit: ſed familia ferè tota ęgreferente, Barchinonenſium ſtatutorum nomen, & ordinem amittere, infectum remanſit opus. Vnde cum confuſione non modica ob tantam conſtitutionum indigeſtam multitudinem ſimul, ac ignoratione earundem emergentibus, omnium Obſeruantiam collabi, vereatur: Nos Miniſter, & Commiſſarius generalis ſimul atque totum Capitulum generale intermedium Ciſmontanæ familiæ anno Domini 1621. in Conuentu ſancti Franciſci ciuitatis Segouię, in feſto Pentecoſtes legitime congregatum, prædeceſſorum noſtrorum veſtigijs inhærentes, authoritate nobis in hac parte iure conceſſa freti, maturo præhabito conſilio, ipſa Barchinonenſia ſtatuta, Toleti vt dictum eſt reformata, diligenter examinauimus, ſingulorum originem, ſiue primæuam inſtitutionem accuratè exquirentes, & ea, quæ iam erant omnino abrogata, adimentes, alia ex noſtri Ordinis ſtatutis pro hac Ciſmontana familia in Comitijs generalibus, videlicet Romæ anno 1587. Vallisol. 1593. Victoriæ 1596. Romæ iterum 1600. Toleti 1606. Romę rurſus 1612. confectis concinnauimus, & cęteris abolitis, iuxta temporum, & perſonarum, qualitatem, quædam, tùm ex vetuſtioribus noſtris,

Nouiſſima omnium ſtatutorum recognitio, eorumque in nouam methodum reductio.

Cap. cum acceſſiſſent de conſt.
Cap. ex lit. eodem
Cap cũ cõſuętudin. de conſuetud.
Cap. Nou. de his, quæ fiunt à Prælatis.

Quæ addita, & quare.

tùm ex Vltramontanis desumpta, addenda censuimus, cum certis antiquis, laudabilibus tamen (quę obliuioni tradebantur) consuetudinibus, vel àd maiorem rerum iam prę scriptarum explicationem, aut moderationem, vel quia in ijs frequentiùs peccari compertum est, vel quia nondum superindesatis opportune prospectum esse videretur. Nonnulla etiam, quę in præsentibus Comitijs sunt nouiter instituta, & insuper decreta omnia Pontificia à regularibus obseruanda recognouimus, & in proprijs locis pręscripsimus eaque omnia ad cōpendium, & certam methodum redigi, ac ordinari diligenter curauimus. Quæ nimirùm etsi multa videantur numero, consideratis nihilominus, tam multis, varijs, ac diuersis nostri Ordinis, per vniuersum mundum mirum in modum dilatati munijs, officijs, ministerijs, & functionibus (quæ legibus indigent) omnia, non solum vtilia, sed omnino necessaria debent iudicari, præsertim cum Philosophus doceat, maximè expedire, bene institutas leges omnia quæcumque possunt, complecti, ac definire, minimamque partem iudicum arbitrio relinquere. Et quamuis ferè omnia, quæ in his constitutionibus continentur, decreta sint in statutis, & constitutionibus Capitularibus nostri Ordinis, iam dudum à sancta Sede Apostolica probatis;

Noniter instituta quædam. Decreta omnia Pontificia. Quo ordine disposita. Ne multa censeantur.

Arist. li. r. Rhetor, c. 3.

Etsi fere omnia iam dudum instituta, & à S. sede probata: pedibus tamen Summi Pontificis,

nihilominus tamen hæc, & omnia, & singula quæ in hac generali Congregatione Segouienſi, diſciplinæ inſtaurandæ, ac retinendæ ſtudio ad Dei omnipotentis laudem, & gloriam acta, decreta & conſtituta ſunt, ea qua debemus obedientia, humilitate, ac reuerentia pedibus ſancti Domini noſtri Papæ, & eiuſdem ſanctæ Sedis, ſuo iudicio, authoritate, & cenſura emendanda, & corrigenda, ſubijcimus, & ſubiecta eſſe profitemur. Omnes autem, & ſingulos noſtræ Religionis fratres hortamur in Domino, ſtrictè, qua poſſumus authoritate, præcipientes, vt ea, quo debent ſuæ profeſſionis ſpiritu, ſuſcipiant, ac ſuſcepta eodem Chriſtianæ pietatis, & religionis ſtudio in vſum, & conſuetudinem inducant, & inuiolatè ſeruanda curent.

& eiuſdem Sedis ſubijciuntur.

Ad fratres pro eorum receptione, & obſeruatione exhortatio.

APOSTOLICA DECRETA TAM IN TOLETANA STATVTORVM EDItione prętermiſſa, quàm poſteà à Summis Pontificibus emanata, quæque nimirum in præſentibus inſeruntur.

A Gregorio XIII.

DE ingreſſu Prę latorum in Monaſteria monialium.
De appellatione, & recurſu ad tribunalia ſęcularia, deque viſitatoribus obtemperandis.
De receptione deſcendentium ex genere infecto.

A Sixto V.

DE illegitimis, & criminoſis non recipiendis, deque nouitiorum receptione.
Eiuſdem declaratio, & moderatio ſuper eiſdem.
De licentia ab hoſpitalibus expetenda.
De temere accedentibus ab Romanam curiam.
De ſeruandis in promotione ad ordines.
De officio & poteſtate Commiſſarij Generalis Indiarum.
De officio ſanctiſſimi Sacramenti ſingulis quintis ferijs celebrando.

A Gregorio XIIII.

MOderatio & declaratio constitutionum Sixti V. super illegitimorum, & criminosorum receptione.
De duratione Commissariorum Generalium apud Indos residentium.

A Clemente VIII.

DE eorum professionis validitate qui contra constitutiones Sixti V. & Gregorij XIIII. recipiuntur.
Facultas ministris Hispaniarum concessa recipiendi nouitios extra capitulum, & per se vel per alios illorum informationes faciendi.
De institutionibus super receptione, & educatione nouitiorum.
De non promouendis ad officia ordinis, qui vitam regularem ducere non possunt.
De munerum largitione regularibus vetita.
De fratribus extra claustra cum scandalo delinquentibus.
Declaratio super Bullam Cruciatæ.
De casuum reseruatione.
De Discretis conuentuum ad Capitula Prouincialia submouendis.

A Paulo V.

DE numero fratrum in singulis Conuentibus prescribendo.

De non promouendis ad officia prelatorum, qui communem viuendi formam in omnibus non sequantur.

De fauores extra ordinem procurantibus.

De patrum ordinis, & Prouinciarum voto, & precedentia.

De patribus Prouinciarum priuilegio non instituendis.

De conseruatione eleemosynarum pro locis terrę sanctę oblatarum.

De Officio Conceptionis Virginis Marię singulis Sabbatis celebrando.

De Officio sacrorum Stigmatum B. P. N. Francisci prima die cuiusuis mensis non impedita recitando.

TABVLA
CAPITVLI GENERALIS INTERMEdij Segouienſis.

IN DEI NOMINE AMEN.

HÆC eſt tabula celeberrimæ huius generalis Congregationis, ſiue Capituli intermedij, pro noſtra Ciſmontana familia, in hoc Conuentu Seraphici Patris noſtri Franciſci Segouienſi Almæ Prouinciæ Immaculatæ Conceptionis, celebrati in vigilia Pentecoſtes die vigeſimo nono menſis Maij anno Domini milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo primo, ſub Reuerendiſſimo P. N. F. Benigno à Genua, totius Ordinis Minorum regularis Obſeruantiæ Miniſtro generali, in hoc Capitulo ad præſcriptum Apoſtolicum Leonis Decimi præſidente.

In primis, triennio Reuerendiſs. P. F. Ioannis Venido in hac Ciſmontana fami-

lia Commissarij generalis transacto, suoque cursu laudabiliter consummato, noster Reuerendissimus P. F. BERNARDINVS DE SENIS Prouinciæ Portugalliæ Pater, omnibus vnanimi consensu, nemine dempto, suffragantibus, in generalem Commissarium nostri Seraphici Ordinis, in hac Cismontana familia feliciter electus est.

Diffinitor perpetuus, & Pater Ordinis pro hac Cismontana familia Reuerendissimus P. F. Ioannes Venido Commissarius generalis præteritus censeatur.

Procurator Generalis Ordinis in Romana Curia.

ADm. R. P. F. Bonauentura de Masignana, Prouinciæ Marchię Minister.

Commissarius Ordinis in Romana Curia.

ADm. R. P. F. Antonius Deça Prouincię Immaculatę Conceptionis Pater.

Diffinitores generales pro hac Cismontana familia.

ADm. R. P.F. Alphonſus Vargas Carthaginenſis Prouinciæ Pater, & Cuſtos.

Adm. R. P. F. Didacus de Vera Prouinciȩ S. Pauli Diſcalciatorum fratrum Miniſter.

Adm. R. P. F. Ioannes Cusfeldius Prouinciȩ Colonienſis Pater, & Commiſſarius.

Adm. R. P. F. Hugo Cauellus, Prouinciȩ Hiberniȩ Cuſtos.

Adm. R. P. F. Iacobus Lafroigne, Prouinciæ Franciæ Pariſienſis Cuſtos.

Adm. R. P. F. Petrus Cordurerius Prouinciæ S. Ludouici Cuſtos.

Guardianus, & Commiſſarius Terræ Sanctæ.

R. P. F. Thomas de Nauaria Romanȩ Prouinciȩ Pater.

Guardianus Conſtantinopolitanus.

R. P. F. Didacus de Roma Prȩdicator Prouinciȩ Romanȩ alumnus.

Satuta generalia.

STatuta generalia Barchinonensia in præsentibus comitijs recognita, & examinata, & nouo ordine disposita, à toto Discretorio recepta, & à Diffinitorio probata, vt typis mandentur, & ad singulas Prouincias transmittantur, Reuerendissimi curent.

Pro Monialibus.

STatuta Toletana pro Monialium Hispaniarum regimine condita, & cætera in Capitulis generalibus subsequentibus edita, cum decretis Apostolicis ad eas spectantibus, etiam Reuerendissimorum curæ sit, vt omnia recognita, & debito ordine disposita, excudantur vulgari sermone, singulisque Conuentibus mandentur.

Insuper, vt Abbatissarum electiones qua decet, suffragantium prudentia, earum meritis, quæ eligendę sunt, matura discretione perpensis, fiant, statuitur, quod illæ dumtaxat Moniales, quæ sextum professionis excesserint annum, in electione Abbatissæ suffragentur.

Erectio Custodiæ.

ERigitur noua Custodia fluminis Viridis sub titulo, & tutela S. Catharinæ à Prouin-

à Prouincia Mechoacan omnino ſeparatâ, & Commiſſario generali Nouæ Hiſpaniæ immediatè ſubiecta.

Patronatus generalium Congregationum.

OMnium Patrum vnanimi conſenſu, ac debita cum gratiarum actione recipitur Patronatus perpetuus omnium generalium Comitiorum in hac Ciſmontana familia vbilibet celebrandorum, quem Illuſtriſ. DD. D. Ioannes Andreas Hurtado de Mendoça, & D. Maria de Cardenas Marchiones de Cañete, ſua in noſtrum Ordinem ſingulari pietate, ac deuotione dignati ſunt expoſcere, & eleemoſyna neceſſaria, modo tamen nobis licito, dotare.

Patronatus Capitulorum generalium Vltramontanæ familiæ.

ETiamque eodem conſenſu, eádemque met gratificatione, ab hac Ciſmontana familia acceptatur Patronatus omnium Capitulorum generalium, in Vltramontana familia perpetuò celebrandorum, per eoſdem Illuſtriſ. DD. Marchiones ſimiliter expetitus, atque dotatus.

Sequuntur suffragia.

PRo Beatiſsimo Patre D. N. Gregorio XV. Pontifice Maximo, & pro eius incolumitate diuturna, à quolibet Sacerdote huius familię tres Miſſę celebrentur.

Pro Catholico Hiſpaniarum Rege noſtro Philippo IIII. proque Regina, & Prole regia omnes Sacerdotes duas Miſſas celebrent.

Ita factum quia in Hiſpanijs, & Hiſpanorũ expenſis, habitum & capitulum. cum in Gallijs habebitur, mutabuntur vices.

Pro Christianiſsimis Rege, & Regina Francorum vna Miſſa dicatur.

Pro Sereniſsimis Infantibus Archiduciſsibus vna Miſſa.

Pro Illuſtriſ. ac Reuerendiſ. D.D. Cardinali Verallo noſtri Ordinis protectore digniſsimo vna Miſſa.

Pro Illuſtriſ. D.D. Marchione, & Marchioniſſa de Cañete noſtre generalis Congregationis Patronis meritiſsimis à quolibet Sacerdote vna Miſſa celebretur, & à Clericis, & laicis centum Pater noſter, & totidem Aue maria dicantur.

Fratres defuncti.

A Capitulo generali vſque ad pręſens in hac familia deſiderati ſunt mille ſeptemcenti & ſexaginta fratres noſtri, quorum animę, & omnium fidelium de-

ſunctorum per miſericordiam Dei requieſcant in pace. Amen.

F. Benign. à Genua Miniſter generalis

Fr. Ioann. Veni de Cōmiſſarius generalis Indiarū.

F. Alphōſus Vargas Diffinitor generalis

F. Ioannes Cusfeldius Diffinitor generalis

Fr. Hugo Cauellus Diffinitor generalis.

Fr. Petrus Cordurerius Diffinitor generalis.

F. Bernardin. de Senis Cōmiſſarius generalis.

F. Antonius Daça Commiſſarius Curiæ.

Fr. Didacus de Vera Diffinitor generalis.

Fr. Iacobus Lafroigne Diffinitor generalis.

Fr. Didacus Baraſſa Miniſter Caſtellæ & præſes Diſcretorij.

Fr. Ioannes Franciſcus Collantes Secretarius in hac familia.

DE NOVITIORVM RECEPTIONE, ET eorum institutione.

CAP. I.

De qualitatibus recipiendorum. §. 1.

:x regula. STATVIMVS quòd veniens ad ordinem (vt docet Regula) sit fidelis, & Catholicus de nullo errore suspectus. Recipiendi sint fideles.

x regula, :ex Cōcil. iidē sess. 4 can. 6. Sit etiam matrimonio consummato non ligatus, nam qui contraxit matrimonium ratum non consummatum (vt decernit Concilium Tridentinum sub anathemate) potest Religionem approbatā ingredi, & profiteri. Non ligatī matrimonio cōsummato.

:ca. Aga. :27.q.2. um sis, & ex parte, ba. de nuers. cō a. Si verò veniens ad ordinem sit matrimonio consummato astrictus, ad præscriptum Regulæ, & Sacrorum Canonum, poterit admitti. Vxorati qualiter recipiendi.

Sit rursus corpore sanus, præsertim à morbo contagioso, nam per ordinis Cōtagiosis morbis in-

fecti non recipiendi. antiqua statuta, & ex Romani Pontificis declaratione nullo modo recipiẽdi sunt, qui publicis, aut secretis infirmitatibus (contagiosis tamen) laborauerint, quorum receptio, & professio censenda est nulla, si interrogati (vt moris est) veritatem negauerint. Ex c. 5. Ro. thoma ann. 1516. ex Salm. c. 2.

Aliis cõditionibus præditi. Sit quoque animo promptus, conditione liber, ætatem sexdecim annorum habens completam, nulla vulgari infamia maculatus, & Sacramento Cõfirmationis insignitus. Ex antiquis 1 ça.

Competẽter literati & qualiter. Sit competenter literatus, ita vt iuxta decretum Apostolicum eam literarum scientiam calleat, aut illius addiscendæ spem indubiam præseferat, vt suis temporibus ordines iuxta decreta sacri Concilij Tridentini suscipere valeat. Ex const. Ap. Clem. 8. cũ ad regularẽ, &c.

Illegitimi nõ recipiẽdi, nisi prius de illorum vita, & moribus inquiratur. Sit præterea legitimè natus, nam illegitimi quouis illicito thoro geniti, iuxta Apostolicum decretum, non sunt recipiendi, nisi priùs de illorum vita, & moribus inquiratur. Ex const. Ap. Greg. 14. circunspecta.

Illegitimus eius patre in Religione viuente, non admittendus. Filius verò illegitimus, cuius pater in nostra Religione professus fuerit, ipso patre viuente, nullatenus potest admitti ex eodem Apostolico decreto. Ex eadem const. Ap.

Bono genere ortus. Sit etiam bono genere ortus, non descendẽs ex conuersis Iudæis, vel Mahumetanis, vel hæreticis quantumuis remotis, nec ex Gentilibus modernis. Ex Tolet. 1583.

Ex const. Ap. Paul. 4 Apost. offici, & Greg. 13. consueuit.

Genere infecti intra quartũ gradum inhabiles.

Ex Apostolicis quidem sanctionibus inhabiles ad nostræ Religionis habitũ, & professionem suscipiendam censendi sunt omnes descendentes intra quartum gradum à Iudæis, vel Mahumetanis, illorúmque professio irrita, & nulla eisdem Apostolicis decretis declaratur.

Ex Tolet. 1583.

Ab ordine sic infectus expellendus.

Atque adeò quoties certò constiterit de veritate huius defectus, statim ab ordine expellatur qui in eo comprehensus fuerit: quare præcipitur, vt ante professionem cuicumque nouitio fiat protestatio de hac re, prout inferiùs dicetur.

Ex Const. Ap Sixt. 5. cũ de omnibus, & ex eiusdẽ moderat. ad Rom.

Inhabiles criminosi, & qualiter.

Inhabiles etiam iuxta Apostolicas sanctiones censendi sunt, & censendos declaramus ad nostræ Religionis ingressum, quamuis professio ab eis emissa valeat, criminosos omnes in eisdem decretis expressos.

Ex eisdem.

Debitis grauati, & reddẽdis ratiocinijs obnoxii, item inhabiles.

Sit tandem, qui recipi optarit, debitis expeditus, ita vt nec reddere rationem bonorum sibi concreditorum teneatur, censendi namque sunt inhabiles ex eisdem decretis Apostolicis, debitis, vel ratiocinijs grauati.

Ex eisdem.

Pœnæ à suscipientibus inhabiles subeundæ.

Quapropter quicumque inhabiles eiusmodi, videlicet genere intra quartum gradum infectos, criminum reos, siue suspectos, debitis grauatos, & ratiocinijs obnoxios scienter receperint, vocis actiuæ, & passiuæ, necnon offi-

ciorum, graduum, honorum, & dignitatum actualium perpetuam, eo ipso priuationem se nouerint incursuros, & insuper inhabiles, & incapaces ad illa, & alia quæcumque in posterum obtinenda, per supradicta decreta Apostolica censeantur.

Alterius ordinis professi non recipiantur. Nullus de cætero alterius Religionis frater ad nostrum ordinem recipiatur, quamuis habeat facultatem suorum superiorum, ne fortè contra dispositiones Apostolicas fieri contingat, cùm iam ferè omnes ordines priuilegijs Apostolicis gaudeant, ne eorum Religiosis ad aliam religionem transire liceat. Ex prim. Barchin.

Conuentuales qualiter recipiendi. Conuentuales verò religiosi, cùm nostram regulam quodammodo profiteantur, recipi poterunt, dum modo priùs per annum nobiscum morentur, quo finito suis priuilegijs renunciantes, publicè professionem in nostro ordine solitam emittant. Ex Salmãt. c.

Habentes patres, aut sorores pauperes non recipiendi. Statuimus denique, vt nullo modo recipiantur habentes patres, matres, aut sorores pauperes, adeò quòd sine ipsis viuere non possint. In hac Segou. cong.

Vitiatus corpore nõ recipiẽdus. Nec recipiatur omnino quispiam corpore vitiatus, nec alia ex parte corporis defectuosus. Ex Rom. 1587.

De receptione ad Ordinem.

§. 2.

Ex regula. DEclaramus, quòd secundùm regulam soli Ministri Generalis, aut Prouincialis habent authoritatem ordinariam recipiendi ad nostram Religionem venientes. Soli Ministri Generales, aut Prouinciales possunt nouitios recipere.

Ex Tolet. 1583. Cùm autem Minister, aut Commissarius Generalis possit, (Domino Nicolao Tertio sic declarante) limitare facultatem, quam habent Prouinciales Ministri admittendi nouitios, decernimus, vt Ministri Prouinciales, non possint committere Guardianis, nec quibuscumq; alijs religiosis facultatem, vt nouitios recipiant, nisi consẽtiat definitorium. Nulli concedenda facultas nouitios recipiendi.

Ex regula. Quinimò declaramus, ipsos Prouinciales Ministros teneri in conscientia, eosdem nouitios personaliter per se ipsos examinare de omnibus conditionibus suprà memoratis. Ministri nouitios per se examinare tenentur.

Ex const. Ap. Sixt. 5. cũ de omnibus, & aliis. Nec eos recipere valeant iuxta Apostolicam sanctionem, nisi constet ipsos non humana aliqua ratione, sed tantùm deuotionis, & pietatis feruore vitam religiosam sponte, & ex animo elegisse. De nouitiorum deuotionis, & pietatis feruore constet.

Ex eisdem. Et quoniam per supradicta Apostolica decreta sub eisdem pœnis cauetur, vt nullus minor sexdecim annis ad professionem recipi possit, nec debeat Inquisitio de cõditionibus requisitis facienda.

donec de conditionibus ibidem memoratis inquiratur: decernimus ac declaramus, inquisitionem eiusmodi tali ordine fieri debere.

Primò de nominibus parentum, & primogenitorum, deque eorum officijs, & patria. 1 Ex eisdem const. Ap.

Secundò an religionem ingredi cupientes sint legitimè nati, sin minus in quo gradu illegitimationis sint geniti. 2 Ex eisdem præsertim Greg 14.

An illegitimè natis tot vitæ, & morum suffragentur merita, vt natalium suppleant defectum, eorumque receptio religionis commodo profutura videatur. 3 Ex eisdem.

An in vita, & moribus sint probati, ita vt neque aliquorum criminum, qualia sunt homicidia, furta, latrocinia, vel alia similia, aut grauiora rei, vel suspecti existant, vt propterea damnati sint, aut ne damnentur formidet. 4 Ex eisdem præsertim Six. 5.

An sint supra vires facultatum suarum grauati, vel reddendis ratiocinijs ita obnoxij, vt ex huiusmodi causa, lis, vel molestia eis iam illata, vel timendũ sit ne inferatur. 5 Ex eisdem.

Vlteriùs iuxta regulam, & ordinis statuta inquiratur, an sint vinculo matrimonij consummati liberi. 6 Ex regula.

An sint aliqua infamia vulgari ipsi, vel eius progenitores maculati. 7 Ex cõst antiq. ord.

An sint bono, fideli, & Catholico

8 Ex const. Pau. 4 & Greg. 13. & ex Tolet. 1383. genere procreati, non descendentes ex Iudæis, conuersis, vel Mahumetanis, vel ex Gentilibus modernis.

9 An ipsorum patres, matres, aut sorores, sufficientem bonorum substantiam habeant, vt sine ipsis viuere, & sustentari possint.

Ex cõst. Ap. Six. 5. Hæc autem diligentia, siue inquisitio in Generalibus, vel Prouincialibus Capitulis, per Generales, aut Prouinciales Ministros, & Diffinitores, omnino fieri debet, aut extra Capitulum per superiores duorum, vel trium Conuentuum ab eisdem Capitulis deputandos ad præscriptum constitutionum Apostolicarum supradictarum. Quando, & per quos in quisitio facienda.

Ex consti. Ap. Six. 5. ad Roman. Pont. Extranei verò in locis longissimè à sua patria remotis degentes, vel quorum patria ab infidelibus oppressa detinetur, & si non liquidò constet de omnibus conditionibus, quæ in decretis Apostolicis supra dictis continentur, si tamen diligentia adhibita nihil appareat, quod eos impediat, habiles reputandi sunt, vt ad ordinem recipiantur. Extranei recipiendi si nihil appareat quod eos excludat.

Ex Tolet. 1583. Et postquam Ministri Prouinciales venientes ad ordinem miserint ad aliquem Conuentum, Guardianus teneatur eosdem ad minus tribus diebus detinere in habitu sæculari intra ipsius Conuentus clausuram, vt interim no- Nouitius adminus tribus diebus instruẽdus.

uitiorum magister induendum instituat.

Rursus examinandus. Guardianus verò, & Discreti Conuentus eundem rursus examinent per se ipsos, & pro virili inquirant, an desit illi aliqua conditio ex supradictis, qua deficiente, habito prius recursu ad Ministrum, poterunt illi nostræ Religionis habitum prudenter denegare. Ex eodem.

Publicè interrogandi cum protestatione. Si verò ad ordinem veniens, sufficiens fuerit iudicatus, in communitate quando sit induendus, publicè de omnibus cõditionibus interrogetur, facta illi protestatione, quòd si aliqua ex memoratis conditionibus defuerit, statim expelletur, & non admittetur ad professionem. Ex eodem.

A nouitiis nihil accipiendum. Item præcipimus ad puriorem nostræ regulæ, & Concilij Tridentini obseruantiam, vt Prælati ipsos nouitios recipientes, nec quicumque alij religiosi possint recipere munera, data ab ipsis nouitijs, vel ab aliqua persona ipsorum nouitiorum intuitu, sub pœna priuationis actuum legitimorũ per annum. Ex eodem, & ex Conc. Tridẽt. sess. 25. c. 16

Si quæ pro vestitu dederint, ipsis reddãtur, si recesserint. Si autem contingat, quòd nouitius sponte sua dederit necessaria ad vestitum, & lectum, & quacumque de causa fuerit ab ordine ante professionem egressus, omnia illi sine aliqua cunctatione reddantur, vt Concilium Tridentinum apertè præcipit, sub pœna proprietarijs imposita. Ex eodẽ, & ex Concil. Trid.

Et supra allatis. Singulis etiam protestetur, quòd si aliqua contagiosa infirmitate, vt lepra, vel simili laborauerint, & eam occultare præsumpserint, eorum receptio, & professio similiter censetur irrita, & nulla; quæ protestatio in libro subscripta mandetur. Protestatio de infirmitate fiat.

Ex const. Six. 5 etsi de omnibus. Quo autem loco, & tempore à quo item quis habitum susceperit, memoria fiat in libro ad vsum eiusmodi instituto, in archiuio Conuentus asseruando, nomine, cognomine, patria, ætateque illius, diligenter annotatis, adhibita eiusdem, si sciuerit, & Guardiani, & Discreti antiquioris suscriptione. Susceptio habitus cū loco, & tēpore scribenda.

Ex indulto. Ap. à Cle 8 conuent. Salm. Prædicat. concesso. Si autem contigerit, (causa rationabili vrgente,) vt antequam inquisitio supradicta fiat, aliquis ad habitum admittendus sit, non priùs recipiatur, quàm coram Guardiano, & Discretis, iuramento solemni præmisso, testetur, se non esse in Apostolicis impedimentis supra memoratis, comprehensum: hæc autem attestatio scribatur, & subscribatur in libro, vt suprà cautum est, posteà verò inquisitio fiat. Recipiēdus ante inquisitionem iurare debet.

De habitu nouitiorum.

§. 3.

E Tolet. 1583. CVm verò secundùm declaratione̅ domini Clementis Papę, omnia spectantia ad formam habitus, tam no- Nouitioru̅ habitus distinguatur

ab habitu professorũ. uitiorum, quàm professorum, æquipolleant præcepto, statuitur, vt habitus nouitiorum sit patenter distinctus ab habitu professorum, ita vt nouitij portent caparonem vsque ad cingulum, vel aliam petiam panni ante pectus, & in scapulis secũdùm consuetudinem Prouinciarum.

De dispensatione cum nouitijs.

§. 4.

Ministri dispensare possunt in conditionibus ab ordine constitutis.

VErùm cùm causa aliqua vrgens euenerit ad dispensandum in supra memoratis conditionibus à nostra Religione constitutis, statuimus, Prouinciales Ministros cum Discretis Cõuentus, in quo Prouincialem morari contigerit, posse dispensare. Ex eodem.

In Apostolicis minimè.

In alijs autem conditionibus per Apostolicas constitutiones requisitis supra memoratis, non poterit aliquis dispensare Prelatus. Ex eodem, & ex const. Ap.

Dispensatio qualis, vt valeat.

Decernimus tamen dispẽsationẽ nõ esse validam nisi fuerit munita sub autentico sigillo, & subscripta à Ministro, & Discretis prędictis. Ex eodem Tolet.

De absolutione nouitiorum.

§. 5.

Priuilegiũ Ap. de nouitiorum absolutione.

CLemẽs Papa IIII. volẽtes vestro aggregari cõsortio, qui suspensionis, aut interdicti, vel excõmunicationis sentẽtijs à iure vel à iudice generaliter sũt ligati, absolutionis be- Ex cõpend. priuil. tit. ab solutio ordinaria quo

ad fratres, & ex Mari. mag fol. 17. Sixt. Regimini, &c.

neficiū, obseruata forma Canonica impartiri, ipsosque fratres recipere, ac eos, qui post assumptum habitum, vel professionem emissam recoluerint, se talibus in sæculo fuisse sententijs innodatos secundùm formam ipsam, vos Generales, & Prouinciales Ministri, ac Custodes, vel vices vestras gerentes valeatis absoluere, & cum eis in irregularitatibus dispensare: si talibus forsan fuerint innodati sententijs, vel in locis interdicto suppositis diuina præsumpsissent officia celebrare, vel ordines recipere.

Ita tamen, quòd si aliqui ex eisdem huiusmodi sententijs propter debitum sint astricti, eisdem satisfaciant prout tenentur.

Volumus nihilominus, quòd volentes huiusmodi vestro aggregari consortio, nisi mox postquàm fuerint absoluti, ordinem vestrum intrauerint, etiam si ad hoc inducia à Prælatis eiusdem ordinis concederentur, eo ipso in pristinas sententias, à quibus eas absolui contigerit, relabantur.

Ex Tolet. 1583.

In tribus dumtaxat possūt Prælati dispensare in irregularitate.

Capitulum Generale declarat in tribus dumtaxat casibus, posse prædictos Prelatos dispensare in irregularitate, virtute præfatæ concessionis, videlicet, quando quis celebrauerit cum esset excommunicatus, vel diuina celebrauerit officia in locis interdictis, vel ordines susceperit in locis eisdem.

Ex eodem.

Ante quam induantur nouitij cō-

Item statuit, vt venientes ad ordinem ante habitus induitionem præmissa confessione sacramentali absol-

fiteantur,& communicent. uantur,& corpus Domini cum deuotione recipiant.

De Conuentibus in quibus sunt nouitij recipiendi.

§. 6.

Conuentus ad nouitiorum educationem destinandi. IN quacumque Prouincia sint certi quidam Conuentus deputati, declarandi in Capitulo Prouinciali, in quibus dumtaxat nouitij instituantur, animaduertentes, quòd isti Conuentus sint, quantum commodè fieri possit, à sæcularium commercio sequestrati. Ex Salman. c 2.

Nouitiatus assignãdus, & qualis. In eisdem Conuentibus curent Prælati, quòd sit certus quidam locus educandis Nouitijs accommodatus, quem nos communi vocabulo nouitiatum appellamus, ita capax, vt pro singulis singuli lectuli commodè sterni possint, in quo etiam cella, ac determinatus locus pro magistro reperiatur, oratorium insuper si commodè fieri poterit. Ex Tolet. 1583. ex consti. Ap. Cle. 8. cum ad regularem.

Magisterliberum habeat ad nouitiatum ingressum. Cuius quidem loci fores sint reseratæ, & patentes, vt semper nouitiorũ Magister liberum habeat ad illos ingressum. Ex Tolet. 1583.

De Magistris nouitiorum.

§. 7.

Quomodò dirigendi INsuper ordinamus, quòd in quolibet Conuentu assignetur per tabu- Ex prim. Barchin.

lam Capituli Prouincialis Magister nouitiorum, vir, scilicet, maturus, discretus, & deuotus, qui sit confessor sæcularium, sin minus confessor religiosorum. Magistri, & quales.

Ex Salm. c. 2. Qui quidem Magister omnium nouitiorum confessiones audiat, & super ipsos diligenti cura inuigilet, & cum illis in omnibus consuetis exercitijs assistat, & domum non egrediatur, nisi magna ex causa, nec à Prælato occupetur in aliquo ministerio, quod suo muneri præstet impedimentum, immò omnem fauorem, & patrocinium illi superiores impendant. Quæ docere debet nouitios, & quæ cum eis agere.

Ex eisdem. & Vict. 1596. Illi autem, qui hoc munus obire recusauerint, sint per annum priuati actibus legitimis, si verò rectè se gesserint, ad maiora promoueantur. Pœna in recusantes magisteriũ.

De nouitiorum educatione.

§. 8.

Ex Salmãt. ca. 2. Nouitiorum Magister maximè curare debet vt viam Dei nouitios ipsos doceat, nempè doctrinam Christianam, & omnia regulæ præcepta, curentque nouitiorum Magistri eosdem nouitios instituere in expositione, & declaratione eorum omnium, quæ ad obseruantiam regularem necessaria esse asseruntur, secundùm Pontificias declarationes domini Nicolai, & Clementis Quinti. Nouitij in quibus a magistro instruendi.

Confessionē frequententent,& cordis puritatē seruent.

Et sæpè eos pure confiteri faciant, & ad seruandam cordis, & corporis puritatem informent, mores, & obseruantias nostræ religionis eis verbo, & exemplo demonstrent. Ex eisdem.

Studiis incūbere nouitiis prohibitum.

Huiusmodi nouitij suæ probationis tempore studio literarum non intendant. Sed diuinum addiscētes officium, ac omnia suo statui conuenientia studio orationis, & deuotionis vigilanter insistant. Ex eisdem.

Item ordines suscipere, & cōfessiones audire.

Nec ordines sacros suscipiant, nec cōfessiones audiant si fuerint Sacerdotes, nec portam Conuentus exeant, nisi causa translationis, aut processionis generalis. Ex eisdem.

Cum externis loqui vetitum.

Nec loquantur cum aliqua persona sæculari, aut religiosa alterius religionis, nisi suo præsente Magistro. Ex eisdem.

Nouitios professorū cellas ingredi & professos nouitiorum nefas cum pœnis.

Dum verò nouitij extiterint, nullo modo aliorum fratrum, præterquàm suorum Magistrorum, & Prælatorum cellas ingrediantur, neque alij fratres è conuerso cellas nouitiorum, & iuuenum intrare præsumant sub pœna vni' disciplinæ nouitio infligenda pro prima vice, pro secunda duplicetur, & pro tertia expellatur: professus verò eadem pœna puniatur, & pro tertia vice ad Ministrum remittatur seueriùs puniendus. Ex eisdem.

De nouitiorum libertate.

§. 9

Ex Conci. Trid c. 18. de regul. sess. 25.

Liberæ nouitiorum voluntati impedimẽtum nõ inferendum.

CVm anathema, à Concilio Tridentino illatum contra illos, qui mulieres coegerint ad religionis ingressum: illi qui viros quoscunque ad religionem coegerint sine iusta causa, merito formidare possint: statuitur, ne Guardiani, nec Magistri, neque quicunque alius religiosus, quempiam constitutum intra probationis tempus, aliquatenus impedire præsumant sub pœna priuationis suorum officiorum quo minus, vel ad aliam religionem transeat, vel omnino ad sæculum reuertatur.

De laicis.

§. 10.

Ex prim. Barchi. c 1. & ex Salmã. c. 2.

Laicorum qualitates, & ætas.

NVllus pro laico recipiatur omnino citra vigesimum annum, nec vltra quadragesimum, & qui non sit aptus labori corporali, nisi esset persona multum notabilis, de cuius receptione esset ædificatio magna in populo, & clero.

Ex eisdem.

De laicatu ad clericatũ transire nefas.

Nec aliquis post professionem de laicatu ad clerica tum ascendat, nisi de licentia Capituli, vel Ministri Generalis. Minister verò Generalis prædictam facultatem minimè conferat, nisi is, qui ad clericatum ascendere gestit, idoneus

iudicio Discretorum prouinciæ censeatur, vt scandalum, quod in ordine de hac re oriri non immeritò solet, auertatur.

Pœna transeuntibus infligenda.

Si verò laicus ex quacumque alia causa ad clericatum ascenderit, & sacris ordinibus fuerit initiatus, omni honore clericali priuetur, nec permittatur Canonicum persoluere officium sed laicorum officium recitans ad merū statum laicalē reducatur, vt authoritate Apostolica cautum est.

Ex eisdem, & ex const. Apos. Leo. 10. in compend. verb. laici fratres.

De approbatione nouitiorum.

§. II.

Per annum sint in probatione.

VT nouitij ad professionem admitti valeant, debent esse in approbatione, nec qui in minori tempore, quàm per annum, post susceptum habitum in probatione steterint, ad professionem admittantur: nam professio antea facta est irrita, & nulla, vt decernit Concilium Tridentinum.

Ex Concil. Trid c. 15. de regul. sess. 25.

Annus probationis integer, & cōtinuus.

Ad cuius Concilij puriorem obseruantiā statuimus, vt nouitij annum cōtinuum in probatione permaneant, ita quòd si ex aliqua causa Conuentum exeant cum habitu, vel sine illo, nisi ratione translationis ad alium Conuentum, & posteà redierint, non cōputetur eis tempus, quod antea in probatione steterunt, sed denuo annum probationis incipiant.

Ex Tolet. 1583.

Nec

Ex Salm. c. 2. Nec Guardiani post annum expletũ vltra octo dies nouitios detinere audeant, si tamen idonei, & sufficientes ad professionem reperientur, sin minus consulatur Minister sine mora. *Vltra octo dies nõ differatur professio.*

De nouitiorum votis.

§. 12.

Ex Tolet. 1583. INhibemus verò, ne Magister nouitiorum, Guardianus, vel Vicarius Conuentus sint primi qui suffragentur: neque ante suffragiorum petitionem illi nouitium, vel laudent, vel vituperent, sed omnino sileant donec omnes secundùm Deum liberè suffragentur. *Magister & Guardianus non suffragentur primi.*

Ex Rom. 1600. Vota omnia pro nouitiorum professione, non verbaliter, sed per albos, & nigros calculos recipiantur cùm sic Conuentuũ paci, & indemnitati meliùs consulatur. *Suffragia calculis recipienda.*

Ex Tolet. 1581. Statuimus post susceptum habitum post quatuor mensium spacium, Primò suffragia omnium fratrum excipiantur in capitulo de nouitij conuersatione. Secundò eadem suffragia recipiantur post elapsos octo menses, Tertiò verò suffragia petantur post vndecim mensium curriculum. *Quibus tẽporibus intra annum.*

Pro eisdẽ. Semper verò fiat suffragiorum scrutinium publicè à Guardiano & Discretis quatenus omnibus fratribus cõstet de numero, qui pro nouitio fuerit *Suffragiorũ scrutinium fiat.*

suffragatus, & Guardianus, qui secus fecerit, officio priuetur.

Quota pars nouitio refragari debeat, vt non admittatur.

Si autem maior pars Conuentus nõ fuerit pro nouitio suffragata, quando vota petuntur, statim nouitius sine recursu eijciatur, verùm si tertia pars Conuentus, vt pote. si inter triginta fratres decem nouitio refragẽtur, eius receptio pro suspecta habeatur, & Minister Prouincialis certior fiat. Ex Tolet. 1583.

Minister verò habita ratione zeli, & qualitate suffragiorum, (vt iura disponunt) secundum Deum prouideat. Ex eisdem c. in Genesi de electio. & ibi glos. verb. ad zelum

Suffragãtes non impediantur sub pœna.

Inhibemus autem sub grauissimis pœnis in contrarium facientes: vltra priuationem actuum legitimorum, quam ipso facto per biennium incurrant, ne quoquomodo suffragantes impediant, vel importunè moueant, ne liberè suffragia circa nouitiorum receptionem recipiantur. Ex Tolet. eisdem. Ex eisdem.

De examine ad professionem.

§. 13.

Quæ recitanda à nouitiis ante professionẽ.

VT verò constet omnibus fratribus de nouitiorum sufficientia, statuitur, vt antequam vota postrema per scrutinium petantur, nouitius in refectorio post vnam, aut alteram lectionis clausulam omnes orationes Christianas, & Articulos Fidei, & mandata Dei, & cætera fidei rudimenta, & regulæ præcepta, ex memoria recitet. Ex eisdem.

Ex eisdem. Posteà verò tres religiosi deputentur, qui prædictum nouitium de peritia recitandi officium diuinum examinent. Qui postquàm bonum testimonium de nouitio coram communitate dederint, ad vota per scrutinium, vt dictum est, procedatur. Clerici de diuino officio examinandi.

De professione.

§. 14.

Ex eisdem, & ex Conc Trid. c. 15. de reg. sess. 25. His tamen omnibus concurrentibus, nouitius, si habuerit decimũ sextum ætatis annum expletum, (nam si fuerit minoris ætatis, professio est nulla (sine noua ministri licentia poterit ad professionem admitti. Nam qui confert facultatem ad receptioné, censetur ad professionem eandem tribuere. Ante decimum sextũ annum ætatis profiteri nefas.

Ex antiq. & ex Salm. c. 2. Nouitius autem, qui profiteri cupit, abdicationem omnium rerum debet præmittere. Nec licebit ei aliquid pro se ipso in testamento, siue alio modo reseruare. Abdicatio omniũ rerũ præmittenda.

Ex Clem. exiui. §. nos aut. Caueant omnes prælati, & religiosi, ne quouis colore nouitium quempiam inducant, vt eis siue Conuentui aliquid in testamento, vel aliàs relinquat, sub pœna priuationis actuum legitimorum per annum ipso facto incurrenda. Nouitij nõ inducendi, vt nobis quidquam relinquant.

Ex Tolet. 1583. Deinde fiat ei protestatio, quòd si forte descendat intra quartum gradũ Protestatio ante pro-

fessionem facienda.

de Iudæis, vel Mahumetanis, professio ab ipso emittenda erit irrita, & nulla: atque adeò quoties certò constiterit de veritate huius defectus, statim ab ordine expelletur, quæ quidem protestatio in libro scribatur, & ab ipso, & Guardiano, & Discretis scribatur.

Ex eisdem.

Exhortatio nouitio fiat.

Prælatus verò facta priùs Verbi Dei breui quadam collatione, nouitium genuflexum, in manibus suis ad professionem admittat, quam in hunc modum quilibet prosequatur.

Ex antiq.

Forma professionis emittẽdæ.

Ego frater N. voueo, & promitto Deo, & Beatæ Mariæ Virgini, & beato Francisco, ac omnibus sanctis, & tibi pater toto tempore vitæ meæ seruare regulam fratrum Minorum, per Dominum Honorium Papam confirmatam: viuendo in obedientia sine proprio, & in castitate, & qui eum recipit promittat (si hæc seruauerit) vitam æternam, & hæc professio fiat coram fratribus Capitulariter congregatis.

Ex Tolet. 1583.

Professio in libro referenda, & quomodo.

Facta verò professione statim fratris profitentis nomen, ætas, & dies in qua professio fit in libro scribatur, in quo Guardianus, & Discreti Conuentus cũ ipso profitente subscribant, & in Conuentus archiuio reseruetur.

De iuuenibus professis.

§. 15.

Ex eisdem. IVuenes professi quousque ad Sacerdotium ascendant, sint sub cura magistri nouitiorum vel iuuenum, nec ab eodem Conuentu, in quo sunt professi ante biennium ad alium transferantur, nisi magna ex causa per ministrum determinanda. Nouiter professi sub eodem magistro sint, & per biennium non transferantur.

Ex eisdem. Quando verò iuuenes sunt extramittendi, prouectos graues & antiquos patres tantùm comitentur. Nunquã tamen petendæ eleemosynæ gratia, aut cuiuscumque negotij ratione, soli extra Conuentum mittantur, sub suspensionis officij ad semestre pœna à Guardiano secus facienti subeunda. Patres graues comitẽtur, nunquã soli extra mittantur.

Ex eisdem. Nec ad studium promoueantur, nisi post duos expletos annos à die suscepti habitus computandos. Nec ad studium intra biennium.

Pro eisdẽ. Nec possint esse socij seruitio cuiuscumque etiam patris destinati, Guardianus verò, qui secus permiserit, grauiter puniatur arbitrio superioris. Nec socij, etiam patrũ destinandi.

De ordinandis.

Ex eisdem. & ex Conc. Trid. c. 5. sess. 23. REligiosi qui sunt maioribus, vel minoribus ordinibus initiandi, habeant à suo Guardiano, & Conuentu per examen, bonum suæ conuersationis, & literaturæ testimonium, Mi- Testimonium ordinãdis necessariũ cum

licentia, & examinatione in ſcriptis.

niſtro Prouinciali præſentandum, ſine cuius licentia, & examinatione in ſcriptis obtenta, nemo poſſit ordinari. Nec valeant ad quoſcumque ordines aſcendere, qui Sacramentum Confirmationis non ſuſceperint.

Interſtitia ſeruanda.

Ex c. 4. ſeſ. 23

Et cùm ſecundùm Concilium Tridentinum nemo debeat ad ſacros ordines promoueri, niſi poſt annum à ſuſceptione poſtremi ordinis maioris, vel minoris, niſi Epiſcopus aliud expedire iudicauerit, ſtatuitur, vt nullus noſtræ religionis Prælatus ad ſacros ordines promoueri faciat niſi poſt annum à die ſuſcepti ordinis computandum, abſque cauſa rationabili & vrgenti.

Ordinandi ſciât canere.

Ex Rom. 1600.

Nec ad ſacros ordines quis promoueatur, niſi ſciat bene canere cantum firmum.

Ad ordines ſacros quãdoqui; poſſit admitti.

Ex Conci. Trid. c. 12. ſeſſ. 23 & ex 1 olet. 1. 83.

Nemo tamen poſſit aſcendere ad Subdiaconatus ordinem ante vigeſimum ſecundum ætatis annum, & niſi poſt tres annos in religione expletos, ad Diaconatus ante vigeſimum tertiũ, & ante quartum annum in Monachatu conſummatum, ad Presbyteratus ante vigeſimum quintum, & ante quintum annum in vita regulari perfectum, de ætate verò legitima conſtare debet miniſtro per teſtimonium authenticum ex libro Baptiſmi deſumptum, qui contra quempiam promo-

uerit, arbitrio superiorum puniatur.

Illegitimi promouendi.

Ex eisdem. Tol.

Religiosus autem, qui his qualitatibus fuerit probatus poterit à suo Prælato ad ordines sacros promoueri, etiã si defectum natalium patiatur, vt in iure cautum est.

Pro eisdem

Intra Prouinciæ limites ordinandi cum tẽpore pręscripto.

Intra cuiusque Prouinciæ limites omnes ordinentur, assigneturque eisdem tempus ad proficiscendum, & reuertendum cum testimonio Guardiani, quòd si quis tempus sibi præscriptũ transgrediatur, per id tempus sit in domo disciplinæ, & Ministri, qui hoc neglexerint, à superioribus in Capitulo puniantur.

Ordinis suscepti testimoniũ deferendum.

Ex eisdem.

Omnes tamen suorum ordinum testimonium authenticum sub sigillo deferant à Guardiano loci, in quo ordines susceperint præstandum, vel ab Episcopi notario si in eo loco nostræ religionis Conuentus desit, secus autem facientes susceptis ordinibus sint suspensi quousque constet sufficienter de veritate.

Ex eisdem

Examinentur à Guardiano loci omnes ordinandi.

Præterea statuitur, vt Guardianus loci in quo ordines sunt suscipiendi, omnes initiandos examinare teneatur ante quàm Episcopo præsententur, vt qui sufficientem non habent literarũ cognitionem, ab eo arceantur, ne nostra sacra Religio ex rigido Episcoporum examine vituperium patiatur, nec post susceptos ordines aliqui illorum

executionem prosequantur, quousque exactam omnium cæremoniarum cognitionem comparauerint.

In ordines temere intrusi puniendi.

Qui autem sine litteris dimissorijs sui Prælati furtiuè, vel per saltum sacris ordinibus se ingesserit, vltra pœnas à iure statutas per quadriennium ad nouitiatus caparonem sit redactus, & per decennium sit priuatus voce actiua, & passiua.

Ex eisdem, de cleric. per saltum promot. ca. vnico, & de eo qui ord. furt. susc.

Et exercentes ordinē non susceptum.

Qui verò ante susceptum Subdiaconatus, & Diaconatus ordinem solemniter se ingesserit prædictorum ordinum executioni, per quinquennium non possit ad eum ordinem promoueri, quem irreuerēter exercuit, & per annum deferat caparonem.

Ex eisdem.

DE DIVINO OFFICIO, *oratione, & silentio.*

Cap. II.

De Choro.

§. I.

Ex prim. Barch.

Ex cap dolẽtes de celebra Miss. & ex Conc. Triden sess. 22. in decreto quanta.

Ad Officiũ diuinũ omnibus sedulò conueniẽdum, & pia attentione permanendum.

Satuimus, & ordinamus, quòd ante horarum & Missarum principia, fratres omnes, quos causa rationabilis non excusat, ad chorum conueniant, præparaturi Domino corda sua, ibique sine discursu, murmure, risu, & absque vagis & vanis aspectibus, sub silentio, in pace, & cum debita grauitate permaneant, cantent, & orent, cum debita attentione, & vsque ad finem vnanimiter perseuerent.

Ex antiquis Consue.

Pœna ingredienti incœpto iã Officio.

Qui chorum incœpto iam Officio, ingressus fuerit, genu flexus suam negligẽtiam in medio chori recognoscat, & ante quàm à Præside nutu, vel signo iubeatur, non surgat.

Ex Salm. c. 3.

Absque licentia non egrediẽdũ.

Prętereà nemini liceat nisi peractis ex toto diuinis Officijs, è choro egredi, nisi necessitas vrgeat, tuncque su-

perioris venia primùm petita, cui etiã causam sui digressus significet.

De Officio diuino.

§. 2.

Diuinæ laudes qualiter persoluẽdæ.

HOrtamurque in Domino fratres, vt diuinas laudes integrè, attentè, honestè, atque religiosè persoluant, gestus leues, & cantus dissolutos, seu fractos omnino declinent, tractim psallant, debitó more, incœpta, quæ simul cantanda fuerint, simul continuent, simulque pausent, & qui in his defectuosi fuerint, grauiter puniantur.

Ex prim. Barch.

Musica quæ cãtu fracto fit, prohibita.

Quod de cantu fracto, quem figuratum vocant, aliàs prudenter quidẽ, ac piè statutum est, opportunè renouantes, à fratribus eiusmodi musicam fieri, etiam in Ecclesijs nostris districtè prohibemus.

Ex consti. Mart. 5. c 3. ex prim. Barch. c. 2. ex Salm c. 3. ex Rom. 1600.

Ad præscriptum sanctæ Romanæ Ecclesiæ diuinũ Officium persoluendum.

Verùm cùm ex nostræ regulę speciali præcepto teneamur, diuinum Officium persoluere secundum ordinem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, statuimus, vt omnes fratres cum omni cura, & diligentia ordinem, & cæremonias obseruent, institutas in Missali, & Breuiario nouissimè editis, ex decreto Sacri Concilij Tridentini, iuxta Clemẽtis Octaui sanctionem.

Ex Salmãt. ca 3. & ex sacro Cõci. Tridẽt. sess 25. c 13. in decret sacro sancta, & ex const. Clem 8. cũ Ecclesia Catholica.

Forma ex Missali, & Breuiario

Quod nimirum, vt commodiùs fieri possit decernitur, vt ex eodem Missali, & Breuiario in sermone vulgari forma

Ex Tolet. 1583.

quædam extrahatur, ab omnibus vniuersaliter obseruanda.

extrahenda obseruetur.

Ex veteri consuet. & e vltramont c 3.

Matutinum officium in omnibus Conuentibus, etiam minoribus media nocte, & in omni tempore dicatur iuxta probatam totius Ordinis consuetudinem, quòd si propter aeris intemperiem, vel aliam necessariam ob causam, Prouinciali, & toto Diffinitorio probatam, alicubi media nocte recitari nõ possit, id saltem summo manè recitetur, ita, vt in ortu solis, vel circiter, Prima recitari possit, at nullo quouis tempore post Completorium recitari liceat. Guardiani secus facientes, ab officio suspendantur superioris arbitrio.

Matutinũ media nocte, & vbi non potest summo manè recitandum.

Ex Salm. c. 4 Parisien. 1579. Rom. 1557 & Rom. 1612.

Omnes in posterum fratres horis omnibus die noctúque in choro assistant, præter Lectóres, & principales Conuentuum Prædicatores, qui prædicandi onus actualiter sustinent; quos tamen hortamur in Domino, vt quantum per occupationes licuerit, & ipsi pro eorum pietate, & Religione diuinis Officijs interesse velint.

Omnes horis omnibus assistant.

Ex veteri consf 1. & ex Vltram c. 3.

Diebus autem festis Lectores horæ Tertiarum, Missæ, & Vespertinis Officijs omnino assistant, solemnioribus verò festis Matutinis etiam interesse teneantur.

Lectores quãdo choro interesse debent.

Ex eisdem

Prædicatores verò conuentuales horæ Tertiarum, Missæ, & Vesperis sin-

Prædicatores Cõuentus item.

gulis diebus, Matutinis verò in festis solemnioribus assistant, nisi illis diebus prædicent.

Cæteri Prædicatores etiam.

Cæteri verò Prædicatores horis singulis, tã nocturnis, quã diurnis in Hebdomada in qua nõ sint cõcionaturi assistãt, in Hebdomada verò cõcionis, missæ, & Vesperis intersint, pro qualibet tamẽ cõcione aliquot secundũ cõsuetudinem, vel statuta Prouinciarum noctibus à Matutinis eximantur. Ex eisdem.

Necessitate præpeditus sine Ministri licentia non eximẽdus.

Si quis verò necessitate aliqua præpeditus, horis matutinis interesse non poterit, Ministro Prouinciali insinuet, sine cuius licentia in scriptis obtenta, nullo modo sit exemptus: iniungimus verò Ministro ne talem licentiam, nisi graui de causa concedat. Ex eisdem.

Qui autem sine impedimento legitimo, vel officij, vel infirmitatis singulis horis non interierit, pro prima vice quinque Aue Maria in communitate recitet, deinde pro modo culpæ, vel negligentiæ arbitrio superioris puniatur. Ex Sal. c. 2.

Missa maior cum officio cõueniat, & semper pro Cõuentu canatur.

Vt verò Missa cum officio conueniat, statuitur, quòd Missa maior sit de feria, vel festo occurrente; idque ob nullam cuiuscumque specialem deuotionem prætermittatur, cùm apertè sit contra ordinarium, & singulis diebus pro ipso Conuentu canenda nunquã intermittatur. Ex eisdem.

Ex indult. Ap Sixt. 5. & Pij 5. & ex Vallisole. 1591.

Officiũ sãctissimi Sacramẽti singulis quintis ferijs nõ impeditis celebrandũ.

Officium Sanctissimi Sacramenti singulis quibusque ferijs quintis, duplici, vel semiduplici festo non impeditis, per totum annum (tempore Aduentus, & Quadragesimæ excepto) sicut in eius officio, & octaua habetur, nihil penitus mutato, ex Apostolica concessione vbique celebretur sub ritu semiduplici.

Ex indul. Ap. Paul. 5. 1609. & ex Rom. 1612.

Singulis Sabbatis Officium Conceptionis.

Eodem modo, ordine, & ritu singulis quibusque Sabbatis non impeditis (exceptis etiam Aduentu, & Quadragesima) officium proprium Conceptionis sanctissimæ Virginis Mariæ Dominę nostræ prout in eius festo, & octaua nuper recognitũ continetur, ex Apostolico indulto ab omnibus est celebrandum.

Ex indult. eiusdẽ Põt. ad instantiã Reuerẽdissimi Vicarij Gener. ann. 1618.

Semel in mense Officium Stigmatum B. P. N. F.

Item, semel in mense prima die non impedita alio festo nouem lectionum (ac Quadragesimali, & Dominici Aduentus tempore excepto) Officium Stigmatum B. P. N. Francisci, vt in festo proprio die decimaseptima Septembris habetur, exceptis lectionibus primi nocturni, quæ de scriptura occurrente dicantur, ex Apostolica concessione est nobis celebrandum sub ritu semiduplici.

Ex concess. Pij 5, in Officijs Ordinis.

Officium sancti Ioachim, & sãcti Gabrielis celebrẽtur.

Officia similiter sancti Ioachin, patris Sanctissimæ Virginis, & sancti Archangeli Gabrielis sub ritu duplici, prout habentur in officijs proprijs no-

stri Ordinis à sancta Sede Apostolica probatis, & à Pio Quinto felicis recordationis viua voce concessis ab omnibus celebrentur, fiat officium semiduplex ex communi confess. non Pontif. 17. Maij de B. Paschali.

De ministris ad diuinum Cultum.

§. 3.

Omnes sint Hebdomadarii, Diaconi verò, & Subdiaconi, qui debeãt esse.

Ex Tolet. 1583.

ET tandem, vt ministri idonei nusquam desint ad horas Canonicas publicè persoluendas, præcipitur, vt omnes Sacerdotes, qui choro interesse tenentur, sint Hebdomadarij, & qui nondum habent triginta Religionis annos seruiant in Diaconatus ministerio, qui verò nondum viginti attigerint, in Subdiaconatus officio administrent.

Prædicatores non eximendi.

Ex eisdem.

Prædicatores verò ab hac lege nullo modo eximantur, sint etiam Hebdomadarij, & qui duodecim annos Prædicationis non attigerit, seruient in Diaconatus, & Subdiaconatus officio, resistentes autem arbitrio Guardiani puniantur sine dispẽsatione; eximuntur tamen Prædicatores Conuentuales.

Quæ dicenda sunt in choro, Altari, & mẽsa

Ex eisdem.

Item, vt omnia rectè, & sine errore in choro, & Altari dicantur, teneantur Hebdomadarij, & reliqui Altaris,

chori, & refector ij ministri (quos omnes in singulis Sabbatis chori præfectus in tabula leget) coram communitate ad certam horam singulis diebus conuenire ante chori præfectum, vt dicenda, & cantanda præueniant, & prouideant, & qui absuerint, faciant pœnitentiam in pane, & aqua. præueniantur coram chori præfecto à quo ministri in tabula legantur.

Ex eisdem. Si tamen contingat, chori præfectum non esse linguæ Latinæ peritum, alius eius loco sufficiatur, qui in choro, & refectorio sit occurrentium defectuum corrector. Si præfectus non sit Latinus alter subrogandus.

Guardiani etiamque Ministri summopere inuigilent, vt fratres omnes ad chorum deputati cantum firmum addiscant à chori præfecto per quotidianum exercitium in horis commodis exhibendum. Ex Rom. 1600. Omnes ad choru deputati cãtũ addiscant.

De interdicto, & festis.

§. 4.

Ex Salm c. 6 & ex Cõcil Tridẽt. sess. 25. c. 12. & ex const. Clem. 5. ET quoniam conformitas nostri Ordinis cum clericis sæcularibus, præsertim in horis Canonicis, multum habet splendoris, volumus, vt tempore Generalis interdicti (secundùm formam iuris, & domini Clementis Quinti, & Concil. Tridentini.) Fratres, omnes Matricibus Ecclesijs se conforment, seruatis tamen nostri Ordinis Priuilegijs. Interdicti tẽpore Matricibus ecclesiis conformãdum priuilegiis seruatis.

Ex eisdem. Dies autem festorum, quos in Diœ- Festa Diœ-

cesana seruanda. cesi sua episcopus seruandos præceperit, à fratribus nostræ Religionis, etiam omnino seruentur.

De Oratione Mentali.

§. 5.

Congruis horis quotidie Mentali Orationi incũbendum. Monemus quoque fratres omnes, vt congruis horis sanctæ deuotionis, & Mentalis Orationis studio se exercere conentur; animaduertentes, nihil magis necessarium esse pro conseruanda nostra Religione, quam iuge sanctæ Orationis exercitium, quo deficiente, omnia corruant necesse est. ex prim. Barch c. 2. & ex cap. Gen. Basili. 1454. & ex Salm c. 3. & ex Rom. 1587.

Post Completorium dimidia hora. Atque adeò secundùm antiquam nostræ Religionis consuetudinem post Completorium omnes, tam clerici, quàm laici per spatium horæ dimidiæ Orationi mentali deuotè insistant. Ex Tolet. 1583.

Post Matutinum itẽ. Post Matutinum similiter per id temporis spatium Orationi vacent; idque obseruãdum erit per totius anni curriculum omnino. Ex eisdem

Lectio præmittenda Orationi. Semper autem lectio alicuius libri spiritualis, quæ materiam contemplationis ministret, præmittenda est Orationi Mentali. Ex eisdem.

Prælati Orationi cũ subditis assistant, & Prælati autem curare debent, nisi manifesta necessitas eos excusauerit, vt eidem Orationis exercitio cum reliquis omnibus fratribus intersint; Ex eisdem & ex Tolet. 1600. & ex Paris. 1575.

Prouinciales

Prouinciales verò, seu Guardiani, qui in eius obseruantia negligentes fuerint, suspendantur ab officio ipso facto, vel etiam priuentur pro negligẽtiæ modo superiorum arbitratu. negligentes puniantur.

De Oratione vocali.

§. 6.

Nocturnũ Benedicta qualibet sexta feria canendum. Cum in omnib⁹ probatis Religionibus antiqua, sancta, & laudabilis consuetudo inoleuerit psallendi, vel recitandi speciales quasdam orationes post horas Canonicas, ideo statuitur, vt in qualibet sexta feria post Completorium in Virginis laudem decantetur nocturnum, vulgo *Benedicta*, nuncupatum, cuius duo responsa, scilicet, *Sancta & immaculata virginitas*, & *O gloriosa Domina*, psallantur. Ex antiq. consuet. & ex Tolet. 1583.

Ex eisdem. Etiamque Sabbato sequenti post Primam Missa Beatæ Virginis de tempore occurrenti, vt est in Missali, solemniter decantetur. Verùm si in Sabbato occurrat festum duplex, vel festiuum, vel Virginis Mariæ, aut eiusdem octaua, nec *Benedicta*, nec Missa nuper memorata decantabitur: in Sabbatis verò, quando de Conceptione fit officium, dicendum est nocturnum & Missa de tempore post Primam canenda. Sabbato Missa Beatę Virginis recitanda.

In Cong. g. Segouiensi 1621. Item in honorem immaculatæ Conceptionis eiusdem sacratissimæ Vir- Antiphonæ Tota pulchra & Cō-

ceptio tua singulis diebus dicēdę. ginis decantabitur solemniter singulis diebus post horas vespertinas Aña illa *Tota pulchra es Maria.* Post Completorium verò recitabitur alia Aña. *Conceptio tua*, cum suis versibus & orationibus.

Cōmemoratio B. P. N. Fracisci post Cōpl. In honorem verò Seraphici P. N. Francisci semper post Completorium dicatur Aña. *Cælorum candor*, excepta sexta feria, in qua recitetur Aña. *Crucis apparet hostia*, cum Vers. *Signasti*, &c. & Oratione, *Deus qui mira*, &c. Ex veteri consuet. 1. cōg. 3 ego. 1621.

Item post Matutinū & Vesperas. Post Matutinum verò dicatur Aña. *Sancte Francisce*, & post Vesperas Aña. *Salue S. P.* cum Versiculis, *Ora pro nobis*, &c. & Oratione, *Deus qui Ecclesiam*, &c. Ex eisdem.

Feria secūda pro defunctis Missa canenda & processio facienda. Præterea in qualibet secunda feria in qua non occurrat festum quod sit duplex maius, vel obseruandum, cantetur Missa defunctorum pro defunctis Fratribus, & pro his qui in nostris Conuentibus sepulti iacent immediatè post Primam recitatam, & statim fiat processio per claustrum cum Responsoriis defunctorum vbi commode fieri possit. Ex Veteri Consuet. & ex Tolet. 1583.

Ad quæ omnes assistere tenentur. Adhæc autem omnia omnes Fratres, qui euidenter non fuerint impediti, concurrere tenentur; secus facientes pœnitentiam subeant in pane & aqua. Ex eisdem.

Coram san- In ingressu autem & egressu tam Ex indult.

Gregor 13. pro Eccles. Carmelita. concess. in comp. Priu. annot. Capuch p. 506.

Chori, quàm Ecclesiæ omnes primùm sanctissimo Sacramento existenti profundissimam inclinationem genu flectentes exhibeant, & pro Ecclesiæ tranquillitate orantes terram humiliter osculentur, vt indulgentias pro stationibus concessas consequantur.

Sanctissimo Sacramento terra osculāda & orādum pro indulgentiis lucrandis.

De silentio.

§. 7.

Ex prim. Barchin.

NE autem deuotionis feruor per inquietudinem multiloquij extinguatur, statuimus, quòd silentium à dicto Completorio vsque ad primam pulsationem horæ Primæ diei sequentis ab omnibus inuiolatè obseruetur, exceptis tamen hospitibus, & eisdem ministrantibus vel assistentibus, de licentia Guardiani, quibus modestè & tacitè loqui permittitur.

Silentium à Completorio dicto vsque ad Primā seruandum.

Ex eisdem.

Sileatur verò in Claustro, in Choro, in Ecclesia, à principio Chori, & supra: in Refectorio, tam in prima, quàm in secunda mensa, & hoc non solùm à residentibus, sed etiam à forensibus obseruetur.

Quibus in locis maximè silendū.

Ex Tolet. 1583.

Atque adeò præcipimus ne lectio mensæ, quæ in Refectorio est habenda, vnquam intermittatur, adhuc in festis præcipuis & Paschalibus, sub pœna Guardiano contra facienti arbitrio superioris ponenda.

Lectio in mensa nunquam intermittenda.

Loca assignanda in quibus liceat loqui & silere.

In locis autem vbi fratres non habent officinas distinctas, loca distincta & commoda ab immediatis superioribus eorundem locorum assignẽtur, vbi fratres sileant, & vbi possint loqui alijs dum oportet. Ex prim. Barchin.

Pœna silentium frangẽtibus subeunda.

Si quis autem silentium fregerit, debeat in Capitulo dicere culpam suam, eam prout se in hoc deliquisse meminerit, exprimendo cui à Guardiano abstinentia à vino, vel ab alijs, aut alia pœnitentia, secundùm culpæ exigentiam, imponatur. Ex eisdem

VbiqueReligiosè sine clamore loquendum.

Hortamur etiam, vt fratres assuescãt etiam vbique Religiosè sine clamore loqui, maximè in dormitorio, Ecclesia, oratorio, claustro, libraria, & secretæ necessitatis loco, in quibus locis strictum silentium seruetur. Ex eisdem.

Cellas ingredi tempore silentii, sub obedientia vetitum.

Sacri silentij, ac Religiosæ honestatis, & modestiæ accuratiùs conseruandæ gratia, inhibemus sub obedientiæ præcepto omnibus & singulis fratribus ne tempore silentij ingrediantur cellam vllam alterius, exceptis tamen cellis Prælatorum pro negotijs dumtaxat necessarijs, & patrum habentium per cõstitutionem socios pro ipsis dũtaxat, & Magistri nouitiorum pro ipsis solummodo. In Sac.c.g. Segouiens. Ex vltra mont.c.3.

Sæculares ad interiora, maximè ad cellas nõ admittendi.

Sæculares autem ad interiores Cõuentus officinas aut interiora Claustri

loca nullomodo admittantur, in cellis verò sit illis perpetuò interdictus ingressus, nisi de licentia Prælati ad cuius arbitrium secus facientes puniantur.

De Disciplina.

Ex Tolet. 1583.

Disciplina tribus diebus in hebdomada fiat.

§. 8.

VT verò carnis mortificatio in nobis resplendeat, præcipitur, vt in quacumque hebdomada tribus diebus fiat disciplina in cõmuni, nempe feria secunda, quarta, & sexta.

Ex eisdem.

Quibusdã diebus exceptis.

Si tamen in his diebus duplex maius, vel dies festi occurrat, disciplina eo die cessabit, idem fiet in octauis Natiuitatis Domini, & Epiphanię, Resurrectionis, & Pentecostes, & Seraphici Patris nostri Francisci, & omniũ Sanctorum, & Assumptionis Beatæ Virginis.

Ex eisdem.

Quanto tẽpore durare debet.

Disciplina verò durabit interim, quòd recitatur Psalmus Miserere mei Deus, cum versibus, & orationibus in Prouincijs consuetis.

Ex eisdem.

In maiori Hebdomada item.

Disciplina tamen, quę fieri debet in quarta, & quinta, & sexta feria maioris Hebdomadæ, erit prolixior, nam prima diẽ recitabuntur Psalmi Cantici gradus in tribus interuallis, in secunda verò dicentur Psalmi Primæ, Tertiæ, Sextæ, & Nonæ, cum alijs tribus interuallis, in Tertia tamen

Ex Tolet. 1583.

Prælati in

cultus Diuini cæterorũq; obseruãtia negligentes puniendi.

solùm dicitur Psalmus Miserere mei, & Deprofundis.

Diuinum denique Cultum, laudes diuinas, sacrificia, crebra ieiunia, disciplinas, Orationem tùm vocalem, tùm Mentalem, silentium, ac reliqua omnia spiritualia, & corporalia exercitia, quæ pietatem excitant, regularis vitæ disciplinam iuuant, & Deum reddunt propitium integrè instaurari cupientes, statuimus, vt Ministri Prouinciales & Prælati locales, qui in obseruantia statutorum generalium, in quibus exactè, & copiosè super hæc prouisum est, negligentes fuerint, suspẽdatur ab officio ipso facto, vel etiam priuentur pro negligentiæ modo superiorum arbitrio.

DE OBSERVANTIA *Paupertatis.*

Cap. III.

De numero fratrum.

§. I.

Ex Tolet. 1583.

Numerus fratrum in singulis Cõuentibus constituẽdus.

QVoniam ad exactã paupertatis obseruantiam, nimiam fratrum multitudinem vitandam esse decreuere antiqui nostri patres, decernimus, inuiolabiliter obseruandum, vt secundùm Concil. Tridentinum in singulis Monasterijs, is tantum numerus fratrum constituatur, & in posterum conseruetur; qui ex consuetis eleemosynis possit sustentari.

Ex eisdem. & ex Tolet. 1606.

Taxatio quomodo faciẽda, nec vltra numerũ addatur.

Atque adeò pręcipimus in virtute sanctæ obedientiæ vniuersis Prouincialibus, vt quam primùm ad suas Prouincias regressi fuerint, Discretos suos conuocare teneantur, de quorum cõsilio huiusmodi taxatio pro singulis Conuentibus publica lege fiat in statutis Prouinciarum inserenda, vltra quem numerum nullus imposterum

frater superaddi possit, prout de mandato D. Paul. V. in cap. Gen. Tolet. cautum est.

Nullus supra numerum admittendus.

Si autem in taxatione maior numerus fratrum reperiatur, quã in Prouincia ali & sustentari valeat, nullus deinceps ad religionem admittatur, donec numerus ille diminuatur, & Minister qui contra fecerit, arbitrio superioris puniatur. In Cap Gener. Segou.

De pecunia.

§. 2.

Declarationes Apostolicæ regulæ ter in anno legendæ.

PRæterea, cùm regula dicat, quòd fratres non recipiant pecuniam per se, vel per interpositam personam, & qualiter in hoc intelligi debeat, per duos Summos Pontifices, scilicet, Nicolaum III. & Clementem V. apertè fuerit declaratum ordinamus, vt hoc meliùs obseruetur, quòd declarationes prædictę, præsertim quantum ad istum articulum: & alia, quę pertinent ad obseruantiam paupertatis, ter in anno per integrum legantur: eo tempore quando istæ constitutiones sint publicè legendę, ne ignorantia sit ipsis fratribus occasio delinquendi. Ex prim. Barchi.

Declarationes Apostolicæ regulæ sine dispensatione seruandæ.

Quo circa præcipimus omnibus, & singulis nostræ Religionis patribus, & fratribus, vt declarationes prædictas nostrę Euangelicæ regulæ omnino obseruent, nulla admissa dispensatione, Ex Tolet. 1606.

contra puritatem regulæ prædictæ exhibita, & qui contra fecerint, pœnis contra instituti nostri fractores subiaceant.

Pecunias contra regulæ puritatem procurantes plectendi.

Ex Rom. 1600.

Pœnæ etiam proprietatis in nostris generalibus constitutionibus contentæ contra procurantes, vel habentes pecunias, vel eis vtentes contra regulæ nostræ puritatem, sine dispensatione aliqua executioni mandentur.

Recursus pecuniæ, nisi in vera, præsẽti, vel imminenti necessitate interdictus.

Ex Rom. 1612.

Ne autem debita circa pecuniæ vsum obseruatio collabatur, statuitur, vt religiosi nullo modo ad pecuniam recurrant, nisi existente vera, præsenti, vel imminenti necessitate, determinata quidẽ, sicut ex regula ipsa, & declarationibus Summorum Põtificum constat.

Et necessitatis qualitas, & pecuniæ quantitas Prælato manifestãda.

Ex eisdem, & ex primis Barch, & ex cap Gener. Burdegalẽ. 1520 in Enchirid fol. 97.

Cùm verò talis necessitas extiterit, qui habuerit eam, suo Prouinciali Ministro, vel in eius absentia Guardiano, & necessitatis qualitatem, & pecuniæ procurandæ quantitatem manifestare teneatur, quatenus de alterius eorum licentia & non aliter pecunia ipsa possit procurari, in tali verò licentia concedenda, consciẽtias Ministri, & Guardiani districtiùs oneramus, ne eam cõcedere audeant, nisi diligenti examinatione præmissa, tùm necessitatis, tũ quantitatis pecuniæ.

Pecunia apud Syndicũ

Ex eisdem. & ex const.

Pecunia autem sic licitè procurata pro vera, determinata, præsẽti, vel im-

solùm modo deponēda de Guar. diani licentia.

minenti necessitate, si de consensu dātis alicubi deponenda sit, vt expendatur, tunc de Ministri, vel Guardiani licentia apud syndicum solùm modo consignetur, vt eam in eisdem necessitatibus dumtaxat expendat, vel nomine elargientis, vel sanctę Sedis Apostolicæ, ad quam dominium pecuniæ licito modo oblatæ pro fratrum necessitatibus dominium spectare iuxta decreta Apostolica Martini V. & Pij IIII. declaramus. Ap. Mar 5. & Pij 4.

Pœna in secus facientem.

Qui autem secus pecuniam procurauerit, vel procuratam deposuerit, vel deponi fecerit, nisi apud Syndicum, pœnis proprietariorum subiaceat. Ex eisdem.

pecunia sine speciali Prælati facultate non expēdatur.

Et ne quis suo arbitrio, sed solius Prælati, etiam iuxta largientis voluntaté, pecuniā ipsam consummare per se, aut per alios possit, statuimus sub eadem proprietatis pœna, ne quis fratrum absque peculiari Ministri, aut Guardiani facultate, & assensu, pecuniam sibi oblatā, etiam pro necessitate præsenti, & imminenti modificationibus seruatis iuxta Apostolicas sanctiones consumat. Ex Rom. 1600.

Facultas in vniuersum non concedenda.

Nec Prælatorum quisquam alicui subditorum licentiam in vniuersum concedat, sed peculiaris facultas sit semper necessaria, ad quascumque etiā minimas res comparandas. Ex eisdem.

Ex prim. Barch.

Quicumque frater pecuniam super se portauerit, vel manu propria contrectauerit, vel in cella retinuerit, pœna proprietarij puniatur: Si verò secunda vice repertus fuerit pecuniam super se portasse, vel manu propria contrectasse, pœna carceris puniatur.

Pecunia neque portãdi, nec cõtrectanda, nec retinẽda.

Ex eisdem.

Pœna etiam proprietarij puniantur fratres illi, qui sine sui superioris licentia libros sibi concessos, vel alia quæcumque extra Conuentum, vel locum fratrum, deponunt, & à sæcularibus faciunt conseruari.

Nec libri nec alia extra Conuẽtum reponantur.

Pro eisdẽ.

Caueant Guardiani, & fratres alij, ne se, vel locum aliquem in debita onerosa inducant, vel induci permittant absque Ministri Prouincialis consilio, & assensu. Et de his debitis in quolibet Prouinciali Capitulo perquiratur.

Debita onerosa non inducenda.

Ex eisdem.

Cæterùm pro ædificijs construendis, locis mutandis, vel ampliandis, aut pro libris scribendis, vel emẽdis, debita fieri prohibemus, nisi Minister Prouincialis de Discretorum cõsilio ex causa rationabili viderit dispensandum.

Debitis Cõuentũ grauare quibus, & quomodo liceat.

Ex eisdem.

Item, fratres nullam literam, vel instrumentum confici permittant, in quibus protestentur se pecuniam recepisse: possunt tamen, verbo vel scripto dicere, tantam quantitatem

Litera receptionis pecuniæ nõ facienda.

pecuniæ datam, vel legatam per modum eleemosynæ pro sua necessitate, vel vtilitate ab aliqua persona esse acceptam, & sibi plenariè satisfactum.

Oblationes pecuniariæ non admittendæ, nec trunci, nec cyppi permittendi.

Item prohibemus, ne oblationes pecuniariæ in Missis nouellis, & in die indulgentiarum, & alijs festiuitatibus permittantur, sub pœna proprietarijs imposita, nec trunci, seu Cyppi in nostris Ecclesijs apponi permittantur, etiam pro conseruandis confraternitatibus.

Ex Cap. Gene. Assi. sien. 1526. in Enchi. fol. 97. & ex Tolet. 1583. & ex Sal. c. 4.

Quæstus pecuniarij omnino prohibētur.

Omnes quæstus pecuniarij, siue in Ecclesia, siue extra Ecclesiam, siue per Tertiarios, siue sæculares procurati fratribus cōsentientibus omnino prohibentur, Guardianus autem, qui consenserit, amoueatur ab officio, qui verò pecuniam procurauerit, carceri mancipetur per mensem integrum, & confusibiliter ex illo loco eijciatur.

Ex Cap. Gene Barchi. 1508. & Ex Rom. 1612.

Nec pro soluendis fructibus, vel alijs venalibus pecunia in plateis petenda.

Si qui autem in plateis, vel vicis steterint ad eleemosynas petendas à prætereuntibus, vt pro herbis, fructibus, aut alijs venalibus, quæ apud se empta habent, pretium soluant, nulla interposita appellatione carceri mancipētur per mensem, Guardianus autem qui iusserit, vel consenserit, priuetur officio.

Ex Rom. 1612.

Confessores verò, qui à confitenti-

Ex Cap. Gene. Carpen. 1511. in Enchir. fol 96 & ex Rom. 1611.

Confessores à pœnitētibus petentes, vel recipientes item.

bus pecuniam exegerint, vel etiam pro se ipsis oblatam, vel alijs restituendam acceperint, vel apponi fecerint in cella, vel alio loco, vltra pœnam proprietarijs impositam, facultate priuentur audiendi confessiones, & ab eo loco in alium expellantur, nec eò iterùm redire possint, nisi de licentia in scriptis Prælati Generalis, & per mensem integrum carceri mancipentur, quod si de hac re fuerint aliàs conuicti, per annum carcerentur, cuius singulis sextis ferijs coram fratribus, pane tantùm & aqua vescantur.

De Syndico.

§. 3.

Ex Sal. c. 4 Ex Tolet. 1583.

Pro singulis Conuentibus Syndicus à Prouinciali destinandus pro puriori Regulæ obseruantia.

CVm vsus Syndici, procuratoris, vel Oeconomi etiam ad recipiēdas & expendendas pecunias non sit contra Regulam, nec dispensatio illius, sed modus à Pontifice Romano exhibitus, vt puriùs & perfectiùs Regula obseruetur, vt ipsi Pontifices testantur; statuitur & decernitur, vt in singulis nostrę Religionis Conuentibus, sit dumtaxat vnicus Syndicus à Ministro Prouinciali, vel ex eius commissione expressa nominandus, qui nimirum Syndicus nullo pacto est fratrum interposita persona, cùm pecunias pro necessitatibus fratrum recipit & expendit.

Ne tamquã domini fratres pecunias expendant

Cauendum tamen est fratribus vniuersis, ne tamquam domini proprietarij pecunias expendendas præcipiãt, sed vt pauperes eleemosynam petentes, eisdem Syndicis suas exponant necessitates, obsecrantes & exorantes, vt occurrenti necessitati sucurrere velint. Ex eisdem. & ex declarat. Ap.

Nec computũ iuridicum à Syndico exigant, sed naturale.

Eadem ratione caueant fratres, ne computum iuridicum exigant à Syndicis, tamquam domini proprietarij, sed ad experiendam fidelitatem ipsius Syndici (ad quam obseruandam possunt fratres ipsum Syndicum exhortari) licitè valeant fratres computum naturalem cum ipsis Syndicis facere, vt etiam necessitates Conuentuum & ipsorum fratrum possint clarè & manifestè constare. Ex eisdem.

Pecunia Syndico cõsignanda, Guardiani secus faciẽtes puniẽdi.

Et quia iuxta Regulam & eius Apostolicas declarationes, eleemosyna pecuniaria quomodolibet oblata pro necessitatibus, siue communibus, siue particularibus subueniendis non potest nisi apud Syndicum, siue eius substitutum deponi, & per eorum manus dumtaxat expendi; præcipimus, vt Guardianus, qui per alias manus quàm Syndici, vel eius substituti receperit, vel expenderit pecuniam quamlibet, etiam pro communitate oblatam, proprietarij pœna puniatur. Ex Salmát. c. 4.

Nec Syndicus, nec ali*

At verò ipse Syndicus nec alius Ex Tolet. 1583.

eius loco substitutus possit in sacrario nostro, vel in quocumque alio nostri Conuentus loco denarios vel pecunias pro celebrandis Missis, nec ob aliam quamcumque causam accipere; & Guardianus, Vicarius, vel Sacrista, qui permiserint, suis officijs priuati existant. In Conuētu denarios accipiant.

Pro eisdē. Ex Salmāt. c. 4. Sine Syndico, vel Procuratore ipso nihil emi, nihil vendi, vel commutari licet fratribus, siue Prælatis, siue subditis, sub proprietatis pœna, iuxta regulam & eius declarationes. Nihil emi, vel vendi, sine Syndico licet.

De redditibus annuis.

§. 4.

Ex Clem. exiui c. 6. & Ex const. Iul 2. c p. 19 20. & ex Salmant. ca 6. & ex Assef. 1526. CVm annuos redditus, sicut cætera bona immobilia nobis habere non liceat, ideò renouantes antiqua Generalia statuta, decernimus, quòd nullus frater inducat personam aliquā ad eleemosynam perpetuam Ordini nostro exhibendam: & si aliqua talis nobis fuerit relicta, nullomodo in iudicio exigatur, sub pœna proprietatis à procurantibus, vel exigentibus subeunda. Eleemosyna perpetua, nec procuranda, nec in iudicio exigenda.

Ex eisdem. Declarantes insuper, quòd ad perpetua legata quæuis petenda non possunt fratres sub eadem pœna recurrere, nisi humiliter & per modum eleemosynæ absque allegatione alicuius debiti. Humiliter petēda per modū eleemosynæ.

Ante cuiuſuis legati acceptationẽ fiat proteſtatio.

Decernitur prętereа, ac præcipitur, quòd quotieſcumque relinqui cõtingat aliqua legata perpetua aliquibus perſonis, ſiue hoſpitalibus, vel alicui reipublicæ, & alijs domibus, ea lege, quòd teneantur fratribus pręſtare ſingulis annis certam eleemoſynam, ſiue omnino gratis, ſiue vt ipſi fratres dicãt certa officia & Miſſas, Guardianus faciat proteſtationem ei, qui teſtatoris voluntatem implere tenetur, quòd ad illas eleemoſynas nullum ius habent fratres ex vi legati, nec poſſunt obligari ad illa officia & Miſſas. Ex eiſdem

Legatũ cũ tali proteſtatione poteſt acceptari.

Si tamen facta iſta proteſtatione, hæres ex ſua libera volũtate voluerit dare eleemoſynas illas, & committere fratribus dicta officia & Miſſas, tunc fratres tuta conſcientia poſſunt eleemoſynas huiuſmodi recipere, eſt autem hæc proteſtatio neceſſaria, iuxta sãcti Bonauenturæ ſententiam, ne ab ignorantibus noſtrum inſtitutum, Regulę noſtrę tranſgreſſores iudicemur. Ex eiſdem.

Idem in legatis ſingularibus faciendum.

Quod quidem & multò fortiùs in relictis legatis, ſingularibus fratribus ſimili modo, & cum eademmet proteſtatione faciendum eſſe, conſultò decernimus. Ex Tolet. 1583.

Ne Syndicus in ſua perſona proprietatem recipiat.

Inhibemus autem, ne Syndicus in ſua perſona proprietatem aliquam recipiat, ex qua huiuſmodi Annui redditus fratribus diſtribuendi, proueniant. Ex eiſdem.

Proteſtatio

Ex eisdem. Protestatio autem sic fiat sub sigillo Conuentus. *Nos Frater N. Guardianus, & Fratres Discreti huius Conuentus N. dicimus, ad nostram notitiam peruenisse, quondam N. certam eleemosynæ quantitatem Conuentui huic distribuendam perpetuò, gratis, vel forsam pro aliquibus officiis aut Missis dicendis, legasse, cumque legata huiusmodi, nisi per viam simplicis eleemosynæ acceptare, ex instituto sancto nostro, & iure, nobis nō liceat: ideo per præsētes libere protestamur in Domino, quòd legatum prædictum, tamquam illius incapaces, ex vi legati recipere nolumus, nec intendimus: si tamen vel hæres, Commissarius, aut legatarius ipsius testatoris dictam quantitatem per viam simplicis eleemosynæ, omni obligatione, dominio, & proprietate penitus cessantibus, nobis liberè conferre voluerit, illam simpliciter accipiemus, & piæ testatoris voluntati, quantum in nobis fuerit, plenè & fideliter satisfaciemus.* Protestationis forma.

Ex eisdem. Hæc autem protestatio subscripta per Guardianum & Discretos Conuentus dabitur illi, qui tenetur testatoris voluntatem implere, & eadem protestatio scribetur in libro Conuentus, vt constare possit succedentibus Guardianis, hanc constitutionem fuisse ad plenum adimpletā, Guardianus verò qui contr, à fecerit, suo priuetur officio. Protestatio legatario danda & in libro scribenda.

Dominium capellæ vel sepulturæ non possũt fratres trãsferre.

Item statuitur, vt deinceps nulla instrumenta publica fiant à fratribus capitulariter congregatis, nec quocumque alio modo se habentibus, in quibus transferatur dominium & proprietas alicuius Capellæ siue sepulturæ, cùm hoc omnino sit contra Regulam & nostrum institutum: repugnat namque vt aliquis det quod non habet. Ex eisdem.

Syndicus potest trãsferre, & quo modo.

Si tamen occasio se obtulerit, in qua oporteat satisfacere deuotæ fidelium voluntati, id fiat per modos nostræ regulæ, & instituto congruentes; Syndicus enim nomine sanctæ Sedis Apostolicæ potest eiusmodi dominium, & proprietatem transferre; si tamen priùs fratres ipsi Capitulariter congregati in tribus distinctis diebus decreuerint vtilitati Conuentus conuenire, non tamen fratres possunt ad id assensum præbere, cùm hoc solùm modo ad dominum proprietarium spectet. Ex eisdem.

De propinis patronatuum.

Cùm autem non raro contingat, legatorum quorundam curam, & rationem Guardianis particularibus, siue aliis fratribus per testamenta, & vltimas voluntates fidelium commendari, eisdem certam pecuniam eleemosynæ titulo singulis annis consignando decernimus, eiusmodi eleemosynam, cuiusuis quantitatis sit, nullo modo li-

cere Guardianis, vel fratribus pro se recipere, vel expendere suo arbitrio; sed deponendam esse apud Syndicum, vt in necessitatibus Conuentus, & fratrum expendatur: qui contra receperit, vel expenderit, pœnis proprietariorum subiaceat.

De vsu rerum.

§. 5.

1 Ex prim. Barch.

INsuper fratres in particulari non habeant, nec mutuent vasa aurea, vel argentea, vel vtantur eisdem, vel aliis iocalibus pretiosis, & quicumque contra fecerit, habitis expolietur, & de mutuatis nihilominus puniatur ad arbitrium ministrorũ. Et quamuis domos, & Ecclesias amplas, & ornaméta pretiosa, quæ modo sunt in vsu in nostro ordine, deseri à nobis licitè non possint, vt Apostolica constitutione declaratum, & mandatum est, decernimus tamen, vt in posterum iuxta domini Clementis declarationem in prædictis omnibus, pretiosa, curiosa, & superflua, vt nostræ professioni non congruentia recusentur.

Nihil aureũ argenteum, vel pretiosum habendum.

2 Ex Tolet. 158. ex 1 eo. 10 concessione 14. in Bulla merentur.

Pretiosa, curiosa, & superflua, etiam in sacris vitãda.

3 Ex eisdem Tole. & ex Conc. Trid. sess. 2, c. 2.

Cùm ex decreto Concilij Tridentini, Regulares omnes voce actiua, & passiua per biennium priuati existant, si vel aliquid tanquam proprium possidere sint conuicti, vel si vsus rerum, & eorum supellex statui paupertatis

Prælatis inuigilandum ne fratres superfluum quicquam habeant, ni-

hiloque necessario careant.

non conueniat: ideò præcipiendum duximus iuxta eiusdem sacri Concilij tenorem, quòd Prælati maximè inuigilent, vt nihil superfluum fratres habeāt, nihilq; necessariū illis denegetur.

Pœna in Prælatos necessaria subditis negantes.

4 Ex eodem Tolet.

Guardiani autem, alijque superiores, si negligentes in re tanti momenti fuerint, fratribus sibi subditis, tam sanis, quàm infirmis necessaria quæque pro victu, & vestitu negantes, suis officijs sint eo ipso priuati.

Cellæ à Guardianis bis in anno, à Prouincialibus tẽpore visitationis visitandæ.

5 Ex eisdem.

Et ad striciorem Concilij obseruantiam, præcipitur, vt Guardiani bis in anno, Prouinciales verò tempore visitationis, cellas fratrum visitent, duobus fratribus ex antiquioribus comitati, sine quorum consilio nequeant quidquam subtrahere, subtractum verò, non sibi, sed Conuentui applicetur.

Vnicuique supellectilium vsus moderandus à Prælatis.

6 Ex eisdem, & ex Rom. 1600. & 1612.

Et cum moderatus vsus non ex arbitrio cuiuscumque, sed ex Prælati iudicio sit liberandus ideò Ministri, & Guardiani secundùm necessitates occurrentes, & qualitates personarum, locorum, & temporum, moderatè, & non profanè debent vsum rerum fratribus concedere, super quo eorum conscientias oneramus ne sub aliquo colore, vel prætextu ampliorem, quàm necessitas expostulat supellectilem alicui concedant, nec cuipiam habere permittant curiosa scriptoria, imagi-

nes pretiosas, bibliothecas, ostentationi magis, quàm vtilitati deseruientes.

Ex eisdem, Rom. 1612.

Cellarum fabricæ reformãdæ.

Etiam præcipitur, vt in cellarum fabricis, & dispositionibus eiusdem paupertatis, & disciplinæ regularis decor eniteat, quare quarundam Prouinciarum abusus cellas construendi amplas cum pluribus cameris, & adytis intro contentis omnino prohibemus, in aliqua tamen priuata cella magna de causa permittatur vna camera pro mansione, & alia parua pro cubiculo recollectionis vel studij, nullo autem modo permittãtur valuæ, vel fenestræ curiosæ, qui cõtra fecerit, actibus legitimis priuetur, & Prælati qui permiserint, ab officijs deponantur.

7 Ex Salmãt. cap. 6. & ex Vallisolet. 1593.

Quid portandũm cũ transferũtur.

Cum autem de vno in alium Conuentum fratres transferuntur, secum non deferant nisi libros sibi necessarios, & vestimenta sui vsus, super quod maximopere Ministri inuigilent.

8 Ex Const Ap. Clem. 8. Religiosæ congregationes.

Nihil liberaliter donare licèt fratribus exceptis leuibus.

Caueant fratres, etiam Prelati, ne per se áut per alios etiam indirectè aliquid liberaliter, vel munera donent, nec inter se largiantur, exceptis leuibus esculentibus, & poculentibus, & ad deuotionem pertinentibus munusculis quæ adhuc non nisi nomine Conuentus, & vbi superiori de consensu Conuentus videbitur expedire,

Pœnæ incurrendæ.

poterunt dari prout constitutione Apostolica cautum est sub pœnis infamiæ perpetuæ, & vtriusque vocis dignitatũ, graduum, munerum, & officiorum priuationis, & inhabilitatis ad ista & similia.

Nec quauis occasione cum aliquo pecunias insumere.

Præcipitur etiam religiosis eadem constitutione Apostolica sub eisdem pœnis ne cum aliquo benefactore, vel Prȩsule ex eodem ordine assumpto occasione transitus, aut ob memoriam accepti beneficij gratique animi testificationem, aut quauis occasione pecunias insumant honorificè, lautè vel opiparè. 9 Ex eadem.

In hospitibus recipiẽdis frugalitas, & paupertas ostẽdenda.

Iniungitur etiam, vt omnino religiosi in hospitibus potentioribus recipiendis, ita se gerant, vt in eis frugalitas, & paupertas religiosa prorsus eluceat, decet enim eos refectorio communi cum religiosis mensa, & ferculis communibus, nequaquam à cæteris distinctis contentos esse. 10 Ex eadem.

Munera recipiẽtes restitutioni obnoxij.

Munera verò sic vetita quicumque recipientes, etiam religiosi, ipso facto absque aliqua monitione ad restitutionem teneantur, adeò, vt restitutione ipsa realiter non facta, neque etiam in foro conscientiæ absolui possint, prout eadem constitutione Apostolica decernitur. 11. Ex eadem.

De Missis.

§. 6.

12 Ex Tolet. 1, 83 — CVm arctissimo conscientiæ vinculo teneantur omnes Guardini fidelitatem seruare illis omnibus, qui pro Missis dicendis eleemosynę subsidium fratribus administrarunt, ita vt pro singulis taxatis eleemosynis, secundùm offerentium intentionē, singulæ Missæ celebrentur. Præcipimus inuiolabiliter obseruandum, vt omnes Guardiani Missas suo ordine celebrare faciant, vt quæ primò susceptæ sunt, primò celebrentur. — Missæ debito ordine celebrandæ iuxta offerētium intentionem.

Ex eisdem. — Ac proinde inhibemus, ne particulares fratres, cuiuscumque conditionis existant, Missas dicendas suscipiant: nisi fortè pro sustentatione, dū actu causa prædicationis, vel eleemosynæ petendæ gratia inter sæculares morātur, oppositum facientes, vt proprietarij puniantur. — Missas quo modo particularibus fratribus liceat recipere.

Ex eisdem. — Et cùm res sit euidenter periculosa, Missas pro libris commendare fratribus subditis, præcipimus per sanctam obedientiam, & sub pœna excommunicationis latæ sententię, vt deinceps nullus frater subditus, nec Prælatus Missas pro libris, aut rebus alijs illis commendet. — Missas pro libris, vel alijs rebus fratribus commendare nefas.

Ex eisdem. — Et Guardianus post peractum suum officium non reliquat Missas dicendas, — Quot Missas dicendas possunt

Guardiani relinquere. sine competenti pictantia. Et si reliquerit maiorem numerum Missarum, quàm centum, quarum satisfactio non apparuerit, relicta in præcepta pro suo successore, priuetur omnibus actibus legitimis.

Missarum eleemosynæ à solo Syndico recipiendæ. Eleemosynæ verò pecuniariæ, quæ pro Missis dicendis offeruntur, non possint, nec debeant recipi, nisi per Syndicum solum. Ex eisdem.

Circa Missarum taxationem Synodale statutum seruandum. Circa taxationem verò Missarum, & aliorum obsequiorum, quæ testatores reliquerunt sine commoda retributione nimium oneris imponentes, statuitur, quòd in omnibus, quæ per speciale Capituli generalis decretum expedita non fuerint, obseruetur id ipsum, quod in similibus euetibus statutum est per Synodos illius Diœcesis vbi fuerit Conuentus. Ex Tolet. 1506.

De computo Guardiani.

§. 7.

Ratiocinia singulis mẽsibus à Guardianis reddenda & quomodo. GVardiani singulis mensibus in prima eiusdem mensis die festo duplici, vel feriato non impedito, teneantur reddere computum clarũ, & distinctũ de eleemosynis elargitis, & de modo quo sunt elargitæ, & de expensis, & eo modo quo sunt factæ coram Discretis Conuentus, & Syndico, secus faciẽtes pro prima vice per semestre, pro secũda per annum, pro tertia perpetuò suis officijs priuati existant. Ex antiq. cap. 5. & ex ex Salman. c 6.

Pro eisdem in cap. Gener. Segouien. 1621.

Vt autem omnia quæ oportet claritate fiant, Guardiani singuli teneantur in libro ad hoc specialiter deputato omnes Missas scribere, quæ commendantur, personis singulis, pro quibus celebrandæ sunt, annotatis, etiamque eleemosynis pro eis oblatis, quatenus constare possit de Missis, quæ dictæ sunt, & de ijs quæ restant dicendæ, & de eleemosyna pro eisdem oblata, & in singulis mensibus fiat earundem Missarum computum coram Discretis.

Missæ omnes in libro notandæ, & qualiter.

Ex eisdem.

In alio libro scribantur memoriæ, & anniuersaria, quæ in Cõuentu celebrantur, cum nomine fundatoris, & personæ qui tenetur eleemosynam Syndico persoluere, & qua ratione.

Memoriæ, & anniuersaria item.

Ex eisdem.

Sit etiam liber, in quo scribantur quęcumque Syndicus receperit distinctè, & clarè, & seorsum expensæ quotidianæ sigillatim notentur, quatenus constare possit quidquid singulis mensibus per manus Syndici receptum, & expensum fuerit, in quo quidem libro computa cum Syndico fiant.

Quæcũque Syndic' receperit, & expenderit scribenda.

Ex eisdem.

Eleemosynæ etiam omnes, quæ à fratribus exiguntur, distinctè scribantur in libro, & à singulis eleemosynarijs seu quæstoribus simul cum Discretis subsignetur, quid quisque collegerit, vt clarè constent eleemosynæ, quæ singulis annis colliguntur.

Eleemosynæ singulariter notandæ.

Supellectilia, & omnia quæ in officinis sunt item.

Præterea omnia, & singula supellectilia, quæ tam in Sacristia, quam in alijs Conuentus officinis sunt, in libro particulari clarè, atque distinctè scribantur per inuentaria seorsum, in quibus Discreti vnà cum Guardiano, & Officialibus proprijs manibus subscribant. Ex eisdem

Officinæ ter in anno visitandæ.

Ter autem in anno, eo tempore quo cellæ visitandæ sunt, fiat prædictarum officinarum visitatio; videantque Discreti cum Guardiano, an ea omnia, quæ in inuentarijs scripta sunt, reperiantur, necne. Ex eisdem.

Pœnę secus facientibus subeundæ.

Guardianus verò, qui prædicta omnia non seruauerit, prima vice suspendatur per sex menses, secunda pro modo culpæ: si autem circa fidelitatem in eleemosynis distribuendis defectuosus inueniatur, omnino ab officio priuetur. Ex eisdem, & ex Tolet. 1, 83.

De Ædificijs.

§. 8.

Ædificium notabile nec cõstruendum, nec destruẽdũ sine Ministri licentia.

NVllum etiam sumptuosum, vel notabile ædificium construatur, vel destruatur sine licentia & dispensatione Ministri Prouincialis. Et qui contrarium fecerit, vel consuluerit, per Ministrum Prouincialem de loco irreuocabiliter expellatur: & alijs pœnis grauibus puniatur, fratres verò prædictum excessum statim denuntiare de- Ex Salm. c. 6.

beant Prouinciali Ministro.

Ex Tolet. 1606. Statutum antiquum, de non ædificandis nouis Conuentibus, sine speciali licentia Capituli Generalis, iustis de causis irritantes, facultatem plenam concedimus omnibus, & singulis Prouincijs, vt maturo habito consilio, quod magis expedire videatur, deliberent & prouideant quatenus sine præiudicio Conuentuum veterum noui erigantur, de Diœcesani tamen facultate, iuxta sacri Concilij Tridentini decretum. — Nouos erigendi Conuentus facultas Prouincijs cōceditur absque veterū præiudicio.

Ex eisdem. Similiter Prouincijs relinquitur, vt circa incommoda, siue damna, sibi de aliorum Conuentuum noua ædificatione imminentia possint, & valeant omnibus remedijs opportunis, licitis tamen vti ante Diœcesanos & Curiam Romanam, causam eiusmodi pro viribus diuino implorato auxilio defendentes. — Damna de nouorum ædificatione imminētia pro viribus obuiāda.

Ex cōpend. verb. Prouincia. Nulla Prouincia diuidatur, vel denuo erigatur sine Summi Pontificis authoritate, iuxta decretum D. Nicolai Quinti, & sine consensu fratrum Vocalium in Capitulo vel Congregatione Generali congregatorum. — Quomodo Prouincia diuidenda, vel denuo erigenda.

Ex Rom. 1612. Quotiescumque aliqua Prouincia denuo erigitur, Reuerendissimus Pater Generalis Minister pro prima vice promouebit ad officium Ministeriatus, & Diffinitoriatus, quos idoneos — In erectione nouæ Prouinciæ Minister & Diffinitores à Ministro

generali instituēdi prima vice & de custodia similiter. iudicauerit, vt ita & Prouinciarum vtilitati & concordiæ meliùs prospiciatur, idemque fiat in quacumque Custodia nouiter erecta.

Fabrica inchoata nec destruenda nec mutāda. Nullus Guardianus (sub pœna priuationis & carceris per mensem) inchoatam à prædecessore fabricam audeat, vel destruere, vel mutare, nisi licentia à Ministro Prouinciali in scriptis obtenta. Ex eisdem.

De libris.

§. 9. Ex Tolet. 1583.

Libri tantū necessarij iudicio Prouincialis cuilibet cōcedendi. QVamuis licitum sit, cuicumque fratri librorum vsum habere, suo ministerio necessarium ex sui superioris facultate, plures tamen habere libros, quam singulis fratribus sint necessarij, res est omnino illicita. Ideo statuitur vt nullus frater possit habere plures libros, quàm ex iudicio Prouincialis Ministri fuerit, secundùm qualitatem fratrum concessum & determinatum.

Ad propriā Prouinciam pertinent omnia fratrum in aliā decedentiū. Libri & supellectilia fratrúm decedentium ad illam pertinebunt Prouinciam, in qua defunctus frater fuerat professus, nisi in alia esset incorporatus. Ex Salm. c. 6.

Libri omnes Bibliothecis applicandi & Libri autem omnes fratrum defunctorum, eo ipso quòd frater decesserit, ex nunc pro tunc applicantur à Congregatione Generali Bibliothecis ex prim. Barch ex Tolet. 1583. & 1600. &

ex Rom. 1612. & ex e. g. Segouien. 1621. communibus Prouinciæ iuxta earum exigentiam, sub eisdem pœnis à Pontificibus latis contra extrahentes, fraudantes, vel distrahentes libros eisdem Bibliothecis applicatos: neque Ministris licebit aliter de libris defunctorum disponere, sub pœna priuationis officij. quomodo & sub quibus pœnis.

Ex eisdem. Illi tamen libri qui prædictis Bibliothecis non fuerint accommodi, vt libri deuotionis & alij minoris momenti, poterunt à Ministro applicari fratribus indigentibus, pro quorum conseruatione fiat registrum, in quo libri eiusmodi referantur, & subscribatur ab eis quibus fuerunt libri elargiti, quibus præcipitur in virtute Sanctæ obedientiæ, sub pœna excommunicationis ipso facto incurrenda, vt nullo modo vendant vel distrahant, per se vel mediante Syndico, libros, quos ex decedentibus fratribus à Ministris susceperint. Qui libri possunt fratribus concedi & qua cautela.

Ex Segou. Libri autem defunctorum, qui in Bibliothecis particularibus, siue in cellis fratrum, pro nunc depositi sunt, etiam in communibus Bibliothecis reponantur, vt ibi tutiùs obseruentur, & inter cæteros earumdem Bibliothecarum libros per inuentarium adscribantur. Libri particulariter repositi ad Bibliothecas redigendi.

Ex Segou. De licentia tamen Guardiani poterunt fratres libros pro suis studijs ne- Libri qualiter ex Bi-

bliothecis extrahẽdi.

cessarios ex Bibliothecis ad cellas deferre, cum memoria tamen scripto mandata eos reponendi in eandem Bibliothecam. Si quis verò vsurpare, aut distrahere ausus fuerit, libros sic extractos ex Bibliothecis, eisdem pœnis in Apostolica constitutione contentis omnino subiaceat.

Quę à Guardiano distribuenda, & quæ Ministro seruanda.

Ex Tolet. 1583.

Reliquas verò res defunctorum parui momenti Guardianus distribuat inter fratres, & si casu res aliqua magnæ æstimationis inuenta fuerit, Prouinciali Ministro distribuenda reseruetur.

De vestimentis.

§. 10.

Panni vilitas in quib' attendi debeat.

Ex prim. Barch. c. 3

CVm Regula dicat, quòd fratres omnes vestimentis vilibus induantur, prout in statuto S. Bonauenturæ continetur, statuimus & ordinamus, vt vestimentorum vilitas attendatur, in pretio pariter, & colore: in omnibus autem, quæ ad habitum fratrum spectant, ad imitationem Patrum nostrorum, semper in vestimentis reluceat asperitas, vilitas, & paupertas.

Forma caputij.

Ex eisdem.

Ad maiorem autem vniformitatem inter nos conseruandam ordinamus, quòd latitudo caputij habitus nostri, non transeat à lateribus conum iuncturæ humerorum, & quòd longitudo ipsius caputij à parte posteriori,

cingulum non excedat.

Ex eisdem. Longitudo verò habitus talis sit, quod fratris ipsum ferentis nullo modo excedat mensuram: latitudo autem vltra sexdecim palmos non protendatur ad plus, nec minùs, quàm quatuordecim palmos habeat, nisi notabilis corpulentia alicuius in latitudinē amplius requirat, iudicio Guardiani. Longitudo autem manicarum cooperiat extremam iuncturam manuum, nec vltrà protendatur. Habitus.

Ex eisdem. Mantellos verò de panno vili, & humili fratres habeant, non rugatos circa collum, vel crispos, nec vltra genua protensos, sed ita longos, vt genibus flexis, terram attingant. Mantelli.

Ex eisdem. Color vero tam habitus, quam mantelli sit cineritius, prout frequenter in nostris Capitulis declaratum existit, & in ordine consuetum.

Ex cong. gen. Tolet. 1606. Fratres autem non alio panno, nisi cardatæ texturæ induantur, adeo, vt deinceps nullus habitus, vel mantellum fiat, nisi ex prædicto vili indumēto: qui contra fecerit indumentis spolietur, & arbitrio superioris puniatur; & Prælatus qui consenserit, per bimestre suspendatur. Hispani pāno, *Sayal*, induantur.

Ex Victoriā 1596. appr. in cap. Gen. Ro. 1600. Omnes eadem forma, eodem modo, eisdemque pannis eiusdem pretij, & coloris in communi vestiantur: nullique cuiusuis qualitatis, vel conditio- Eodem pāno eadēque forma omnes fratres induendi.

nis, neque Prælatis liceat sub proprietatis, & priuationis officiorum pœna alio habitu, vel mantello vti, nisi eiusdem pretij, & coloris quo fratres communitatis vtuntur, neque sub prætextu eleemosynæ sibi ab aliquo in particulari, vt vestiri possit elargitæ.

Singularitas in habitib⁹ vitanda.

Et quia singularitates, & nouitates perniciem solent machinari, prohibetur iuxta Apostolicas sanctiones, vt fratres non deferant habitus curtos, strictos, & inusitatos, & squalidos, ac nouitatis plenos, sed in his standum esse decernimus iudicio Prælatorum. ex Ioan. 22. extra quorũ exigit.

Ministris, & Guardianis inuigilandum, vt fratres singulis annis induantur.

Et quia Ministri, & Custodes tenentur iuxta regulam solicitam curam gerere de induendis fratribus, decernitur, vt Ministri super Guardianos inuigilent, vt suos subditos debitè indui procurent singulis quotannis vestimẽtum quo indiguerint, dantes, & sandalias, vel soleas, illis prouideant, ita vt fratribus causa non præbeatur vestes contra regulæ puritatem conquirendi. ex Tolet. 1583. & ex Vict. 1596.

Desides qualiter puniendi.

Si autem Ministri desides in hoc reperti fuerint, Generalis Minister, aut eius Commissarius fratres indigentes primo indui cum effectu faciant: deinde Guardiani, & Prouinciales in Capitulo per biennium voce actiua, & passiua priuentur. Ex eisdem.

Guardiani

Item ordinamus, quod Guardiani non ex cap. Ge[illegible]

ner. Burd galen. 1520. non possint indui de quacumque eleemosyna, nec pannum recipere pro vestitu donec omnibus fratribus sibi subditis indigētibus fuerit sufficiēter prouisum sub pœna priuationis officij. *Non induantur, nisi omnibus indutis.*

Ex prim. Barchi. c. 3. Neque dormiant fratres vnquam sine habitu, femoralibus, & chorda, nisi manifesta necessitate, vel infirmitate cogantur: & quicumque repertus fuerit iacere sine habitu, in terra coram fratribus sine habitu in sequenti prandio comedat, qua etiam pœna plectetur qui caputium ab habitu dissutum portauerit. *Cum habitu dormiēdum, ab eo caputium non dissuēdum.*

Ex eisdem. Ministri, & Custodes, ac Guardiani grauiter puniant illos, qui inuenti fuerint non cogente necessitate portare capitergia, seu sudaria circa collum, & almucia alba, siue rubea, siue de panno, vel detella, vel tunicellas stamineas. *Quæ vestimenta fratribus ordinariè habere non liceat.*

Ex ca. cum ad monast. de statu monach. & ex Rom. 1571 ex Tolet. 1583. ex Vallisolet. 1593. ex Tolet. 1606. Seueriùs autem puniendos esse censemus camissis lineis vtentes, cùm sit non solùm contra regulam, sed etiam contra iuris dispositionem, atque adeò quicumque absque necessitate à Prælato diligenter examinata, & per Medicos nostri instituti conscios pro graui & excusante, in huiusmodi iudicata, camissis, siue truncatis, siue manicatis, vel linteaminibus vtantur, voce actiua, & passiua priuentur: inhabilesque ad officia ordinis censeantur, & si admoniti non se correxerint tribus mensi- *Camissis, vel linteaminibus vti vetitum sub pœnis.*

bus carceribus mancipentur. Ministris verò præcipimus, vt super hac re maximopere inuigilent.

Culcitra in dormitorio sicut lintea. mina prohibita.

Item fratres sani in dormitorio culcitris, linteaminibus, ac puluinaribus de pluma non vtantur sub pœnis à Prælatis iniungendis. Ex prim. Barch.

Fratribus indigentib' lineis, & calceamentis Guardiani prouidere tenentur si de vera necessitate constiterit.

Quia verò aliquibus religiosis necessitas concedit, vt lineis, & calceamentis vtantur, alijsque rebus quæ interdicuntur eis qui huiusmodi non astringuntur necessitatibus, ideò præcipitur Guardianis sub pœna priuationis à suis officijs, vt si temporalis Medicus, significata sibi oblatione regulæ, & statuti nostri, declarauerit religiosum aliquem necessitate constringi ad vsum aliquarum rerum ex interdictis, Guardianus proprius teneatur illi omnino de talibus omnibus prouidere, & adhuc communitatis expensis illius faciat lauari vestes ita prorsus, vt dum superfluum, & vitiosum vetatur, iustum, & necessarium ministretur. Ex Tolet. 1606.

Fratres talibus indigentes ad officia ordinis inhabiles.

Fratres verò talibus necessitatibus præpediti, cùm nō valeāt exequi rigorem vitæ communis, neque obseruantiam regularis disciplinæ, ad officia Prælatorum nullatenus debent promoueri iuxta Apostolicas sanctiones, & Ordinis antiqua statuta, quapropter Prouinciales Ministri specialem horum fratrum in proprio libro rationē habeant. Ex eisdem. & ex const. Ap. Clem. VIII.

Ex Tolet. 1583. Et quia non solùm mala, sed quæ speciem mali habent, sunt à nobis vitanda: præcipitur, vt deinceps nullam prorsus curiositatem in vestimentis fratres deferant, vt sunt repuncta, & ornamenta nodosa, Gallicè, *boutons, passements, arrierepoints*, ex quacumque materia sint. Omnes curiositates vitandæ.

Ex prim. Barch. Cingulum habeant fratres, quòd sit chorda communis, & rudis, & omnis curiositas ab ea penitus rescindatur, & ea vtentes seuerè puniantur. Chorda rudis.

Ex eisdem & ex Rom. 1612. Habeant quoque calceamenta de corio in communi tantùm pro Missis celebrandis, & fratres pro Missarum celebratione dumtaxat calciari possint, aliàs minimè, iuxta regulam, & declarationem Papalem licebit eis calceamenta portare sine Ministri, Custodis, vel Guardiani licentia, quorum conscientias oneramus, ne alicui calceamento vllo vti permittant, nisi manifesta necessitate, vel infirmitate cogantur, tempore verò veris, æstatis, & autumni nudis pedibus incedant omnes. Calceamẽta pro Missis dũtaxat celebrandis habeantur in cõmuni alias minimè.

Ex eisdem, Rom. 1612. Qui verò secus calceamẽtum portauerit, actibus legitimis priuetur, & inhabilis ad officia habeatur: & si laicus, vel non Sacerdos fuerit, per annũ ad nouitiatus statum reducatur. Pœnæ à contra facientibus subeundæ.

Ex prim. Barchi. Et quia tonsura ad honestum ornatum fratrum pertinere videtur, statuitur, ne tonsuram desuper aures, tam Tonsura qualis, & quo tempore facienda.

clerici, quàm laici sibi fieri procurent. Ad quindenam autem semper omnes radantur, & sit tonsura clericorum nō modica (vt decet religiosos) scilicet, vt inter ipsam, & aures non sint plures, quàm tres digiti.

De secularibus non vexandis.

§. 11.

Ratione debiti nemo excommunicandus, neque vexandus.

INhibemus prætereà, ne aliquis nostræ religionis Prælatus possit per se ipsum, neque per Syndicum, aut aliam quamcumque personam facere, vt aliquis excommunicetur, detineatur, vel vexetur ratione debiti cuiuscumque, seu aliorū bonorum temporalium, & secus facientes, vt proprietarij puniātur: subditi verò qui talia procurauerint, vltra proprietatis pœnam de Conuentu incompassibiliter expellantur.

Ex Cap. Gener. Laualen. 1505 & ex Tolet. 1583.

De depositis.

§. 12.

Deposita præsertim pecuniarū non recipienda.

DEposita præsertim pecuniarum in nostris Conuentibus non seruentur, nec claues arcarum, in quibus denarij, vel res aureæ, vel argenteæ continentur, obseruandas fratres accipiant, secus facientes, vt proprietarij puniantur.

Ex Salmāt. c. 6.

DE MODO INTERIVS conuersandi.

Cap. IV.

De ieiunio. §. I.

Ex antiq. & ex prim. Barch. c. 4.

CVM secundùm regulam teneamur, duas Quadragesimas ieiunare, & intermedia suadeatur cum benedictione Dei, ex huius benedictionis amore statuimus, quòd tali hora comedant fratres, quòd qui volunt ieiunare, non grauentur, scilicet hora sexta. In Quadragesima intermedia opportuna hora comedendum.

Ex eisdem. Obsecrat tamen generalis congregatio, quòd omnes fratres in ipsa Quadragesima intermedia, scilicet beati Francisci in Conuentu sint vna refectione contenti, ad mouendas multas deordinationes, & ad obtinendam benedictionem paternam pro parte, exceptis debilibus, & infirmis. In eadem fratres vna refectione sint cõtẽti.

Ex eisdem, & veteri consuet. Beatissimæ Virginis Mariæ, & Apostolorum, etiamque Ascensionis Dñi, ieiunentur vigiliæ intus, & extra (bea- Quibus vigilijs per annum ieiunandum.

torum Philippi, & Iacobi, Ioannis Euangelistę, & Barnabæ tantū exceptis) vigilia S. Bartholomæi ieiunetur, & festum fiat secundum modum patriæ, vigilia beati Francisci ieiunetur.

Dies quos populi ieiunio obseruant etiam fratres ieiunent.

Tolet. 1583.

Verùm cum multa sint oppida, & ciuitates, quæ ex voto, siue deuotione, vel ex suorum maiorum consuetudine plures ieiuniorum dies obseruent: præcipimus, vt omnes nostræ religionis fratres, etiam si extra mænia sint constituti, eosdem dies ieiunent, & Guardiani, qui oppositum fieri permiserint, per bimestre ab officio suspendantur.

De esu carnium, & vita communi.

§. 2.

In esu carnium tēperantia cōmendatur.

Ex antiq. & prim. Barc. c. 4.

CIrca esum carnium fratres temperatè se habeant, & deserto in locis suis nullo tempore carnes comedant, exceptis infirmis, & hospitibus de nouo venientibus, & nisi ex causa rationabili aliquando superior viderit dispensandum.

De carnis abstinentia consuetudo seruanda.

Ex prim. Barchin.

De non comedendo autem carnes in refectorio, aut in nonnullis festiuitatibus per annum occurrentibus, teneat quęlibet Prouincia & Conuentus suā consuetudinē; vel faciāt super hoc iuxta suorū Præsidentium dispositionem.

Ex prim. Barchin. & ex Roman. 1612. iuxta contit. Ap Clem 8

Rurſus ordinamus, quòd Miniſtri Cuſtodes, Guardiani, ac eorum Vicarij ſint cum fratribus in Conuentu, in Eccleſia, in menſa, & in cibis, veſtibus, & lectis, & quandiu fortes & ſani fuerint eiſdem fratribus ſe conforment, & vitam communem ſequantur, ſin minus officijs priuentur, & inhabiles ad alia cenſeantur iuxta Apoſtolicas ſanctiones, & antiqua ordinis ſtatuta.

Prælati in vita cõmuni cum fratribus in omnibus ſe conformẽt.

Ex eiſdem. Rom. 1612.

Si verò infirmitatis cauſa id agere nõ poſſint, & infra quinque menſes non fuerit ſpes roboris & firmæ valetudinis in ipſis ad cõmunem vitam ſequẽdam ab officio omnino arceantur.

Si infirmitate grauati nõ poterũt, ab efficio arcendi.

Ex prim. Barchin.

Ordinamus etiam, quòd Miniſtri & Cuſtodes ſolicitam curam gerãt, quòd de eleemoſynis & rebus alijs, quæ obuenerint Conuentibus per Guardianum prouideatur moderatè iuxta eleemoſynarum & obuentionum huiuſmodi quantitatẽ in cõmuni, ne fratres ipſi propter defectum cõmunis & ſufficientis victus ſeorſum comedere, ac particulariter & inordinatè vitę neceſſaria ſibi procurare cogãtur.

Fratribus neceſſaria pro victu miniſtrari curent.

Ex Concil. Trid. ſeſſ. 25. c. 1. ex Rom. 1612.

Prælatis verò omnibus & ſingulis diſtrictè iniungimus, vt ſubditos omnes ſeuerè compellant vitam communem in omnibus ſeruare, & communitatibus intereſſe, à quibus nullum exemptum declaramus. Prælati qui in hoc ſegnes fuerint, à ſuperioribus ſuſpen-

Subditi communitatibus intereſſe cõpellendi.

dantur, vel etiam priuentur pro negligentiæ modo superiorum arbitratu.

In cella comedere vel cœnare ne fas.

Nulli omnino cuiusuis gradus, vel cōditionis existat, in cella, siue alio loco extra refectorium liceat comedere, neque cœnare, quod si vna, vel altera vice dūtaxat necessitas vrgeat, in hospitio; siue infirmaria charitatiuè reficiatur, de licentia tamen Guardiani. In c. gen. Sego. 1562.

Et extra cōmunitatem sine causa.

Guardiani autem diligenter caueant, ne sine pia & rationabili causa concedant fratribus extra communitatem licentiam comedendi. Ex prim. Barch.

Socium habere solis Prouinciæ Patribus liceat.

Et secundùm antiquam Ordinis consuetudinem decernimus solummodo Patribus Prouinciarum, ijs videlicet, qui Ministri Prouinciales fuerunt, & qui eorum exemptionibus legitimo titulo gaudent licere, habere socium, qui personæ & cellæ curam habeat: Guardiani verò, qui permiserint alium quempiam socium habere, ad arbitrium superioris puniantur. Ex Veteri Consuet. & ex Sal c. 8.

Indigentibus socij à Ministro designandi.

Poterunt tamen Ministri Prouinciales de consilio Discretorum Conuentuum socios designare fratribus, qui senectute, infirmitate, vel occupatione illorum ministerio indiguerint, qui tempore silentij eorum cellas ingredi possint. Ex eadem consuet.

Famulū proprium ne.

Famulum autem, siue sæcularem, siue donatū, ad seruitiū proprium desti- Ex c. g. Seg. 1621.

natum nemini habere liceat, cuiuscũque gradus, conditionis, vel qualitatis existat, sub actuum legitimorum trienniali priuatione ex ipso incurrenda. mini habere liceat.

Ex eisdem. Quicumque frater habituali inualetudine grauatus, temporibus Aduentus & Quadragesimæ carnes manducauerit, tamquam qui communem vitam sequi non potest, inhabilis ad omnia Prælationis officia censeatur. Qui carnes in aduentu & quadragesima ex habituali necessitate vescuntur ad officia inhabiles.

De repræsentationis & vestimentis extraneis.

§. 3.

Ex prim. Barch. Caueant fratres in festo sancti Nicolai, seu Innocentium, vel quibuscumque alijs festis, solemnitatibus & occasionibus vestes extraneas Religiosas, seu sæculares, aut clericales, seu muliebres, etiam sub specie deuotionis induere. Vestes extraneas induere vetitum & vestes Ordinis sæcularibus accommodare.

Nec habitus, aut vestes ordinis sæcularibus pro ludis faciendis, aut similibus vllo modo accommodentur sub pœna amotionis confusibilis de Conuentu, & sub pœna priuationis actuũ legitimorum à fratribus eo ipso incurrenda. Guardiani verò, qui consenserint, officio per semestre suspendantur.

Ex Tolet. 1583. Inhibemus præterea, ne fratres ipsi comædias, nec tragædias, siue quas- Comædię non repræ-

sententur, nec permittantur. cumque alias repræsentationes faciāt. Nec in Conuentibus repræsentari à sæcularibus Prælati permittant, secus facientes, per semestre ab officio suspendantur.

Nec extra Conuentū videantur. Et Fratres, qui extra Conuentum prædictis repræsentationibus frui contra præsens statutum attentauerint, per annum sint actibus legitimis priuati. Ex eisdem.

Pro infirmis.

§. 4.

Infirmorū seruitiis incumbendū. ORdinamus insuper, quòd fratres infirmorum seruitijs deputati, studeant cum diligentia & sedulitate iuxta regulæ & charitatis præceptum eis seruire, ac seruiri facere & de cunctis necessitatibus prouidere, seu prouideri facere debeant, & hoc de communibus eleemosynis, nisi pro necessitate fratris infirmi esset distinctè aliqua eleemosyna deputata. Ex prim. Barchin.

De hoc à visitatorib⁹ signanter inquirendū. Visitatores quoque in Prouincijs quas visitant, de hoc articulo signanter inquirant. Et si aliquas Prouincias, vel Conuentus in hoc vitiosas inuenerint, fideliter veritatem significent Capitulo, seu Congregationi generali. Ex eisdem.

Guardiani & Vicarij infirmos frequenter Et cum Prælati arctissimo Regulæ præcepto teneantur, solicitam curam gerere circa infirmos fratres: Præci- Ex Salm.

pimus, vt Guardiani & eorum Vicarij personaliter & frequẽter visitent omnes infirmos, ab eis inuestigantes, an infirmarij suum munus fideliter exequantur: & an omnia necessaria illis sufficienter administrentur: & si prædicti infirmarij fuerint negligentes, à Guardianis puniantur.

visitent, deque eorum necessitatibus curent.

Ex Tolet. 1583. Eandem curam habeant Guardiani cum Patribus grauioribus & cum senibus, qui quamuis actu infirmi non sint, speciali cura sunt illis omnia necessaria administranda.

De Patribus grauioribus & senibus etiam curandum.

Ex eisdem. Vt hæc autem infirmorum cura omitti non permittatur, decernimus vt nullus sit Conuentus, qui non habeat locum vnum deputatum procurandis infirmis fratribus, quem nos infirmariam vocamus: cuius quidem loci curam habeat infirmarius.

Locus pro infirmis curandis in singulis Conuentibus deputandus

Ex eisdem. Si verò aliqui Conuentus sint, qui commoditatem non habeant ad infirmos curandos propter populi nimiam distantiam ab vrbe, ad viciniores Conuentus cum diligentia fratres infirmi remittantur, Guardiani tamen ipsorum infirmorum curam diligentem, & solicitam habeant, vt omnia necessaria suis infirmis administrentur.

Si Conuentus commoditate ad curandos infirmos careat, quid faciendum.

Ex eisdem. Atque adeò pręcipimus, vt nullus frater in domibus sæcularium cure-

In secularium domibus

nemo curādus sub pœna.

tur, nisi ex magna occurrente causa iudicio Prouincialis determinata : & Guardianus qui contra permiserit, per semestre ab officio suspendatur.

Supellectilia pro infirmis ab infirmaria nō extrahantur sub pœna.

Et vt maiori cum commoditate infirmi curentur, præcipimus, vt infirmariç supellectilia ab ea non extrahantur, etiamsi nullus sit in ea tunc temporis infirmus, Guardiani autem, siue Vicarij qui secus fecerint, vel permiserint, per bimestre suspendantur ab officijs. ex eisdem.

Guardiani & Vicarij negligētes quomodo puniendi.

Et vt omnia prędicta ad infirmos spectantia debitum sortiantur effectum, statuitur, vt omnes Ministri Prouinciales, & Guardiani, & eorum Vicarij, & qui infirmorum cura fuerint negligentes, à Visitatoribus Prouinciarum, vt crudeles, per biennium actibus legitimis priuentur. ex eisdem.

De hospitibus.

§. 5.

Hospites charitatiuè recipiendi.

FRatres omnes hospites recipiantur in visceribus charitatis : maximè venientes de extraneis partibus, ac remotis. ex prim. Barchi.

Fratres Prędicatores benignè sicut nostri hospitandi.

Et si quandoque fratres Prædicatores ad loca nostra venerint, velut fratres nostri ordinis benignè recipiātur, & charitatiuè, & seminantes inter ex eisdem.

eos,& nos zizaniam discordiæ grauiter puniantur.

Ex eisdem. Ipsi verò hospites in locis vbi vltra tres dies moram traxerint, communitates omnes seruare teneantur, & dicant in Capitulo culpas suas, vt dicta culpa, acceptaque pœnitentia egrediantur. Vltra tres dies hospites communitates seruent.

Ex eisdem. Vt verò fratres omnes hospites maiora charitatis indicia experiantur: ordinamus, vt eorum pedes lauentur, & religiosa quadam refectione, seu collatione recreentur, & ideò nullus sit Conuentus, qui nō habeat hospitium, & fratrem vnum pro recipiendis hospitibus deputatum. Hospitum pedes lauadi, locusque pro eis deputandus, & frater.

Ex Tolet. 1583. Verùm Sindones non apponantur in lectulis: nec pro nostrę Religionis Pręlatis nulla ornamenta profana apponi permittantur, in lecto, & camera, & mensa, sed ita suæ necessitati, & cōtinuæ fatigationi succurrere velint, vt honestas, & parsimonia in omnibus resplendeant. Nec Sindones in lectulis, nec profana ornamēta in cellis, vel in mensis permittant Prælati.

De communione.

§. 6.

Ex prim. Barchin. AD illud autem altissimum Eucharistiæ Sacramentum diligenter se præparent omnes fratres: & vt hoc meliùs fiat, statuimus, vt singuli fratres, qui non sunt Sacerdotes, determinatos de conscientia Guardiani ha- Fratres non Sacerdotes cōfessarios determinatos habeant quibus bis in septima.

na confiteā tur. beant Confessores, quibus bis ad minus confiteantur in qualibet septimana.

Quib⁹ diebus communicare debent. Verùm fratres non Sacerdotes saltem alternis dominicis communicent, &in festis præcipuis intercurrentibus, in Quadragesima verò, & Aduentu singulis Dominicis, & semper in Missa Conuentus, nisi de licentia Præsidētis, aliqui excusentur. Ex eisdem, & ex veteri consuet.

De hoc Guardiani sint soliciti. Et de hoc sint soliciti Guardiani: vt per vtriusque Sacramenti frequentiā sanctę conuersationis in vtroque homine puritas obseruetur. Ex eisdem

De Otio.

§. 7.

Otiū vitandū, & otiosi puniendi. ITem, ad otium euitandum ordinamus, quòd clerici compellantur per suos superiores in occupationibus, seu laboribus sibi competentibus exerceri. Et qui inuenti fuerint notabiliter otiosi, vel vitiosi, per Ministrum, vel Custodem voce actiua, & passiua priuentur. Ex prim. Barch.

Superiores negligentes in otio corrigendo puniantur. Quòd si superiores in hoc fuerint negligentes, à visitatoribus puniantur: qui diligenter inquirant, qualiter hæc constitutio obseruetur. Ex eisdem.

Otiosi ad officia ordinis non promouendi. Et cùm otium omnibus modis sit vituperandum (præsertim in religiosis) statuitur, vt qui à prædicationibus cessauerit; vel qui huius vitij sinistram Ex Tolet. 1,83.

habeat opinionem, nullo pacto ad Ordinis officia promoueatur, cùm de otiosis religiosis meritò suspicari liceat, quòd non habeant tutam conscientiam.

Ex Sal. c 5. Porrò laboritia, & negotia, quæ ad honestatem non pertinent, & multo magis, quæ ad regulę puritatem non spectant, vel regularibus institutis quoquo modo aduersantur, omnino prohibemus, præcipientes ne quis audeat chordas, vel aliud opus quodcũque manuale cuiuscumque materiæ, siue facturæ sit, facere sine licentia Guardiani, qui nulli eam concedat, nisi pro commodo communitatis, & pro eius vtilitate, secus autem opus facientes, si venale sit, vt proprietarij puniantur, sin minus in communitate disciplinæ subiaceant dum Psalmus Miserere citatur, & si reinciderint, seueriùs ad arbitrium superiorum plectantur.

Nec chordas, nec aliud opus mauuum sine licentia faciendum.

De studio.

§. 8.

Ex prim. Barchi. ex Clementin. Ne in agro de statu Monacho.

Item statuimus, & ordinamus, ad præstandum in scientia piè proficere volentibus, auxilium, & fauorem: quòd de cætero studia in vna quaque Prouincia habeantur in locis per Prouinciale Capitulum ad hoc assignandis: per quæ studia fratres in primiti-

Studia in vna quaque Prouincia habenda.

tiuis ſcientijs, & in ſacra Theologia debitè inſtituantur: & ſuper hoc miniſtri Prouinciales diligenter inuigilent, vt per Guardianum, & alios iſta conſtitutio debitum ſortiatur effectum.

Quare Prouincia, quę non habuerit tres ſaltem domos ſtudio literarũ, Grammaticę (ſcilicet vbi neceſſaria erit) Logicæ, & Theologiæ occupatas, careat nomine Prouinciæ, fiatque Cuſtodia, & applicetur alicui Prouinciç ex qua poſſit habere Prędicatores, Confeſſores, & Sacerdotes doctos. Ex Rom. 1571.

Caſuũ cõſcientiæ lectio in ſingulis Conuẽtibus habenda, & quomodo.

Et cùm ſacrum Concil. Trid. præcipiat, vt in Conuentibus regularium, in quibus ſtudia commodè vigere poſſunt, Sacræ ſcripturę lectio habeatur, ſtatuimus, vt in ſingulis noſtrę religionis Monaſterijs, ſit Theologię moralis lectio, in qua caſus ad conſcientiam ſpectantes doceantur: ad quam omnes Sacerdotes in hora à Guardiano conſignanda conuenire debeant, ita vt ter per Hebdomadam ad minus proponantur caſus, Miniſtrique curent, vt negligenter in viſitatione pœnam luant, & Guardiani qui in hoc ſegnes fuerint pro prima vice quatuor menſibus, ab officio ſuſpendantur, pro ſecunda priuati officio maneant. Ex Concil. Trid. can. 1. ſeſſ. 5. ex Tolet. 1583. ex Roma 1517. ex Vallıſ. 1593. & ex Rom. 1612.

Quales ad

Exhortamur verò omnes noſtræ religionis Ex Salmant.

c 5 ex Valli. 1565. de mandato D. Pij V. religionis Prælatos, vt hi, qui ad ſtudia literarum aſſumendi ſunt, ſint in primis deuoti, & moribus conſpicui, ingenio pollentes, ætate non grandæui: ijs autem, quos habiles, & ad ſtudia inclinatos inuenerint, opem omnem, & fauorem impẽdant, & libros, & omnia neceſſaria prouideant, quatenus commodiùs in ſtudijs ſcientiarũ proficiant; eſt enim ſcientia donum Dei, arma ad Fidem Catholicam defendendam, Ordinis decus, & populorum lumen, quapropter eius ſtudijs incumbẽtibus auxiliari omnino debemus. ſtudia promouendi eiſque auxiliandum.

Ex Tolet. 1583 & ex Valli. 1583. & ex Sego. 1621. Interim tamen, quòd ſtudio literarum vacant, inhibemus, ne inſtitui poſſint Prædicatores, & Confeſſores ſæcularium, nec talia munera exercere, neq; pro eleemoſynis petendis, neque pro alijs fratribus ſociãdis, liceat Guardianis, ſtudentes extra Cõuentum mittere ſine vrgenti neceſſitate. Studentes, nec Prædicatores, nec ſæcularium Confeſſarij eſſe nec extra Conuentum mitti poſſunt.

Ex Segou. 1621. Pro neceſſitate legitima, & vrgente tamen alicui ſtudenti occurrente de conſilio, & conſenſu Diſcretorum Cõuentus, & non aliter poterit Guardianus ad oppidum in quo moratur licẽtiam eundi concedere, cum ſocio tamen probatę virtutis, qui non ſit ſtudens. Neceſſitate vrgente quomodo mittendi.

Ex Vallis. 1593. Ad audiendam liberalium artium lectionem nemo admittatur, niſi priùs de Latinæ linguæ ſufficientia examine Non transferendi de vna ad aliã facultatem

nisi examinentur. præhabito idoneus iudicetur: nec ad sacram Theologiam ediscẽdam admittatur, nisi prius de eius profectu in liberalibus disciplinis præuio examine cõstiterit, & qui inhabiles reperti fuerint, omnino studio priuentur, nec ad illud ampliùs admitti queant. Ministri verò Prouinciales qui hoc executioni non demandauerint per quatuor menses ab officio suspendantur.

Lectores digniores designẽtur, qui & examinandi, & probandi. Quantum verò ad Lectores attinet, statuimus, vt digniores in Capitulo Prouinciali, vel Generali eligantur, vt apertè præcipit Concil. Tridentinum, nec ad Lectoratus officium quis admittatur, nisi de scientia, & moribus per Ministrũ, & Diffinitores examinatus, deque eorum voto, & assensu. Ex Concil. Trid. sess. 5. c. 1. ex Rom. 1587.

Duo duntaxat in quouis Theologiæ studio sint. Nullum sacræ Theologiæ studiũ habeat plures, quàm duos Lectores, & Magistrum Scholasticorum, nisi aliter ob præcipuas causas Ministro, vel Cõmissario generali videatur. Ex Rom. 1612.

Scoti doctrina docẽda, eiusque opiniones defendendę. Cæterùm, quia cõcertatio Scholastica inter Doctorem subtilem, & alios exorta, neque inutilis, nec nocua, sed omnino vtilis, & proficua, & Ecclesiæ, & Religioni nostræ semper fuit, cum ingenia maximè acuat, Scholas nutriat, & veritatis diligentiùs vias inuestigandæ, aperiendo veritatem ipsam foueat, idcirco vniuersis studiorũ Lectoribus præcipimus, vt semper eiusdẽ Ex Tolet. 1583.

Doctoris ſubtilis doctrinam docere, & eius opiniones defendere, atq; eius mentem accuratè explicare conentur.

Ex Vltramont. c 5. Et ſi in ſacræ Theologiæ ſtudijs huiuſmodi aliqua etiam S.P.N. Bonauéturæ verè Seraphici lectio haberetur, piè quidem, ac vtiliter actum ſanè cenſebitur. Ex S. etiam Bonauentura lectio habenda.

Ex Tolet. 1553. Monemus etiam eoſdem Lectores, quòd materias prolixas omnino relinquant, quatenus tempore lectionibus audiendis præſcripto, ſtudentes generalé totius Scholaſticæ diſciplinæ cognitionem comparare poſſint, qui tractu temporis, fuſiorem poſteà perſe ipſos Theologiæ ſcientiam aſſequi poterunt, prout multorum qui hanc formam ſeruarunt clariſſima nobis extant exempla. Materiæ prolixæ relinquendæ, vt totius Theologiæ generalis cognitio cōparetur.

Ex Rom. 1612. Lectores Theologiæ trium annorū ſpatio curſum abſoluere conentur, ſingulis per ſeptem menſes ad minus cōtinuos lectionibus, manè vni, & veſperè alteri vacantes. In reliquis verò omnibus literarum exercitijs conſuetudines Prouinciarum obſeruentur. Singulis tribus annis per ſeptem menſes lectioni incūbendum.

Ex Rom. 1587. & ex c. g. Segou. 1621. Vt autem ad Artium lecturam ſemper digniores aſſumantur, omni prorſus perſonarum acceptatione ſemota, ſtatuimus, vt poſtquā in Capitulo vel capitulari Congregatione per Diffinitorium (vt iam cautum eſt) deſignati fuerint ij, qui magis idonei tum literis, Artium Lectores per diffinitoriū probati, ad oppoſitionem cōuocādi & quomodo inſtituendi.

tum maximè virtutibus pollere videātur, ad oppositionem eiusdem muneris conuocentur tempore & loco opportuno, qui coram Ministro, & duobus ad minus Diffinitoribus, & totidē Lectoribus, vel iubilatis, vel actualiter Theologiam legentibus in oppositione, vt moris est, quisque materiam sibi propositam explicet, & ad argumenta ab alijs obiecta satisfaciat: quos autem oppositione peracta maior pars prædictorum Patrum idoneos præ cæteris iudicauerit, ij censeantur eo ipso Lectores Artium legitime instituti.

Quid ab ipsis legendū.

Ex cong. Metinen. 1560.

Lectores verò sic instituti, vt quæ ad sacræ Theologiæ aditum necessaria videntur, trium annorum spatio doceāt, & ad hoc eos auctores interpretandos suscipiant, quos ad doctrinam Scoti, & commodiores, & aptiores esse cognouerint, id magnopere quidē cupimus, ac adeò mandamus.

Ad iubilationē quot annis lectioni vacandū.

Ex Vallisolet 1593. Ex Rom. 1600. Ex Rom. 1612.

Quia verò ex Apostolica sententia duplici honore digni sunt qui in Euāgelio laborant, & B. P. N. Franciscus eos præ cæteris & honore & veneratione dignos haberi voluit, qui aut Theologiæ, aut prædicationi incumbunt, veluti qui nobis spiritum & vitā administrant; propterea statuimus, vt Lectores qui per tres annos integros Logicam & Philosophiam siue in sæculo, siue in Religione legerint, ac de-

inde duodecim annis sacram Theologiam sine intermissione, publicè docuerint in Religione, vel qui quindecim annis continuis in Theologiæ lectionibus nauauerint, etiamsi Artes non legerint, ij deinceps iubilati censeantur, gaudeantque voce actiua & passiua in omnibus Capitulis Prouincialibus, ac si essent perpetui Guardiani; præcedantque semper & vbique omnes qui non fuerint Diffinitores.

Ex Rom. 1612. Vt autem indultum huiusmodi consequi valeant, prędicti lectores tenentur singulis annis per septem menses, vt dictum est, lectionibus vacare, varias ac diuersas sacræ Theologiæ materias legere, operamque diligenter consuetis exercitijs adhibere. Quanto tẽpore per annũ, & quomodo legẽdum.

Pro eidẽ. exc. g. Seg. 1621. Indultum autem huiusmodi nemini concedendum censemus, nisi priùs per testimonium scriptum & subscriptum à Guardiano & Discretis Conuentus studij & eiusdem Sigillo munitum constet, vno quoque anno Lectores prædictos sine interpollatione septem mensibus legisse, aliaque, vt supradictum est, omnino compleuisse. Testimonio authentico constare debet de supradictis.

Ex Rom. 1612. Statuimus tamen, ne plures quàm oportet indulto huiusmodi gaudeant, quod pro singulis sacræ Theologię studijs duo dumtaxat iubilati existant in quauis Prouincia, quibus sublatis siue per mortem, siue per promotionem, Numerus iubilatorũ præscribitur.

ad altiora munera (post quorum functionem aliunde & voto & præcedentia gaudere possint) tunc in eorum vicibus & locis subrogentur, qui iam ius iubilandi iuxta formam supradictam fuerint adepti, seruata inter ipsos ratione temporis quo quisque legerit, quòd si pares reperiantur, habitus antiquitas præferatur. Non tamen in hoc numero computandos censemus Lectores iubilatos illos, qui hucusq; alio titulo, aliauè ratione, eamet voce & præcedentia potiuntur.

De præcedentia.

§. 9.

Ordo in consessu seruandus.

CVm diuus Paulus Ordinem seruãdum moneat, ideo statuitur pro euitandis confusione & abusibus hucusque circa præcedentiam inter fratres exortis, vt talis ordo præcedendi inuiolatè seruetur iuxta Ordinis statuta. Ex Tolet. 1583.

Prælati actuales gradatim.

In primis inter Prælatos actuales primo loco sedeant Generalis Minister, posteà Commissarius Generalis, familiæ Cõmissarius, Visitator Prouinciæ, deinde Minister Prouinciæ, & tandẽ Guardianus Loci. ex veteri consuet & ex iure.

Qui Generales Prælati fuerint.

Post Prælatos autẽ sedeãt qui Ministri Generales, deinde qui Vicarij Generales per biennium fuerint, post quos sequentur qui Commissarij Generales Ex Salm. c. 8. & ex veteri conf.

fuerunt, deindequi Vicecõmissarij Generales biennio extiterunt.

Ex Rom 1587. & ex Bul. Sixti 5. Posteà sequentem locum in consessu habeat Commissarius Generalis Indiarum in Curia Regis Catholici residens. Commissarius Gene. ralis Indiarum.

Ex const. Ap. Greg. 13. cõsuet. ex Salmãt. c. 8. & ex consuet. Deinde Procurator & Commissarius Romanę Curiæ, dum actu suis muneribus funguntur. Officiales Curiæ actuales.

Quos in consessu sequantur Diffinitores Generales, dum actualiter in eisdem officijs persistunt. Diffinitores Generales.

ex Tolet. 1583. Post prædictos, Ministri qui fuerunt in suis Prouincijs, primum locum habeant. Ministriqui fuerunt in suis prou.

ex Rom. 1587. & ex c. g Segou. 1621. Deinde Procuratores & Commissarij Curiæ Romanæ officijs functi secũdum locum in consessu habeant, si autem antequàm ad officia prædicta assumerentur; Ministri Prouinciales fuerunt, cæteros qui eodem munere functi fuerint præcedere debent, sin minùs, eos dumtaxat qui post eorum munerum functionem fuerunt Ministri in eadem Prouincia. Qui officiales Curiæ extiterunt.

ex Vltramont. & ex c. g. Segou. 1621. Deinde qui diffinitores Generales fuerunt, qui etiam si antea Ministri Prouinciales fuerunt, alios qui eodem munere functi sunt præcedent, sin minùs illos dumtaxat, qui post Diffinitoriatus munus expletum ad Ministeriatum sunt promoti. Qui diffinitores Generales.

Qui Ordinis Secretarij. Posteà verò ij qui triennio Secretarij Ordinis fuerunt, videlicet Ministri aut Vicarij, aut Commissarij, aut Vicecommissarij Generales secundùm Bullam vnionis electi. ex Rom. 1587.

Qui Commissarij Generales in Indiis. Deinde qui Commissarij Generales fuerunt in Regno Peruani, & in noua Hispania, & in India Orientali per triennium, dummodò in eisdem muneribus subeundis laudabiliter se gesserint. ex Segou. 1621.

Qui in aliena Prouincia Ministri. Posteà sedebunt qui Ministri Prouinciales in aliena Prouincia fuerunt. ex Tolet. 1606.

Diffinitores & Custos. Post quos consessum habeant Diffinitores, & Custodes actuales Prouincię. ex Tolet. 1583. ex Victori. 1596. & ex Rom. 1612.

Qui fuerũt. Deinde, qui in eadẽ Prouincia Diffinitores, & Custodes extiterunt. Ex eisdem Victoria.

Iubilati. Deinde Lectores iuxta ordinis statuta iubilati. ex Vallisο. & Rom ci tatis.

Primus Lector. Deinde sedebit primus Lector sacræ Theologiæ.

Cæteri Lectores, & Prædicatores Conuẽtus. Alij autem Lectores Theologię & Prædicatores in tabula Capitulari designati, sequentur suprà memoratos in consessu, seruata inter ipsos habitus antiquitate. ex Victor. ex Victor. ex Victor.

Lector Artium. Lector Artium in minoribus Conuẽtibus cum Prædicatore seruet habitus antiquitatem, in maioribus autem post Conuentus Vicarium sedeat.

Vicarius Prædicatoribus quo- Posteà verò sedeat Vicarius Cõuẽtus. ex veteri const

Deinde, qui per duodecim annos Prędicationis munus exercuerunt fre- ex Victo.

quenter, non solo titulo, sed in rei veritate, ita quod ad minus per sex annos prædicationem principalem Conuentus sustinuerint, de quo constare debet per Diffinitorij probationem scriptam, & subsignatam, si tamen à die susceptionis habitus viginti quinque annos in religione compleuerũt, isti præcedere debent omnes qui quadraginta annos in religione non habuerint, Prædicatores autem, qui supradictis conditionibus semel præcesserunt, semper præcedant, etiamsi alij non Prædicatores dictos quadraginta annos attingant posteà. modo præcedentia cõcedenda

Ex Victor. & ex veteri consuet. Tandem reliqui religiosi iuxta cuiuslibet antiquitatem à die susceptionis habitus mutuo se præcedant. Reliqui fratres.

Ex omnibus supra citatis. De loco autem vbi sedere debeant Secretarius Prouinciæ, qui Guardiani fuerunt, Magister Scolasticorum, Magister nouiciorum, & Vicarius chori, vna quęque Prouincia prouideat. Quibus à Prouincia locus designandus.

Animaduertendum tamen est inter officiorum, vel munerum dignitate pares antiquitatem à die susceptionis habitus computandam omnino seruari debere. Habitus ratio inter pares seruanda.

De arborum incisione.

§. 10.

Ex Salman. c. 5. PRæcipitur etiam omnibus fratribus, tam Guardianis, quàm subdi- Arbores sine licentia

incidere nefas.

tis, ſub pœna priuationis actuum legitimorum per biennium, ne ſine ſcitu dicti Miniſtri, & licentia in ſcriptis obtenta, incidant aliquam arborem viridarij, aut Conuentus, ſeu nemoris, ſiue fuerit fructifera, ſiue ad ornatum. Miniſtri verò prædictam licentiam dare non debeant ſine Diſcretorum Conuentus aſſenſu.

De Confeſſoribus fratrum.

§. II.

Confeſſores fratrum à Miniſtris inſtituẽdi, & quales.

CONfeſſores fratrum licèt inſtitui valeant à ſuis Miniſtris, decernimus tamen, inſtitui in poſterum non poſſe ante trigeſimum ætatis annum, & niſi fuerint prius examinati de caſibus reſeruatis, & de cenſuris Eccleſiaſticis, & Sacramentis Eccleſiæ, & de præceptis diuinis: & ſi aliter fuerint inſtituti, non cenſeantur idonei fratrum Confeſſores ſuper quorum inſtitutionem Miniſtrorum oneramus conſcientias. Ex Tolet. 1583.

In ætate qua ratione diſpẽſandũ.

Si tamen contingat, in aliquo Conuentu non eſſe fratres triginta annorum, in eo caſu poterit Miniſter alios Sacerdotes minoris ætatis inſtituere Confeſſores, dum tamen morum probitas ſuppleat ætatis defectum. Ex eiſdem.

De Sacristia.

§. 12.

Ex eisdem

CVm summa diligentia omnia curanda sunt, quæ ad cultum, & ornatum diuinum pertinere noscuntur, præcipimus, vt in singulis Conuentibus sit vnus deputatus frater, qui si commodè fieri possit, sit Sacerdos diligens, grauis, & honestus cui Sacristia seruanda, & ministranda committatur.

Sacristia qualis esse debet.

Ex eisdem, & ex Segouien. 1621.

In qua præcipimus, vt sit registrum eorum omnium, quæ in Sacristia ad cultum Dei continentur, sigillo, & sub scriptione Ministri munitum. Sit etiam liber in quo Missę, & Officia omnia, quæ pro fidelibus celebrantur, annotentur: in visitatione autem Minister, tam registrum, quàm librum visitare teneatur.

Registrum, & liber in Sacristia habeantur.

De Capitulo Conuentus.

§. 13.

Ex eisdem, Tolet.

ORdinamus, quòd Capitulum culparũ singulis sextis ferijs à Guardiano celebretur, nisi festum aliquod, vel impedimentum occurrat. In quo Capitulo culpæ, & negligentiæ quotidianæ cognoscantur. Et ad regulæ obseruantiam Guardianus admoneat,

Capitulum culparum quando, & qualiter habẽdum.

& præcauenda denuntiet, & benefactores recommendet, eos præsertim, qui speciales eleemosynas eisdem Cōuentibus largiti sunt.

Guardian' negligens puniendus.

Et si Guardianus negligens in tenendis his Capitulis fuerit repertus, ita vt semel in mense solemniter Capitulum non celebrauerit, per Ministrum Prouincialem suspendatur ab officio per trimestre. Ex eisdem.

De ingressu mulierum in nostros Conuentus.

§. 14.

Admittētes in interiora Conuentus mulieres quib' pœnis plectēdi.

APostolica constitutione mandatum est omnibus mulieribus, cuiuscumque qualitatis sint, (etiam Comitissis, Marchionissis, & Ducissis,) sub excommunicatione latæ sententiæ, postquam prædicti mandati notitiam habuerint, quòd non ingrediantur Monasteria quorumcunque regularium, & superiores religionum, & cæteri omnes fratres eas admittentes, sunt ipso facto inhabiles ad officia omnia, & à diuinis suspensi, si prædictarum literarum Apostolicarum notitiam habuerint. Ex D Pij V. Bul. regularibus.

Decretum Apostolicū omnino seruādum.

Ideò præcipimus, vt nullus frater subditus, vel Prælatus prædictas mulieres ad nostros Conuentus scienter Ex Tolet. 1583.

admittant, sub pœnis in eadem Bulla contentis. Et ne quispiam huius Apostolicæ constitutionis ignorantiã prætendat: his constitutionibus supra memoratum præceptum inserendum duximus.

Ex eiusdem Pôt oracul. per D. Gre XIII. probat. sup. ca. 10. Concil. vt habet in 4. tom. de cis. Rotæ.

Quando, & quibus de causis eas admitti liceat.

Verùm Pius V. declarauit hoc, quòd processionis causa, vel vigiliæ, Missæ, aut alterius officij ratione in claustrũ, & loca regularia, aut funeralium causa poterunt mulieres ingredi, dum in eisdem locis dicta pia opera exercentur, dummodo ad interiores domus officinas non admittantur.

Ex eisdem. Item.

Similiter quando diuinum Verbum proponitur in Ecclesia, vel quando propter aliam quamcũque causam est tantus concursus populi, quòd commodè ingredi non possunt, & egredi per portam principalem Ecclesiæ: poterunt mulieres ingredi, & egredi per portam claustri, & regularium locorum, dummodo recto tramite accedant ad portam, qua exitur è Monasterio.

De incorporatione.

§. 15.

Quibus conditionibus incorporãdi.

Ex Tolet. 1583.

NVllus incorporetur in aliena Prouincia, nisi ex licentia vtriusque Prouincialis, vel Generalium Prælatorum: & postquàm in ea biennio saltem commoratus fuerit, consensus

Capituli Prouincialis accedat. Quo dissentiente, nulla alicuius Prælati licentia suffragetur, nisi Minister Generalis ex officio id effecerit: monemus tamen eundem Reuerēdissimum Ministrum Generalem, ne id vnquam faciat, nisi magna, & notoria efflagitante ratione.

Non promouēdi ad ordinis officia ante decimum annum.

Nullus frater ex vna Prouincia in aliam coaptatus possit ad officia ordinis promoueri ante decimum annum completum à prima receptione. Ex Rom. 1612.

Delinquēs in eadem Prouincia puniendus.

Si quis iam incorporatus delictum aliquod commiserit in ea Prouincia vbi est incorporatus, in ea iuxta delicti qualitatem puniendus est, nec ad aliam vnde venit ampliùs remittendus. Ex Vallis. 1593.

Incorporatus si ad propriam reuerti impetrauerit qua pœna afficiendus.

Quicumque in aliqua Prouincia incorporatus, ad suam reuerti impetrauerit, in suæ mobilitatis pœnam non recipiatur, nisi per bimestre caparonem portauerit: si autem de mandato Prælatorum pro vtilitate suæ Prouinciæ ad instantiam maximè Patrum eiusdem Prouinciæ reuerterit, nulla afficiatur pœna. Ex Salm c. 2.

DE MODO EXTERIVS
conuersandi.

CAP. V.

De discursibus. §. 1.

Ex Tolet. 1583.

VT discursus vitentur, pręcipitur, vt nullo modo quæstus frumenti tempore messis pro congregando tritico & hordeo, deinceps fieri permittantur, nisi in illis dumtaxat locis, in quibus per experientiam compertum est, aliter fratres sustentari non posse; & Guardiani qui secus fecerint, ipso facto sint suo officio priuati, at verò licebit, post peractam messem, ostiatim triticum, & hordeum absque multi temporis stipendio petere.

Quæstus tempore messis ne fiant nisi vbi necessitas coegerit sub pœna.

Ex eisdem. Prouinciales verò, qui eosdem Guardianos hanc constitutionem transgredientes, non correxerint, à Visitatoribus Prouinciarum priuentur per annum voce actiua, & passiua.

Ministrorũ non corrigentium pœnæ.

Ex Vallis. 1593. Quia nimia cum sæcularibus communicatio distractionis certissima est

Quales religiosi tempore messis

ad oppida mittendi & à Guardianis visitãdi.

causa, præcipitur Guardianis, vt tempore messis, si per aliquod tempus commorandum sit in oppidis, mittantur religiosi probatæ vitæ, quorum conuersatio sit in ædificationem populi. Hos autem bis teneatur Guardianus per se, vel per alium visitare, vt de eorum vita, & conuersatione certior fiat. Quod si repererit aliquem deteriori exemplo per oppida vagari secundùm qualitatem criminis, carceri mancipetur.

Nõ demorari vltra tempus necessarium Guardiani permittãt.

Pro eisdẽ. ex cap Gener. Segou. 1621.

Guardiani verò, qui vltra tempus pro eleemosynis petendis dumtaxat necessarium permiserint fratres ad eas exigendas missos in oppidis commorari, officio priuentur, & Minister qui eos non correxerit, arbitrio superiorum erit grauiter puniendus.

Ne mittantur fratres per alienas Prouincias.

Ex Tolet. 1.83. Ex Rom. 1587.

Ordinamus, quòd discursus inutiles (quantum fieri possit) à superioribus cùm omni diligentia arceantur, abstineantque Ministri quantum in Domino poterunt à mittendis fratribus ad peregrinandum per alienas Prouincias, vt euitentur vagationes indignæ, & alia inconuenientia multa.

Extra Hispaniam fratres non licentiandi sub pœna.

Ex Vallisolet. 1583.

Cùm experientia compertum sit, transmigrationem fratrum in diuersa Regna, quamplurima incommoda peperisse, præcipitur Prouincialibus Ministris Hispanis sub pœna suspensionis ab officio per annum, ne extra Hispa-

Hiſpaniarum Regna vllo modo hanc facultatem ſuis Religioſis concedant, ſine conſenſu Miniſtri, vel Commiſſarij Generalis.

ex Tolet. 1583. Nec poterunt Miniſtri deinceps committere Guardianis vt poſſint licentiare fratres, nec teſtimonium eis præſtare, vt extra Prouinciam egrediantur, quare teſtimonia ipſorum Guardianorũ pro ſubreptitijs & falſis habeantur, eaque deferentes vt Apoſtatæ plectantur. Extra Prouinciã fratres mittẽdi facultas guardianis interdicitur.

Ex Sal. c 2. Nullus Guardianus audeat extra limites ſuę Guardianæ (quouis titulo vel prętextu) fratrem quempiam mittere ſine Miniſtri licentia, ſub pœna ſuſpenſionis per bimeſtre: frater verò qui ſine licentia Miniſtri ſcripta extra terminos Guardianiæ quouis prætextu egredi auſerit, vt apoſtata & habeatur & puniatur. Extra guardianiã nec mittere, nec egredĩ licet.

Ex Rom. 1575. Pro nullo negotio ſiue communi, ſiue particulari ad curias Regum, vel Principum vadant fratres, neque à ſuis Miniſtris, ſine Generalium conſenſu mittantur, ſed negotia omnia Commiſſarijs Curiarum expedienda commendentur. Ad Curias Regum vel Principum, acceſſus prohibetur

Ex ordine Six. V à ſacra Congr. & ex ca g. Seg. 1621. Si quis in poſterum temerè, leuiue ex cauſa almam vrbẽ, ſeu Curiam Romanam abſque ſuperioris licentia adire præſumpſerit: cùm ex decreto Apoſtolico ad ſuos ſuperiores, vt ſeueriori Ad Curiam Rom. temere accedentes qualiter puniendi.

pœna puniatur, remittendus ſit, decernimus quod vltra pœnas in Apoſtatas decretas, per annum ad ſtatum nouitiorum reducatur.

Licentiæ Prælatis localibus oſtendēdę.

Fratres verò ſuas Prouincias vel Cōuentus exeuntes Guardianis, vel Vicarijs Conuentuum, per quos tranſeunt, ſuas litteras vel licentias ſuorum Pręlatorum oſtendere teneantur. ex prim. Barchi.

Sine licentia à Conuentu recedens ab Ordinarijs puniendus.

Sine quibus autem licentijs in ſcriptis obtentis nullus frater à ſuo Conuentu recedat, alioquin ſecundùm Concilium Tridentinum & Apoſtolicas ſanctiones ab Ordinarijs locorum tamquam deſertor ſui inſtituti puniēdus erit, & tamquam ſuſpectus grauiū criminum tamdiu ſub cuſtodia detinendus, donec certa de eo notitia habeatur, etiam ſi prætextu ad ſuos ſuperiores accedendi fuerit egreſſus. Ex Tolet. 1587. & ex Cōc. Trid. ca. 4. de regul. ſeſſ. 25.

Licentiæ à Prælatis localibus exigendæ, ſine quib9 nullus recipiendus.

Guardiani verò, & eorum Vicarij à fratribus quibuſcumque ad ſuos Conuentus diuertentibus, licentias, vel literas ſuorum Prælatorum exigere tenentur, ſine quibus neque pietatis vel hoſpitalitatis prętextu poſſunt quempiam recipere, niſi ita cognitus ſit, vt de eius perſona nullus omnino dubitationi aut ſuſpicioni locus relinquatur, vt Apoſtolica ſanctione cautum eſt ſub vocis actiuæ & paſſiuæ, necnon officiorum, graduum & honorum obtentorum priuatione, atque Ex prim. Barch. ex Salmant. & Tolet eiſdē & ex Conſ. Ap. Sixt. V. ad Rom.

inhabilitate perpetua ad illa & alia obtinenda.

Ex Tolet 1583.

Si quis absque licentia accesserit ad suum Prælatum remittatur, si autem cum licētia ad tempus venerit, expleto tempore, ampliùs remanere non possit, neque Guardianus eum detinere, sub pœna suspensionis ab officio per bimestre.

Qui sine licentia venerit remittendus, nec tēpore expleto retinendus.

ex Parisien. 1579.

Nullus Guardianus siue frater exeat terminos sui Conuentus, pro colligendis eleemosynis in terris alterius, nisi de consensu Guardiani loci sub pœna suspensionis ab officio per bimestre Guardiano imponenda, subditus verò vt apostáta puniatur.

Termini Conuentus pro eleemosynis haud transgrediendi.

Ex Vallisо. 1593.

Si quis fratrum extra Capitulum vel Congregationem, (composito iam Conuentu à Ministro Prouinciali, & numero fratrum præfixo,) licentiam obtinuerit sua petitione & instantia de alio in alium Conuentum habitandi, locum inferiorem habebit, omnib⁹ sacerdotibus, & voce actiua & passiua per tempus à Ministro Prouinciali taxandum, priuatus existet.

A Conuentu composito nemini ad alium transferri licet procurare.

Ex Salmāt. c. 2.

Quicumque acceptam de vno Conuentu in alium recedendi superioris licentiam, sæcularium medio, siue fauore reuocandam, procurauerit, arbitrio Prælati plectatur, & veluti loci appropiator ab eo Conuentu statim amoueatur.

Recedendi licētiam reuocari procurans puniendus.

Licentia vltra duos mēses nullatenus.

Qui autem à Generali siue Prouinciali licentiam siue intra, siue extra Prouinciam eundi obtinuerit, eam infra duorum mensium spatium executioni demandare teneatur, quo termino transacto, licentia eiusmodi nulla sit, ac propterea qui ea vti præsumpserit apostaliæ notam incurrat. Ex eisdem.

Generalis Prouinciali & Prouincialis Guardiano licētia ostendenda.

Etiam Apostasiæ notam incurrit, qui cuiusuis obedientiæ, aut licentiæ à superioribus Prælatis obtentæ prętextu, aut Conuentus, aut Prouinciæ limites egredi præsūpserit, nisi prius aut Prouinciali Generalis licētiam, aut Guardiano Prouincialis obedientiam ostēderit, & ab eo recedendi benedictionem acceperit: quòd si Prouincialem in remotis agere contigerit, & negotium pro cuius expeditione iter facturus est vrgeat, & Guardiani iudicio dilationem non patiatur, tum eidem licentiam eiusmodi coram testibus ostendat, & Prouincialem ipsum de suo recessu per literas admoneat, licētiæ copiam ei remittens, porrò vt primùm in Prouinciam redierit, Prouinciali reditū saltē per literas significet. Ex eisdem.

Literæ testimoniales quocumque ituris dandæ.

Fratribus autem ad alia loca tam intra quam extra Prouinciam ituris literæ testimoniales dentur cum termino tēporis præfixo, secundùm distantiam viarum, & dispositionem mittentium & qualitatem euntium. Ex prim. Barchin.

Ex veteri consuet & ex Vltram. c.2

Vt etiam multis abusibus & periculis occurratur, statuimus, vt quo die quisque discesserit, & quo item accesserit ab eisdem Conuentuum superioribus in ea ipsa facultate discedendi, & accedendi fideliter notetur. Si secus fecerint Prælati ab officio suspendantur per mensem, & subditi sicut apostatæ plectantur.

Dies discessus & accessus in licentia notãdus

Ex Tolet. 1,83.

Caueant quoque fratres ne Conuentum exeant ad negociandum in villa, oppido, vel ciuitate in quibus morantur sine licentia Guardiani, verbo tenus concessa, alioquin vt apostatæ puniantur.

Cuiuis Cõuentum egredi sine licentia nefas

Ex Rom. 1587.

Nullus etiam Patrum cuiusq; status, siue conditionis fuerit Conuentus, septa quocumque in euentu absque licentia à loci Guardiano petita & obtenta egredi præsumat, exceptis tamen patribus qui Ministri, vel Commissarij Generalis munera obierint, qui ob functi muneris dignitatem absque licentia cum socio electo, siue assignato extra Conuentum egredi queant.

Neque Patribus licet nisi ijs qui Generales fuerunt.

Ex Tolet. 1583.

Nec vltra præfixam horam morentur fratres, nec serò vnquam redeant, videlicet, postquàm lector mensæ à pulpito in cœna descenderit, vel si fuerit dies ieiunij postquàm campanella ad collationem fuerit pulsata, & qui in hoc fuerint defectuosi, pro prima vice subeant pœnitentiam in pane,

Vltra horã præfixam exeuntes puniendi.

& aqua: pro secunda per mensem, pro tertia per annum egredi non valeant, incorrigibiles verò perpetuò priuentur facultate exeundi extra Conuentum.

Fratres soli non mittantur.

Nullus frater sine socio fratre Conuentum exeat, vel alicubi sine illo cōmoretur, nec id à Prçlatis permittatur. Ex cap Gen. Montislucij 1467.

Ad funeralia non exeant nisi, &c.

Inhibemus rursus, ne fratres ad funeralia extra Conuentum exeant, nec ad alia officia petagenda, nisi tantum in illis locis in quibus eò vsque consuetudo hæc inuexit, quòd non possit sine nota, & scandalo aboleri. Ex Tolet. 1583.

Maximè in festis præcipuis nisi, &c.

Tamen in festis præcipuis, in quibus si fratres absint diuini Officij solemnitas in nostris Conuentibus, non potest commodè celebrari, inhibemus, ne fratrum turma exire possit ob supra memoratas occasiones, nisi propter regia obsequia, vel propter alicuius Prælati, vel Domni temporalis funeralia. Ex eisdem.

Nisi cum dominis, vel Prælatis, vel religiosis non comedendum.

Fratres non comedant, nec bibant in villis, castris, vel ciuitatibus, in quibus morantur, nisi cum dominis terrarum, & Prælatis, & viris religiosis in domibus eorumdem, nec interpretatiuè quilibet censeatur Prælatus, aut dominus terrarum, secus facientes subeant pœnitentiam in pane, & aqua. Ex prim. Barch.

De equitando.

§. 2.

ex regul. & eius declar. Ap. & ex prim. Barc.

TOllatur quoque abusus equitandi præterquàm in casu necessitatis, vt regula concedit, attentis tamen verbis S.Bonauenturæ in sua declaratione super hoc passu dicentis: Fratres non debere equitare, nec bigare, nec quadrigare, nisi manifesta necessitate per Ministrum, vel Custodem, vel in eorum absentia per Guardianum, vel eius Vicarium de consilio Discretorum iudicanda.

Non equitãdum sine manifesta necessitate à Prælatis iudicanda.

Ex regulæ expositoribus.

In iudicio autem talis necessitatis attendendum est iuxta regulæ expositionem communiter receptam, quòd non solùm sit necessitas ipsius fratris corporalis, sed etiam negotij quod se offert tractandum, ita vt non sit voluntarium, sed necessarium, & præcisum, vel Conuentus vtilitatem, siue proximorum profectum concernens, aliter verò non liceat fratribus equitare.

In eius iudicio quæ considerari debent.

Ex Tolet. 1583.

Verùm, si negotium occurrat totum ordinem concernens, vel ad aliquam Prouinciam, vel ad ministerium Prouincialis pertinens, in tali casu Minister Prouincialis solus poterit licentiã equitandi præstare.

Quando Ministris equitandi licentiam concedere licet.

Ex eisdem.

Quicumque equo, curru, vel quócumque iumento per publicas vias ci-

Equitantes per oppida

qualiter puniendi. uitatum, aut oppidorum negotietur, vel deambulet, pœna carceris puniatur, & ad omnia Ordinis officia inhabilis eo ipso declaratur, quia hoc scandalosum est, & regulæ nostræ contrarium.

Sine Guardiani & Discretorũ testimonio facultas equitandi non danda à Ministro. Et quoniam abusus equitandi in nostrum Ordinem cum sæcularium scãdalo, & proborum religiosorum lamentis inoleuit, præcipitur, vt nullus Prouincialis Minister possit pro alijs negotijs cuicumque fratri licentiam equitandi præstare, nisi priùs Guardiani, & maioris partis Discretorum sui Conuẽtus testimonium scriptum, & authenticum præcedat de illius fratris vera necessitate. Ex eisdem.

In Ministri absentia quid faciẽdum. At verò si prædictus Minister abfuerit ab eo Conuentu, Guardianus loci cum consensu omnium Discretorum (nemine discrepante) eandem licentiam præstare poterit, quorum omnium conscientiam in hac re oneramus. Ex eisdem.

Prælati secus facientes puniantur & qualiter. Si autem aliter prædicta licentia fuerit concessa, Minister Prouincialis in Capitulo sequenti careat voce actiua, & passiua, in Discretorio, & Diffinitorio, Guardianus verò ipso facto sit à suo officio priuatus. Ex eisdem.

Sine licẽtia equitans quomodo puniendus. Is verò, qui sine prædicta licentia inscriptis subscripta, & sigillata ausus fuerit equitare, voce actiua, & passiua, Ex eisdem, & ex Cap. Gene. Carpend. 1, 21.

per biennium priuetur, & Guardianus Conuentus ad quem remeauerit, teneatur sub pœna suspensionis per sex menses ipsum fratrem in communitate flagellis cædere, & in domo disciplinæ tribus diebus recludere.

Ex Tolet. 1583. Nullus præterea dum iter peragitur bursarium secum deferat sub pœna priuationis actuum legitimorum, quòd si vrgente necessitate iter peragi non valeat sine subsidio pecuniarum, nullus frater possit bursario vti, nisi cũ illis conditionibus, quæ sunt ad equitandum necessariæ. **Bursarium ferre iter agentibus interdicitur.**

De *monialium Monasterijs.*

§. 3.

Ex eisdem. & ex Cõc. Triden c. 5. de reg. sess. 25. CVm non solùm secundùm regulam prohibitus nobis sit ingressus ad Monasteria monialium, sed etiam in Concilio Tridentino lata sit sententia excommunicationis ipso facto incurrenda, contra ingredientes intra septa monasterij monialium: declaramus, omnes intrantes ad quamcumque partem, ad quam moniales accedere possunt, esse excommunicatos. **Intrantes vbi Moniales accedere possunt excommunicantur.**

Ex eisdem. Tolet. Intrantes verò Conuentus religiosarum in communi viuentium (quæ Tertiariç appellantur) sunt apertè re- **Conuentus Tertiariarũ intrãtes puniendi.**

gulæ nostræ transgressores, & vt tales sunt puniendi.

Ad exteriora quando, & quomodo accedere liceat.

Immò ad loca exteriora quarumcunque Monialium accedere non possunt fratres, nisi pro eleemosyna petenda, sacris faciendis, siue monialibus in confessione audiendis: & tunc de licentia Ministri, vel Guardiani, qui secus accesserit vna disciplina in communitate puniatur, neque ad ea munera cum licentia accedentibus liceat monialibus alloqui, vt Apostolica sanctione cautum est.

Ex Salmāt. c. 11 & ex sacr. Cong. decret de mandat D. Sixt. V.

Ad colloquendū cū monialibus sine necessitate licentia fratribus non danda.

Ad colloquendum autem cum monialibus, neque Ministri generales sine legitima causa possunt fratribus licentiam concedere, ex mandato Apostolico: qua propter præcipitur Ministris Prouincialibus, & in eorum absentia Guardianis, vt nullam licentiam colloquendi cum qualibet moniali, fratribus concedant, nisi causa iusta, & rationabilis vrgeat per eundem Ministrum, vel per Guardianum, & Discretos Conuentus examinata, quòd si secus fecerint suis officijs priuentur.

Ex Vallis. 1565 de mādat. D. Pap. Pij IV & ex Tolet. 1583.

Pro vna dūtaxat vice concedēda.

Neque superioribus liceat generaliter, nec pro pluribus vicibus, sed pro vna dumtaxat talem licentiam concedere, sub pœna suspensionis à suis officijs per sex menses.

Ex Tolet. 1605.

Sine licētia

Fratres verò, qui sine prædicta licen-

Ex eisdem.

& ex Salmã. c. 11. tia, colloqui auserint cum quauis moniali, actibus legitimis priuentur, teneanturque sub eadem pœna licentiam prædictam exhibere Abbatissæ, siue Præfectæ Conuentus, sine cuius facultate, & assensu non licet monialẽ colloqui. Abbatissæ exhibita loquentes puniendi.

Ex Paris. 1579. de mãdato D. Gregor. XIII. & ex Rom. 1600. Qui autem amicitias vllas priuatas cum vllis cuiuscumque ordinis monialibus sub deuotarum, vel similium nominum nuncupatione contraxerit, vel contractas continuauerit, sit ipso facto priuatus actibus legitimis per decennium, & inhabilis ad omnia ordinis officia, prout etiam de mandato Apostolico cautum est, etiamque à loco relegetur in perpetuum. Priuatę amicitiæ omnino prohibentur.

Ex Segoui. 1621. Si verò in hoc ipso crimine priuatæ amicitiæ cum monialibus Cõfessarius, siue eius socius deliquerint, vltra prędictas pœnas, ab officijs priuentur, & à Conuentibus eijciãtur. Confessoribus, & eorum socijs maximè.

Ex Salmant. ca. 11. & ex Ex Rom. 1571. & ex decre. sacr. Cong. de mãd. D. Six. 5. 1590. In domibus autem Monialium comedere, neque cum earum Confessarijs, etiam in diebus festiuis nulli fratrum liceat sub pœna priuationis actuum legitimorum per sexennium, exceptis tamen festis principaliori-bus, in quibus Prædicatores, & altaris Ministri dumtaxat poterunt comedere in Conuentibus solummodo, in quibus talis vigeat consuetudo propter nimiam à nostris locis distantiam. In domibus monialium comedere vetitum.

Prælati ingredientes cumquibus & qualibus comitandi.

Cùm autem, aut Capitulum celebrandi, siue clausurę inuisendæ, aliavè vrgenti de causa, tùm generales, tùm Prouinciales ingressuri fuerint, probatissimos viros secum socios ducere velint omni suspicione carentes, numero non plures quinque Generales, tribus vero Prouinciales.

Ex eisdem. Salm. & ex cõst. Greg. XIII. du bijs quæ emergunt.

Occupatione finita sine mora egrediendũ.

Neque fratribus licitè intrantibus, nequé Prælatis ad sua munera subeunda ingredientibus, intra septa Monasterij liceat demorari, neque intra manducare, sed occupatione finita, egredi teneantur sub pœna priuationis suorum officiorum Prælatis: cæteris verò actuum legitimorum subeunda.

Ex eisdem Salmant.

Non separentur ab inuicem.

Illud autem omnes, & singuli inuiolatè seruent, vt nunquam ab inuicem ita separentur, quo minus se mutuo videre, ac videri facilè possint, quos etiam moniales ad id specialiter ex antiquioribus deputatę, cum earum Præfecta semper comitentur, & eisdé assistant.

Ex eisdem.

Dum Capitulum celebratur, à Prælato eius socii qualiter se habere debent.

¶ Interim autem dum Capitulum culparum celebrauerit, fratres, quos secũ introduxerit Prçlatus, maneant cùm duabus Discretis, siue zelatricibus Conuentus à Prouinciali designatis, quę nunquam ab eisdem separentur fratribus, quibus nec licebit cùm noui-

Pro eisdem ex veteri consuet.

tijs loqui, neque per domum diſcurrere.

Ex Conci. Trid & ex cōſt Pii V. & Greg. 13.

Ingrediēdi facultas vrgēte neceſſita.e perſonis probatis concedēda.

Caueant Miniſtri omnino, ne facultates ingrediendi intra Monaſteriorum ſepta concedant, niſi in caſibus vrgentis neceſſitatis, atque perſonis virtute, & honeſtate probatis, prout non tantùm ſtatutis Ordinis, ſed etiam maximè ſacris ſanctionibus cauetur, ſub pœnis in eiſdem contentis.

Ex Cap. Ge. Segoui. 1621.

Religioſi pro confeſſariis comitandis aſſignentur.

In Conuentibus tamen noſtris, quibus monialium Monaſteria ſunt adſcripta, Miniſtri religioſos quoſdam maturę ætatis, virtute quidem, & honeſtate probatos aſſignent, qui dumtaxat confeſſarios comitentur, cùm ingrediendi neceſſitas euenerit.

ex eadem.

Nec Guardiano ingredi, nec alios ad id deſignare licet, neque cōfeſſori.

Nec tamen Guardiano cuipiam ingredi, nec alios deſignare, neque confeſſarijs cum alijs, niſi cum aſſignatis à Miniſtro Prouinciali ingredi liceat, ſub pœna priuationis ab eorum officijs.

Ex Tolet. 1606 & ex conſt. Ap. Clemen. 8.

Nemo in Monial. Cōuentu ſine prælati licē. tia prædicet

Item in omnibus Conuentibus Monialium promulgentur & executioni mandentur Apoſtolicæ literę Clemētis Octaui felicis recordationis prohibentes quemlibet, qui non ſit ex noſtro Ordine, in prædictis Conuentibus habere concionem abſque expreſſa licentia Prelatorum, ſi quę tamen ab

ipsis fuerint ad hoc concessæ facultates reuocantur.

Nulla dos vel census cōsūmatur sub pœna. Item, sub pœna priuationis officij ipso facto prohibetur Ministris Prouincialibus, ne vllomodo dispensare audeant, vt dos aliqua, vel census, vel pars illius in aliquam necessitatem Conuentus expēdantur, sed quod omnino dotes omnes & census, qui redēpti fuerint, in annuos redditus conuertantur. Ex eisdem. Tole.1606.

De Confessoribus Monialium.

§. 4.

Confessarii Monialium in Capitulo eligendi & quales. Singulis Monialium Monasterijs in Capitulo Prouinciali confessores pręficiantur viri quidem ætate graues, qui nimirum ad quinquagesimum annum, vel circa appropinquent, & in Religione vigesimum excedant, virtute prædicti, sacrorum Canonum scientia periti, & iam ad sæcularium audiēdas confessiones constituti, quibus etiā socij & ætate & virtute pares assignentur. Ex Salmāt. ca 11. & ex Tolet. 1583.

Ipsi, & eorū socii qualiter Guardianis subiciā. Confessarij siue Vicarij Monialium, qui votum in Capitulis Prouincialibus non habent, & eorum socij Guardiano eius Conuentus cui adscripti sunt, pręterea quæ ad eorum officium spectant, in cæteris omnibus subiecti sint, si- ex veteri consuet & ex Vltram c 11.

ne cuius ſpeciali conſenſu inde proficiſci, aut ad alia loca ire non liceat, & ad capitula Conuentus accedere teneantur.

ex c.g. Toloſano 1532. & ex Salm. c. 11.

In Monaſteriorum Regimine, aut in electionibus, quibuſuis nullatenus ſe confeſſores, vel eorum ſocij intromittant, ſub pœna priuationis, & amotionis, nec vltra triennium in eodem Conuentu continuari poſſint.

Neque in Regimine, neque in electionibus ſe intromittant.

ex cōſtit. Pii 4. & ex Salm. c. 11.

Sub Anathematis pœna & maledictionis æternæ ſupplicio & actibus legitimis priuatione, atque etiam à Cōuentibus & officijs amotione omnibus & ſingulis Monialium confeſſarijs conſultò inhibemus ingreſſum intra ſepta Monaſterij Monialium, prout Apoſtolicis decretis vetitum eſt, niſi in caſibus ex Regula & eiſdem Apoſtolicis ſanctionibus præſcriptis, & tunc cum ſocio vel alio Religioſo à Miniſtrò deputato finitoque miniſterio ſtatim egredi ſine mora teneantur.

Ingredi cōfeſſariis niſi in caſibus neceſſariis omnino vetitum.

ex Moniali inſtituto & veteri cōſuet.

Neque Vicarius, vel confeſſor, neque alius frater, ingrediatur, niſi Alba, & Stola indutus quibus exui intra non audeat, qui ſecus fecerit, per triennium voce actiua & paſſiua careat, & eo ipſo officio priuatus exiſtat.

Alba & Stola indui cōfeſſor & ſocius ingredi teneantur.

Ex Salman. c. 11.

Nullus fratrum Monialium aut noſtri, aut alterius Ordinis ſacras peccatorum confeſſiones audire præſumat,

Monialium cōfeſſiones audire, ſine earum Præ-

lati licentia prohibitū.

sine legitima Generalis aut Prouincialis scripta facultate sub vocis actiuæ & passiuæ priuatione per biennium.

extraordinarii cōfessores, bis aut ter in anno offerendi.

Ex Tolet. & ex Conc. Trid. c. 10. sess. 25.

Vltra verò Ordinarium confessorem, alius extraordinarius iuxta Concilij Tridentini decretum, bis, aut ter, in anno monialibus offeratur, qui omnium confessiones audire debet, tempore verò quo in eodem ministerio occupatus fuerit, teneatur Ordinarius confessor, ad fratrum Conuentum se conferre, & in eo commorari.

Alii etiam designandi pro Monialium consolatione.

Pro eisdē. ex Segou. 162

Designentur præterea etiam à Ministris in nostris Conuentibus Religiosi sæcularium confessores, qui pro Monialium consolatione, quando ab earū prefectis postulentur, possint interdū illas confiteri.

Nemini in ædibus Monialium per noctandū.

Ex decreto sacr. Cong. de mādā. D. Sixt 5 1570.

Caueant Confessores qui in domibus Monialium habitant, ne in ædibus Monasterij vel Monasterio contiguis quoscumque fratres, vel sæculares pernoctare permittant, prout etiam decreto Apostolico cautum est, qui autem secus permiserit, officio priuetur.

Confessariis & sociis, neque Missas pro se celebrare, nec pecuniā pro eisdem vel aliis recipere licet.

Ex c g. S. g. 1621.

Omnibus & singulis Monialium confessoribus, siue Vicarijs & eorum socijs in earum Conuentibus commorantibus, sub proprietariorum pœnis eo ipso incurrendis, inhibemus, ne Missas

Missas vllas pro alia intentione, siue obligatione, nisi Conuentus & Abbatissæ, audeant celebrare, exceptis dumtaxat Missis, quę pro fratribus defunctis debent celebrari: neque pro Missa vlla celebranda, neque pro officijs festiuis dicendis, neque pro propinis, siue alijs de causis possint per se, vel per interpositam personam pecuniam recipere, etiam si gratis vel sub eleemosynæ prætextu eis offeratur per Moniales, vel per aliam personam earum nomine.

Neque pro cibo, vel potu qui moderati debent esse.

Ex eisdem

Item, sub eisdem pœnis inhibemus prædictis confessoribus Vicarijs & eorum socijs, ne recipant pitantiam cibi, nisi in propria specie conditam, & similiter panem & vinum, & alia pro victu necessaria, absque eo quòd pecunia pro eisdem rebus neque in toto, neque in parte vllomodo recipiatur, neque licebit eis maiorem pitantiam recipere, ea quæ in nostris Conuentibus fratribus communiter ministratur.

Ex eisdem.

Necessaria omnia eis prouidenda

De eleemosynis verò pro Missis, & festiuitatibus, & alijs munijs confessorum, & sociorum oblatis teneantur Conuentus, & Abbatissæ omnia necessaria pro vestibus, & indumentis internis, & externis, lanis, & lineis, & calceamentis (si eis indiguerint) ad plenum prouidere, dummodo in pro-

pria ſpecie, & nullo modo in pecunia tribuantur : cauendum eſt tamen ne quidpiam recipiant extra neceſſitatem ſub eiſdem pœnis.

De Prædicatoribus.

§. 5.

1 Prædicatorum institutio ad Miniſtrum Generalem, & ad Diffinitorium in Cap. Prouinciali ſpectat.

CVm Prædicatorum inſtitutio ad Generalem Miniſtrum pertineat; & ad Miniſtros Prouinciales, & Diffinitores in Capitulo Prouinciali etiam ſpectet eorundem concionatorum electio, declaramus Miniſtros Prouinciales non poſſe extra Capitulum Prædicatores inſtituere, quamuis illis à Capitulo fuerit commiſſum. ex Tolet. 1583.

2 examinentur, & cum licentia Epiſcopis præſententur antequã prædicent.

Statuimus autem (iuxta Concilium Tridentinum) vt nullus poſſit munus prædicationis exercere, etiam in Conuentibus noſtræ Religionis, niſi priùs per ſuperiores, de vita, moribus, & ſcientia, fuerit examinatus, & ab eis data fuerit prædicandi licentia ſcripta, cum qua perſonaliter coram Epiſcopis ſe præſentare, & ab eis benedictionem petere tenentur, antequam prædicare incipiant. Ex eiſdem, & ex Conc. Trid. ca. 2. ſeſſ. 5.

Nec ſecus prædicare, neque ſine licentia præſentari liceat.

Qui autem ſecus prædicare, vel abſque licentia Miniſtri in ſcriptis, corã Epiſcopis ſe præſentare præſumſperit prædicatione, & actibus legitimis, ad Pro eiſdem ex cap Ge. Sego. 1621.

arbitrium superioris, priuatus remaneat.

ex Tolet. 1585. ex c. adiecimus 12.q.1.

Diaconi nõ instituendi prædicatores.

Verum licèt Diaconi ex speciali superiorum licentia institui possint Prædicatores, decernimus tamẽ secundùm iuris dispositionem, vt nullus frater, nisi fuerit sacro Presbyteratus ordine initiatus, possit deinceps ad prędicationis munus eligi, nec assumi.

ex Salman. c 9.

extra suam Prouinciam promoto quid opus sit in propria.

Ad prædicationem promotus extra suam Prouinciam, etiam per Ministrũ generalem ipsum, cùm ad propria redierit, prædicationis officium exercere non valeat, nisi de consensu scripto Patrum Diffinitorij.

ex Rom. 1587. & ex Valli. 1593.

ex alienis Prouinc. neque qui triẽnio Theologiæ non vacauerit instituendi.

Prædicatores institui non possint fratres alienarum Prouinciarum, neq; qui tribus annis continuis sacræ Theologię operam non nauauerint.

Ex Tolet. 1583 & ex Cõc. Trid. 4. sess. 24.

Clemen. dudum de sepulturis.

Contradicente Episcopo non prædicãdũ, & qualiter debet intelligi.

Et iuxta Concilium Tridentinum, præcipimus, quòd prędicatores nostri non prædicent, etiam in Conuentibus nostræ Religionis contradicente Episcopo. Quod nimirum intelligendum videtur, secundùm Concilium Viennense, quando Episcopus prædicauerit, vel coram se prędicare ausus fuerit, non solùm prædicationis munere priuetur, sed aliis grauioribus pœnis mulctetur.

Clemẽ Religiosi de priuil.

Ecclesiæ Prælatis nõ detrahendũ.

Caueant tamen prædicatores ne detrahant in concionibus Ecclesiæ Prælatis, vt in Concilio Viennensi iniun-

ctum est, per obedientiam, omnibus prædicatoribus.

De quibus plebs instituenda in concionibus.

Sed curent solicitè in concionibus ad plebem de articulis Fidei,& Sacramentis, de ritibus, & cæremonijs Ecclesiasticis Auditores instituere; Martyrum tamen, & Sanctorum historias authenticas non prætermittant. Ex Tolet. 1583 ex Cōci. Tolet. actio.c.3.

A quibus abstinendū vitia,& virtutes,pœnā & gloriam prædicādo.

Abstineant prætereà à prædicatione errorum, & scandalorum, & Poëtarum fabulis, & nimia Gentilium authorum citatione,& Hæreses,earumq; fundamenta inter prædicandum non referant, ne pusillis nutandi occasionem præbeant, opiniones peregrinas, & singulares non tueantur;immò quęstiones difficiles, & perplexas omninò deuitent: sed vitia,& virtutes, pœnam, & gloriam,cum breuitate, & facilitate sermonis, semper prædicare studeant: vt Concilium Tridentinum per verba ex nostra regula desumpta, apertè præcipit. Ex eisdem Tolet. Conc Trid. c.16. ses 5. regul.c.9.

Neque personæ nominentur,nec Sacerdotes reprehendātur.

In criminibus reprehendendis vincat semper veritatem beneuolentia, personas verò, nec nominatim, nec certis quibusdam notis perstringant: Sacerdotes nūquam etiam sunt in cōcionibus reprehendendi, exemplo Christi, qui nusquam eos obiurgasse legitur. Ex eisdem. Tolet. ex Conc. Tole. actio 3.c.3. Caietan. in Mat c 13. Ex Salm.c.9

Eleemosynas pro præ

Prædicatores quicumque eleemosynas (etiam prædicationis prętextu

pro eisdem oblatas) penitus non recipiát, nec de eis ipsis disponere possint; sed Syndicis Couentuum liberè, & integrè consignentur. Quòd si constiterit, quempiam Prædicatorum per se, aut per alios pecuniá recipere, vel recepisse, proprietatis pœna omnino puniatur, & actibus legitimis per sexennium priuetur: quam pœnam, etiam Guardiani subeant, si eorum culpá, vel negligentia contra fieri contigerit.

dicatione oblatas recipere nefas sub pœnis recipiẽti, & permittenti subeũdis.

Ex eisdem.

Guardiani verò ex eisdem, vel alijs eléemosynis, omnia prædicatoribus necessaria prouidere teneantur, quod si neglexerint, Prouincialium arbitrio grauiter puniantur.

Prædicatoribus necessaria prouidenda.

In vnoquoque Conuentu solùm vnus Lector casuum seu Theologiæ moralis.

De authoribus librorum.

§. 6.

Ex Tolet. 1583 ex Cõci Trid. sess. 4. de vsu sacror libr.

CVm sacrum Concilium Tridentinum præcipiat sub pœna anathematis, ne quispiam, etiam regularis, librum de rebus sacris imprimi faciat sine authoris nomine, & nisi Episcopi scripta approbatio, & superiorum licentia priùs præcedat: præcipimus sub actuum legitimorum pœna ne aliquis nostræ Religionis frater, librum aliquẽ, de rebus sacris, humanis, vel profanis, suppresso authoris nomine, im-

Nullus liber suppresso authoris nomine imprimatur.

primendum curet. Nec ad hoc Episcopi approbatio, nec quorumcunque superiorum licentia, illis aliquo modo suffragari valeat.

Neque sine Prælatorũ licẽtia præuio examine concedẽda, & Regijs decretis seruatis.

Verùm cùm liber aliquis prælo sit tradendus, sub nomine authoris proprij, ante omnia Ministri, aut Commissarij generalis, vel Prouincialis licentia petatur. Quæ nimirum præstari non debet, nisi priùs diligenti examine fuerit ab aliquo prudenti, & docto patre eiusmodi liber probatus. Ex eisdem, Tolet.

De Confessoribus sæcularium.

§. 7.

Qua ætate, & quo sufficientiæ examine instituendi.

Confessores sæcularium instituti non possint, nisi trigesimum ætatis annum expleuerint, præmisso priùs examine de scientia, & sufficientia, habito à Guardiano, & Discretis Conuentus, & in scriptis præsentando Ministro Prouinciali, & Diffinitoribus in Capitulo Prouinciali. Ex Salm. 9.

Qui indignos præsẽtauerint plectendi.

Guardiani verò, & Discreti, qui indignos, & insufficientes præsentauerint, & qui non fuerint instructi in casibus conscientiæ, & reseruatis, actibus legitimis priuentur. Ex Tolet. 1583.

Non omnes à Diffinit. eligẽdi.

Diffinitorium verò, non quoscumque præsentatos, sed eos tantùm, quos magis expedire viderit, eligat: Ex eisdem.

finito verò Diffinitorio nequeat Prouincialis, etiam ex commissione Capituli, Confessores sæcularium instituere.

Ex Rom. 1587. & ex Vallis. 1593.

Nullus fratrum ad excipiendas sacras sæcularium confessiones assumatur, nisi priùs per integrum biennium sacrorum Canonum lectiones frequẽtauerit, quod constare debet per testimonium authenticum manibus Guardiani & Discretorum subscriptum.

Qui biẽnio sacrorum Canonũ lectioni non vacauerit, non instituendus.

Ex eisdem.

Quamobrem Ministri Prouinciales teneantur in visitationibus ex munere habitis confessarios sæcularium omnes per se, vel per alios quàm diligentissimè examinare, vt qui idonei inuenti fuerint, confirmentur, qui vero inidonei omnino reijciantur, nec vltrà cõfessiones audire valeant.

Cõfessores in visitatione examinandi, & qualiter.

Ex Tolet. 1583.

Confessores autem in Capitulo, vel à Ministro, & Commissario generali instituti non sunt idonei ad confessiones sæcularium, etiam Sacerdotum audiendas, nisi facta priùs coram Episcopis præsentatione, iuxta Concilij Viennensis determinationem: quæ, per

Per Ministrum Confessores Episcopis præsentãdi, & quomodo.

Clement. dudum de sepulturis.

Ministrum, vel per alium eius nomine fieri debet, sine personali confessorum comparatione: exponendo in scriptis institutorum nomina, & humiliter petendo, vt dignentur, quod illi præsentati confessores sæcularium confessiones audiant.

Si episcopis lubet debēt coram ipsis comparere, & examinari.

Si domini Episcopi prædictam præsentationem acceptare velint, statim fratres præsentati poterunt, vt idonei Confessores, sæculares absoluere. Si vero domini Episcopi præsentatos noluerint admittere, nisi personaliter compareant, ad eos examinandos, non reputentur fratres præsentati idonei confessores, iuxta Concilium Tridentinum, nisi per examen ab Episcopis de scientia, & habilitate faciendum, approbationem obtineant. Ex eisdem.

Sine Ministri licentia nec prçsentari, nec cōfessiones audire licet

Quicumque absque licentia, & præsentatione ministri coram Episcopis, siue eorum Vicarijs se præsentauerit, eo ipso inhabilis ad audiendas confessiones per decennium existat: quod si facultate non obtenta confiteri auserit, perpetuo inhabilis iudicetur. Ex Vallis. 1565.

Mulierum cōfessiones ante quadragesimū annum non audiendæ, nisi, &c.

Præcipimus vero, ne confessores ab Episcopis iam probati confessiones mulierum sæcularium audiant ante quadragesimum ætatis annum, nisi fuerint Guardiani, vel speciale.n habeant approbationem in scriptis obtenta à Prouinciali Ministro: quæ nimirum approbatio nunquam erit præstanda, nisi grauioribus, & probatioribus religiosis. Ex eisdem, Tolet. 1583.

In patenti loco ad crates audiātur

Confessiones quoque mulierum audiantur in aliquo loco honesto, & patenti, ita vt non nisi ad crates ipsas Ex eisdem, & ex sacra Congr.

laminis ferreis, aut æreis diligenter ſeptas, & munitas ipſarum confeſſiones audire liceat, vt à ſacra Congregatione cautum eſt.

Ex Tolet. 1583. Caueant etiam, ne pœnitentibus pœnitentias pecuniarias imponant: & quando rationabiliter imponendæ eſſent, non ſibi, aut ſuis fratribus quocũque modo dari faciant, neque alijs perſonis ſuo nomine quouis prætextu ſub proprietatis pœna, & ſuſpenſione ab officio confeſſionis ad arbitrium ſuperioris. Pœnitentię pecuniariæ non imponendæ.

Ex Rom. 1575. Confeſſores ſacras peccatorum, tam ſæcularium, quàm fratrum confeſſiones in cellis non audiant, ſed in Eccleſia, vel alio ſacro, ac patenti loco munus huiuſmodi piè præſtare debent, qui contra fecerint, arbitrio ſuperioris puniantur. Non in cellis, ſed in Eccleſia cõfitendum.

De Tertiarijs.

§. 8.

Ex Tolet. 1606. ITem in omnibus vicis, & ciuitatibus principalioribus cura diligens adhibeatur, vt confraternitas Ordinis Tertij, quam P. N. Franciſcus pro ſæcularibus inſtituit in hoc Regno Caſtellæ, promulgetur, vt in eo, ſicut in Regno Aragoniæ in dies producat florida germina ſanctitatis. Miniſtri autem Prouinciales ſummopere conentur, vt hoc noſtrum ſtatutum conſe- Tertiariorũ ordo inſtaurandus.

quatur optatum effectum, quidquid ad hoc fuerit requisitum prouidentes, & præcipientes.

Fratres qui eorum curã habeant instituendi.

Pro eisdem ex cap. Gener. Segou. 1621.

Vt beatus Tertiariorum Ordo, sæcularium in dies incrementum suscipiat, & eo vberiùs virtutis fructus producat, quo cura, solicitudine, & doctrina, nostrorum fratrum fuerit excultus, plurimum in Domino Ministris Prouincialibus commendamus, vt in singulis nostris Conuentibus designent fratrem aliquem concionatorem, vita, & moribus probatum, qui curam habeat Tertiariorum omnium, eosque visitet, & quidquid inter eos vitiorum, aut indecens inuenerit, omnino reformet, aut verò eliminet, & quoscumque scandalosos repererit, ab ordine eijciat; de consilio tamen Ministri, & Discretorum sicut secundùm Deum videbitur expedire.

Quæ constitutiones à Tertiarijs seruandæ.

Ex eisdem.

Pro regimine autem, & conseruatione eiusdem Ordinis volumus ad vnguem obseruari constitutiones editas à Reuerendissimo Vicario generali Domino fratre Antonio de Trexo, nunc Episcopo Carthaginensi, quas quidem authoritate Capituli generalis approbamus, & confirmamus.

De fratribus aliorum obſequio ſe emancipantibus.

§. 9.

Ex Tolet. 1583. ex Cõcil. Trid. c. 4. ſeſſ. 25.

CVm nil magis ſit in Religionibus commendandum, quàm Prælatorum obedientia, ideò ſancta Tridentina Synodus præcipit, ne quis regularis ſine ſui ſuperioris licentia prædicationis, aut lectionis, aut cuiuſuis pij operis prætextu ſubijciat ſe obſequio alicuius Prælati, principis, vel cuiuſcumque perſonæ: neque ei aliquod priuilegium, aut facultas ab eis ſuper ijs obtenta ſuffragetur. Quod ſi contra fecerit, tanquam inobediens arbitrio ſuperioris puniatur.

Nullius ſæcularis obſequio fratres ſe ſubijciant ſine ſuperioris licentia.

Ex eiſdem Tolet.

Item fratres non ſint iudices, nec arbitri quorumcunque, nec in alijs Ordinem noſtrum non concernentibus ſe aliqualiter intromittant. Et quicumq; aliter contra fecerit, omnibus actibus legitimis priuetur.

Nec ſint arbitri, nec in alienis ſe ingerant.

Ex eiſdem.

Ideò etiam inhibemus, ne fratres ſint teſtamentorum executores, vel aliquarum dotationum patroni: ſi in his miniſterijs interuenire debet pecuniarum contrectatio: verùm cùm hæc munera præſtari interdum poſſint, ſine pecuniæ contrectatione, & ſine miniſterio iudiciali, poterunt fratres de ſuorum ſuperiorum licentia, hæc mu-

Nec teſtamentorum executores nec dotationum patroni, ſi pecunia interueniat.

quatur optatum effectum, quidquid ad hoc fuerit requisitum prouidentes, & præcipientes.

Fratres qui eorum curã habeant instituendi.

Pro eisdem ex cap. Gener. Segou. 1621.

Vt beatus Tertiariorum Ordo, sæcularium in dies incrementum suscipiat, & eo vberiùs virtutis fructus producat, quo cura, solicitudine, & doctrina, nostrorum fratrum fuerit excultus, plurimum in Domino Ministris Prouincialibus commendamus, vt in singulis nostris Conuentibus designent fratrem aliquem concionatorem, vita, & moribus probatum, qui curam habeat Tertiariorum omnium, eosque visitet, & quidquid inter eos vitiorum, aut indecens inuenerit, omnino reformet, aut verò eliminet, & quoscumque scandalosos repererit, ab ordine eijciat; de consilio tamen Ministri, & Discretorum sicut secundùm Deum videbitur expedire.

Quæ constitutiones à Tertiarijs seruandæ.

Ex eisdem.

Pro regimine autem, & conseruatione eiusdem Ordinis volumus ad vnguem obseruari constitutiones editas à Reuerendissimo Vicario generali Domino fratre Antonio de Trexo, nunc Episcopo Carthaginensi, quas quidem authoritate Capituli generalis approbamus, & confirmamus.

De fratribus aliorum obsequio se emancipantibus.

§. 9.

Ex Tolet. 1583. ex Cõcil. Trid. c. 4. sess. 25.

CVm nil magis sit in Religionibus commendandum, quàm Prelatorum obedientia, ideò sancta Tridentina Synodus præcipit, ne quis regularis sine sui superioris licentia prædicationis, aut lectionis, aut cuiusuis pij operis prætextu subijciat se obsequio alicuius Prælati, principis, vel cuiuscumque personæ: neque ei aliquod priuilegium, aut facultas ab eis super ijs obtenta suffragetur. Quod si contra fecerit, tanquam inobediens arbitrio superioris puniatur.

Nullius sæcularis obsequio fratres se subijciant sine superioris licentia.

Ex eisdem Tolet.

Item fratres non sint iudices, nec arbitri quorumcunque, nec in alijs Ordinem nostrum non concernentibus se aliqualiter intromittant. Et quicumq; aliter contra fecerit, omnibus actibus legitimis priuetur.

Nec sint arbitri, nec in alienis se ingerant.

Ex eisdem.

Ideò etiam inhibemus, ne fratres sint testamentorum executores, vel aliquarum dotationum patroni: si in his ministerijs interuenire debet pecuniarum contrectatio: verùm cùm hæc munera præstari interdum possint, sine pecuniæ contrectatione, & sine ministerio iudiciali, poterunt fratres de suorum superiorum licentia, hæc mu-

Nec testamentorum executores nec dotationum patroni, si pecunia interueniat.

nera exercere, consilia salutaria exhibendo, & executionem bonorum operum procurando.

DE CORRECTIONE delinquentium.

Cap. VI.

De visitatione. §. I.

Generalis totum Ordinem visitare conetur.

VT verò quæ corrigenda sunt, Prælatorum iudiciũ non subterfugiant, admonemus Reuerendissimum Patrem Generalem, vt quantum fieri commodè possit, vniuersum Ordinem intra sexennium visitare, & in omnibus Capitulis Prouincialibus interesse conetur.

Ex Salmãt. cap 8 & ex Aquilan. 1559. ex Apost. Leo 10. & Pij 5.

Commissarius generalis suam familiam, & Prouinciales suas Prouincias itẽ.

Ita quoque Commissarius Generalis debet intra triennium, si fieri potest, totam familiam visitare, & Comitia Prouincialia, si illi commoditas adsit, celebrare. Prouinciales verò singulis annis debent totam Prouinciam visitare accuratè.

Ex eisdem.

Exhortatio fiat.

Forma autem in visitatione seruan-

Ex Tolet.

1583. cap. Rom. de cēsibus, lib 6. da hæc sit. Primò exhortatio de more fiat, in qua Verbum Dei proponatur fratribus in Capitulo congregatis (vt iura decernunt.

Ex eisdem Tolet. Deinde verò ante omnia Sacramentum visitetur, & sacellum in quo ornamenta, & Reliquiæ continentur, perlustretur. Sacramētū, ornamenta, & Reliquiæ visitantur.

Ex eisdem. At deinde totius Conuentus ædificia adeantur, vt Prælatis constare possit, an quæ ad honestatem, & clausuram pertinent, rectè sint disposita. Ædificia Conuentus item.

Ex eisdem. Infirmaria specialiter Prelati ingrediantur, proprijs oculis conspicientes; an quæ sunt ad infirmorum indigentiam necessaria, sint sufficienter prouisa. Locus infirmorum.

Ex constit. Sixt. 5. cum moderat. Clem. 8. Bibliothecas etiam Ministri diligenter, & accuratè visitent, & librorum inuentaria recognoscant, & de eorum tutela, & conseruatione solicitam curam gerant. Bibliothecę visitādæ.

Ex Tolet. & ex eisdē. His peractis, singuli fratres interrogentur à Prælatis secreto de omnibus negligentijs vitam communem concernentibus, vt potè, si lex Dei, & regula, & constitutiones, & Conciliū Tridentinum obseruētur in vita communi, & regulari. Inquirentes, si regularis disciplina collapsa sit, ita vt ieiunia, orationes, disciplinæ, cultus diuini officij, & paupertas detrimentum patiantur. Hæc ergo pro virili Singuli fratres accersēdi, & interrogandi.

magna cum acrimonia ſunt inquirenda.

Capitulum culparum celebrandũ. Poſteà Capitulum culparum celebrabitur, in quo correctiones fiant, & quæ ſunt admonenda, & ordinanda proponantur, vt vita regularis, ſi fuerit collapſa, reſtauretur, ſi verò inuiolata fuerit, conſeruetur. **Ex eiſdem.**

Viſitationes ſcripto notandæ. Viſitationes omnium locorum, & rerum, cum decretis pro reformatione in ſingulis Conuentibus ordinatis ſcripto mandentur, & Viſitatore ſubſcriptæ, & ſigillatæ in libro ad hoc deputato aſſeruentur. **Pro eiſdem.**

In cauſa viſitationis, & correctionis Viſitatoribus libera poteſtas. In omnibus his, quæ ad viſitationem ac morum reformationem, & correctionem ſpectant, ex ſacris, & Apoſtolicis ſanctionibus ius, & poteſtatem habent Viſitatores ea ordinandi, moderandi, puniendi, & exequendi, iuxta tamen generalia, ac Prouincialia ſtatuta, quæ illis prudenter pro ſubditorum emendatione, ac Prouinciarum vtilitate neceſſaria videantur. **Ex Concil. Tridẽt. ſeſſ. 22. cap. 1. & ſeſſ. 23. c. 1. & ſeſſ. 24. c. 10. de reformat.**

In eiſdem inhibitio, appellatio, exemptio, ſeu querela nulla ſit. Nec executionem eorum, quæ mandauerint, decreuerint, aut iudicauerint in viſitatione, vlla inhibitio, appellatio, ſeu querela, etiam ad ſuperiores interpoſita, quoquomodo impedire, aut ſuſpendere poteſt. **Ex eiſdem.**

De correctione.

§. 2.

In lib. Monumēt. Ordinis, fol. 125.

Bonifacius Papa VIII. Ad augmentum continuum Religionum, & Ordinum (quos Romana suscepit, & approbauit Ecclesia) paternis studys intendentes, & considerantes attentiùs, quod non intermissa sedulitas disciplinæ, & rigoris Ordines supradictos statusque regulares salubriter dirigit, & conseruat, quodque si eam perire, vel remitti contigerit, ordo quilibet collabi necessario cogeretur: pensantesque quòd si regulariū personarum correctio rimas iuris, & apices sequeretur, huiusmodi rigor lentesceret, ac multiplici laxatione torperet. Facultas Apostolica superiorib. Ordinis cōcessa procedendi cōtra delinquētes rimulis iuris postpositis.

Nos pys vestris supplicationibus inclinati, vobis authoritate Apostolica indulgemus, vt ad correctiones, & punitiones fratrum eiusdem Ordinis delinquentium infligendas Prælati Ordinis supradicti: (ad quos eadem spectare noscuntur) rimulis iuris & apicibus eius postpositis liberè procedere valeant secundùm consuetudines approbatas: & generalia facta, vel fienda ipsius Ordinis instituta. Concessio, vt secūdùm consuetudines, & statuta libere procedatur.

Nec volumus eisdem licere fratribus ab eisdem correctionibus, & punitionibus aliquatenus appellare, prævia deliberatione, ac maturitate debita obseruatis. Non licet appellare.

Ex Tolet. 1585.

Cùm hæc Apostolica constitutio cōdita sit ad propulsandas subditorum calumnias, & ad compescendam Præ- Substantiale iuris ordo in actib.

iudicialibus seruandus. latorum nimiam in puniendis criminibus licentiam, declaramus, quòd licet Prælati omnes non teneantur ad apices iuris, vt sunt citationes, dilationes, sententiæ interlocutoriæ, & diffinitiuæ, & alia plura quæ non sunt de substantia iustitiæ, non tamen possunt Prælati, in actibus iudicialibus secundùm suum arbitrium procedere, cùm certum sit lege diuina & naturali teneri ad ordinem substantialem iuris.

Contra inauditā partem, vel nō conuictum, aut confessum sententia grauis non fereda.

Ideò statuimus, vt nullus Prælatus contra inauditam partem, nec contra eum qui non fuerit sufficienter conuictus aut confessus sententiam aliquam grauem ferat: qua quispiam, vel actibus legitimis, vel officijs Ordinis priuetur, vel in exilium relegetur, aut notabile aliquod nocumentum reo inferatur, & oppositum facientes, officijs Ordinis perpetuò priuentur. Ex eisdem.

Quid ad inquirendum nominatim requiratur.

Rursus inhibemus, ne Prælati inquirant nominatim de peccato alicuius, nisi is religiosus fuisset infamia iure respersus de eo crimine, aut nisi essent indicia euidentia, vel probabilia contra eum de quo facienda est inquisitio. Ex eisdem.

Quid item ad crimen imponendū.

Caueant autem Prælati, ne crimen aliquod graue imponant iudicialiter suis subditis, vt ad obiectum crimen respondeant, nisi præter denuntiatorem, sit alius testis fide dignus, iuridice inter- Ex eisdem.

cè interrogatus, vel nisi reus infamia, aut indicijs euidentibus esset grauatus. Et qui secus fecerit, grauiter puniatur.

Ex eisdem. Tamen si quis fuerit conuictus de aliquo crimine, per duos, vel tres, aut quatuor testes, si tamen est omnino occultum inter cæteros religiosos, (vt sæpè contingit) tunc non publicè, sed secretè coram testibus est debitè reus ille frater puniendus. Occultum crimẽ qualiter puniẽdum.

Ex eisdem. Si verò crimen est atrox, vt nefandum, publicè est reus corrigendus, si fuerit legitimè conuictus, quamuis sit omnino occultum inter reliquos Conuentus fratres. Atrox item.

Ex eisdem. Ad pacem inter fratres tuendam, ordinamus, vt Prælati nullo modo testium, nec accusantium nomina reis manifestent, etiam si procedát ad vindictam, & punitionem, nisi quando iustitia periclitaretur in oppositione alicuius grauis, & infamatorij criminis: nam in hoc casu si rei puniendi petant testium publicationem fieri, non est illis deneganda. Accusantiũ & testiũ nomina quomodo manifestanda, aut celãda.

Ex eisdem. Sed si contra reum fuerit tantùm semiplena probatio, vel infamia, aut indicia sufficientia, poterit Prælatus eum censuris cogere, vt veritatem fateatur. Quod si noluerit reus crimen obiectum manifestare, poterit superior (si illi visum fuerit expedire) Reus cogẽdus, vt veritatem fateatur, nisi, &c.

eum ad tormentum damnare, nisi reus esset aliquis magni nominis religiosus: nam patrem quempiam aliàs benemeritum ad torturam condemnare indecens omnino videri debet, nisi criminis immanitas aliquid exigeret.

quid si fateatur quid vel si negauerit faciẽdum.

Quod si veritatem fateatur, pœna ordinaria in sacris Canonibus, vel in nostris statutis inflicta puniatur. Si verò obiectum crimen omnino negauerit, liber reus euadat: quia per torturam si sufficienter reus torquetur iuxta delicti qualitatem sunt indicia omnia diluta, & compurgata, si verò non fuerit prædictus reus ad torturam damnatus, pœna mitiori ab ordinaria plectatur secundùm qualitatem delicti, & indiciorum. Ex eisdem.

Complices non manifestandi, nisi, &c.

Admonemus item omnes Prælatos ne cogant reos, vt complices manifestent, nisi in casu, in quo complices ipsi essent aliquo modo infamati, vel indicijs grauati, vel nisi peccatum de quo sit inquisitio esset in alicuius cõmunitatis subuersionem, vt sunt conspirationes, & proditiones. Ex eisdem.

Testes qua ratione possunt esse complices.

Complices verò in eodem peccato, licet non sint testes sufficientes, ad conuincendum criminis patratorem, vt pœna ordinaria animaduertatur reus, sufficiunt tamen, vt reus ad torturam damnetur, vel alia pœna arbitraria plectatur. Ex eisdem.

Ex eisdem. Ordinamus præterea, vt nullus Prælatus possit ad iudicium seu in dubium reuocare delicta, & peccata per suos prædecessores punita, vel visitata. Et contrarium facientes, actibus legitimis sint priuati. — Peccata iã punita non iterum reuocãda sub pœna.

Ex eisdem. Et eisdem pœnis plectatur qui de suorum antecessorum excessibus velit cognoscere, & iudicare, nisi in Capitulo fuerit illi specialiter sub literis authenticis commissum. — De antecessorum excessibus cognoscere nefas, nisi, &c.

Pro eisdem, ex cap. Gener. Segou. 1621. Nec post Capitulum celebratum, possit procedere pro delictis, antea à quocumque commissis, nisi de consilio Diffinitorij. — Itẽ de delictis in alijs ante Capitulum commissis.

ex Salmãt. c.10. Nullus tandem Prælatus vltra semestre à die in quo eius officium spirat, computandum possit reseruare processus, & actus iudiciales, & nisi intra prædictum terminum iustitiam fieri quispiam postulauerit, perpetuũ silentium imponatur. — Vltra semestre processus non seruandi.

Ex Rom. 1600. Vt in administranda iustitia, excessibus corrigendis, & visitationibus obeundis, vna sit omnibus ordinis Prælatis, & Visitatoribus communis pręcedendi via, Reuerendissimus Pater Minister Generalis, de consilio aliquorum peritorum Patrum, certũ, ac pręfixum conferat modum, vniformiter ab omnibus, & irrefragabiliter obseruandum, in iudicijs peragendis — Forma in iudicialibus procedendi cõmuniter obseruanda præscribatur.

circa illa præsertim, quæ sunt in ordine iudiciali de substantia iuris Pontificij.

Delicta de vna ad aliã visitationẽ reseruans puniendus.

Cauetur, vt quicumque fratrum ordinario Prælato, quæ digna sunt visitatione, & correctione minimè detexerit, illa absque legitima causa aliæ visitationi futurę reseruans (nisi de prætensa huiusmodi causæ legitimatione satis constiterit) acriter puniatur tanquam pacis perturbator. Ex Rom. 1587.

Delinquẽs non ideo liberatur à pœna debita.

Nec ideò delinquentes visitandi à crimine absoluti existimentur, sed delictorum suorum sub Generalibus Prælatis, siue eorum Commissarijs debitas luent pœnas. Ex eisdem.

De appellatione.

§. 3.

Recurrẽtes ad tribunalia sæcularia quibus pœnis obnoxij.

QVicumque sub prętextu iniustitiæ sibi factæ aduocatos, procuratores, & iudices sæculares, vel quomodocumque ad sæculare tribunal recurrerit, aut pro consilio, aut fauoris petendi gratia is actibus legitimis priuatus grauiùs etiam puniatur superioris arbitrio. Ex Salman. c 7.

Qui ad locorũ ordinarios recurrunt puniendi.

Qui verò ad locorum ordinarios eisdem de causis recursum habuerit, grauiter, etiam Generalis, vel Prouincialis arbitratu puniri debet, vt Apostolica sanctione cautum est. Ex Bul. cõfirm. priuil. Pij V. & si mendicantium.

Appellãtes

Qui autem timore Dei postposito, ex const.

Ap. Greg. XIII quoniam nostro pastorali. & suæ professionis immemores ad tribunalia sæcularia appellare, & ad ea temere confugere ausi fuerint, vltra excommunicationis pœnam ipso facto incurrendam, cuius absolutio à nemine, nisi à sanctissimo Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo obtineri potest, priuatione vocis actiuæ, & passiuæ, & officiorum ordinis, & inhabilitate perpetua ad illa, & alia quæcumque exercenda plectendi sunt ad Apostolicæ sanctionis præscriptum. ad eiusmodi tribunalia excommunicati.

Ex statut. Iulij II. ca. 7. p. 9. Præterea constitutionibus Apostolicis cautum est sub Anathematis pœna, & actuum legitimorum priuatione, ne quis nostri Ordinis fratrum appellare præsumat de correctionibus, mutationibus, punitionibus, priuationibus, & obedientijs, & similibus, quę ad correctionem morum imponuntur, per quoscumque superiores, nisi cum Prælati ipsi excesserint, manifestè limites Regulæ, & Ordinis statuta. Non liceat appellare de pœnis ad correctionē morum impositis.

Ex eisdem. Qua propter qui de correctionibus, vel pœnitentijs leuibus eiusmodi in quibus parum iniuriæ religioso irrogatur, appellare præsumpserit, tanquam rebellis, & inobediens vsque ad carcerationem, si non resipuerit, puniatur. Qualiter puniendus de eisdem appellans.

Ex iure can. 2. q. 6. Cùm tamen appellatio sit species quædam defensionis, & defensio, quæ Appellatio vbi locū ha-

bet admittenda.

est de iure naturali, nemini sit denegãda, idcirco vbi appellationi locus sit eam admittẽdam esse decernimus, in causis videlicet grauissimis, in mandatis, aut correctionibus excessiuis, quibus vel pœna carceris, vel priuationis officij prælationis, siue actuum legitimorum infertur, si tamen modus regularis, & legitimus excedatur in eisdem ferendis.

omnes oppressos, &c. si quis, c. placuit, & ex Nauar. lib. 2. Consil. 4. Rodriguez to. 1. q. 29. artic 2 ex constit. Ap. Gre. XIII. Quoniam nostro. Pro eisdem, ex Segou. 1621.

In quibus sententia exequenda appellatione postposita.

In criminibus verò grauibus, & scandalosis, etiam si appelletur, si reus confessus, vel conuictus fuerit, sententia exequatur, appellatione non obstante, nec eius appellatio admittatur, si fuerit confessus.

Ex Concil. Tridẽt. sess. 13. c. 2. sess. 22. c. 1. sess. 24. c. 10. de reformat.

In causis visitationis, neque ante diffinitiuã sententiam appellatio non deferẽda.

Ne autem remedio ad innocentiæ pręsidium instituto Rei ad iniquitatis defensionem abutantur, vt eorum calliditati, & tergiuersationi occurratur, sacræ Tridentinæ Synodi decretis inhærendo, statuimus, & decernimus, vt in causis visitationis, & correctionis, siue habilitatis, & inhabilitatis, necnon criminalibus, à Prouinciali ante diffinitiuam sententiam, ab interlocutoria, vel alio quocumque grauamine non appelletur, nec Prouincialis, aut eius Vicarius appellationi huiusmodi tanquam friuolę deferre teneatur, sed ea, ac quacumque inhibitione ab appellationis iudice emanata, nec non omni stylo, & consuetudine

contraria non obstantę, ad vlteriora valeat procedere.

Ex eisdem.

In quibus ante diffinitiuam liceat appellare.

Si verò grauamen de quo appellatur, per diffinitiuam sententiam reparari, vel ab ipsa diffinitiua appellari non possit, vt est pœna torturæ: tunc iuxta antiquorum Canonum statuta teneatur Prouincialis huiusmodi appellationi deferre.

Ex constit. Gre. XIII. supra citata, & ex Paris. 579.

Ordo in appellatione seruandus.

Vbi verò appellationi locus fuerit, à Prouinciali ad Generalem, à Generali ad Protectorem, à Protectore ad sanctissimum Romanum Pontificem supremum in Ecclesia iudicem appelletur, prout constitutione Apostolica iam cautum est, ita quod ad superiores recurrere non liceat, nisi post sententiam ab inferiore datam.

Ex Vltramo. 11. c. 7.

Pœnę in eundem ordinem violantes.

Qui autem supradictum recursus ordinem temerè violauerit, is omni suffragiorum iure triennio careat, & bimestri carceri mancipetur, etiam si ad Curiam Romanam, supra dicta forma prætermissa, sine superiorum licētia adire ausus fuerit, prout decreto Apostolico cautum est, qui etiam pœnis supra positis subiaceat.

Ex eisdem, Parisien.

Appellante reo quid agendum.

Postquam reo, si appellauerit, Minister Prouincialis processus copiam fidelem assignare teneatur clausam, & sigillatam, afferendam per ipsum ad iudicem appellatum cum obedientia eum adeundi.

Quid item suspectus de fuga.

Verùm si reus videbitur dignus suspectus de fuga, non permittatur adire, sed remaneat in loco detentionis, & processum iudex à quo mittat, vt suprà ad dictum iudicem appellatum intra triginta dies, alioquin absque illo causa appellationis huiusmodi, prout iustitia suaserit, terminetur, vt sacra Tridentina Synodo cauetur.

Ex eisdem, & ex Conc. Tridēt. sess. 13. ca. 5. de reform.

Iudex appellationis acta primæ instantię videre debet.

Iudex verò ad quem appellatū fuerit, nisi coram eo appellans acta, siue processum primæ instantiæ omnino producat, vel iudex à quo illa sibi remittat, eaque accuratè videat, ad eius absolutionem, aut causæ cognitionem minimè procedat, alioqnin absolutio, & inde secuta quæcumque irrita censeantur.

ex Concil. Trid. sess. & c. eisdem.

Reo benè, vel malè iudicato quid faciendum.

Et si reus repertus fuerit indebitè iudicatus, vel grauatus, puniatur iudex à quo fuit appellatum, si verò recte iudicatus reperiatur, ei pœna iniuncta duplicetur.

ex Parisien supra cit.

Ante sentētiam recurrens remittendus, & puniendus.

Si autem sententia diffinitiua non expectata, superiores ipsos adierit ad iudicem à quo discessit remittatur, & eius iudicium expectet, ac Apostasiæ pœnam luat.

ex eisdem.

Appellationis causa cui committenda in partibus.

Quod si appellationis causam in partibus committi contigerit, aliquibus probatissimis Patribus ex viciniori-bus Prouincijs committatur, qui nulla sint ratione suspecti.

Ex Vltramontan.

xx Vltramont.c.8. Pœnas autem antiquis Ordinis cõstitutionibus singulis defectuum, delictorum, & excessuum generibus iam præscriptis innouantes, hîc ordine ponendas decreuimus. Pœnarum enumeratio

De pœna talionis.

§. 4.

Ex Salmãt. c.10 ex Ap. S. Damasi const. et Salmã. c. 10. & Tole. 1583. POena talionis in primis puniantur testes falsi, & accusatores, qui crimen obiectum contra aliquem fratrẽ non sufficienter probauerint. Falsi testes & accusatores non probantes.

Eademque pœna plectantur, qui scienter aliquem accusauerint de eo crimine, de quo olim facta est sufficiẽs à Prælato punitio. Iam punitũ accusantes.

Ex eisdem. Item, qui ex malitia fratrem accusauerit de illis excessibus à quibus accusatus fuit iudicialiter absolutus, eandẽ talionis pœnam subeat. Iudicialiter absolutum, item.

De priuatione officiorum Ordinis.

§. 5.

et ex Salmã. c.7. & Tole. 1583. POena priuationis officiorum Ordinis solùm claudit inhabilitatem, ne quispiam possit esse Prælatus, Præsidens, Commissarius, Visitator, Vicarius, vel confessor monialium. Priuatio officiorum quid sit.

De priuatione actuum legitimorum.

§. 6.

Actuum legitimorum priuatio quid.

PRiuatio verò actuum legitimorum, non solùm est inhabilitatio ad prædicta omnia Ordinis officia, sed etiam est inhabilitatio ad esse Diffinitorem, Discretum, Custodem, Lectorem, Confessorem, & Magistrum nouitiorum, & ad habendam vocem actiuam, & passiuã in quacumque erectione. Ex Tolet. eisdem.

Taliter priuato quæ liceãt, & quæ non.

Qui verò sic est priuatus, potest quorumcumque sacrorum ordinum executionem exequi, & esse testis in iudicio, & si non fuerit ordinatus, poterit etiam sacris ordinibus initiari. Ex eisdem. & Salm c. 7.

De pœna proprietariorum.

§. 7.

Proprietarij pœna qualis.

POena proprietariorum est priuatio actuum legitimorum, & carceratio, & sepulturę Ecclesiasticæ, si quispiam fuerit proprietarius cum ab hac luce recesserit: & si reus non fuerit clericus, sed laicus, clauditur in pœna proprietariis inflicta caparonis induitio. Ex prim. Barchin. & ex Salm. c 6.

De pœna carceris.

§. 8.

Ex Salm. cap. 6. & ex Tolet. eisdem.

Quæ sit pœna carceris & quæ illam consequantur.

POena cerceris est reclusio alicuius fratris in aliquo obserato loco sine habitu facta authoritate Generalium Prælatorum, aut Ministri Prouincialis cum priuatione actuum legitimorum, & omnium Ordinum executione.

Ex prim. Barch & Salmāt.& Tolet. eisdem.

Carceratus eo ipso acti bus legitimis priuatur.

Nam ex quo quispiam est carceri mancipatus, est ipso facto actibus legitimis priuatus per triennium, & qui liberatur à carcere non propter hoc restituitur ad actus prædictos, nisi hoc illis beneficium explicite impendatur.

Ex eisdem

Guardianis non licet quempiam carcere mācipare.

Atque adeò Guardiani nequeunt aliquem fratrem carceri mancipari. Verùm si crimen aliquod graue fuerit commissum, poterit Guardianus delinquentem catenis constrictum in locum carceris detrudere cum habitu: qui nimirum locus potiùs domus disciplinæ, quam carcer in hoc casu erit appellandus.

Ex eisdem,

Carceres habendi, & quales.

Verùm, vt atrocia crimina dignè puniātur, sint in Conuentibus singulis, carceres fortes, humani tamen, & lucidi, vt carceri mancipati possint diuinū officium persoluere.

Ex eisdem. Salmant. & Tolet.

Ob enorme delictū dūtaxat licet

Atque ob nullum crimen, quod non fuerit enorme, poterit quispiam in carcerem detrudi. Enormem

carcerari,& quid tale cẽ sendum.

culpam appellamus ratione generis peccati, vt est inobedientia contumax, lapsus carnis, & percussio grauis: aut ratione circunstantię, vt furtum sæpè, & cum scandalo repetitum.

Carceratis quomodo Eucharistia ministranda

His verò, qui sunt in carcere constituti, confessionis Sacramentum est administrandum, quando fuerit ab eis postulatum, & Guardiano visum fuerit expedire: & Sacramentum Eucharistię in die Resurrectionis, poterit illis exhiberi in infirmaria, vel alio loco secreto, tonsis priùs barba, & capite. Ex eisdem.

Fugæ carcerati reus carcere puniendus, & Guardianus priuandus.

Si quis autem ausus fuerit fratrem aliquem à carcere eripere, vel ei ad id suppetias ferre, sit carceri statim mancipatus, & aliis pœnis secundùm delicti qualitatem seuerè puniatur, Guardianus verò qui negligentia aliqua in hac re fuerit notatus, sit ab officio suo priuatus. Ex eisdem

De pœnis ipso facto impositis.

§. 9.

Pœna ipso facto imposita quando incurratur.

QVia verò in nostris statutis, tam Generalibus, quàm Prouincialibus iam conditis, vel imposterum cõstituendis, multiplici pœna solent delinquentes puniri, declaramus, quòd quoties pœna suspensionis, vel priua- Ex Salmãt. cap.7. & ex Tole. eisdẽ.

tionis,vel alia quæcumque ipso facto incurrenda, imponitur, nullus ea pœna ligatur, quamuis crimen fuerit publicè perpetratum,quousque per Prælatum fuerit reus iudicialiter declaratus.

Ex eisdem. Si tamen sententia excommunicationis latę sententiæ,vel ipso facto incurrenda inferatur, non opus est iudicis declaratione, nam eo ipso temporis momento, quo quis peccatum mortale incurrit, pro quo lata est prædicta excommunicatio, habet suam executionem. Quando item excõmunicatio.

De pœna torturæ.

§. 10.

Ex Tolet. 1583. POena torturę non est infligenda pro quibuscumque delictis, nisi dumtaxat pro atrocibus, vel grauibus. Verùm cùm non satis constet quo pacto sint fratres torquendi, decernimus, quòd si crimen sit nefandum, quòd pœna ignis torqueantur rei. Tortura pro quibus infligenda.

Ex eisdem. In reliquis tamen criminibus suspecti, nudi, & manibus ligati, flagellis dire per tria interualla ad arbitrium Prælati torqueantur, cum ieiunio in pane, & aqua. Si verò crimen fuerit atrox superior poterit suo arbitrio torturam aliã excogitare, secundùm qualitatem delicti. Et quomodo.

De pœnis Prælatis, & Patribus qualificatis infligendis.

§. 11.

Se solo nõ potest Prouincialis Guardianũ priuare, bene tamen suspendere.

Ex eisdem & Salm c. 8.

MInister Prouincialis non poterit omnino Guardianum deponere, & priuare, sine consensu maioris partis Discretorum Prouinciæ, occurrente autem causa poterit per se ipsum suspendere ab officio per bimestre.

Si Guardianus renunciauerit, vt quid faciẽdum.

Et eisdem Tolet.

Si tamen ipse Guardianus voluerit renunciare sponte suo officio, poterit Minister Prouincialis exonerationem ipsam acceptare, & Guardianatum vacantem prouidere secundùm formam in his statutis constitutam.

Grauiores Patres à quibus puniendi.

Ex eisdem.

Nullæque graues correctiones, præsertim Prælatis, & grauioribus Patribus inferatur, à Visitatoribus Prouinciarum, nec à Prælatis generalibus sine consensu maioris partis Discretorum Prouinciæ.

De pœnis contra castitatis transgressores.

§. 12.

Lapsus in libidinis peccatum qualiter puniendus.

Ex Salmant. c 7. & Tolet. eisdem.

QVicumque fuerit lapsus in libidinis peccatum, & de eo fuerit sufficienter conuictus, pœna carceris mulctetur, secundùm qualitatem criminis, & circunstantias occurrentes.

ex vltramont. c. 6. Porrò, si quis (quod absit) sacrilegium carnaliter commiserit, is ad triremes omnino damnetur, aut perpetuò carceri mancipetur superiorum arbitratu. Sacrilegus carnaliter item.

Ex prim. Barch. & ex Salm. c. 7. & ex Tolet. 1583. Frater euidenter notatus de suspectis consortijs, vel colloquijs mulierũ, vel quorumcumque, & admonitus nõ se correxit, sit actibus legitimis priuatus, si fuerit Sacerdos, laici verò, & clerici iuuenes probationis caputio, & alijs pœnis à Ministro arbitrandis puniantur. Pœnæ in notatum de suspectis cõsortiis.

Ex eisdem. Quicumque frater consuetus fuerit à suo socio cum mulieribus sequestrari, de quibus iudicio sui Prælati oriri potest suspicio, si commonitus, non fuerit emendatus, supradictis pœnis puniatur, si fuerit sufficienter conuictus. Pœnæ in eos qui cũ mulieribus à socio sequestrati colloquuntur.

Ex eisdem Si verò indicia contra illum habeãtur sufficientia, arctetur, vt veritatem dicat, nisi priùs per censuras impositas noluerit veritatem propalare. Si indiciis laborauerint arctãdi.

Ex Tolet. Si verò iterum eodem vitio nefando fuerit conuictus, habitu in perpetuum expoliato, ad triremes ad decennium condemnetur. Tamen si nefandi criminis patrator repertus fuerit actum nefandum bis, aut ter commisisse, quãdo pro modo accusatur, vt incorrigibilis puniatur. Quibus itẽ si einciderit, vel bis, aut ter, actũ perpetrauerit.

De subornatoribus.

§. 13.

Subornator quis existimandus.

DEclaramus, illum dici subornatorem, qui alium trahit donis, promissis, timore, obsecrationibus importunis, vel laudibus, aut vituperationibus falsis, vt suum suffragium alicui in electionibus ferat, vel non ferat, subornator etiam censendus erit, quicumque fecerit colligationes, & inductiones ad prædictum finem. Ex Tolet. 1583.

Consulens non est subornator.

Si verò conferendo, & deliberando aliquis dixerit, quempiam esse dignũ, & benemeritum, vt eligatur, non erit dicendus subornator. Ex eisdem.

Subornatorum pœnæ ex Apostolicis constitutionibus.

Qui verò in electionibus omnibus, vel ante eas per sex menses pro se, aut pro alio subornauerit, excommunicationis sententiam ipso facto incurrit, iuxta constitutiones Apostolicas, à qua non potest absolui, nisi à Ministro, & Commissario generali. Ex constit. Pij V. pastoralis offic. Gre. XIII. cõsueuit.

Generaliũ subornantium item.

Si verò Generales Prælati fuerint in eadem damnatione, à solo Summo Pontifice absolui poterunt iuxta declarationem Domini Papæ Gregorij XIII. Ex eisdem.

Illorum pœnæ ex statutis.

Statuimus præterea, vt quicumque fuerit conuictus de subornationis culpa sit ipso facto actibus legitimis priuatus. Ex Salmãt. c 8. & Tole. eisdem.

De

De reuelantibus secreta.

§. 14.

Ex Salm c. 7. & ex Tol.

Qvi legitimè conuictus fuerit, secretum confessionis Sacramentalis reuelasse, sit ipso facto perpetuò actibus legitimis irreuocabiliter priuatus: & per aliquod tempus carceri mãcipetur. Si verò non fuerit de hoc crimine conuictus, & sint contra reuelatorem indicia sufficientia, arctetur per tormentum, vt veritatem fateatur.

Confessionis secretũ reuelãs quo modo puniendus.

Ex eisdem

Qui verò contra fratrem suum reuelauerit peccatum aliquod infamatorium, de quo non sit conuictus in iudicio, sit ipso facto, vt publicus, & malignus diffamator actibus legitimis priuatus.

Pœna reuelãtis crimẽ alterius occultum.

Ex eisdem.

Eadem pœna plectuntur, qui depositiones, & peccata in nostro Ordine correcta, & dissensiones extra Ordiuem diuulgauerint in infamiam, aut detrimentum Ordinis.

Secreta ordinis in eius infamiam reuelantis pœna.

Ex eisdem, & ex prim. Barchi.

Et qui per se, vel per interpositam personam procurauerit nostri status immutationem, vel diuisionem, cum Principe, & domino quocumque temporali, eisdem pœnis subiaceat.

Procuratio immutationis in ordine vetita.

Cùm ad Magistratus dignitatem,

xius qui Diffinitorij secreta detexerit pœna.

boni regiminis rationem, vel maximè pertineat, vt quæ secreto tractantur, etiam secreta sint, & seruentur, decernitur, vt qui extra Diffinitorium manifestauerit, quæ in eo tractantur, vnde dissensiones, aut odia in diffinitorium ipsum, vel diffinitorum quempiam oriantur, vel oriri possint, nimirum sententiam in alterum, siue alterius fauorem, si ea de re legitimè constiterit, biennio in diffinitorium ipsum admitti non possit.

ex Vltramont. c. 8.

De verbis indebitè probatis.

§. 15.

De summo Pontifice irreuerēter loqui nefas.

SI quis (quod Deus auertat) impudenter, aut minus reuerenter de persona summi Pontificis, vel de summa eius in terris dignitate, vel de Apostolicis decretis & constitutionibus temerè aliquid dicere ausus fuerit, & de eo legitimè constiterit, pœna carceris, vel alia grauiori pro modo culpæ arbitratu superioris puniatur.

ex Salmāt. c. 1.

Prælato respondentis in communitate pœna. In Prælatū iniuriæ vēdicatio.

Si verò in communitate, non habita priùs licentia, responderit Prælato reprehendenti, vt inobediens secundùm qualitatem personarum puniatur.

ex Sal. in c. 7

Ex eisdem. Et qui contra Prælatos verba indecentia & iniuriosa coram fratribus protulerint, etiamsi idem Prælati sint absentes, vt conspiratores mulctentur.

Conuicijs Priuatū Fratrem pœna.

Ex eisdem. Si quis proximum suum verbis iniuriosis læserit, cum eo contendendo, vt turbator pacis, à Prælato puniatur.

Improperia excommunicationis pœna inhibentur.

Ex Bull v-nio.eo. 10. & ex alia Pij 5. Item authoritate Apostolica mandatum est, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, à qua nullus præterquam in mortis articulo, nisi à Sede Apostolica possit absolui: ne aliquis Frater Ordinis Sancti Francisci appellet alium Fratrem eiusdem Ordinis malitiosè, irrisoriè, seu improperiosè Priuilegiatum, Bullistam, aut alio quouis nomine, etiam de nouo reperto, seu fortè in futurum occasione diuisionum ipsius ordinis à quocumque imponendo.

Ex Tolet. 1583. Prælati verò in criminibus reprehendendis, modestis & temperatis verbis vtantur, ita vt nullo modo subditis turbationis causa præbeatur. Eademque modestia vtendum erit quoties Prelati coram Fratribus in simul congregatis verba proponunt, & qui de hac re fuerint conuicti, à Visitatoribus, in Capitulo corrigantur.

Prælati in reprehensionibus & cohortationibus quales se præbere debeant.

De manibus violentis.

§. 16.

Grauiter lædens excõmunicatus.

QVicumque Frater aliquẽ grauiter læserit cùm sit ipso facto excommunicatus, coram plena communitate cum flagellis statim absoluatur à Guardiano, cum Psalmo, Miserere mei Deus, & carceri mancipetur, secundùm qualitatem delicti à Ministro iudicandam. Ex Salmãt. c. 7.

Interficientes quempiam, & id procurãtes, quomodo puniendi:

Si verò (quod Deus auertat) aliquis Religiosus aliquem interfecerit, vel atrociter mutilauerit, aut alicui venenum dederit, sit in arcto carcere catenis constrictus, perpetuò reclusus, & singulis sextis ferijs ieiunet in pane & aqua. Et qui eadem, vel similia per alium fieri procurauerit, vel ad ea facienda machinatum esse, legitimè conuictus fuerit, eademmet carceris pœna plectatur. Ex eisdem

Qui Prælatum quemcumq; quoquomodo percusserit, aut vulnerauerit, qualiter plectendus.

Quicunque verò Prælatum localem gladio percusserit, & mors secuta fuerit, ad triremes perpetuò damnetur: si autem mors secuta non fuerit, etiã ad triremes mittatur superiorum arbitratu. Qui verò Prouincialem quouis modo etiam leuiter percusserit, Generalis arbitratu ad triremes mittatur: Si autem gladio eundem Prouin- Ex Rom. Vltramont. 1575.

cialem percusserit, siue mors secuta fuerit, siue non, ad triremes omnino perpetuò damnetur. Quod si quis Generalem ipsum etiam leuissimè percutere auserit, is ad triremes damnatus perpetuò omnino mittatur.

Pœnæ corũ qui grauiter percusserint

Ex Rom. 1587.

Quicunque gladio, baculo, vel pugione aut Fratrem, aut sæcularem quempiam percusserit, carceris vnius anni pœnæ subiaceat: ac præterea omnium suffragiorum iure, & actibus legitimis perpetuò priuetur, ac per mẽsem ter in qualibet hebdomada in Communitate genu flexus comedat, illiusmet instrumentis quibus ferire, vel percutere ausus est, de collo pendentibus.

Ex antiq. & ex Salm. c 7

Instrumenta ad percutiẽdum accipiẽtium, & arma offensiua gerentium pœna.

Qui autem ad grauiter percutiendũ lapidem, vel baculũ acceperit, & proiecerit, vel gladium, aut cuiusuis alterius generis instrumentum eduxerit, & qui etiam arma offensiua portauerit, vel in cella, vel alibi retinuerit, semestri carceris pœna puniatur.

Ex eisdem.

Minantiũ, & percutere tentantiũ pœna.

Si Frater alteri Fratri, vel alicui personæ minabitur in persona, vnius mẽsis tempore probationis caputium deferat: si autẽ manum leuauerit, vt percutiat, vel aliquid ad percutiendum acceperit, tribus mensibus idem probationis caputium portabit. Qui verò leuiter percusserit, per annum eodem probationis caputio probetur.

De falsificatoribus.

§. 17.

Literas aut sigilla falsificantes, quo modo puniendi.

QVi per se vel per alium, literas, aut sigillum quorumcumque Prę-latorum nostri Ordinis, aut alterius personæ in dignitate constitutæ falsauerit, carceri mancipetur indispensabiliter, per tempus à Prælato designandum. Ex Salmāt. 7. & ex toler.

Si Generaliū fuerint, quid.

Quod si sigillum, & literæ falsificatę fuerint Generalium, Prælatorum, sine ipsorum assensu, huiusmodi falsarij non possint à carcere liberari. Ex eisdem.

Aperientes vel detinētes item.

Qui verò literas Prælatorum aperuerit, vel malitiosè retinuerit, sit ipso facto per biennium priuatus actibus legitimis. ex eisdem.

Falso deponentes, vel ad id inducentes, vel vera reuocare curantes item.

Frater autem, qui deposuerit falsò, & scienter coram quocumque Iudice, seu Visitatore contra Religiosum aliquem, præsertim Prælatum, vt falsarius & infamis carceri mancipetur, eademque pœna plectendus est, qui ad id faciendum aliam personam induxerit, vel qui curauerit, vt quæ verè deposita sunt, reuocentur: nec isti absolui poterunt, nisi à Prouinciali, & nisi priùs satisfaciant de damno illato.

De fauore sæcularium.

§. 18.

Ex Salmãt c.7 & ex cõstit. Pij 5. pastoralis offi & Gre. XIII.cõsueuit.

APostolicis constitutionibus cautũ est, vt recurrentes, ad seculares ad impetrãdos fauores, pro obeundis officijs, vel pro sua locatione alicubi, vel remotione inde, sint ipso facto priuati voce actiua, & passiua, & omnibus officiis Ordinis. Promotionem vel locationem medio sęculari procurantes quibus pœnis teneantur.

Ex Const. Paul.V. admonemur.

Neque solùm pro officijs, gradibus, & honoribus obtinendis, sed neque pro pœnarum remissione, vel pro vlla gratia à Ministris, siue Prouincialibus, & reliquis nostri Ordinis Prælatis impetranda per quarumcumque personarum, tam laicarum, quam Ecclesiasticarum extra Ordinem constitutarum quacumque dignitate, etiam Imperiali fulgentium, fauores, siue suffragia fratribus vllo modo licet procurare, sed nec etiam sponte oblatos, aut ab eis minimè procuratos recipere sub excõmunicationis ipso facto incurrenda pœna, ac inhabilitatione perpetua ad talia, & similia, ac etiam maiora in nostro Ordine consequenda, prout constitutione Apostolica cautum est. Pœnarum etiã remissionem, vel vllam gratiã tali medio procurantes, itẽ.

Ex eadem const.

Similiter eisdem pœnis cauetur, ne ad eundem effectum prædicta consequendi munera aliqua prædictis personis exhibere audeant fratres, seu prę sumant. Munera pro eisdem dantes itẽ.

Prælati talia instãtia sæcularium concedentes excommunicantur

Ministris verò tam Generalibus quàm Prouincialibus, ac reliquis Ordinis Prælatis sub excommunicationis pœna ipso facto incurrenda, per eandē constitutionem Apostolicam interdicitur, ne ad instantiam, & requisitionē personarum prædictarum cuiuis religioso vllam gratiam cōcedere, vel pœnas aliquas remittere, seu gradus, honores, dignitates, officia, & administrationes, functiones, & prælaturas concedere audeant. Ex eadem.

Prælati in executione pœnarum remissi eisdē subiaceant.

Ministri Prouinciales, & reliqui omnes superiores, qui negligentes fuerint in pœnarum executione contra impetrantes fauorem extra religionem pro officiis in ea obtinendis iuxta constitutiones Apostolicas, & nostra statuta ijsdem pœnis subiaceant, quibus plectendi erant ipsi, delinquentes Ex Rom. 1600.

De incorrigibili.

§. 19.

Quis incorrigibilis cēseatur, & quomodo puniendus.

INcorrigibilis deinceps censeatur religiosus ille, qui ter conuictus, & punitus de eodem crimine graui non resipuit. Qui verò fuerit incorrigibilis in quocumque graui, & scandaloso crimine, vel carceri perpetuò mancipetur, vel habitu regulari spoliatus ad triremes damnetur, si qualitas delicti hoc exegerit. Ex conſt. Alex. VI. in comp. verb. eijcere, & ex Sal. c. 7.

Ex Tolet. 1583. Et qui semel ab Ordine fuerit eiectus, iterum non debet ad Religionem assumi, & Prælatus qui secus fecerit, sit priuatus actibus legitimis. Cum talis receptio fieri non possit sine maiori malo, & sine aliorum fratrum scandalo, præsertim in nostro Ordine, in quo incorrigibiles puniri commodè non possunt. Atque adeò ad incutiendum terrorem peccantibus, valde necessarium est perpetua incorrigibilium ab Ordine eiectio. Semel eiectus ab ordine nō amplius admittendus.

Ex Vltramōt. Rom. 1587. Quos ad triremes, vel ad perpetuos carceres damnatos quandoque misericorditer liberari contigerit, ij omni suffragiorum iure, & actibus legitimis perpetuò careant, vltimum locum inter fratres sui status teneant. Nec ad ea quouis modo amplius habilitari possint. Liberati à triremib⁹, vel carceribus perpetuis quales remaneant.

Ex Sal. c 7. & ex Vallis. 593. Qui crimen quodcumque admiserit, propter quod iuxta iuris dispositionem, mortem mereretur, aut ad perpetuos carceres, aut ad triremes perpetuò damnetur. Idem iudicium erit de religioso, qui tria delicta grauia, etsi non sint eiusdem speciei, admiserit. Crimē apud sæculū capitale quomodo in ordine puniēdum.

Ex Valliso. let. 1565. Qui verò aliqua notabili infamia laborauerit, ob crimina de quibus legitimè apud Prælatum conuictus fuerit, & sententia punitus, ad Ordinis dignitates, & officia, vltra pœnas Notabili infamia laborantes, inhabiles.

propter crimina sibi inflictas, perpetuò inhabilis existat.

De pœna excommunicationis.

§. 20.

Prælati in ordine excommunicare possunt contrarium asserentes puniendi.

CVm omnes nostræ Religionis Præfecti verè sint Prælati, videlicet, Minister, & Commissarius generalis, Prouinciales, Custodes, & Guardiani declaramus, omnes supra memoratos Prælatos (iuxta iuris communis dispositionem) sententiam excommunicationis posse fulminare in omnes subditos, & oppositum dicentes, vt errantes, & omnium Religionũ perturbatores puniantur.

Ex ca. sicut tuis de simon. & ca. cum de Ecclesijs de maior, & obed. & c cũ ab Ecclesiarũ de offic. iud ord & ex Salmant. cap. 7. & Tolet. 1583.

Excommunicatio non leuiter inferenda.

Decernimus tamen (iuxta Concilij Tridentini decretum) vt non inferatur excommunicatio temerè, aut leuibus ex rebus, sed sobriè, & magna circunspectione.

Ex Salman. cap 8 & ex Conc. Trid. sess 2.. c 3. de reform.

Quæ excõmunicationes à solis Generalib⁹ & Prouincialibus fulminandę.

Cùm tamen idem Concilium dicat excommunicationes latas ad finem reuelationis, aut pro deperditis, seu subtractis rebus, à solis Episcopis imponi debere, præcipimus, vt Guardiani cùm non habeant iurisdictioné Episcopalem, non possint excommunicare in tribus supradictis casibus (videlicet) ad finem reuelationis in iudicio, & pro deperditis, aut pro

Ex eodem Concil. sess. &c. & ex Tole. eisdẽ.

ſubtractis rebus, nam in his tribus caſibus ad maiores noſtræ Religionis Prælatos ſolùm iuriſdictionem Epiſcopalem habentes, pertinet, excommunicationem inferre.

Ex Tolet. eiſdem.

Non tamen liceat cuicumque fratri excommunicationem Guardianorum contemnere, aut non formidare, ſub prætextu, quòd contenta in hac conſtitutione non ſint obſeruata: cùm non ad ſubditos, ſed ad Prælatos hæc cognitio contingat.

Excommunicatio ab inferioribus Prælatis lata haud cōtemnenda.

Ex Tolet. eiſdem.

Rurſus præcipitur, vt nullus noſtræ Religionis Prælatus inferat pœnam excommunicationis, per modum ordinationis, vel ſtatuti, ad præcauenda delicta, vt eſt prohibitio ingreſſus in cellas, ſiue in aliquas ſæcularium domos, & id genus alia, niſi in ſcriptis, & prædicta excommunicatio aliter lata, præſenti conſtitutione nulla eſſe decernitur, & declaratur.

Excommunicatio quo modo ferēda, vt valeat

De Apoſtatis.

§. 21.

In lib. Monum Ord. fo. 37. & fo. 111 conceſ. 164.

INnocentius IIII. Ordinis Prælatis, & cæteris fratribus. Vt Apoſtatas, & inſolentes veſtri Ordinis, niſi veſtris ſalubribus monitis acquieſcant, excommunicare, ligare, capere, & carceri mancipare (ſi videbitur expedire) poſitis authoritate præſentium, vobis concedimus facultatem.

Facultas Ap. puniendi Apoſtatas.

Apoſtatæ excommunicantur.

Capitulum generale. Volentes Apoſtatis viam præcludere, nos Miniſter, & Commiſſarius generalis, & Prouinciales Miniſtri,& Cuſtodes, & Diffinitores generalis Congregationis ſeu Capituli,excommunicamus in his ſcriptis, omnem fratrem ab ordine noſtro Apoſtatantem,& ex decreto præſentis ſtatuti Anathematis vinculo innodamus. Ex prim. Barchi.

Apoſtatare quid ſit.

Intelligimus autem Apoſtatantē, omnem fratrem, qui ſine licentia, vel contra obedientiam ſuorum ſuperiorum, per terras, loca, ſeu patrias cum habitu,vel ſine habitu: cum ſocio vel ſine ſocio, iuerit, vel vagabundus fuerit: Generaliter abſque eiuſdem Ordinis licentia quomodolibet diſcedētem quouis prætextu, etiam ad ſuos ſuperiores accedendi, vt ſacra quoq; Tridentina Synodo cautum eſt. Ex eiſdem.

Apoſtatæ excommunicati quomodo denunciandi.

Ordinamus etiam, quòd poſtquàm frater aliquis de aliquo Conuentu, vel loco Apoſtatauerit, & Guardiano cōſtiterit: ipſum ad aliorum terrorem, & præſeruationem denunciet, ſeu denunciare faciat publicè coram fratribus, in Capitulo excommunicatum, qualibet,ſcilicet,feria ſexta,primi mēſis ſuæ Apoſtaſiæ. Ex eiſdem.

Quomodo abſoluendi.

Et dum huiuſmodi Apoſtatę reuertuntur, ſtatim incarcerentur, & in publico coram fratribus cum Pſalmo Ex eiſdem.

Miſerere mei Deus, verſicul. Saluum fac ſeruum tuum. Reſp. Deus meus. Domine exaudi orationem. Dominus vobiſcum, & oratione, Deus cui proprium, ac etiam cum virgis, ſeu flagellis ab excõmunicatione abſoluantur.

Ex eiſdem, & ex priuil. Inno. I V.

Superioris cuiuſque facultas in Apoſtatas, & cuiuſque etiã fratris.

Quilibet Miniſter Prouincialis habeat ordinariam iuriſdictionem, authoritate Capituli generalis, excommunicandi, capiendi, & incarcerandi, ac pœna alia puniendi, ſuper omnes Apoſtatas, etiam aliarum Prouinciarum in Prouincijs ſuis. Et idem poſſint Cuſtodes, & Guardiani: & in caſu neceſſitatis, fratres alij authoritatem habeant Apoſtatas noſtri Ordinis capiendi, vt conſtitutionibus Apoſtolicis etiam cautum eſt.

Ex Cong. gen Parm. 1529.

Apoſtatarũ euagatio a Prælatis tollenda.

Caueant autem Miniſtri, & Cuſtodes, quòd non permittant Apoſtatas, ſiue ſuæ, ſiue alterius Prouinciæ in ſcandalum Ordinis vagari, ſed eos, prout magis expedire videbitur, capiendos diligenter curent, quod ſi aliter capi non poſſint, debent Prælati ad brachium ſæculare recurrere.

Ex Tolet. 1583.

Fugitiui puniti ad propriam Prouinciã remittendi.

Item ſtatuimus, & ordinamus, quòd fratres qui de Prouincia ad Prouinciã abſque licentia fugerint: per Miniſtrum illius Prouinciæ carceribus mancipentur, vel aliqua pœna ſecundũ quod ſibi viſum fuerit, puniantur: ac etiam ad Prouinciam, de qua fuge-

rint, remittantur per Conuentus propinquiores, de vno Cõuentu in alium, cum securo comitatu.

Apostatæ non retinẽdi in alienis Prouinciis. Prouinciales nullo modo possint recipere, aut retinere in suis Prouincijs fratres Apostatas aliarum Prouinciarũ sine expressa licentia Prælatorum Generalium, sub pœna priuationis officij ipso facto incurrenda. Ex cap. gene. Barch. 1508.

Apostatę quibus pœnis plectendi. Ordinatur, quòd Apostatæ redeuntes ad suas Prouincias, postquàm fuerint absoluti, vt dictum est, pœna carceris puniantur, secundum qualitatem fugæ, & quantitatem dierum, quos in Apostasia steterunt: ita vt pro prima vice tanto tempore in carcere permaneant, quanto extra obedientiam fuerunt, & per annum actibus legitimis priuati, pro secunda tempus Apostasiæ in carcere duplicetur, & biennio priuati existant, & sine caputio pane, & aqua tribus diebus ieiunent, pro tertia verò triplicato tempore in carcere iaceãt, & quadriennio priuationem sustineant, & idem ieiunium subeant, tribus diebus in hebdomada qualibet carceris & ferijs sextis coram communitate flagellentur. ex cap. gener. Ratisb. 1501. & ex Salm. c. 2. & ex Aquil. 1559 & Valisf. 1565. & ex Rom. 1587.

Qualiter si vltra tres menses non reducantur. Quod si eorum apostasia vltra tres menses perseuerauerit, incarcerentur per sex menses pro prima vice, & per biennium actibus legitimis priuentur; pro secunda duplicetur pœna carceris Ex eisdem, & ex Tolet. 1583.

& priuationis, & in hebdomada tribus diebus ieiunent, fine caputio, & sextis ferijs flagellentur, vt dictum est: pro tertia verò, vltra pœnam carceris, ieiunij, & flagellationis, per annum subeũdam priuationi perpetuę actuũ legitimorum subiaceant, & cum habitu Nouitiorum in Conuentu per alium annum sint reclusi, & vltimum locum inter Fratres sui status per decennium teneant.

Ex eisdem, & ex Vltramont. c. 6. Si verò quis adeò suæ salutis oblitus, & Sathanæ potestati traditus, quartò apostatauerit, is velut incorrigibilis, Religionis habitu perpetuò priuetur, & ad triremes per sexennium omninò mittatur: & si in sacris fuerit, & superuixerit, omnium sacrorum ordinum executione suspensus perpetuò maneat. In incorrigibiles apostatas pœnæ.

Ex eisdem. Quicumque autem in apostasia habitum dimiserint, pœnis supradictis duplicatis respectiuè plectantur, & etiam pro prima vice vltimum locum inter Fratres sui status teneant. Qui habitũ dimiserint item.

Ex eisdem. Et tandem post peractam pœnitentiam, totum illud tẽpus, quod in apostasia perseuerarunt, nunquam illis ad præcedentiam computetur. Tempus apostasiæ nõ computandum ad præcedentiam.

Ex eisdem. Si autem fuerit Chorista, addatur ei caputij pœna per duplum tempus apostasiæ, & per sexennium non poterit ad ordines promoueri: si verò fue- Clerici, & laici peculiares pœnæ.

e 1. vbi glos. hoc, & de rapt c. 1. & ex Tolet. 1583.

nostra statuta, quòd quicumque Prouincialis habeat authoritatem capiendi, detinendi, & puniendi per omnes pœnas in nostris statutis, vel in iure contentas, Fratres hospites aliarum Prouinciarum per suos Conuentus, & Prouincias trãseuntes, vel in illis permanentes ad tempus, si aliquod crimẽ enorme perpetrauerint.

Ex eisdem, Tole. & Sal. c 2.

Quomodo.

Et si delinquens non fuerit ab Ordine reiectus, & ad triremes damnatus, remittatur ad suam Prouinciam per propinquiores Conuentus, vt dictum est, cum sententia authentica, quam obseruari faciet Prouincialis proprius Fratris delinquentis, & si secus fecerit, per Prælatos generales, prædictus Prouincialis puniatur.

De casibus reseruatis.

§. 23.

ex Bul. Alexand. 6. intelleximus, & ex Conc. Trid. sess. 14 c. 7 & eadẽ sess. can. 15. & Reg c. 7. ex Sal. c. 7 & ex Paris. 1579.

Casuum reseruatio antiqua valde & perpetuo vsu in Ecclesia recepta.

CAsuum reseruatio in Ecclesia Dei antiquissima, & sacrorum iure Canonum, & sanctionibus Apostolicis, ac nouissimè sacri Concilij Tridentini authoritate etiam probata, & in nostra Religione ab ineunte Ordine vsu recepta, prout in ipsa Regula præscribitur, cùm pœna sit delinquentium, piè decernimus & sancimus, vt in illis casibus, quos reser-

uatos esse, aut reseruari contigerit, nemo temerè absoluere præsumat, nisi à Generali, vel Prouinciali Ministro necessariam absoluendi facultatem habeat.

Casuum reseruatorum numerus.

Quot autem & quales casus reseruati sint, constat ex vetustissimis statutis, vbi Ministris Prouincialibus sequentes quatuordecim casus reseruantur. 1x Reg. c. 7 ex antiq. & ex pri Bart. & Salm c. 7. & Paris. 1575. & Tolet. 1583.

Peccatum.

1. Inobedientiæ contumacis.
2. Proprietariæ rerum detentionis.
3. Lapsus carnis.
4. Tactuum impudicorum & enormium.
5. Solicitationis ex certa sciẽtia ad peccatum carnis.
6. Furti rei notabilis, seu frequenter iterati.
7. Iniectionis manus violentæ.
8. Falsi testimonij in iudicio facti.
9. Compositionis, vel proiectionis, aut publicationis libelli famosi.
10. Falsificationis sigilli, aut literarum quorumcumque Prælatorum nostri Ordinis, vel alterius personæ notabilis.
11. Apertionis literarum Præ-

latorum, vel malitiosæ earum retentionis.

12. Falsi criminis in infamiam cuiuscumque.

13. Depositionis falsò,& scienter factæ in iudicio contra Religiosum aliquem, presertim Prelatum, & inductionis ad id faciendum.

14. Reuocationis eorum, quæ verè in iudicio deposita sunt, & procurationis, vt reuocentur.

Ex prim. Barch.

Inobedientia contumax quid.

Dicimus autem, inobedientiam contumacem, quando quis trina monitione præmissa, factis congruis interuallis, per diem naturalem inobediens perseuerat.

Ex eisdem, in c. g. Seg. 1621.

Casuum reseruatio nūquam abrogata, sēper in sua vi permanens.

Reseruationem aütem casuum prædictorum semper in sua vi permansisse, neque vnquam abrogatam, vel suspensam, quin potius in omnibus Capitulis generalibus innouatam & probatam esse, omnino decernimus, ac declaramus: qui verò temerè contrarium asserere præsumpserit, tanquam errans, subuersor, & errorum seminator carceri mancipetur, & grauiùs, si non resipiscat, puniatur.

Ex eisdem, & Salmāt. c.

His casibus innodati ad

Quare præsenti ordinatione statuimus, quòd si qui fratrum diuina per-

superiores debeant recurrere.

mittente iustitia, & antiqui hostis fallacia procurante, (quod absit) prememoratis criminibus, aut aliquo ipsorum fuerint irretiti, pro absolutionis beneficio ad præfatos ministros, vel eorum Commissarios recurrere debeant sine mora.

7. Parif. 1579. & Tolet. 1583.

Facultas absoluendi Guardianis conceditur in occultis.

Quia verò neque Custodes, neque Guardiani possunt absoluere à prædictis, & in priuato commissis, nisi per Ministrum specialiter committatur, eisdem decernimus, ac declaramus omnes, & singulos, tam Custodes, quã Guardianos, eo ipso, quòd electi fuerint, commissam habere facultatem actiuam, passiuam, ac etiam commissiuam absoluendi suos subditos atque fratres hospites ad suos Cõuentus aduentantes ab omnibus, & singulis casibus supra memoratis in occulto dũtaxat admissis, in publico verò commissis, quæuis Prouincia prouideat iuxta cuiusque consuetudinem.

Ex eisdem, in ca. Gen. Seg. 1621.

Vicarijs, & Præsidentibus in absẽtia Guardiani, item.

Vicarij etiam, Guardianis absentibus, eandemmet authoritatẽ illis cõcessam per Ministrum habent absoluendi à casibus reseruatis, & ea vti possunt tam actiuè, quàm passiuè, idq; etiam censendum declaramus de Præsidentibus, & de Vicariorum Vicarijs in eorum absentia dumtaxat.

Ex ca. Gen. Laualen. 5. 1505.

Casus à Clem. VIII

Prætereà censemus, ac declaramus iuxta constitutionis Apostolicæ Do-

Ex constit. Cle. VIII.

iam pridē, in c. Gen. Seg.

mini Clementis VIII. prescriptum, Ministrum generalem in toto Ordine, Commissarios, Generales in tota sua familia, ac Ministros Prouinciales quemque in sua Prouincia posse extra Capitulum generale, & Prouinciale reseruare sibi casus illos omnes, qui eadem constitutione continentur.

præscriptos extra Capitulum reseruare possunt Prælati

Ex eisdem.

Insuper decernimus, Prælatos prædictos per se solos absque Capituli consilio, & consensu, posse sibi reseruare quaslibet censuras, & huiusmodi reseruationem esse validam, & tenere, cum decretum Pontificis tantùm loquatur de peccatis, quæ longè distant à censuris.

Censuras quaslibet, item.

Ex eadem, Bul. Alex VI. ex cap. Gen. Carp. 1528. & Salca. 7. & Tolet. 1583.

Quicumque confessor ex certa scientia præsumpserit absoluere à prædictis, suspensus sit ipso facto à confessionibus audiendis: nec restitui possit, nisi per Prouincialem Ministrum, & quicumque in hoc vitiosus legitimè fuerit deprehensus, pœna carceris puniatur.

A reseruatis indebite absoluens quomodo puniendus.

Ex eisdem

Si quis autem ausus fuerit affirmare, quòd quilibet Sacerdos possit absoluere à peccato, super quo non habet commissam authoritatem, & maxime ex prædictis, & correctus, palinodiam recantare noluerit, tanquam errans, & subuersor carceri mancipetur.

Asserentium quemlibet Sacerdotem absoluere posse à reseruatis pœnæ.

Affirmantium superiores non posse reseruare casus in Bul. Cle. expressos pœnæ.

Eademmet pœna plectatur, quicumque auserit affirmare Prælatos Generales, & Prouinciales respectiuè non posse reseruare sibi casus, in constitutione Clementis Octaui expressos extra Capitulum, vel quarumcumque censurarum absolutionem. Ex Consti. Clem. in c. Ge. Segou. 1621.

In vno quoque Conuẽtu deputandus qui à reseruatis occultis absoluere possit.

Et vt opportuniùs animarum saluti consultum sit, Prouinciales Ministri in sua quisque Prouincia duos saltem vel tres probatos confessarios in vno quoque Conuentu deputent, quibus à prædictis casibus in foro conscientiæ absoluendi facultatem concedant, eos fulciendo fidelibus consilijs, prout saluti animarum viderint expedire. Ex c. Gen. Palenzuel. 1480. ex Paris. 1579.

Concesso absoluendi à reseruatis quamdiu duret.

Item, si aliquis Prælatus committat alicui subditorum suorum authoritatem suam super illis casibus, qui superioribus Prælatis reseruantur, si contingat prædictos Prælatos mori, vel ab officijs suis amoueri, talis commissio penes illum, cui facta fuerit, remaneat, donec alius similis Prælatus habeatur. ex Tolet. 1583.

Concessio Bullæ Cruciatæ quo ad fratres, & moniales locum non habet.

Iuxta Apostolica decreta, necnon Ordinis antiqua statuta, decernimus, & declaramus concessionem Sanctæ Cruciatæ, & quorumcumque aliorum indultorum, siue Generalium, siue particularium quantum ad articulum eligendi confessorem, & absoluendi à casibus reseruatis, locum ex Constit. Sixt. IV. & Consti. Inn. VII. & Leo X. in Cõp. & ex Clem. VIII. Ro. Põt. circũspecta benignitas, & ex

c. Gen. Burdigal. 1520. minimè habere, nec censeri cum fratribus nostri Ordinis, neque cum sororibus monialibus, quæ nostræ subiacent obedientiæ: est enim expressa Summi Pontificis intentio, quòd ijdem fratres, & moniales quantum ad Sacramentum Pœnitentiæ, seu Confessionis administrationem dispositioni suorum Prælatorum subdantur.

De absolutione.

§. 24.

Ex Marimagno, & ex Cõp. Priuil. tit. absolut. quo ad fratres, §. 7. & deinceps.

Apostolica facultas superioribus Ordinis cõcessa super absolutione, & dispẽsatione fratrum ab excommunicatione, suspensione, interdicto, irregularitate.

Clemens Papa IIII. &c. Generalis, & singuli Prouinciales Ministri, & eorum Vicarij, ac etiam Custodes, in Prouincijs, & Custodijs sibi commissis, fratribus constitutis ibidem, necnon & fratribus alijs eiusdem Ordinis interdum ad eos declinantibus vndecumque absolutione, & dispensatione indigentibus, siue priusquam intrauerint Ordinem, siue post in casibus excesserint, pro quibus excommunicationis, suspensionis, vel interdicti incurrerint sententias, à iure, vel ab homine generaliter promulgatas, & huiusmodi sententijs innodati, aut in locis interdicto Ecclesiastico suppositis diuina Officia celebrantes, vel sacros Ordines sic ligati suscipientes notam irregularitatis incurrerint, absolutionis, & dispensationis beneficium valeant impartiri; nisi adeò

graues, & enormes excessu fuerint, quòd sint ad eandem Sedem Apostolicam meritò destinandi.

Eadem facultate, passiuè, etiam vti possunt superiores.

Fratres etiam, quos pro tempore vos Generalis, & Prouinciales Ministri, necnon & vices vestras gerentes, ac etiam vos Custodes, in proprios confessores habueritis absolutionis, & dispensationis beneficium, vobis cum oportuerit, valeant impartiri, iuxta formam concessionis super absolutione, & dispensatione fratrum eiusdem Ordinis vestri superius facta. Ex eisdem.

Inhibitio neque fratrum extra Ordinem confiteri possit.

Insuper inhibemus vniuersis fratribus vestri Ordinis, ne aliquis eorum, nisi in necessitatis articulo, alijs quàm Prælatis suis peccata sua confiteri præsumant, vel alijs Sacerdotibus eiusdem Ordinis secundùm regulam, & eiusdem Ordinis instituta regularia. Ex eisdem.

Ab excommunicatione pro iniectione violenta quãdo Guardianus & eius Vicarius absoluere possunt.

Capitulum Generale ab excommunicatione pro iniectione manuum violenta possit Custos absoluere, vel Guardianus, si Prouincialis, vel præsentia infra diem naturalem non possit haberi, aut Vicarius, Guardiani, si Prouincialis, vel Guardiani præsentia infra triduum minimè possit haberi. Hoc autem tam priuilegium, quàm statutum non intelligatur de iniectione atroci, vel subditi in Prælatum. Ex Tolet. 1583.

De pœna impoſita non reuocanda.

§. 25.

Ex Salmāt. c.7.

Pœna per ſuperiorem impoſita ab inferiore non alteranda.

POenas per ſuperiorem impoſitas inferior relaxare, remittere, commutare, moderari, aut alterare non poſſit. Quod ſi quis id temere præſumpſerit, eiſdem pœnis ſubiaceat, aut grauiùs etiam puniatur ſuperioris arbitrio.

Ex Rom. 1612.

Diſpenſare nequeunt Miniſtri, vel Cōmiſſarij in ſententij a Diffinitorio latis, niſi, &c.

Nulli Miniſtro Prouinciali, aut Commiſſario etiam Generalium Prælatorum liceat diſpenſare in ſententijs, & correctionibus per Diffinitorium latis abſque maioris partis Patrum eiuſdem Diffinitorij conſenſu, vel facultate eorundem Generalium Prælatorum ad diſpenſandum in ſcriptis conceſſa. Qui contra fecerit, officio priuetur.

Ex eodem & ex Cōc Tridē ſeſſ. 25.c. 18. de reform.

Neque ſuperiores, niſi magna, & vrgenti neceſſitate.

Superiores verò, pœnas ab inferioribus impoſitas non remittant, niſi magna publicæ vtilitatis ratione, aut alia vrgenti, ac rationabili de cauſa, tuncque conſultò matura conſideratione adhibita, cauſis cognitis, ac ſerio conſideratis, vt ſacra Tridentina Synodo cautum eſt, ne vnicuique ad leges tranſgrediendans aditus aperiatur, ac delinquentibus incentiuū erogetur.

Gratia per ſubreptionem, aut obreptionẽ extorta minime admittenda.

Ex Concil. Tridẽt. ſeſſ. [illegible] c 5 & ex Vltramont. c.7.

Inſuper eiuſdem ſacri Concilij Tridentini authoritatem ſecuti, ſtatuimus, & decernimus, vt ſi quis per ſubreptionem, aut obreptionem, abſolutionem, vel remiſſionem pœnarum ſibi inflictarum, vel infligendarum extorſerit, Prouincialis ad quem ſpectat, de ſubreptione & obreptione abſolutionis, vel remiſſionis huiuſmodi, per ſe ipſum ſummariè recognoſcat, & ſi falſis precibus impetratam repererit, & per falſi narrationem, aut veri taciturnitatem obtentam eſſe, legitimè conſtiterit, eam ſuſpendat, quouſque ſuperiore admonito, ac informato, de ſuper ab eo fuerit præuiſum, prout eis magis expedire videbitur in Domino.

DE ELECTIONIBVS & institutionibus officiorum.

Cap. VII.

De Electionibus. §. 1.

Ex prim. Barch. & ex Sal c. 8

OMnes electiones in nostra Religione sint Canonicæ, ita vt maior pars Capituli liberè consentiat: Ad maiorem tamen partem sufficit quicumque excessus, quamtumuis minimus, supra medietatem Capituli.

electiones quales esse, & qualiter fieri debeãt.

Ex eisdem

Quare si omnia Capituli suffragia sint viginti & vnum, & vndecim vota tantùm consentiant, electio est canonica & valida, vt tamen canonica sit, quinque ad minus vota debent congregari.

Quot vota ad canonicam electionem requirantur.

Ex Concil. Trid. c. 6. sess. 25.

Ordinamus iuxta Concilium Tridentinum, vt omnes electiones quorumcũq; superiorum, & aliorum officialium fiant per vota secreta, ita vt

Per vota secreta electiones fiãt.

singulorum eligentium nomina nunquam publicentur,

Nec vocales constituere, nec absentium suffragia licet supplere.

Nec imposterum liceat Prouinciales, Guardianos, aut alios quoscunque titulares, ad effectum electionis faciendæ constituere, aut voces & suffragia absentium supplere, ac nemini absenti, vel præsenti votum cuicumque committere, prout sacra Synodo cautum est. Ex eodem Conc.

Electio secus facta irrita, & electus inhabilis.

Si verò contra huius decreti constitutionem aliquis electus fuerit, electio irrita sit: & is qui se eligi in Prælatum permiserit, deinceps ad omnia officia in Religione obtinenda inhabilis existat. Ex eodem Conc.

Per schedulas secretas

Verum, cùm in sacro Concilio Tridentino non exprimatur forma in electione seruanda, præcipimus, omnes superiorum Fratrum electiones per schedulas secretas faciendas esse, prout etiam Apostolica sanctione iam cautum est. Ex eodem ex Salmāt. c. 8 & ex cõst. Six. 5. & cõmunis.

Disquisitores nominandi.

Quæ nimirum omnia vt rectiùs sine fraude fiant, nominentur imprimis à Præside Capituli, & Discretis siue Ordinis, siue Prouinciæ, aut Conuentus, vbi electio facienda est respectiuè, duo testes ad minus, & vnus Secretarius, qui sint de Corpore Capituli, in Disquisitores, nam electio sine Disquisitoribus huiusmodi est nulla. Ex Salmant. c 8 & cap. Quia propter, de elect.

Quibus seorsum sic institutis, co-

Ex eisdem, & ex Conc. & Cōst Ap. Sixt. 5.

ram Præside, & vniuersa Capitulari congregatione genuflexis, super seruando electionis secreto, ita vt nullo modo eligentium nomina vllo quouis tempore publicentur, Præses eos obstringat sub excommunicationis pœna ipso facto incurrenda.

Electionis secreto disquisitores obstringēdi

ex Sal. eisdem & ex vet. consuet.

Deinde Disquisitores consurgant, & loco aperto & conspicuo coram Capitularibus vniuersis ad mensam sedeant, huius rei gratia antea paratam in qua sint tot vasa, pro scriptis suffragijs in ea ipsa inferēdis, apta, quot fuerint electiones faciendæ, ac item instrumenta ad scribendum necessaria, habeant quoque Disquisitores ipsi omnium eligentium nomina in folio descripta.

Disquisitoribus sedendum ad mēsam, & quæ in ea debēt esse.

Pro eisdem ex consuet.

Interim verò Electores singuli sua suffragia manu propria in singulis schedulis scribant, & proprio nomine subscribant, subscriptionemq; ipsam omnino claudant, ita vt non possit legi, nisi necessitas vrgeat.

Suffragia singulis scribenda, & subscribenda.

Ex Tolet. 1583. & ex veteri consuet.

Posteà Capitulares per ordinem vocati accedāt, ab antiquioribus incipiēdo, & quisque schedulam suam secretò inferat in illud vas, ad id in mensa positum, & specialiter designatum, coram Præside, & toto Capitulo.

Schedulæ in vas inferendæ.

Ex eisdem.

Quibus omnibus in electionis vas eiusmodi, vt dictum est, illatis, ab eo, qui electioni præfuerit, coram ipsis

Schedulæ quomodo

extrahendæ legendę, notandæ. Disquisitoribus supra mensam schedulæ extrahantur, & numerentur accuratè, & regulentur ab eisdem diligenter, & ab eo, qui Secretarij fungitur officio, fideliter notentur, sedentibus ipsis ad mensam, & reliqui vocales in suis locis sedebunt, interim quod vota regulantur.

electio publicāda, aut iteranda. Quod si electio facta fuerit ab eodem Secretario clara & intelligibili voce vt infra publicetur: si verò facta non fuerit, iterentur eodem modo suffragiorum receptio, & eorum scrutinia, ita vt semper suffragiorum numerus, qui pro singulis suffragatus fuerit, electoribus publicetur in quolibet scrutinio. Ex eisdem & pri. Barc.

publicandæ iam factæ electionis forma. Electione igitur facta, surgat Secretarius, & dicat: *In nomine Patris, & Filii, & Spiritus S. Amen. Hæc est electio Canonica. N. facta in hoc Conuentu. N. tali die, mense & anno, hoc Ordine Frater. N. habuit tot suffragia.* Et incipiat ab his qui pauciora habent. Et cum debeat enunciare nomen illius qui canonicè est electus, dicat. *In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen. Ego Fratrer. N. nomine meo, & nomine omnium vestrorum, qui mecum consensistis, eligo Fratrem. N. cum tot suffragiis in N.* Ex eisdem.

electus confirmandus, & qualiter & quando. Electus autem quicumque sit (preter Generalem Ministrum) (de quo infra) nullam habet authoritatem, Ex eisdem.

quousque fuerit confirmatus, ab eo, qui electioni præfuit, qui nimirum nisi iusta subsit causa, statim electum confirmabit, & electus tenebitur etiam statim acceptare, & exercere officium illud.

Ex cōst. Pii 5. Pastoralis — Insuper decreta Apostolica ordinamus, vt electiones omnes liberæ sint, ita quod si Præsidens in electione, Electores quodammodo impedire conuictus fuerit, quominus liberè eligant, officio ipso facto priuatus existat. — Electores impedientium pœna.

Ex Clem. Exiui. & ex Vltramont. c. 8. — Si tamen Electores in varia placita diuisi, in vnius diei spatio non elegerint, Præsidens Capituli poterit, secūdùm iuris dispositionem, quem voluerit, secundum Deum eligere: si tamen electio sit Ministri Prouincialis, ad Generalem ipsum omnino pertineat, interea verò Commissarius Prouinciæ per Præsidem instituatur, & acta capitularia quæcumque terminētur. Idem statuimus esse faciendum, in casu in quo Electores elegerint scienter indignum. — Quo casu electio ad Præsidem deuoluatur, aut ad Generalem.

Ex Comp. tit. elect. §. 4. & ex cōst. Pii 5. — In electionibus verò prædictis, & earum confirmationibus, formis aut solemnitatibus à iure statutis non arctantur Electores, nec Confirmatores, vt Sedes Apostolica declarauit. — Electores & Confirmatores formis iure statutis non arctantur.

Ex eadem. const. Pii 5. — Nulla tamen electio sine speciali facultate Apostolica potest coarctari: si — Electiones coarctantiū pœna.

autem quomodolibet fuerit coarctata eo ipso sit irrita, & nulla.

Electionis sec. eduiæ post electionem combu rendæ.

Et vt suffragia, seu vota, ipsorumque eligentium nomina omnino secreta sint, & occulta, electione facta siue peracto scrutinio, mox schedulæ, & omnia scripta eiusmodi corā ipsis Capitularibus vniuersis omnino comburantur, prout etiam Apostolica sanctione iam cautum est, quod etiam fieri oportet, quoties in scrutinio aliquis error intercesserit.

Ex Salm. c. 8. & ex cōst. Sixt. V.

In electionibus per Difinitorium faciendi ordo consuetus seruandus.

In electionibus autem, quę per Diffinitorium fiunt cum compromissariæ sint, & inter electores de personis eligendis, & de earum meritis conferendum sit, seruetur ordo ex veteri cōsuetudine huc vsq; inuiolatè obseruatus, quo electores ore suffragantur, & verbo.

ex veteri consuet.

De qualitate eligendorum.

§. 2.

Illegitimi non promouendi sine dispensatione superioris, & Capituli.

ELigendi in Ministros, & Commissarios Generales, Custodes, Guardianos, Præsidentes, Commissarios Prouinciarum, seu Visitatores, debent imprimis esse legitimè nati, quia nimirum illegitimi ad prædicta officia promoueri non possunt, nisi fuerit cum illis dispensatum per Generales, aut Prouinciales

Ex Vallifo. 1565. & ex Tolet. 1583. & ex const. Ap. Grego. XIV circūspecta.

Prouinciales cum Generali, Prouinciali, seu intermedio Capitulo, & non aliàs, prout Apostolica sanctione cautum est.

Ex Tolet. eisdem & ex Bull. regimini in Marimag. fol 141.

Dispensatio declaranda sub sigillo munita.

Hæc autem dispensatio non sortietur effectum, nisi sub sigillo Ministri, aut Commissarij generalis, siue Prouincialis fuerit certitudinaliter declarata.

Ex cap & ex tua de filiis Presbyter. c. 20 de regul. Conci. Tri sess. 25. c. 18. de reform eadē. sessione.

Dispensatio eiusmodi nullo decreto Apostolico irritatur.

Dispensatio verò de illegitimè natis, authoritate Apostolica per Prælatos cum Capitulis siue in Capitulis, vt dictum est debitè facta, non debet secundùm sacros Canones, & secundùm Conc. Tridentinum irritari, cum priuilegia nostra, quæ in prædicto Concilio non sunt specialiter reuocata, ab eo confirmentur.

Ex eisdem, & ex Cōcil. Tridē. sess. 24. c. 1. & 2. de reforma.

Ætas, integritas vitæ, & scientia promouendis necessaria.

Item, non assumentur ad prædicta munera, nisi qui sint ætate triginta annorum, grauitate morum, integritate vitæ, & virtutum præstantia cæteris præcellentes, & literarum sciētia præditi, qua muneribus iniunctis, & eorū necessitatibus satisfacere possint, vt sacra iura decernunt.

Ex Vallisol. 1503.

Sacrilegus ad quæ non promouendus.

Nullus tamen sacrilegus, etiamsi cū ipso secundùm Ordinis priuilegia dispensatum fuerit in generalem Ministrum Commissarium, Diffinitorem generalem, vel Prouincialem eligi valeat.

Inhabiles etiam ad Ordinis officia

Inhabiles falsarij, infamia conuictus, & alij vt supra

omnia censendi sunt, qui sigillum Ordinis, etiam cuiusuis Conuentus falsauerit, & qui notabili infamia alicuius criminis, (cōtra castitatem præsertim) fuerit coram Prælato conuictus, & qui per sæcularium, fauores officia, vel alia quæcunq; procurauerit, vt supra cautum est, cum ceteris, quæ in his statutis inhabiles declarantur.

Ex supradictis, & ex Valis. 1565.

Qui vitam communē omnino ducere non valent, item.

Item ad prædicta officia eligendi, debent regulam beati Patris nostri Frācisci obseruare, & illam cum constitutionibus scire, & in choro, victu & vestitu, quantum officij necessitas concesserit, cum alijs se conformare, & tādem in omnibus vitam communem sine dispēsatione ducere, aliàs inhabiles censeantur, etiam ex Apostolicis decretis, vt supra cautum est.

Ex Bull. Vnion.. Ex prim. Barch. Ex Tolet. 1606. & Rom. 1612. & ex cōst. Ap. Clemē. VIII.

Etiam ex Iudæis, Mahumetanis, & Hæreticis descendentes.

Præterea descendentes intra quartū gradum à Iudæis, vel à Mahumetanis, vel ab Hæreticis, quorum ossa, vel statuæ, igni tradita sunt, iuxta Apostolicas constitutiones, & declarationes, non possunt ad prædictas prælaturas assumi, & eligi, & scienter acceptantes, & eligentes, & subditi obedientes, sunt ipso facto excommunicati, nec cum eis sine speciali facultate Apostolica dispensare licet.

Ex const. Paul IV. ex Apost. officio, & Greg XIII consueuit.

Qui per informationē summariam

Vt verò prædicta constitutio debitum sortiatur effectum, statuitur, vt nullus qui secundum opinionem pro-

Ex Tolet. 1583.

borum fratrum, per informationē sūmariam inter fratres factam, fuerit in prædicta constitutione Apostolica cōprehensus, possit ad prædicta officia assumi, nisi priùs ad instantiam Prælatorum Generalium, vel Prouincialium, fuerit per iudicem aliquem laicum, vel Ecclesiasticum facta iuridica inquisitio de genere, & prosapia prædicti fratris in loco, à quo originem trahit.

inter fratres notatus fuerit, non eligendus donec iuridicè constet oppositum.

Ex eisdem. Verùm, ne boni religiosi & aliàs benemeriti, cum scandalo, & dolo ab officijs Ordinum repellātur, pręcipitur, vt inquisitio summaria inter fratres, de opinione eorum, qui sunt comprehēsi in prædicta constitutione, fiant ante duos menses, quàm Capitulum, vel Congregatio celebretur, vt commodū tempus non desit ad inquisitionem iuridicam, & authenticam ad sui purgationem, vel opinionem confirmandā in loco, à quo prædictus frater grauatus originem ducit.

Informatio sūmaria fiat bimensi ante Capitulū

Ex eisdem. Et ideò strictè præcipimus, vt nullus frater propter informationem summariam inter fratres factam tempore electionis, vel post prædictos duos menses, possit ab officiis Ordinis repelli, nisi esset notoria illius fratris infecta descendentia intra quartum gradum.

Secus facta informatio summaria, non obstat nisi, &c.

Ex eisdem. Rursus statuitur, vt Prælatus, qui prędictam informationē summariā fecit,

Prælatus

qui summatim fecerit teneatur iuridicam statim facere.

teneatur statim informationem iuridicam, (vt dictum est) facere in loco, oppido, villa, vel ciuitate prædicti fratris, vt de veritate constare possit: & Prælatus, qui secus fecerit, per quinquenniũ actibus legitimis sit priuatus.

Semel à sinistra opinione purgatus non vlteriùs repellendus.

Ex eisdem.

Et tandem, vt pax conseruetur, & scandala vitentur, statuitur, vt qui semel per inquisitionem ad instantiam Prælatorum factam, fuerit à sinistra infecti generis opinione purgatus, non possit vlteriùs prædictus frater ab Ordinis officijs repelli ratione infecti generis, nec possint informationes, seu inquisitiones prædictæ vlteriùs in dubium reuocari, & oppositum facientes, vt perturbatores pacis puniantur.

De Discretis Conuentuum.

§. 3.

Discreti in singulis Cõuentibus destinandi.

Ex Veteri consuet & ex Tolet. eisdem. Pro eisdem.

IN singulis nostræ Religionis Conuentibus sint destinati religiosi aliqui, qui sint, & appellantur Discreti, quorum consilio grauiores causæ decernantur à Guardiano: numerus verò Discretorum, & modus eligendi relinquitur ad dispositionem Prouinciarũ.

Discreti non nisi vera & certa subscribãt.

Caueant Conuentus Discreti, ne in computis, siue Missarum, siue eleemosynarum, præsertim ad Capitulũ Prouinciale mittendis, vel in inuentarijs

subscribãt, nisi sibi cõstiterit, certa, & vera esse omnia, quæ scripta fuerint, secus autem facientes, vt infideles puniantur.

Curabunt item Discreti Conuentus, quæcumque pro sui Conuentus religiosa conseruatione, & reformatione, & Prouinciæ statu viderint expedire, ea prudenter circũspecta, vel Ministro in visitatione, vel Capitulo Prouinciali in scriptis proponere, & intimare.

Ex Tolet. eisdem.

Ministro vel Capitulo vtilia Cõuentui vel Prouinciæ proponant.

Cùm experientia constet, nihil magis aduersari Cœnobiorũ paci, & trãquilitati, quàm Discretorum ad Prouincialia Comitia designandorum, per fratrum suffragia electio, illos ex speciali indulto Apostolico omnino è medio tollimus in Prouincijs, quæ ad minus decẽ habent Conuentus, declarãtes electiones omnes in dictis Capitulis faciẽdas esse, per reliquorũ omnium suffragia, qui iuxta generalia Ordinis statuta, vel cuiuscunque Prouinciæ debita authoritate facta vocem actiuam soliti sunt habere in dictis Capitulis.

Ex Rom. 1600. Decret. Apost. Cle. VIII.

Discreti ad Capitula Prouincialia omnino tolluntur.

De Discretis Prouinciarum.

§. 4.

IVxta dispensationem sanctissimi Domini nostri D. Pauli diuina prouidentia Papæ V. de consilio, consen-

Dispen. Ap. Paul. V. ex Tole. 1606.

Votum & præcedentia Patribus Ordinis, &

Prouinciarum conceditur.

su & voto totius Capituli generalis secreto ab Illustris. D. Nuncio Præside explorato, renouantur statuta Neapolitana, & Vallisoletana, concedentia votum, & præcedentiam in omnibus Congregationibus, etiã capitularibus Patribus Ordinis Prouinciarum ibidẽ annumeratis, videlicet illis, qui Ministri, & Cõmissarij generales, officiales Romanæ Curiæ, Diffinitores Ordinis, Ministri Prouinciarũ, Secretarij Reuerendissimorũ Generalium, & Cõmissariorum generaliũ iuxta Bullã vnionis electorũ per continuũ trienniũ in capite, & Guardiani Terræ Sanctæ extiterunt, ea lege, quòd nullum aliud habeant priuilegiũ, vel exemptionẽ, nisi votũ, & præcedentiam, virtute illorũ statutorum, non obstãtibus literis Clementis VIII. felicis recordationis, prędicta statuta reuocantibus, & annullãtibus, ne desint in Diffinitoriis, & aliis capitularibus Congregationibus viri graues, & experti. 22 Vallisol. 1593.

Patres suarum Prouinciarum qui Prælati Generales fuerunt, Indiarum, Comissarij officiales Curię, & Diffinitores generales actuales.

Discreti ergo, siue Patres Prouinciarum, ac Diffinitores perpetui sunt ipso facto, omnes Patres Ordinis, illi videlicet qui olim fuerunt Ministri, Vicarij, Cõmissarij, & Vicecõmissarij generales, secundùm Bullã vnionis, & Ordinis statuta electi, Cõmissarius generalis Indiarũ in Curia Regia residẽs, officiales Curiæ, & Diffinitores gene- Ex Salm. c. 8. & Vallis. 1595. ex Rom. 1587 & cõstit. Ap. Greg. XIII consueuit.

rales dum actu sua munera exercent in sua quisque Prouincia.

Ex Vallis. 1593. & Tolet. 1606. Similiter sunt Discreti, & Patres suarum Prouinciarum perpetuò omnes qui functi fuerint officio Ministri Prouincialis in suis Prouincijs.

Ex Rom. 1587. & ex cap. Gen. Segouien. 1621. Sunt etiam Discreti Patres, ac Diffinitores perpetui in suis Prouincijs, qui Procuratoris Commissarij Curiæ functi fuerint officijs, & qui Diffinitores generales fuerunt, & similiter, qui per triennium fuerunt Ordinis Secretarij, videlicet, Ministri, aut Vicarij, Cõmissarij, aut Vicecõmissarij Generales, secundùm Bullam vnionis, & Ordinis statuta electorum. Qui Ministri Prouinciales fuerunt, & Ordinis Secretarij. Commissarii generales Regni Peruani, Nouæ Hispani.., & Indiæ Orientalis.

Ex ca. Gen. Sego. Pariter sunt Discreti Patres, ac Diffinitores suarum prouinciarũ perpetuò, qui per triennium laudabiliter functi sunt officio Commissarij in toto Regno Peruano, vel in tota Noua Hispania, vel etiam in Orientali India, dummodo in suis prouincijs anteà Diffinitores, vel Lectores iubilati fuerint, secùs verò nullo priuilegio, vel precedentia gaudeant, ob eorum munerũ functionem. Diffinitores, & Custodes.

Ex Salmãt. c. 8. & Tolet 1583. Ex supra citatis. Diffinitores autem, & Custodes, dũ actualiter eisdem muneribus funguntur, Discreti suarum prouinciarum cẽsendi sunt.

Qui omnes quisque sua prouinciæ

Quæ vota habeant & ad quæ vocandi.

habent votum consultiuum, decisiuũ, & electiuum in omnibus Diffinitorijs etiam extra capitulum congregandis, ac propterea ad singula debent vocari. ex sup. c. 1.

Titulus Paternitatis ipsis & non aliis erogãdus.

Titulum verò Paternitatis solis Patribus Prouinciarum præfatis, & ijs qui eorum gaudent Priuilegijs debitum nemo alijs erogare audeant sub annua priuatione actuum legitimorum. ex Victoriã 1596.

In alijs Prouincijs ministerio functi quibus gaudere debet.

Qui in aliis Prouincijs Prouincialium Ministrorum munus exercuerint, si ad proprias reuertantur, non erunt perpetui Diffinitores, in reliquis autẽ potientur omnibus priuilegijs, quæ concessa sunt illis, qui in sua Prouincia Ministri Prouinciales extiterunt, habeantque votum in Capitulis prouincialibus, quemadmodum Lectores iubilati. Ex Tolet. 1606.

Patrum priuilegio gaudentes, præcedentiam sine voto habent.

Si quis autem vel iam obtinuerit, vel in posterum impetrauerit priuilegium Patrum prædictorum, sine reali & actuali exercitio officiorum supra memoratorum, tale priuilegium, siue indultum, iuxta eiusdem D.PP. Pauli V. decretum, in Salmanticensi generali Capitulo receptum, & modo probatum, intelligi debere, & intelligendum censemus priuilegium eiusmodi de sola præcedentia, non autem de voto quouis modo exhibendo. Ex eisdem & ex decre. Ap. Pauli 5. dat. Ro. sub Ann. Piscat die. 10. Octo. ann. 1614.

Ex eodem decreto.

Atque insuper ad eiusdem Apostolici decreti præceptum, statuimus, vt nullus Frater deinceps possit fieri Pater Prouinciæ per Prouinciale, neque per Generale Capitulum.

Nullus deinceps Pater prouin. instituend.

De Discretis Ordinis & familiæ.

§. 5.

Ex const. Ap. Gre 13. consueuit. ex Sal. c. 8. Ex Vallisolet. 1563. & 1593. ex Tolet. 1606.

IVxta dispensationem Apostolicam suprà dictam, sunt Discreti & Patres, ac Diffinitores perpetui totius Ordinis, omnes qui olim fuerunt Ministri generales, & qui Vicarij generalis officio per biennium functi sunt, qui propterea ad generalia Comitia, & ad Vicarij, & Viceommissarij generalis electionem (si in ea familia in qua morantur, eligendi sunt) ac denique ad omnia ardua negotia vniuersum Ordinem concernentia, semper vocari debent: qui etiam in omnibus Capitulis, & congregationibus generalibus votum consultiuum, decisiuũ, & in electionibus quibusuis etiam electiuum habent.

Patres totius Ordinis, qui eius Prælati Generales fuerunt, quæ eorum munera & ad quę vocãdi.

Ex eisdem

Patres verò Ordinis istius dumtaxat familiæ, perpetuique Diffinitores, & Discreti in ea censendi sunt eo ipso, qui Commissarij generales secundùm Bullam vnionis electi fuerunt, & etiã qui Viceommissarij Generales bien-

Patres Ordinis istius familiæ, qui in ea Prælati Generales quibusque gaudere debent.

nio integro extiterunt, atque ideo ad Comitia generalia, & ad omnia, ad quæ Patres Ordinis suprà memorati vocandi sunt, debent etiam vocari, in quibus vota, vt suprà, consultiua, decisiua, & electiua, habere debent.

Commissarius generalis Indiarũ item. Commissarius item Generalis Indiarum, qui in Curia Regis Catholici resident dum actu suum munus exercet, Discretus, Pater, & Diffinitor Ordinis in hac familia dumtaxat habendus est, vocarique debet ad Comitia generalia in vtraque familia celebranda in quibus votum, vt suprà dictum est, habet, sicut & cæteri familiæ patres. Ex const. Ap Sixt. 5. cùm ad regendos, & ex c.g. Ro. 1587.

Officiales Curiæ, & Diffinitores generales pro tẽpore. Discreti verò, & Patres Ordinis istius familiæ, pro tempore dumtaxat existentes, censendi sunt, Procurator Ordinis, Commissarius Curiæ Romanæ, & Diffinitores in Comitijs generalibus electi, qui posteà, & si Patres suarum prouinciarum existant, non tamen Ordinis, neque familiæ Patres sunt nuncupandi. ex Salm. c. 8 & ex const. Greg. 13. cõsueuit & ex ver. const familiæ.

De Guardianis.

§. 6.

Guardianorum institutio ad Diffinitoriũ legitimè congregatum spectat. GVardianos omnes, per Ministros, & Diffinitores prouinciales (ad quos legitimè congregatos pertinet vera & canonica Guardianorum electio, per compromissum omnium pro- Ex c.g. Mechlin. 1499. & Burdeg. 1520. & ex Salm. c. 8.

uinciarum) in diffinitorijs Capitularibus eligendos esse, decernimus prout laudabilis & probata eos sic eligendi consuetudo, constitutionesque antiquæ id ipsum decernunt, quas etiam sępe innouatas probamus, vt perpetuò atque inuiolatè in posterum seruentur.

Ex c g Burdegal 1520. Ex Tolet. 1606.

Etiamsi extra Capitulum vacauerint.

Verùm si extra Capitulum, Guardianus quacunque ratione vacauerit, eius electio non suffragijs Conuentus, sed per Diffinitorium fiat: quod si ad cōgregandum Diffinitorium difficultas aliqua intercesserit, Minister Prouincialis vsque ad debitum tempus Præsidem designet.

Ex prim. Barch. & ex Tolet. 1583.

Si electio de generalium consensu Conuentui cōmittatur, qualiter fieri debet.

Si autem cum licentia Prælatorum Generalium rationabili causa, & non aliter concessa contingat committere electionem Guardiani, qui extra Capitulum vacauerit, Conuentui vacanti vt Fratres in illo commorantes sibi Guardianum præficiant in eiusmodi Guardiani electione, omnes Sacerdotes & Clerici in sacris Ordinibus constituti, habentes duos professionis annos completos, poterunt suffragari, & has qualitates habentes, non poterunt nisi propter demerita à suffragandi munere repelli.

Ex Rom. 1587.

Secretarij prouinc. nō intersint tali electioni.

Prouinciales Ministri, vel Commissarij electioni alicuius Guardiani per Conuentum faciendæ, Præsidentes

suos Secretarios, vel Scribas pro auditoribus minimè assumant, ne fortè huiusmodi electionem violentari, siue vim pati contingat, sed huiusmodi auditores ex ipsius Conuentus Corpore seligantur.

Patres prouinciarum ne sint Guardiani, nisi, &c.

Ad Guardianatus officium promoueri non possunt Patres, siue Discreti Prouinciarum, nisi rationabilibus & vrgentibus de causis Diffinitorio probatis, consulto tamen superiori Generali aliter expedire videatur, quo casu in Diffinitorio non sunt admittendi per totum illud temporis spatium, quo Guardiani fuerint. Ex Vallis. 1593.

Diffinitores & Custodes nullatenus.

Diffinitores etiam, & Custodes dum actu sua munera exercent (hoc est à Capitulo, in quo electi sunt vsque ad Capitulum sequens exclusiuè) nullo modo possint eligi in Guardianos. Ex Tolet. 1583.

Guardiani sint triennales, nec vltra continuentur, nisi anno vacauerint.

Guardiani omnes Triennales sint, & in omnibus Capitulis etiam intermedijs suis officijs renunciare debent, finito autem triennio, neque in illo, neque in alio Conuentu, etiam cum titulo Pręsidentium continuari possunt, nisi ad minus per annum integrum vacauerint: Prouincialis autem qui secus consenserit, suo sit priuatus officio. Ex eisdem, & ex Rom. 1612.

Si vltra triennium Capi-

Constitutio verò Apostolica prohibens, ne quisquam Guardianus in Ex Tolet. 1606 & Rō. 1612.

eodem Conuentu, vel Minister in eadem Prouincia vltra triennium duret, declarata est per felicis recordationis Clementem Papam Octauum, vt Prælati generales vltra signatum tempus possint differre Capitula Prouincialia per sex menses, si videbitur expedire, per quod idem tēpus durabunt Guardiani, & Prouinciales Ministri.

tulum differatur, durabunt Guardiani.

Ex Tolet. 1606.

Quo circa declaratur, quod triennale Guardianorum tempus à Capitulo in Capitulum, vel à Congregatione in Congregationem numeretur, etiam si hæc Capitula, vel Congregationes vltra tres annos ob aliquam rationem protrahantur, dummodo sex menses non excedant.

Eorum tēpus à Capitulo in Capitulum cōputandum.

Ex Victor. 1596. prob. Ro. 1600.

Guardiani non possint de vno in alium Conuentum promoueri in eadem hebdomada seu triennio sine rationabili causa à superioribus Generalibus probata, & de eorum licentia scripta.

De vno in alium Conuentum nō promouendi.

Ex ca gen. Segou 1621.

Quia verò ouium cognitio, & earum cura præpositis ex diuino præcepto necessaria, ipsis absentibus, omnino haberi & exerceri non potest, Guardianis omnibus districtè inhibemus, ne vltra mensem per annum à suis conuentibus, & eorum terminis absint, & hoc de licentia scripta Prouincialium, quibus præcipitur ne eam concedant, nisi vrgen-

Vrgenti de causa non amplius mēse per annū liceat Guardianis abesse.

ti de causa, vel Christianæ pietati, vel Reipublicæ vtilitati concernenti: nec licebit eis plus temporis Guardianis elargiri, siue vna, siue pluribus vicibus necessitas talis licentiæ concedendæ se offerat, super quo eorum conscientias oneramus.

Secus faciẽtium pœnę. Guardianus autem, qui sine prædicta licentia limites suę Guardianiæ egredi ausus fuerit, & cum licentia vltra tempus vnius mensis, siue continui, siue discontinui, per annum demoratus fuerit, ab officio eo ipso irremissibiliter priuetur. Ex eisdem.

De Præsidentibus, & Vicarijs Conuentuum.

§. 7.

Conuentu vacante à Ministro præses designandus. QVacumque de causa Conuentu à suo Guardiano vacante, designandus est à Ministro Prouinciali aliquis religiosus dignus, & sufficiens, qui præsideat in prædicto Conuentu, & habeat eamdemmet facultatem, quam Guardianus habebat, & Præses nominetur, quo adusque nouus Guardianus eligatur. Ex veteri consuet. ca. gen. Sego.

Præses inter Capitulum à quibus nominãdus. Prę̨ses autem, qui inter Capitulum Prouinciale mansurus est in Conuentu, de consilio Discretorũ Conuentus à Cõmissario visitatore instituatur. Ex eisdem.

Ex eisdem. Præses prædictus vna cum Discretis Conuentus antequàm Guardianus proficiscatur, officinas omnes Conuentus perlustret, & cum earum inuentarijs videat, & recognoscat omnia, quæ in eisdem officinis remanēt, etiamque ad computa, tam eleemosynarum, quàm Missarum assistat, tāquam qui omnia hæc debet recipere, & de omnibus rationem reddere. Præsidi inter Capitulum quid agendum.

Ex eisdem. Quòd si in dispositione ad Capitulum per Guardianum deferenda siue ad congregationem Capitularem mittenda, & in computis eleemosynarum, vel Missarum ad id factis, Præses, & Discreti prædicti viderint, aut intellexerint quidpiam indebitè à Guardiano commissum, vel omissum in Conuentus dispositione, teneantur per sanctam obedientiam illud Prælato superiori, siue Diffinitorio scripto denuntiare. Quid item cauendum.

Ex eisdem. Præses item prædictus teneatur rationem reddere Guardiano eiusdem Conuentus nouiter electo, de omnibus, quæ secundùm inuentaria dispositionis Guardianus antecessor reliquit, qua propter non recedat prædictus præses à Conuentu, donec ipsam rationem reddat: quod si de infidelitate aut de fraudatione conuictus fuerit, actibus legitimis priuetur. Reddere rationem, nec antea discedere tenetur.

De Diffinitoribus Prouinciarum.

§. 8.

Diffinitores quatuor in cap. prouin. eligendi, & quales.

IN quibuscumque comitijs Prouincialibus, etiam si in illis non sit eligendus Minister prouincialis, eligantur quatuor tantum Diffinitores, qui non sint de illis, qui in præcedente capitulo fuerant electi, aut posteà subrogati ad idem Diffinitionis munus (si in eo integro biennio extiterint.) Non poterunt tamen in Diffinitores eligi, qui non sunt de corpore capituli, etiã si sunt præsentes.

Ex antiq. c. 10. & prim. Barch. c. 8. ex Sal. c. 8. & Tolet. 1.83. & ex Rom. 1500.

Si plures eligantur quis præferendus.

Quia verò solent nonnumquam in primo scrutinio plures, quàm quatuor Diffinitores eligi, declaramus, quòd illi sint præferendi, qui plura habuere suffragia: si verò vota sunt paria, præferatur antiquior (secundùm Ordinis statuta) in religione.

Ex eisdem.

Diffinitoriatu vacãte quis subrogandus.

Si verò cõtingat, quòd aliquis Diffinitor actualis moriatur, siue alia ratione vacauerit, eius loco subrogetur, & pro subrogato habeatur ipso facto, qui olim fuit Diffinitor, vel custos, & est antiquior in Diffinitionis, vel custodiatus officio. Si verò Diffinitores, & Custodes antiqui defuerint, subrogentur Guardiani præcipui secũdùm Ordinem tabulæ, dummodo se Guardianatu abdicent.

ex Rom. 1587. & 1612.

Subro-

Ex Rom. 1587. & 1600.

Subrogatus verò vltimum locum in confessu habeat inter reliquos Diffinitores, & in capitulo Prouinciali proximè subsequenti ad huiusmodi Diffinitoriatus munus assumi minimè valeat, neque ad Custodiatum, si biennio, vt dictum est, integro in eo munere extiterit.

Subrogatus quo loco sedere debeat nec assumẽdus, nisi, &c.

Ex prim. Barchin & ex Tolet. 1583.

Ad ipsos verò Diffinitores in capitulo cõgregatos cum Prouinciali Ministro pertinet diffinire, & expedire omnia, quæ ad Prouinciæ bonam, & exactam gubernationem expedire videbuntur, dummodo nullas ordinationes constituant sine maioris partis capituli assensu, & consilio.

Quæ Diffinitorum munera.

Ex eisdem, Tolet. & supra citat.

Debet etiam Diffinitorium prædicatores, & confessores sæcularium instituere: & Guardianos, & moniliũ confessores eligere, atque Lectores Theologiæ consignare, & Magistros nouitiorum nominare.

Quorũ officiorum institutio ad Diffinitores spectat.

ex Tolet. eisdem.

Diffinitorium verò non possit, postquàm Capitularis tabula fuerit promulgata vltra octo dies dilatari, quibus transactis, ipso facto maneat Diffinitorium omnino dissolutum, & sine vlla authoritate Capitulari.

Diffinitoriũ Capitulare quanto tẽpore durabit.

ex supra citatis.

Pertinet etiam ad Diffinitorium omnes Guardianos eligere, qui extra Capitulum vacauerint, quapropter semper vocari debent ad electiones eiusmodi omnes qui in Diffinitorio suffra-

Extra Capitulũ Guardiani ab ipsis elegẽdi.

gio gaudent, & nisi legitimo impedimento se excusauerint, non potest fieri sine illis electio.

Modus in suffragijs ferendis seruandus. Ordinamus, vt in Diffinitorio, & in alia quacumque congregatione, suffragia incipiant à dignioribus Discretis: expreisè tamen prohibemus, vt Prouincialis, nec Prælati generales sint primi, qui in electionibus, vel in rebus agendis suffragentur, aut suam aperiant voluntatem, vt antiqua volunt statuta. Et nullo modo aliquod negotium arduum proponatur, & decidatur simul, sed semper deliberatio intermedia fiat. *Ex Tolet. eisdem.*

Ordo præcedentiæ inter Diffinitores, & Custodes. Diffinitores, & Custodes actuales inter se præcedentiam habeant, non secundùm numerum suffragiorum, sed iuxta annos susceptionis habitus, hoc etiam seruetur à Diffinitoribus præteritis, & Custodibus inter se. *Ex Vallisol. 1593.*

Vnus Diffinitor sit Recollectus. In Prouincijs in quibus fuerint adminus tres Conuentus Recollectorum vnus ex quatuor Diffinitoribus ex Recollectis eligatur, in eius tamen vacante, ordo supradictus seruetur qui si à Recollectione discesserit sine legitima causa à Diffinitorio probata, non gaudeat priuilegijs, quibus gaudent, qui fuere Diffinitores. *Ex Rom. 1612.*

De Custodibus ad Capitulum generale.

§. 9.

Ex Tolet 1581. & ex côst. Nicol. IV. ad statû pacifi &c

Quinam olim fuerût Custodes.

CVm electio Generalis Ministri secundùm regulam nostram ad Ministros, & Custodes pertineat, cumque olim plures essent in vna Prouincia Custodiæ,& Custodes: Apostolica constitutione cautum est, vt vnus ex omnibus Custodibus eligeretur mittendus ad Capitulum generale, qui Custos Custodum appellaretur.

Ex eisdem, Tolet. & ex Bull. vnion. Leo X Itẽ & vos, &c.

Qui nunc sint Custodes.

Verùm cùm iam in nostra obseruan. uantia Custodiæ ferè expirauerint, authoritate Pontificia declaratum est, vt Discreti, qui olim cum Vicarijs Prouincialibus eligebantur ad Capitulum generale mittendi, Custodes appellarentur.

ex Sal c 8. & Tolet. eisdem.

Custodis electio vbi, & quomodo faciẽda.

Isti igitur Custodes eligantur semper in Capitulo Prouinciali, eorum verò electio per scrutinium fieri debet, sicut electio Ministri, & Diffinitorum.

ex Rom. 1612. & ca. gen Seg. 1621.

Nec Diffinitor Custos. nec è conuerso eligendus. Custodis priuilegia.

Nullus tamẽ Custos possit eligi Diffinitor, nec Diffinitor Custos, gaudere etenim debere decernimus Custodes omnib⁹ priuilegijs Diffinitorũ quãtũ ad suffragiũ, præcedentiã,& subrogationem, aliqua diffinitione vacante.

Pro eisdem ex Sego.

In eius vacante alius eligendus.

Verùm si extra Capitulum cõtingat, quod prædictus Custos, vel impeditus

N ij

sit, quominus ad Capitulum generale accedere possit, vel quacumque ex causa vacauerit, cùm etiam de corpore Diffinitorij sit, eius loco alius eligatur à Prouinciali Ministro, & Discretis Prouinciæ.

Suæ electionis testimonium deferat ad Cap. general. ad quod si non ierit, puniendus.

Qui nimirum Custos literas testimoniales suæ electionis deferre debeat ad Capitulum, siue congregationem generalem, in quibus habebit vocem, vt verus, & legitimus vocalis: si verò, cessante legitimo impedimento non accesserit ad Comitia generalia, actibus legitimis priuetur per biennium. ex Sal. c. 8. & ex Tolet. 1583.

Syndicationes generalium Prælatorum quo modo in c. Prouin suscipiendæ.

Statuitur, vt quoties de excipiendis supremorum Prælatorum defectibus, vt ad generale Capitulum deferantur, agendum fuerit, Prouincialis Capituli, siue intermedij, præfatum generale Capitulum proximè præcedentis, preses, vnum notarium, siue scribam atque testes, qui præfatorum Prelatorum defectus (si qui fuerint) ab omnibus vocalibus secreto excipiant, eligat, nominetque. Ex Rom. 1587.

In congregatione ante cap gen. item.

Si verò congregatio tantùm pro Custodis electione, siue alia re determinanda ante Generale Capitulum habenda veniat, prouincialis Minister Guardianos sibi subditos monebit, quatenus suis in Conuentibus (electis Notario & testibus) de huiusmodi ex eisdem.

superiorum defectibus secreto inquirant, & si quid aduersus eos inuenerint, id chirographo communitum, atque sigillo firmatum, vt nulli alteri constet, prefatam ad congregationẽ committant. Præfatæ verò Congregationis Patres iuxta à Guardianis transmissa processum instituant, nihil interim admittentes, quod per fide dignos testes probatum minimè fuerit.

Ex Tolet. 1,83. Quòd si Prouincia nullã habeat syndicationem mittendam ad Capitulum generale, Custos teneatur sub eadem priuatione, deferre secum literas testimoniales, subscriptas à Prouinciali, & Discretis Prouinciæ, & sigillatas, quibus Prouincia testificetur, nullam habere visitationem cõtra Ministrum, vel Commissarium generalem, vel contra aliquem alium Religiosum: quod quidem testimonium teneatur Custos publicè in diffinitorio ostendere. Quod nimirum ita faciendum duximus, vt Custodes non possint dissimulare visitationem à Prouincijs transmissam. Si nullæ sunt syndicationes, testimoniũ d. ferat Custos, & ostẽdat sub pœna.

Ex eisdem. Si verò sit à Prouincijs syndicatio contra prædictos mittenda ad Capitulũ generale, prædicti Custodes teneantur, sub triennali actuum legitimorũ priuatiõne, prædictam syndicationem secum ferre authenticã, quam diffinitorio Capituli generalis presentabũt. Syndicationes ferendæ, & præsentandæ sub pœna.

De Prouincialibus Ministris.

§. 10.

Prouincialis electio à quibus, & quando facienda.

DEclaramus, Ministrorum Prouincialium electionem, vt in Concilio Viennēsi decretum est, ad Capitulum Prouinciale pertinere. Quam electionem idem Capitulum die sequenti qua fuerit congregatum, videlicet, Sabbato post Missam de Spiritu sancto, facere teneatur. Ex eisdem, & ex Clement exiui, &c.

In vltramarinis Prouincijs Ministri per Generales possunt institui.

Verùm si capitulis, vel Prælatis generalibus cum proborum consilio, ex certa scientia, & rationabili causa visum fuerit aliquando expedire, in Prouincijs vltramarinis poterunt quidem Ministri prouinciales institui extra capitulum, per generales Prælatos, cum proborum consilio. Ex eisdem.

ex aliena Prouincia non eligendi, nisi, &c.

Ministri Prouinciales in posterum non eligantur ex alienis Prouincijs, nisi magna & vrgenti necessitate, & ex consensu totius Diffinitorij. Ex c g. Ro, 1600

Ministri triennales tantum sint, & sexennio vacent.

Omnes igitur Ministri Prouinciales erunt triennales, secundùm constitutiones Ordinis antiquas, & iuxta Apostolica decreta à D. Sixt. V. innouata, nec possunt iterum in Ministros prouinciales eligi, nisi post duplum temporis, secundum constitu- ex Bul Leo X. ex ca. g. Laualen. 1 os. & Sal. c 8. & cōst. Greg 13.

tionem Dom. Gregor. 13. id est, post sex annos expletos.

ex Tolet. 1583. Omnes Ministri, ante sex menses suæ vacaturæ, teneantur Prælatos generales certiores facere de die in qua triennium suum expletur, vt possit commodiùs de illius Prouinciæ visitatione deliberari. Semestri ante triennium superiores monendi.

ex eisdem. iuxta regu. Cum ergo ex regula teneantur Ministri Prouinciales ad capitulum generale accedere, si illò ire prætermittant sine legitimo impedimento, ab officio absoluantur. Ad cap. ge. Ministri adire tenentur, sub pœna.

Ex eisdem, & Salm. c. 8. In casu verò quo fuerint legitimè præpediti, poterunt cum Discretis Prouinciæ eligere Commissarium, qui excusationem authẽticam sui Prouincialis capitulo generali præsentabit, & habebit vocem actiuam & passiuam in omnibus electionibus, ac si verus esset Prouincialis. Legitime præpeditis quid faciendum.

ex Vltramont. c 8. Prouinciales Ministri punitiones delinquentium, ad aduentum Generalium vsque ne differant, sed secundùm Ordinis ac Prouinciarum statuta de Patrum consilio vbi opus sit, eos pro eorum demeritis punire teneantur, sub pœna priuationis officij superiorũ arbitrio negligentibus subeunda. Delinquentium punitiones a Ministris haud differendæ.

Ex Conc. Tri ses. 23. c. 11 12. 13 14. & ex const. Sixt. Ad sacros Ordines suscipiendos neminem admittant, nisi seruatis temporum interstitijs, ac cæteris seruandis, prout sacra Tridentina Synodo, & Seruatis seruandis, ad Ordines admittere debẽt Ministri.

constitutionibus Apostolicis sancitum est, & alijs Ordinis Decretis. Qui contrà fecerit, à superiori puniatur. V sanctum, & salutare.

Ad quæ nõ debent Fratres alienarũ prouinc. admitti.

Mandamus Patribus Ministris Prouinciarum, ne admittant ad prædicandum, nec ad confessiones audiendas, nec ad sacros Ordines sumendos, Fratres alienarum Prouinciarum. Ex Rom. 1587.

Actorum prouincialium registrum faciendum.

Statuimus etiam, vt omnes Prouinciales, à die in qua electi sunt, registrum faciant in quo ordinata in Capitulo Prouinciali ponantur, & omnia negotia, quæ sunt alicuius ponderis, ibi scribantur, quòd in archiuio Prouinciæ perpetuò seruetur. Ex Salmãt. c. 8.

Registrum item punitorum, à quo delendi qui vita decesserint.

In alio prætereà registro describantur omnes carcerati, canonicè moniti, aut aliàs pœnitentiati, tacitis tamen defectibus, propter quos eosdem puniri contigerit: hoc etiam registrum in eodem archiuio asseruetur: sed cùm quis eorum, qui in eo contenti fuerint, è vita cesserit, eius nomen & pœnitentia omnino deleatur. Ex eisdem.

De Commissarijs Prouinciarum.

§. II.

Qui Commissarij prouinc. censendi.

Commissarios Prouinciarũ appellamus eos Patres, qui ex aliqua cau- Ex Tolet. 1583.

sa occurrente, ex eadem Prouincia assumuntur, vt in eandem Prouinciam authoritatem habeant.

ex c g. Assisien. 1.26. & ex Sal c 8. Postquam verò Minister Prouincialis suum triennium expleuerit, si visitator Prouinciæ nondum ad illam accesserit, ipse Minister sit ipsius prouinciæ Commissarius authoritate Capituli generalis, qui ab eo die in quo triennium fuerit completum, non appellabitur Minister prouincialis, sed Commissarius prouinciæ. Triennio expleto, Ministri commissarii appellandi.

ex Rom. 1567. Quoties Prouinciali Ministro, ad generale Capitulum proficiscendũ sit, vel alio necessario eundum, teneatur is tum Prouinciæ sibi commissæ Diffinitores, tum quoque Discretos conuocare, atque de eorum cõsensu & voto, ei, in quem maior eorum pars consenserit, præfatæ Prouinciæ sigillum relinquere. Prouinciali à Prouincia decedenti, quid faciendum.

ex Tolet. 1583. & ex Salm. c. 8. Verùm si Minister prouincialis moriatur, vel ex quacumque ratione vacauerit, erit Commissarius prouinciæ ille qui fuerit electus à Diffinitorio, cuius electio fiet secundùm statuta vnius cuiusque Prouinciæ circa locum vbi celebranda sit, & circa eum, qui debet Diffinitorium conuocare: nam quicquid vnaquæque prouincia de hac re habuerit constitutum, vel in posterum voluerit constituere, illud ratum, & firmum haberi volumus, dummodo Quid item si vacauerit.

ſemper Commiſſarius per Diffinitorium eligatur.

De Viſitatoribus Prouinciarum.

§. 12.

Viſitatores à Generalibus ſi fieri poteſt, non mittendi.

Ex Sal. c 8. & ex Bull. vnion & ex Aqui. 1559.

VIſitatores Prouinciarum appellamus, qui ex commiſſione Generalium Prælatorum Prouincias viſitát. Admonemus ergo Generales omnes Prælatos, vt quantum fieri commode poſſit, non mittant Viſitatores, præſertim ad celebranda Capitula, ſed per ſe ipſos viſitent, & interſint Capitulis celebrandis.

Viſitatio Capitulum Prouin. præcedat, nõ tamen Viſitator ſit ex eadem Proui. niſi, &c.

Ex Tolet. 1606. & 1583.

Nullibi tamen Capitulum Prouinciale celebretur abſque eo, quod præcedat viſitatio facta à Pręlatis Generalibus, vel ab alio de eorum cõmiſſione, qui quidem ex eadem Prouincia, quam viſitare debet, aſſumendus non eſt, ſed ex alia earũ, quæ proximæ ſunt aſſignãdus, niſi propter bella, vel aliud graue impedimentum ex eadem Prouincia eligendus ſit.

De viſitatorum conditionibus & qualitatib⁹ Generales hortantur.

Ex Vltram. cap. 8. & ex Rom. 1587.

Ad hoc viſitationis munus, vt non aſſumantur, neque eligantur, niſi Patres ex grauioribus, & probatioribus Prouinciarum, qui præ ceteris prudẽtia, pietate, religione, & zelo, præſtantes ſint, & qui aliàs miniſteriatus officio laudabiliter functi ſint, vel ſua-

rum Prouinciarum actuales Discreti existant, id obnixè quidem Generales Prælatos rogamus, ac vehementer hortamur in Domino.

Ex eisdem. Tolet. & ex Rom. 1587.

Visitatores commissiones Ministris ostendant.

Visitatores tamē prædicti suas commissiones non exerceant donec constent Prouinciali literæ suarum commissionum, & ab eo sigillum minus Prouinciæ recipiant, quo vti poterunt in suo officio.

Ex Sal. c. 8. & ex const. Gre. XIII. Quoniam nostro, &c.

Quas pœnas incurrat qui visitatori repugnare aut non obedire ausierit.

Si quis ausu temerario Commissario Visitatori à Generali misso resistere, opponere, aut contradicere, non obedire, aut se rebellem exhibere, ipsum quacumque de causa, vel quæsito colore non recipiendo ausus fuerit, vel præsumpserit, aut eius mandata, ordinationes, & decreta exequi neglexerit, aut etiam contempserit, excommunicationis pœnam incurrat ipso facto, à qua non nisi à Sanctissimo Romano Pontifice, præterquàm in mortis articulo absolui possit, necnon priuationis perpetuæ, officiorum Ordinis, & inhabilitatis ad illa, & alia quæcumq; exercenda, ac vocis tam actiuæ, quàm passiuæ, eo ipso incurrendis pœnis cōstitutione Apostolica illatis afficiatur.

& Sal c 8 & Paris. 1579.

Visitatores contra statuta Prouincialia faciant.

Ipsi autem Visitatores non possint statuta aliqua condere, neque aliquid immutare in Prouincia, totam Prouinciam concernens, neque in constitu-

re non possunt, nec in sententiis dispensare. tionibus Prouinciarum, neque vt supra cautum est, in sententijs, & pœnitentijs per Diffinitorium latis quouis modo dispensare absque Prouincialis, & Discretorum Prouinciæ assensu.

Nec nouitios recipere. Inhibemus prætereà Commissarijs, qui ad visitandas Prouincias delegantur, ne quemquam ad habitum Religionis, seu nouiciatum admittant, nisi de omnium actualium patrum consensu. Ex Rom. 1587.

Nec fratres extra Prouinciã mittere, nisi, &c. Nec licebit eisdem Visitatoribus quempiam frattum extra prouinciam mittere, nisi ad prælatos Generales, pro negotijs visitationem ipsam dumtaxat concernentibus, licentiæ verò secus concessæ nullæ censeantur. Ex Salm. c. 8

Nec Confessores instituere, nec ad ordines promoueri, nec defunctorum rebus dispo-nere. Prædicti Visitatores non poterunt confessores etiam fratrum, nec prædicatores instituere, nec ad Ordines quempiam promouere, neque in libris, vel supellect. libus fratrum defunctorum, vllo modo se intromittere, hoc enim ad Ministrum prouincialem spectat. Ex eisdem. &c. Ge. e-g. u. 1621.

Nec in Monialiũ Cõuentibus quidquam agere. In Monasterijs monialium non licebit Visitatoribus quidquam agere, nec facultatem ad nouicias recipiendas concedere, neque officia mutare, vel cellam, aut aliud ædificium erigendi, vel destruendi, vel ampliandi, siue minuendi licentiam præstare, neque in Ex Segou.

ſtatuto de non conſumendis dotibus, vel cenſibus diſpenſare, neque de bonis, ſiue redditibus Conuentuum quouis modo diſponere.

Ex eiſdem. Quo circa declaramus, ac decernimus, omnia, & ſingula ſupradicta eſſe omnino ipſis Viſitatoribus inhibita, etiam ſi in literis patentibus ſuarum commiſſionum plenitudo poteſtatis eiſdem, vt moris eſt, per Prælatos generales concedatur, niſi ab eiſdem ſuperioribus ſpecialiter erogetur facultas aliquid agendi ex his, quæ prohibita ſunt. Supradicta non obſtante clauſula plenitudinis poteſtatis vetita cēſenda, niſi &c.

Ex Salmāt. 6.8. Neque in inſtituendis Guardianis, & aliis officialibus Capitulari loco, & tempore deputandis, Commiſſarij Viſitatores in Diffinitorio votum habēt, ad eos tamen ſpectat, & eiſdem diligenter curandum eſt, ne ad eiuſmodi officia promoueantur, quos ipſi indignos legitimè iudicauerint, neque ipſi poſſunt eligi in Miniſtros, vel Guardianos ibidem. In electionibus votū non habeāt, indignos tamen promoueri nō permittant.

Ex Tolet. 1583. Viſitatores autem, & Prælati quicumque in promotionibus ad officia Ordinis, atque in correctionibus criminum, & in alijs grauibus negotijs conſilium ſemper requirant, & ſeruēt Patrum Diſcretorum, vel maioris partis eorundem & caueant omnes à verbis ſuperfluis, & prouocatorijs in cōſilijs tribuendis. Conſilium Patrum in omnibus requirēdū.

Excedentes suas cōmissiones, aut non seruantes ordinationes qualiter puniēdi.

Visitatores autem excedentes limites suarum commissionum, aut non seruantes ordinationes generales, pœnis in eisdem contentis subiaceant. ex Tolet. 1593.

Quo tempore visitationis authoritas spiret.

Demum celebrato Prouinciali Capitulo Commissarij Visitatores Prouincias sibi creditas post terminum dierum viginti relinquant, & egrediantur, alioquin eorum spirat authoritas, nisi aliter per Generalium facultates specialiter, & expressè liceat eisdem. Ex Sal. c. 8.

De Procuratore Generali, & Curiæ Commissario.

§. 13.

Procurator Curiæ ex qua familia instituēdus ad quē spectant capellæ munia.

PRocurator generalis Ordinis semper instituatur de eadem familia, ex qua assumptus est generalis Minister, ad quem spectat orare in capella Domini papæ, & eidem debito tempore interesse, & negotia illius suæ familię absoluere tantùm. Ex Sal. c. 8. & Tolet. 158.

Commissarius, item.

Commissarius verò Curiæ ex altera instituatur familia, ad quem pertinet suæ familiæ negotia peragere solùm: nec ambo vltra triennium in suo poterunt continuari officio. Ex eisdem.

Officiales Curiæ quales instituēdi

Instituātur autem viri graues, prudentes, ac rerum agendarum vsuperiti, & qui suis muneribus dignè ex Vltram. cap. x. & ex Rom. 1587.

& laudabiliter cum totius Ordinis honore, ac communi vtilitate satisfacere possint, nullusque assumatur, nisi Prouincialatus officio primo functus fuerit.

Ex Salm. & Tole. supra

Commissario Generali vterque subiectus, & eorum socii quo tempore Generalis Minister abest.

Subditi sint, ac pro subditis habeãtur obedientiæ Generalis Commissarij illarum partium, siue electi, siue instituti, dum ab eisdem partibus Generalis Minister abierit: ita vt ab ipso Commissario Generali possint corrigi: etiam vsque ad suspensionem à suis officijs, saltem quoad vsque ea de re fuerit factus certior idem Generalis Minister: alteri tamen Prælato, siue locali, siue Prouinciali, vna cum duobus socijs (quos vnusquisque eorum habere potest) non subijciuntur, quàm dictis Generalibus, Ministro, videlicet, & Commissario.

Ex eisdem.

Ad eos spectat expediri negotia in Curia Romana tractanda in quibus nulli se ingerere licet.

Ad prædictos Curiæ officiales, procuratorem scilicet, & Commissarium pertinebit, omnia Ordinis negotia expedire, & nullus alius frater cuiuscumque gradus, & conditionis existat, sub pœna priuationis omnium actuum legitimorum se intromittere in eisdem possit, vel procurare audeat aliquam gratiam in præfata Curia statum familiæ nostræ concernentem, aut aliquod negotium in Curia expedire, sine illorum licentia, & assensu.

Id ipſum à Miniſtris ſeruandum.

Miniſtri autem Prouinciales hoc obſeruabunt, & in ſuis Prouinciis obſeruari facient, tam quo ad fratres, quàm quo ad Moniales, & oppoſitum facientes, per Prælatos Generales puniantur. Ex eiſdem.

In quibus officialibus ſe intromittere vetitũ.

Præfati autem procurator, & Commiſſarius, nullo modo ſe intromittant de fratribus quoad regimen prouinciarum, nec ſe ingerant in agendis ſæcularium negotijs, nec aliquid tangens totum Ordinem, & eius libertatem coarctãs poſſint abſque Generalis Miniſtri ſcitu, & expreſſa licentia procurare, aut procurari permittere. Ex eiſdem.

Ad eos venientes ad proprias deſtinent Prouincias, nec retineant.

Procurator, aut Commiſſarius Curiæ, fratres ad eorum præſentiam cum obedientia venientes, ad nullam aliam Prouinciam præter ad propriam deſtinare poſſint, neque eos ipſos in Curia retinere diutiùs, quàm eorum negotia expedienda requirant. Et eiſdem

Romam recedentibus quid agendũ.

Et quando hoſpites fratres ſunt in Ara cæli præſentent ſe procuratori, vel Commiſſario reſpectiuè: cui ſuis expoſitis negotiis à Curis, poſt triduum omnino recedant, relinquẽtes negotia expedienda prędictæ Curiæ officialibus. Ex eiſdem.

Quæ circa ipſos ſeruãda.

Quo circa accuratè ſeruent, & ſeruanda diligenter curent, quę ſupra de fratribus ad ſanctam Vrbem quacumque de Ex decret. Ap. ſupra citat.

que de causa confluentibus ex Apostolico decreto opportunè quidē sancita sunt.

Curent prætereà quam diligentissimè, vt Breuia motus proprij, & Bullæ Apostolicæ, quæ ad nostrum Ordinem quouis modo pertinent, & ante edita, & in posterum edenda eorū cura prelo dentur, & ad singulas Prouincias opportunè mittantur. (Ex Parisien. 1579.) (Literæ Apostolicæ ad Ordinē pertinētes prælo dādæ, & ad prouincias mittēdę.)

Eisdem tamen Officialibus Curiæ districtè præcipitur, vt Apostatas omnes ad proprias remittere Prouincias teneantur, vt in ipsis debitas pœnas luant. (Ex Tolet. 1583.) (Apostatæ ad proprias prouinc. mittendi.)

Procurator verò generalis, & Curiæ Commissarius habeant vocem in Capitulo generali, in omnibus electionibus, & in diffinitorio, eo excepto actu, in quo syndicantur, officioque functi, voto & præcedentia gaudeant, vt suprà dictum est. (Ex eisdem. & ex const. ap. Greg. 15 consueuit. & ex Rom. 1587.) (Officiales Curiæ in comitiis generalib votum habēt.)

Nec possunt ad prędicta officia iterum eligi, nec in Ministrum, aut Commissarium Generales assumi, nisi post sexdecim annos, postquam fuerint fūcti suo officio, vt per Apostolica statuta decretum est, sed quia hæc variari solent, illud erit obseruandum, quod à Summo Pontifice fuerit constitutum. (Ex eisdem.) (Quo tempore vacare debent.)

Si eorum quempiam extra capitulare tempus, quouismodo vacare contigerit, Generalis Minister prouideat aliū (Ex consuet. & ex Vltramont. c. 8.) (Si vacauerint, quomodo proui.)

O

dendum, & in congregatione instituendi.

de consilio Patrum, Generali verò cõgregatione intermedia, Procurator, & Commissarius ordinis instituantur, quos generalis Minister, eodem consilio idoneos iudicauerit.

Pro communibus expẽsis à prouinciis contribuendum.

Ex Tolet. 1587.

Et quià Procurator generalis, seu Commissarius Curiæ plures faciunt expensas in suis administrãdis officiis, pręcipimus, vt singuli Ministri Prouinciales teneãtur, secundùm possibilitatem Prouinciarum, eleemosynam competentem, ad eosdem Officiales in Curia Romana residentes mittere, & Prælati generales curabunt, vt hoc debitum sortiatur effectum.

Ad Cismontanæ familię Officiales, Curiæ negotia etiã Indiarum spectant.

Ex Rom. 1612.

Declarat Capitulum generale, Procuratorem, vel Commissarium Romanę Curiæ, pro nostra Cismontana familia designatum, pro omnibus præfatæ familię Prouincijs, etiam Indiarum, tam Occidentis, quàm Orientis, intelligi debere constitutum. Quapropter Indicis Prouinciis præcipitur, vt ad prædictum procuratorẽ, vel Commissarium, immediatè transmittant negotia, in Romana Curia tractanda.

In negotio magni momenti, quid agendum.

Ex eisdem.

Quòd si aliquod tanti ponderis fuerit, vt ad eius expeditionẽ necesse sit, aliquem Fratrem ex Indicis Prouinciis destinari, is primùm ad Commissarium Indiarum generalem, in Curia Regis Catholici residentem dirigatur.

De Diffinitoribus Capituli Generalis.

§. 15.

Ex Salm. c 8 IN Capitulo generali vtriusque familiæ, duodecim eligantur Diffinitores, sex sint ex vna familia, & sex ex alia, atque vnaquæque familia, (quæ respectiuè Cismontana, vel Vltramontana appellari debet) suos tantùm eligat Diffinitores. Quot autem, & quæ Prouinciæ ad vtramque familiam spectent, in fine sequentis capitis explicabitur, vbi cuique locus in capitulo generali tenendus præscribitur. Ex vnaquaque familia, Diffinitores sex eligēdi.

Ex eisdem, & rol. 1, 8. Sex autem Diffinitores nostræ familiæ sic eligentur. Ab omnibus vocalibus prædictæ familiæ, duo Diffinitores eligentur ex Prouinciis Hispaniæ, & noui Orbis. Ex natione Hispanica duo.

Ex eisdem, & Salmāt. Vnus verò ex quatuor Prouinciis reformatorum in Gallia, quæ sunt sequentes, videlicet, Prouincia Franciæ, Prouincia Turoniæ, Prouincia S. Bonauenturæ, Prouincia Aquitaniæ recentioris, & si quę sint illis postea aggregatæ, nam ex gratia speciali, & qui Prouinciæ supradictæ receperunt Cōmissarium generalem, secundùm Bullam electum, concessum est illis, Diffinitorem vnum, in comitiis generalibus habere. Ex Gallicis reformatis prouinc. vnus.

ex aliis Gallicis Prouin. alter.

Alius Diffinitor eligetur ex quinque Prouinciis de familia, quæ sunt in Gallia, & sunt sequentes, videlicet prouinciæ Franciç parisiensis, prouinciæ Turoniæ Pictauiensis, prouincia Aquitaniæ, prouincia Britaniæ, prouincia S. Ludouici, & aliæ cum illis coniunctæ. ex eisdem.

ex Belgicis alter.

Alius Diffinitor eligetur ex Prouinciis Belgicis, & illis aggregatis, quæ sunt sequentes, prouincia Hiberniæ, Scotiæ, Angliæ, prouincia Flandriæ, Prouincia Germaniæ inferioris, prouincia S. Andreæ, & si quç aliæ sint. ex eisdem.

ex Germanicis alius.

Alius Diffinitor eligatur ex Prouinciis Germaniæ superioris, quæ sunt sequentes, prouincia Saxoniç, Sanctæ Crucis, prouincia Saxoniæ, S. Ioannis Baptistç, prouincia Argentinæ, prouincia Coloniæ, prouincia Daciæ, & si quæ aliç fuerint illis aggregatæ. Ex eisdem.

Si vnus tantum ex eisdem nationibus adsit eligendus, si vero nullus quid agendum.

Si verò contingat, quòd ex prædictis nationibus vnus, aut alter venerit, illç eligatur: si verò nullus ex prædictis nationibus venerit, ex aliis Prouinciis sufficiantur prædicti Diffinitores ad arbitrium Capituli generalis. ex eisdem. Tolet.

Altera familia sua seruet statuta.

Quantum verò attinet ad Diffinitores Vltramontanç familiæ, seruentur illarum partium consuetudines, & statuta. ex eisdem.

ex eisdem & ex Vltra. cap. 8. Eorum officium, si ex illa familia fuerint, ex qua Generalis Minister assũptus est, sexennio durat, si autem ex altera, triennio tantum: quare quando Capitulum generale intermedium sit celebrandũ, vacabunt sex Diffinitores pro nostra familia electi, in pręcedenti Capitulo generali, & alij sex secundùm prædictum Ordinem de nouo eligentur. Diffinitorũ alii sexẽnio alii triennio durant.

Ex Tolet. 1583. Statuimus prætereà, vt omnes Diffinitores generales non possint eligi, nisi sint de corpore Capituli, quamuis sint præsentes. De corpore Capituli eligi debẽt.

Ex Vallis. 1593 & ex Vltramon. c. 8. Inter Diffinitores generales alter alterũ ex Ordinis antiquitate pręcedat, & is primũ locũ teneat, qui antiquior in religione fuerit, & non qui plura habuerit suffragia, aut qui primo, vel altero scrutinio electus sit, & officij tẽpore absoluto quisque in sua prouincia voto, & pręcedentia gaudeat, vt supra decretum est. Inter Diffinitores generales antiquior in Ordine pręcedat.

De Commissario Generali.

§. 16.

ex Bull. vnionis, ex Barch. Tholosan. & Sal. cap. 8. & Tolet. 1585. VErùm, quia Ordo noster per vniuersum orbem Christianum mirum in modum dilatatus est, ne ob huiusmodi amplitudinem debito pastoralis regiminis careat beneficio, autho- ex ea familia ex qua nõ eligitur Generalis, Commissarius genera

lis semper est eligendus.

ritate Apostolica decretum est, quòd si Minister Generalis de Vltramontanis electus fuerit, vnus sit Commissarius Generalis in partibus Cismontanis, à Ministris Prouincialibus, & Custodibus familiæ Cismontanę eligendus in Capitulo generali, & eodem modo fiat in familia Vltramontana, quando Generalis Minister fuerit de Cismontana.

Plenariã authoritatem in sua familia habet. — Ex eisdem

Qui nimirum Commissarius Generalis habebit in sua familia eandem authoritatem, quam idem Generalis Minister habet in vniuersum nostrum Ordinem.

Ministro tamen Generali omnino subiectus. — Ex eisdem

Ita tamen, quòd prædictus Commissarius Generalis præfato Ministro Generali omnino subijciatur, vt cæteri dicti Ordinis Prælati subiiciuntur, ac illi per omnia secundùm regulam obedire teneatur.

Libere tamen suum exercere potest officiũ etiam Generali præsente. — Ex eisdem.

Poterit tamen idem Commissarius Generalis suum munus exercere, etiã si Generalis Minister hæreat in familia, in qua idem Commissarius electus est, nisi Generalis Minister aliqua negotia, vel nonnullas Prouincias reseruauerit sibi.

Commissarii Generalis officium triennale. — Ex eisdem.

Qui quidem Commissarius Generalis, per triennium solùm secundùm constitutiones Apostolicas à Domino Sixto Quinto innouatas, Generalis commissionis fungetur officio, quo triẽnio elapso nouus Commissarius elige-

tur in Capitulo Generali intermedio à Ministris Prouincialibus, & Custodibus, & à reliquis Vocalibus, qui secũdùm Ordinis statuta vocem habent in Capitulis generalibus.

Ex eisdem, & aliis supra citat.

Is officio functus Diffinitor perpetuus suæ familiæ.

Hic verò Commissarius generalis in eo Capitulo, in quo suum expleuerit officium, & deinceps in omnibus Comitijs Generalibus vocem habebit in omnibus electionibus, tam in Discretorio, quàm in Diffinitorio.

Ex eisdem.

Commissario Generali moriente in officio, quæ agenda sint.

Si Generalis Commissarius electus secundùm Bullam vnionis vacauerit per mortem, aut ex quacumque ratione, idem fiat quantum ad Vicecommissarium Generalem, quod infrà de vacante Generalis Ministri, & Vicario Ordinis dictum est, ille etenim qui fuerit canonicè electus à Discretis Ordinis existentibus in ea natione, & sex Prouincialibus, & totidem Discretis Prouinciarum, ex vicinioribus Prouinciis conuocandis, erit Vicecommissarius Generalis, vsque ad Capitulum quod erat celebrandum, habens plenitudinem potestatis, qui nimirum virtute huius cõstitutionis erit ipso facto confirmatus, & ideò statim exercebit suum officium sine vlteriori diligentia.

Ex eisdem.

Minister Generalis cum à sua

Verùm si Generalis Minister à sua familia debeat recedere, poterit in illis partibus Commissa-

familia recedit potest Commissarium relinquere. rium Generalem relinquere cum consilio aliquorum Discretorum alicuius prouinciæ, cùm difficile, vel impossibile censendum sit ad hunc effectum, & ad consimiles causas Discretos, & Patres Ordinis, & Diffinitores conuocare.

Si Congregatio generalis differatur quid agendum. Si verò per bella, aut per aliud impedimentum, non possit commodè prædictum Capitulum Generale conuocari, in eo casu Minister Generalis de consilio aliquorum Patrum, poterit eundem Commissarium continuare, vel alium de nouo instituere. ex eisdem.

Commissarius aliter quã per canonicã electionem institutus quibus priuilegiis careat. Statuitur tamen, & declaratur, quòd Commissarius generalis sic institutus non erit Prȩlatus ordinarius, nec habebit votum in Capitulo generali, nec habebit easdé prȩeminentias, quas habent Cõmissarii generales secundùm Bullam vnionis electi, nisi forsam is qui instituitur, olim fuisset Minister, aut Commissarius generalis, habebit tamen plenitudinem potestatis ad gubernandum totam familiam. ex eisdem.

Quanto tẽpore vacare debet, vt ad Generalia officia, iterum eligatur. Dictus Commissarius generalis non poterit ad idem officium, nec ad ministerium Ministri generalis eligi, nisi post sexdecim annos, postquàm fuerit suo functus officio secundùm Apostolicas constitutiones, nisi aliter à Sede Apostolica fuerit ordinatum. ex eisdem. & cõst. Ap. Gre. XIII. consueuit.

Ex eisdem: Tolet.

Ad quæ interim assumi posset.

Vicarius tamen Ordinis, aut Vicecommissarius generalis (vt superiùs dictum est) esse poterit, qui olim fuit Commissarius generalis, etiamsi sexdecim anni non fuerint expleti.

Ex eisdem.

Socij super flui vitandi, & Secretarij priuilegia.

Commissarius verò generalis erit contentus socijs necessarijs, & non habebit vllo pacto superfluos: eius verò Secretarius officio triennio functus Pater suæ Prouinciæ existat, vt infra cautum est.

De Generali Ministro.

§. 17.

Ex Bull. Vnionis, & Pij V. Pastoralis, & Barch Tolos & Sal. c 8. Tolet. 1583.

Minister generalis singulis sexenniis à quibus eligendus.

Minister generalis secundùm Apostolicam constitutionem erit sexennius, atque adeo transactis sex annis non potest idem Minister generalis vlteriùs prorogari: sed in Capitulo Pētecostes est nouus Generalis Minister eligendus à Prouincialibus, & Custodibus, & reliquis Vocalibus authoritate Apostolica constitutis.

Ex eisdem.

Alternatim in vtraque familia.

Vt verò in Ordine nostro quantum cum Deo fieri potest, pax conseruetur, à felicis recordationis Dñi Papæ Leonis Decimi constitutum est, quod dum Minister generalis de Cismontanis electus fuerit, iterum de Vltramontanis eligatur, quem modum al-

ternatis vicibus in perpetuum voluit obseruari.

electione facta eo ipso confirmatus.

Facta igitur, & pronunciata electione noui Generalis Ministri authoritate Apostolica, est ipso facto confirmatus sine vlteriori aliqua diligentia. Ex Bul Clemen. IV in Cõp. ver. Generalis.

Quot Secretarios habere debeat, & socios.

Qui nimirum duos habebit Secretarios, alterum videlicet ex altera familia, cum quo negotia cuiuslibet familiæ expediat, & eis arbitrio suo vti poterit: vltra duos Secretarios habebit tantùm eos socios, qui fuerint necessarij ita vt nullo modo habeat socios superfluos. Ex Salmãt. c. 8. & Tolet.

Secretarij officio functi per triẽniũ quibus possint gaudere.

Fratres illi qui sunt, & erunt per triẽnium Secretarij RR. PP. Ministri, & Commissarij generalium computentur inter Patres suarum Prouinciarũ, & socium possint habere. Ex Rom. 1537.

Generali, & sociis necessaria Ministri prouideãt.

Teneantur Ministri Prouinciales eidem, & socijs prouidere de Conuentu in Conuentum, & de Prouincia in Prouinciam de omnibus ipsis necessariis. Ex Tolet. 1583.

Quomodo prima vice recipiendus

Recipiatur prima vice in Conuentibus nostris à tota communitate fratrũ cum Cruce cantantes: *Salue sancte Pater*, deducentes eum ad altare maximum, ad quod, post orationem decantatam, accedant omnes illius benedictionem recepturi. Ex eisdem.

Quo Comitatu contẽ-

Non deferat secum per vias magnum fratrum comitatum, sed tantum Mini- Ex eisdem.

ster Prouinciæ, & Guardianus loci, à quo recedit, illum comitentur.

tus esse debeat.

Ex eisdem, & ex const. Ap. Grego. XIII. consueuit.

Minister Generalis sexennio sui muneris peracto non poterit ad idem officium, neque ad Commissariatum generalem assumi, nisi post sexdecim annos, vt supra de Commissario Generali ex Apostolico decreto cautum est.

Quanto tēpore vacare debet.

De Vicario Ordinis.

§. 18.

ex Clem. exiui. ex 7. c. Gen. Ro. 1517. ex Barch. Tolos. ex Sal. c. 8. & ex Tolet. 1583

IN Concilio Viennensi statutum est, vt si contingat nostrum Ordinem Generali Ministro carere per Vicariū Ordinis fiat, quod faciendum fuerat per prædictum Generalem Ministrū, vsque quo prouisum fuerit de Generali Ministro.

Ministro generali decedente, eius loco Vicarius eligendus.

ex Tolet. eisdem.

Cæterum ordinatur, quod superueniente vacatione Generalis Ministri per mortem, promotionem, renuntiationem, vel ex quacumque alia ratione extra Capitulum, si prædicta vacatio sit in partibus nostræ familię, ex qua dictus Generalis Minister assumptus fuit teneat registrū, & Ordinis sigillum ille, qui fuerit antiquior Pater, & Discretus Ordinis degens in illa natione, in qua præfata vacatio contigit.

Ad quem pertineat registrum, & sigillum Ordinis tenere.

Quot nationes sint in Cismontana familia

Ex eisdem.

Vt verò omnis ambiguitas è medio tollatur, declaramus, ad hunc effectum tres esse nationes in nostra familia, nempe Hispaniam, Galliam, & Germaniam, tam superiorem, quàm inferiorem.

Qui Patres Ordinis cēseantur, & quo ordine.

Ex eisdem.

Declaramus prӕterea Patres & Discretos Ordinis esse, & appellari, qui quōdam fuere generales Ministri, Commissarij generales electi secundum Bullam vnionis, & qui Vicarij, aut Vicecommissarij electi biennio in officio steterunt, & qui actu sunt Diffinitores generales prӕcedētis capituli: eosque dicimus antiquiores, qui primò ad prӕdicta ministeria electi & assumpti sunt.

In vacatione, registrū cum sigillo à Prouinciali susceptu, ad Patrem antiquiorē mittendum

Ex eisdem.

Atque adeò quamprimùm facta fuerit vacatio, si Prouincialis abfuerit, Guardianus loci coram Discretis Cōuentus, & Scriba illius familiӕ registrum claudat, & sigillo muniat, idemque faciat de omnibus literis & scripturis, nihil omnino legendo, & Prouinciali pręsentet, simul cum sigillo Ordinis: Prouincialis verò sine aliqua mora, statim mittat sigillum, registrū, & scripturas ad prӕdictum antiquiorem Patrem & Discretum.

Deficiente Patre Ordinis, eius loco Prouin.

Ex eisdem, & Barch. Tolosan. & Salman.

Verùm, si in prӕdicta natione nullus sit Discretus Ordinis, Minister Prouincialis, in cuius prouincia prӕdicta vacatio contigit, teneat sigillum. Prӕ-

cipimus tamen omnibus, ad quos spe- cialis suffi-
ctat tenere sigillum & Ordinis regi- citur.
strum, & scripturas, vt nullum Ordinis negotium expediant.

Ex Barch. Tolos. & Tolet. eisdem. Sed statim (nulla interposita dilatione) is qui tenet sigillum, conuocet sex Ministros Prouinciales, & sex Discretos Prouinciarum, ex vicinioribus Prouincijs, respectu illius Prouinciæ in qua moratur is, ad quē pertinet tenere sigillum, ita vt ex qualibet Prouincia ex prædictis viciniorib⁹, veniat is qui actu est Minister Prouincialis, & si forsam sit Custos electus ad capitulum generale mittēdus, is cum Prouinciali conuocetur, sin minus Discretus antiquior illius Prouinciæ cum Ministro citetur: & vltra præfatos, conuocabuntur omnes Discreti Ordinis, in illa tantum natione degentes. A sigillum tenente, sex Ministri ex viciniorib⁹ prouincijs, cum suis Custodibus cōuocentur

Ex eisdem. Tenens autem sigillum, assignabit locum & diem in quo facienda est electio, & præsidebit huic congregationi, & habebit votum actiuum & passiuum, & ad hunc effectum fungetur potestatis plenitudine. Qui & locū assignet præsideat, & votum habeat.

Ex eisdem. Dicta igitur, & cantata Missa de Spiritu sancto ad capitulum conuenient prædicti Prouinciales, & Discreti, & ab huius congregationis Præside cum aliquorum consilio, vnus Secretarius, & duo testes eligantur ex seipsis, vel ab alijs de eorum consensu. Qui ni- Quomodo electio facienda.

mirum omnes procedent ad electionem Vicarij Ordinis, sicut dictum est de electione canonica.

Qui censendus electus, & de eius potestate & duratione.

Et ideo ille qui maiorem partem votorum illius congregationis habuerit, sit ipso facto confirmatus in Vicarium Ordinis, habens in vniuersam Religonem nostram potestatis plenitudinem, ac si esset generalis Minister: atque prędictus Vicarius Ordinis cõtinuabit officium suum vsque ad capitulum generale, in quo sexennium complendum erat illius Ministri generalis, qui, vt prædictum est, vacauit. Ex eisdem.

In eiusmodi electionẽ, vniuersus Ordo compromisisse censendus.

In hanc igitur electionem, vniuersus noster Ordo iudicatur compromisisse, ita vt quod egerint Suffragatores suprà memorati, tota Religio fixum ratũq; habeat. Nam quemadmodum familia Vltramontana in suis statutis generalib⁹ cõpromisit in casu, in quo generalis Minister vacauerit in nostram familiam Cismontanam, ita è conuerso, nostra familia Cismontana compromittit in Vltramontanam. Statuta generalia à Iulio 3. confirmata c. 8. fol. 41.

Talis electio fixa & rata habenda, & quare.

Et ad maiorem firmitatem declaramus, quod electio Vicarij generalis, facta à prædictis Suffragatoribus tantùm, ita sit fixa, ac si facta fuisset à tota nostra familia, nam præsens capitulum generale, omnes suas vices compromittit in prędictos Discretos & prouinciales. Ex eisdem.

Ex eisdem. Quod sanè ita statuendum duximus, ne toties breui tempore commoueatur, & conturbetur vniuersus Ordo seu tota familia, cum summa sæcularium admiratione, & immensis expensis factis. Eiusmodi cõpromissi ratio.

Ex eisdem. Et ob eandem rationem statuitur, quod si generalis Minister vacet in partibus, in quibus Commissarius præest, secundùm Bullam vnionis, ipse teneat sigillum & registrum, qui tamen nullum expediet negotium concernens illam familiam, ex qua erat Generalis defunctus, sed statim conuocauit omnes Discretos, & patres nostri Ordinis degentes, non in familia tota, sed in illa natione tantùm, & sex proximiores Prouinciales, & totidem Discretos earundem prouinciarum, & ille Frater in quem maior pars illorum consenserit, erit Vicarius generalis, vt dictum est, dummodo is, qui in Vicarium totius Ordinis fuerit electus, sit ex illa familia ex qua erat generalis Minister, qui vacauit. Si vacatio contingat in familia, cui Cõmiss. generalis præest, quid faciendum.

Ex eisdem. Qui nimirum Vicarius generalis Ordinis exercebit suum officium, vt superiùs dictum est, vsque ad complementum sexennij illius Generalis qui vacauit: nam seruata hac forma, hæc nostra familia Cismontana compromittit in supradictos Suffragatores, sicut in substantia, dicta familia Vltra- Hoc modo electus Vicarius generalis etiã pro eodem tẽpore censendus, & quare.

montana. Et habet pro rato & fixo, quod per illos fuerit effectum, ac si à toto Ordine factum fuisset.

Si Prouincia Minifiro fit orbata, quid faciendum, & quid item si vacatio in terminis communibus contigerit.

Si verò Prouincia, in qua prædicta vacatio fit, sit Ministro orbata, Commissarius illius Prouinciæ, in prædictis habeat eandem authoritatem, ac si esset prouincialis Minister. Quod si prædicta vacatio fiat in terminis communibus pluribus prouincijs, Minister prioris & antiquioris prouinciæ, in ordine prouinciarum præferatur.

ex Barchi. Tolosan. & Salman. & Tolet. eis dem.

De officiis in communi.

§. 19.

Exhortatio ad superiores de dignioribus promouendis.

Illud imprimis tot grauissimis Ordinis incommodis commoti, Generales ipsos admonemus, aduertant nihil magis vniuerso Ordini necessariũ, quà vt solicitudinem, quam pro sui muneris vniuersæ Religioni debent, potissimùm impendent, vt lectissimi tantummodo, atque omnino idonei pastores, singulis prouincijs & domibus præficiantur, idque eò magis, quòd ouium Christi, quæ ex malo negligentium, & sui officij immemorum pastorum regimine peribunt, sanguinem Dominus noster Iesus Christus de manibus eorum requiret.

& ex Vltramont. c. 8.

exhortatio

Admonemus etiam omnes religiosos in

Ex Tolet. 1583.

sos in officio aliquo constitutos, vt omnia sua ministeria fideliter exequãtur: & inferiores pareant, & obediant superioribus, ita vt omnes religiosi, Vicarijs: Vicarij verò, Guardianis: Guardiani verò, Prouincialibus, Prouinciales Generalibus Commissarijs: Commissarij verò generales, Ministro generali cum effectu parere teneantur.

ad omnes officiales ad ministeria fideliter exequenda, & obedientiam superioribus præstãdam.

Ex eisdem.

Verùm ad confusionem tollendam cauere debent omnes, ne in suis officijs inuicem se conturbent, vt antiqui nostri fratres statuerunt, atque adeò superiores Prælati inferiores præfectos non impediant, quo minus sua officia liberè exequantur, nec in suis officijs se intromittant, & ingerant. Sed potiùs (interim, quod non fuerint à suis officijs deiecti, eos adiuuent, & foueant.

Prælati inferiores à superiorib. non impediãtur quin potius adiuuentur.

DE CAPITVLIS FRAtrum, & de executione, & dispensatione harum constitutionum.

CAP. VIII.

De Capitulo Generali totius Ordinis. §. I.

Generale Capitulum singulo sexennio celebrandum.

Finito sexennio[1] generalis Ministri, erit inuiolabiliter celebrandum Capitulum generale vtriusque familiæ in festo Pentecostes, vbicumque à Generali Ministro, cum Capitulo generali proximè præcedenti fuerit constitutum. Ex Bull. vnionis, & ex Salm. c. 8. & Tolet. 1583.

Alternatim in vtraque familia.

Ob pacem tamen in vtraque familia conseruandam, statuimus, vt quando vnum totius Ordinis Capitulum coactum est in vna familia, alterum Capitulum in altera celebretur familia. Ex eisdem.

Ex eisdem, & ex regul. Tempus verò generalis Capituli adeò præscriptum est, vt illud in Vigilia Pentecostes omnino semper celebrandum sit, ita vt nullo quouis prętextu illud produci, vel contrahi possit: quod si eodem die facta non fuerit electio amplius fieri non possit, sed ad Sedem Apostolicam deuoluatur. In Vigilia pentecostes celebrandũ omnino.

Ex eisdem, & ex veteri consuet. Quo autem loco, & tempore generale Capitulum celebrandum sit, Generalis Minister vniuersum Ordinem admoneat, ac illis qui ad illud quouis iure, vel consuetudine accedere debent per literas patentes conuocatorias opportunè indicet. De loco, & tempore generalis Capituli vniuersus ordo admonẽdus

Ex consuet. & Vltram. cap. 8. Quod vbi primùm acceptum fuerit, supplicationes, & preces publicè, ac priuatim habeantur, atque à Prouincialibus Ministris per vniuersas Prouincias ea singula promulgentur, & indicantur, quibus fratres bonum à Deo Patrem, & Pastorem impetrare mereantur. Supplicationes, & preces habendæ.

Ex regula, & ex eisdẽ supracitat. Ad Capitulum generale omnes Ministri Prouinciales, & electi Custodes, & qui fuerũt olim Ministri generales, & Commissarij generales, & Commissarius generalis Indiarum, & Procurator, & Commissarius Curiæ Romanæ pro tempore existentes, vt Vocales Ordinis conuenire teneantur: & secus facientes, nisi legitimè fuerint præpediti, suis officijs priuentur. Qui conuenire ad cap. Gen. tenentur sub pœna.

P ij

Ministri Indiarum excipiuntur.

Ex consuetud.

Ministros autem Prouinciales Indiarum propter nimiam distantiam legitimè impeditos esse censemus, ac propterea semper posse ex eisdē Prouincijs Commissarios ad generale Capitulum loco Ministrorum mittere.

Propter aliquorum absentiam nō omittendæ Capitulares actiones.

Ex Salm. & Tolet. eisd.

Et si omnes qui generali Capitulo quauis ratione, vel consuetudine interesse debent, ad præscriptum tempus non conuenerint, non propterea omittenda erunt, quæ Capitulari loco & tempore tractari, & expediri oportebit.

In Generalis absentia quis Capituli preses.

Ex Barch. Tolet san. & Salmant. &Tolet.c.8

Quòd si Minister generalis non venerit ob aliquod impedimentum, Cōmissarius generalis, qui actu est, præsideat in Capitulo generali: illo autem deficiente, Prouincialis illius Prouinciæ erit Capituli presidens.

Solēmnis Missa canēda, corpus Domini exponendum, & oratio facienda.

Ex Vltramont c.8. & consuet.

Congregatis igitur ad locum Capituli, prędictis Vocalibus, feria sexta ante festum Pentecostes hora competenti Missa solemni de Sanctissimo Sacramento solemniter decantetur, & omnes ad Ecclesiam Ordine procedant, ac pias preces religioso more canentes, sacratissimum Corpus Domini exponatur Christiana pietate, & religione adorandum quoadusque electio sit facta oratione desideriorum nostrorum internuntia fideli solemniter indicta, & seruata tem-

poris, & personarum distributione, ita vt die noctuque quauis hora sine intermissione orationis incensum in conspectu Domini dirigatur, vt vel sic precibus intentissimis bonum à Deo pastorem impetrare mereantur.

ex Barch. Tolosan. Salmant. & Tolet & ex const. Ap. Pij V & Greg. XIII

Generalium superiorum Syndicatus instituēdus & per quos.

Sed antequàm ad electionē procedatur, Diffinitorium congregetur ad Syndicationem faciendam de ipso generali Ministro, atque etiam de Cōmissario generali, & de officialibus Curiæ ad constitutionis Apostolicæ præscriptum, in quo Diffinitorio vocem decisiuam habebunt Patres, qui fuere Ministri, & Cōmissarij generales, & Prouinciales eius Prouinciæ, in qua Capitulum celebratur, & Diffinitores præcedentis Capituli.

Ex eisdem.

Generales absint.

Quibus congregatis ijdem Generales abscedant, & similiter officiales Curiæ donec eorum Syndicatus peragitur, vt ipsis absentibus liberè agere possint contra eos, si qui ex Prouincijs accusare eos velint, & vllas habeant aduersus eos querelas, quo actu finito, in omnibus aliis actibus, & electionibus, & Diffinitorijs adesse possint, & vocem habere, vt eadem Apostolica constitutione cautum est.

Ex eisdem.

In Syndicatu quis præses.

In quo quidē Syndicationis actū præsideat Minister Prouincialis illius Prouinciæ, in qua Capitulum generale celebratur.

Vocales accersiti, & interrogati ad quid teneantur.

Præsidens verò prædicti Diffinitorij requirat à Vocalibus ordine accersitis, si quid habeant dicendum de excessibus Generalium Prælatorum, & officialium Curiæ, singulique teneantur bona fide manifestare per instrumentum authenticum literarum à Prouincijs transmissarum, quidquid fuerit Syndicandum. Ex eisdem.

Si quæ Syndicationes sint quomodo manifestandæ.

Literæ autem eiusmodi publicè in Diffinitorio legantur, & earum substantia Generalibus, & officialibus respectiuè manifestetur, eisque audientia præbeatur. Ex eisdem.

Quomodo decidendæ, & definiendę.

Quibus auditis, super accusationibus eorum communis collatio habeatur, & præsidens singulorum vota publicè requirat in Diffinitorio: conscriptis itaque votis, & mox in medium recitatis, iuxta sententiam maioris partis, ad correctionem, vel liberationem procedatur, quorum quidem correctio, vel commendatio reseruetur vsque ad Capitulum, in quo debet fieri electio. Ex eisdem.

Post Syndicatum generales in Diffinitorium admittendi.

Qua Syndicatione facta vterque Minister, scilicet, & Commissarius generalis, & officiales Curiæ in Diffinitorium admittantur, & generalis Minister in omnibus præsideat, donec officio renunciauerit. Ex eisdem.

Sigilla Prouinc. à Ministris, & lite.

Deinde cōgregatis Patribus Ordinis Discretis in Diffinitorio ad eos om- Ex consuet. & ex Salm. c. 8.

nes,& ſinguli Prouinciarum Miniſtri, & Cuſtodes ſigillatim, ac ſeorſum ordine Vocati accedant, & illi quidem ſuæ quiſque Prouinciæ ſigillum, iſti verò patentes Cuſtodiatus literas obſignatas, ac ſigillo munitas, vt ſupra cautum eſt, oſtendant, ne quiſquam ad electiones canonicè celebrandas indebitè admittatur, vel excludatur. ræ Cuſtodiatus a Cuſtodibus exhibenda.

Ex conſue. & ex Vltra. c. 8. Die Sabbati ſummo manè Capitulares non ſolùm, ſed & alij omnes, Sacramentali confeſſione præmiſſa, celebrent, & qui celebrare non poterunt, aut Sacerdotes nō fuerint, communicent: hora verò competenti poſt primā, cantabitur ſolēniter Miſſa de Spiritu Sancto, & poſt eam Hymnus: *Veni Creator Spiritus. ℣. Emitte ſpiritum tuū. Oratio. Deus qui corda fidelium.* Sabbato ab omnibus confitendū celebrandū que.

Ex Salm. & Tole. eiſdē. Poſt hæc Generalis Miniſtri iuſſu omnes in locum ad electiones celebrandas ſpecialiter deputatum ad campanulæ ſignum conueniant, & clauſis oſtijs, niſi vrgente neceſſitate, nemini omnino egredi liceat, neque ei alimenta adminiſtrentur, donec, & quouſque generalis Miniſtri electio ſit facta, ita quod eo die Sabbati habeant alium Generalem Miniſtrum præſentem, vel abſentem. Capitulares congregandi, locus electionis claudendus

Ex eiſdem. Congregatis igitur, ac ordine ſedentibus Capitularibus omnibus, ſermonem, ſeu collationem pro antiqua ap- Sermo habendus.

probata religionis consuetudine attentè audiant.

Exhortatio pro electione à præside fiat, & qualis.

Post hæc Generalis Minister, siue is qui Præses fuerit Capituli breui quidem, sed omnino pio ac graui sermone ad Capitulares legitimè congregatos habito, eos grauiter, & efficaciter hortetur, vt eum in Generalem Ministrum eligere velint, qui tãto oneri, ac muneri ad Dei laudem, & gloriam, ac seruitium, & communem vtilitatem fratrum dignè, ac fructuosè ineundo, & subeundo sufficiat, ac respondere possit, eos autem grauissimè quidem peccare, qui aut indignum aut certè minus idoneum, ac sufficientem prauo affectu elegerint, admoneat, & demonstret.

Ex eisdem, & Vltramont. c. 8.

Absolutio generaliter facienda.

Qui cùm perorauerit Capitulares genu flexos, generali confessione per eos de more præmissa ad effectum electionis celebrandæ, sub forma sequenti generaliter absoluat.

Ex veteri consuet. & ex Vltramont. c. 8.

Forma absolutionis in omnibus Capitulis tam Generalibus, quàm Prouincialibus, ante electiones seruanda.

§. 2.

Eius forma.

Misereatur vestri, &c. Indulgentiam & remissionem, &c., Dominus noster Iesus Christus vos ab-

ſoluat, & ego authoritate ipſius, ac Beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli, ac ſanctæ Sedis Apoſtolicæ, mihi in hac parte commiſſa, & vobis conceſſa, abſoluo vos ab omni vinculo excommunicationis, ſi quam incurriſtis, & reſtituo vos vnioni & participationi fidelium, necnon ſanctis Sacramentis Eccleſiæ, diſpenſando vobis, cum in omni ſententia irregularitatis, ſuſpenſionis; & interdicti, ſi qua innodati eſtis, & ad effectum electionis canonicè ac ritè nunc per vos celebrandæ, quatenus opus ſit, & indigetis vos habilito, In nomine Patris, & Filij & Spiritus ſancti. Amen.

Ex eiſdem, & Salm. & Tolet. Qua abſolutione facta mox, & ipſe Præſes genibus flexis, Hymnum, *Veni Creator Spiritus*, &c. præcinat, quem Capitulares alternis vocibus proſequentes ſuccinant, quo finito, verſus ſequentes, cum ſuis reſponſoriis & orationibus, vt infrà ordine poſitis, canantur. Hymnus canendus.

℣. *Adiutorium noſtrum in nomine Domini.*

℟. *Qui fecit Cælum & Terram.*

℣. *Sit nomen Domini benedictum.*

℟. *Ex hoc nunc & vſque in ſæculum.*

℣. *Deus virtutum conuertere.*

℟. *Reſpice de Cælo, & viſita vineam iſtam.*

℣. *Memento congregationis tuæ.*

℟. *Quam possedisti ab initio.*

℣. *Ne memineris iniquitatum nostrarū antiquarum.*

℟. *Sed citò anticipent nos misericordiæ tuæ.*

℣. *Elige Dauid seruum tuum.*

℟. *Pascere Iacob, & Israel hæreditatem tuam.*

℣. *Emitte Spiritum tuum, & creabuntur.*

℟. *Et renouabis faciem terræ.*

℣. *Domine exaudi orationem meam.*

℟. *Et clamor meus ad te veniat.*

℣. *Dominus vobiscum.*

℟. *Et cum spiritu tuo.*

Oremus.

Domine, qui corda nosti omnium, cui omnis voluntas loquitur, & quem nullum latet secretum, ostende nobis, quē elegeris, accipere locum ministerij huius in quo pio in nos studio semper tibi placitus, familiam tuā virtutibus instruat, & fideliū mentes spiritualiū aromatum odore perfundat. Per Christum Dominum nostrum. ℟. *Amen.*

Disquisitores instituēdi, quot, & qui, & quomodo.

Postea Discretis Ordinis, tum perpetuis, tum pro tempore existentibus, opportuno loco segregatis, Disquisitores sex, tres ex vna, & tres ex altera familia per ipsum generalem Ministrū proponantur, & per eos probati ab eodem Præside, vt supra statutum est, in- ex eisdem.

stituãtur, & ad secretum seruandum adstringantur.

Ex eisdem. Tum generalis Minister, & Commissarius item Generalis, secundùm Bullam vnionis electus, officio renuntient, & culpas recognoscant coram omnibus vocalibus dumtaxat, pro veteri ac probata Religionis consuetudine, quibus Præses capituli, aut pro laboribus & meritis gratias agat, aut pro demeritis pœnas imponat, prout iustitia suaserit: quod quidem etiam de Officialibus Curiæ faciendum censemus, renunciatione excepta. A generalibus renunciandum, & quo pacto.

Ex eisdem. Deinde Disquisitoribus loco aperto sedentibus ad mensam, vt suprà dictũ est, paratam Vocales accedant singuli, suas schedulas in vas inferẽtes, quibus extractis, & votorum scrutinio facto, electio à Disquisitore Scriba, voce intelligibili, in hunc modũ publicetur. Ad Disquisitores vocales accedãt, suffragia deferant, scrutinium fiat, electio publicetur.

In nomine Patris, & Filij, & Spiritus S. Hæc est electio Reuerendissimi Patris Ministri generalis totius Ordinis Minorum S. P. N. Francisci, canonicè celebrata, per dicti Ordinis Patres Reue- Forma publicationis generalis Ministri.

rendos Vocales, iuxta regulã capitulariter congregatos in præſenti Conuentu. N. Ciuitatis, ſeu loci. N. Anno Domini. N. Die verò. N. In qua electione Reuerendus Pater. N. habet tot. Et ego Fratrer. N. eiuſdem Ordinis profeſſor, ac Prouinciæ. N. Cuſtos vel Miniſter, vnus ex Diſquiſitoribus, nomine meo, & nomine aliorum omnium, qui in dictam electionem conuenerunt & conſenſerunt, nomino & eligo in eiuſdem totius Ordinis Miniſtrum generalem præfatum Reuerendiſſimum Fratrem. N. in quẽ maior pars vocum conſenſit, ſicque electum denuntio. In nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti.

ex eiſdem. & Vltram.

Poſt electionem verò ſtatim Cantor incipiat, *Te Deum laudamus*, & pulſatis omnibus campanis Conuentus, electionis locum egredientes, alternis vocibus piè canentes, ad Eccleſiam vadant in proceſſionis forma, vbi ſequentes verſus & orationes canantur.

Ex electionis loco quomodo egrediendum, & quæ itē agenda.

℣. *Benedicamus Patrem, & Filium, cū ſancto Spiritu.*

℟. *Laudemus, & ſuperexaltemus eum in ſecula.*

℣. *Confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis.*

℟. *A templo ſancto tuo, quod eſt in Ieruſalem.*

℣. *Fiat manus tua ſuper virum dextera tua.*

℟. *Et ſuper filium hominis, quem confirmaſti tibi.*

℣. *In Conceptione tua immaculata fuiſti.*

℟. *Ora pro nobis Patrem, cuius filium peperiſti.*

℣. *Ora pro nobis B.P.N. Franciſce.*

℟. *Vt digni efficiamur promiſsionibus Chriſti.*

℣. *Domine exaudi orationem meam.*

℟. *Et clamor meus, &c.*

℣. *Dominus vobiſcum.*

℟. *Et cum ſpiritu tuo.*

Oratio.

Omnipotens ſempiterne Deus, miſerere famulo tuo Miniſtro noſtro, & dirige eū

secundùm tuam clementiam in viam salutis æternæ, vt te donante tibi placita cupiat, & tota virtute perficiat.

Deus, qui per immaculatam Virginis Conceptionem, &c.

Deus, qui Ecclesiam tuam B. P. N. Francisci, &c.

Actiones, & electiones nostras quæsumus Domine aspirando præueni, & adiuuando prosequere, vt cuncta nostra oratio, electio, & operatio à te semper incipiat, & per te cœpta finiatur, Per Christum &c.

Generali electo obedientia præstanda.

Post hæc sedente Generali Ministro opportuno loco ad id specialiter, ac decenter anteà parato Capitulares, & alij fratres omnes, qui Capitulari loco, & tempore præsentes aderunt, debitam reuerentiam Ministro Generali exhibeant, & obedientiam præstent. Ex eisdem.

Generalis Minister cõfirmatione nõ indiget.

Ipse verò Generalis Minister virtute præsentis constitutionis authoritate Apostolica confirmatus intelligatur, & pro confirmato habeatur, ac propterea libere suum officium absq; alia vlteriori confirmatione poterit exercere. Ex eisdem, & ex indulto Apost in Cõp. verb. generalis.

Commissarius generalis a quibus eligendus.

Post prandium verò iterum Vocales omnes ad Capitulum conueniant, & qui fuerint de familia ex qua erat Generalis Minister, qui in hoc Capitulo Ex Salman. & Tolet. eisdem.

complet suum officium, eligant Commissarium Generalem.

Qua electione peracta Vocales omnes Cismontanæ familiæ in vnum cōgregentur, & similiter Vocales Vltramontanæ, in alio loco pro Generaliū Diffinitorum electione facienda, in qua eligendi sunt Diffinitores duodecim, sex nimirum ex vna, & sex ex altera familia, forma, & ordine supradictis seruatis, & tam generalis Commissarius quàm Diffinitores à Ministro generali confirmentur.

Ex eisdem.

Diffinitores generales ab vtraque familia seorsum eligendi.

Facta igitur electione Diffinitorum, Minister generalis de consilio, & consensu maioris partis Diffinitorij, Procuratorem, & Commissarium Romanæ Curiæ in eodem Diffinitorio instituat.

Ex eisdem.

Procurator & Commissarius Curiæ instituendi.

Electionibus igitur prædictis canonicè, ac ritè celebratis Discretoria duo, alterum pro Cismontanis, alterum pro Vltramontanis loco decenti, & congruo Generalis iussu mox constituatur.

Ex eisdem.

Post electiones Discretoria duo mox deputanda.

In vno quoque Discretorio, Generalis arbitrio, de consilio tamen Discretorum Ordinis, vir grauis, prudens, atque pius, qui sit prædicti Discretorij Præsidens, ex sua familia deputetur, & semper sit de corpore Capituli, qui habeat curam congregandi Discretoriū hora competente.

Ex eisdem.

Præsides in eis designādi, & quales

Causarum Auditores deputandi.

Posteà generalis Minister de prædictorum Patrum consilio causarum Auditores deputet, qui auditis & visis negotiis,& causis, quæ ad Capitulum venerint decidenda ad Diffinitorium deferant, quidquid iudicandum censuerint. Ex consuet. & Vltram.

Ad Discretorium omnibus côueniendũ, & quid in eo agendum.

Singulis diebus congregetur Discretorium,in quo omnes Vocales conueniant,ad deliberandum de his,quæ nostrum Ordinem concernunt, & antiquas Ordinis constitutiones,accuratè, ac distinctè per legendas Præsides diligenter curent, vt an seruentur, & in quibus frequentiùs peccetur, melius cognosci,animaduerti,& desuper prouideri possit. Ex eisdem.

Quæ à Præside proponenda,ac curanda.

Præsidis erit proponenda proponere, prout locus, tempus,& occasio feret, maximè verò pro bonis moribus tuendis, prauis corrigendis, abusibus tollendis,instaurandaque, ac retinenda regularis vitæ disciplina, pro augenda pietate,& religione, ac denique pro pace in Ordine vniuerso,& in singulis Prouincijs perpetuò,ac sanctè conseruanda. Ex eisdem.

Quæ cuiq; visa liberum admonere, Diffinitorio omnis proponenda.

Liberum tamen erit vnicuique aduertere,& admonere,quæ visa fuerint pro eodem fine admonitione digna, quæ omnia discutiantur, discussaque, scripto notentur, quatenus omnia in Diffinitorio proponantur, cuius authoritate Ex eisdem, & ex Vltra.

thoritate approbanda, vel reprobanda erunt, vel alia etiam constituenda, prout illis Patribus pro locorum, & temporum varietate bene visum fuerit.

Ex eisdem. & ex veteri consuet.

Sententia in Discreto rio quomodo dicenda.

Illud verò, vel maximè ab omnibus seruetur, vt in sententiis dicendis nullus, aut immodestis vocibus, aut tumultibus perturbetur, nullis etiam vanis, aut obstinatis disceptationibus cõtendatur, sed quidquid dicatur, sic mitissima verborum prolatione temperetur, vt nec audientibus offẽdiculo sint, nec recti iudicij acies perturbato animo inflectatur.

Ex eisdem. Salmant. & Tolet

Diffinitoriũ congregãdum, in eo quid agendum.

Item, singulis diebus, statutis horis, Diffinitoria congregentur, alterum pro Vltramontanis, & alterũ pro Cismontanis, in quo collatio fiat super ijs, quæ de Prouincijs ad Capitulum sunt transmissa, & ordine suo videantur, & discutiantur in Diffinitorio, & ibidem omnes causæ definiantur, decidãturque omnia, & singula, quæ per Discretorium fuerint proposita.

Ex eisdem.

Statuta sine consensu maioris partis Capituli condi nõ possunt.

Nulla tamen statuta valeat Diffinitorium condere sine consensu maioris partis Capituli, nec totum Capitulum valeat aliquid diffinire sine approbatione maioris partis Diffinitorij.

Ex Concil. Tridẽ sess. 25. c. 4. de

Capituli generalis pia legata com

Ex sacra Tridentina Synodo ad Capitulum generale spectat ea pia legata

ponendi facultas; componere, quorũ eleemosynam pro Missis celebrandis, adeò tenuis existat, vt non facilè is Sacerdotum numerus qui sufficiat honestè sustentari possit, ita vt re diligenter perspecta pro eorum conscientia in illis nostris Ordinis Ecclesijs, quas hac prouisione indigere cognouerint, possint statuere circa taxationem Missarum à testatoribus relictarum quicquid magis ad Dei honorem, & cultum, atq; Ecclesiarum vtilitatem, & pias testantium voluntates expedire iudicauerint. reforma. in comp.

Conciones & cõclusiones singulis diebus habendæ.

Interim tamen, quòd prædictum Capitulum durabit in singulis diebus cõciones in Missa maiori, & post prandiũ cõclusiones habeantur secundũ ordinem, quam generalis qui absoluendus est præfixerit. Ex Salm. & Tolet. eisd.

Tabula Capituli cõficienda, & quomodo.

Tandem generalis Capituli tabula constituatur, in qua omnes electiones notentur, & reliqua, quæ in Capitulo generali confecta sunt, accuratè conscribantur, in qua prætereà fratrũ à generali Capitulo proximè præterito tunc vsque defunctorum numerus assignetur, & ad singulas Prouincias, vna cum tabula generalis Ministri propria manu obsignata, & sigillo munita opportune mittatur. Ex eisdem, & Tolet.

Pro defunctis consueta suffragia ordinanda.

Pro quibus defunctis consueta suffragia fient, quemadmodum, etiam pro sanctissimo Romano Pontifice, Ex eisdem, & Vltram. & ex veri consuet.

pro Imperatore, pro Regibus, & Principibus Christianis, pro Cardinalibus, & Ecclesiarum Prælatis, & præsertim pro Domino nostri Ordinis protectore, pro Patronis Capituli, ac pro omnibus benefactoribus nostris ex veteri, ac pro lata religionis consuetudine, & pietate ordinanda, ac fienda erunt.

Ex eisdem. Post hæc Capitularibus vniuersis opportuno loco, & tempore simul congregatis tabula prædicta de suggestu vna simul cum statutis, & decretis in vtroque Diffinitorio confectis, & generalis Ministri authoritate probatis, clara, & intelligibili voce perlegatur. Tabula Capituli cū statutis publicè legenda.

Ex eisdem. Qua perlecta Capitulares omnes ad Ecclesiam procedentes, & Canticum, *Benedictus Dominus Deus Israel*, pro felici rerum successu, & exitu piè canentes, immensas Deo omnium bonorum authori gratias agant. Ad Ecclesiā procedendum gratiæ agendæ.

Ex eisdem, Tandem generalis Minister cunctis discedendi veniam cum benedictione faciet, eos piis, & grauibus verbis exhortans, vt in eam curam incumbāt, vt vniuersa Religio, salutaribus institutis, Dei munere, & gratia in vsum, & consuetudinem inductis, & in ipso generali Capitulo probatis, in omnes benè pieque agendi partes æquè conformetur, & sancte conformata perpetuò conseruetur. Capitulares actiones graui ad Capitulares co hortatione ipsius generalis conclu dendæ.

Quo quisque loco, & ordine in Comitijs generalibus sedere debeat.

§. 3.

Locus, & ordo quocunque sedenda, quæ familia à dextris, quæ à sinistris.

AD euitandam in sedendo confusionem decernimus, vt in Capitulo generali vtriusque, & nostræ familię sic præcedentia ordinetur. Ad partem dexteram collocentur omnes Vocales, qui sunt de illa familia in qua Capitulum celebratur. Ex eisdem.

Minister generalis suo officio absolutus.

Primum tamen locum teneat, in dextra Minister generalis à suo officio absolutus, quamuis nō sit de illa familia in qua Capitulum celebratur: nam durante Capitulo, in quo eius munus spirat, cæteros omnes debet pręcedere. Post peractum Capitulum seruabit antiquitatem, cum alijs qui fuerūt Ministri generales, vt dictum est. Ex eisdem

Commissarius generalis, & qui Ministri, seu Vicarij generales fuerunt.

Secundò, succedet Commissarius generalis. Tertio sequentur, qui fuerunt generales Ministri, seu Vicarij generales, seruantes inter se suam antiquitatem. Ex eisdem,

Qui Commissarij, & Vicecommissarij.

Deinde sedebunt, qui fuerunt Commissarij generales, secundùm Bullam vnionis electi, & Vicecommissarij generalis. Ex eisdem.

Commiss.

Post quos Commissarius generalis Ex supra citatis.

Indiarum in Curia Regis Catholici residens locum habeat. general. Indiarum.

Ex eisdem. Postcà sedebunt Procurator Ordinis, & Commissarius Curiæ, quisque in sua familia. Officiales Curiæ.

Ex eisdem. Deinde sequentur Diffinitores generales nouiter electi: deinde Minister Prouincialis Prouinciæ, in qua celebratur Capitulum. Diffinitores generales.

Ex eisdem. Post quos Ministri succedent secundùm ordinem Prouinciarum subsequentem, & suo modo Custodes: ita vt si fieri commodè potest, Custodes non misceantur cum Prouincialibus. Ministri, & Custodes.

ORDO, ET SERIES Prouinciarum, ad alteram & alteram familiam pertinentium.

Quæ ad Cismontanam familiam pertinent.

1 Prouincia Frãciæ.
2 Prouincia Frãciæ Parisiensis.
3 Prouincia Castellæ.
4 † Prouincia Saxoniæ S. Ioannis Baptistæ.
5 † Prouincia Saxoniæ S. Crucis.
6 Prouincia Turoniæ.

7 Prouincia Turoniæ pictauiensis.
8 Prouincia Aragonensis.
9 Prouincia Argẽtina.
10 Prouincia Aquitaniæ antiquioris.
11 Prouincia S. Iacobi.
12 Prouincia Colo.
13 Prouincia Sancti Bonauenturę.
14 Prouincia Portugaliæ.
15 Prouincia S. Ludouici.
16 Prouincia Hiberniæ.
17 † Prouincia Scotię.
18 Prouincia Conceptionis.
19 Prouincia Daciæ.
20 Prouincia Britaniæ.
21 † Prouincia Angliæ.
22 Prouincia Bethicæ.
23 Prouincia Burgensis.
24 Prouincia Angelorum.
25 Prouincia pietatis, Discalciatorum.
26 Prouincia S. Gabrielis Discalciatorum.
27 Prouincia Carthaginensis.
28 Prouincia Flandriæ.
29 Prouincia Germaniæ inferioris.
30 Prouincia Algarbiorum.
31 Prouincia S. Euangelij de Mexico.
32 Prouincia Maioricarum.
33 Prouincia Aquitaniæ recentioris.
34 Prouincia S. Michaelis.
35 Prouincia Cantabriæ.
36 Prouincia Apostolorum de Lima.

37 Prouincia Canariæ.
38 Prouincia S. Andreæ.
39 Prouincia Sardiniæ.
40 Prouincia Valentię.
41 Prouincia Cathalonię.
42 Prouinçia S. Ioseph de Iucatan.
43 Prouincia Arabidorum Discalciatorum.
44 Prouincia S. Iosephi Discalciatorum in Castella.
45 Prouincia S. Antonij Discalciatorum in Lusitania.
46 Prouincia S. Ioannis Baptistæ Discalciatorum.
47 Prouincia S. Petri, & Pauli Mechoacam in noua Hispania.
48 Prouincia Nominis Iesu de Guatimala.
49 Prouincia Sanctæ fidei noui Regni Granatensis.
50 Prouincia sanctissimæ Trinitatis de Chile.
51 Prouincia sancti Francisci de Quito.
52 Prouincia S. Antonij Charcarum.
53 Prouincia Sancti Georgij Nicaragua in noua Hispania.
54 Prouincia sanctæ Crucis insulæ sancti Dominici Hispaniolæ nuncupatæ.
55 Prouincia Granatensis.
56 Prouincia S. Gregorij Philippinarū Discalciat.
57 Prouin. S. Pauli Discalciatorum.
58 Prouincia Zacathecarum.
59 Prouin. S. Didaci de Mexico Discalciatorum.

60 Prouincia de Lalifco.
61 Guardianus Parifienfis.
62 Prouincia Paraguai.
63 Prouincia S. Elenæ in Florida.
64 Prouincia S. Thomæ in India Orientali.
65 Prouincia S. Bernardini Reformatorum.
66 Prouincia S. Dionyfij.
67 Prouincia Immaculatæ Conceptionis Aquitaniç Reformatorum.
68 Prouincia Sancti Didaci in Bethica Difcalciatorum.

AD FAMILIAM VERÒ Vltramontanam fequentes Prouinciæ fpectant.

1 Prouincia Sancti Francifci.
2 Prouincia Romana.
3 Prouincia Marchiæ.
4 Prouincia Thufciæ.
5 Prouincia Bononiæ.
6 Prouincia S. Anthonij.
7 Prouin. Genuę.
8 Prouin. Medio.
9 Prouin. Princip.
10 Prouincia feptē Martyrum.
11 Prouin. Siciliæ.
12 Prouin. S. Nico.
13 Prouin. S. Berna.
14 Prouincia S. Angeli.
15 Prouincia Dalmatiæ.

16. Prouincia Cādiæ.
17. Prouincia Bos∫næ Croaciæ.
18. Prouincia Austriæ.
19. Prouincia Argentinæ.
20. Prouincia Boemiæ.
21. Prouincia Poloniæ.
22. Prouincia Cor∫icæ.
23. Prouincia Ragusiæ.
24. Prouincia Brixiæ.
25. Prouincia Basilicatæ.
26. Prouincia Vngariæ Saluatoris.
27. Prouincia Bos∫næ Argentinę.
28. Prouincia Vngariæ ∫anctæ Marię.
29. Prouincia Terræ laboris.
30. Prouincia Calabriæ.
31. Prouincia Tirolensis.
32. Prouincia Albaniæ.
33. Prouincia Floretiæ.
34. Prouincia S. Didaci.
35. Custodia Terræ ∫anctæ.

ORDO ET SERIES
Prouinciarum totius Ordinis ſecundùm familias et nationes diſtinctus.

Familia Ciſmontana conſtat tribus nationibus, videlicet, Hiſpania, Gallia & Belgica.

Ad nationem Hiſpaniæ pertinent ſequentes Prouinciæ.

Caſtellæ.
Aragonenſis.
Sancti Iacobi.
Portugalliæ.
Conceptionis.
Bæticæ.
Burgenſis.
Angelorum.
Pietatis Diſcalciatorum.
S. Gabriel. Diſcalciator.
Carthaginenſis.
Algarbiorum.
Maioricarum.
S. Michaelis.
Cantabriæ.
Canariæ.
Sardiniæ.
Valentiæ.
Catholoniæ.
Arabidorum Diſcalciator.
S. Ioſeph Diſcalciator.
S. Antonij Diſcalciator.
S. Ioãnis Baptiſtæ Diſcalciatorum.
Granatenſis.
S. Pauli Diſcalciatorum.

In eadem natione Hispaniæ sunt in India Occidentali sequentes Prouinciæ.

In noua Hispania.
S. Euãgelij de Mexico, cum sua Custodia de Iampico.
S. Ioseph de Iucatan.
SS. Petri, & Pauli de Mechoacan, cum Custodia S. Catharinæ.
Nominis Iesu de Guatimala.
S. Georgij de Nicaragua.
S. Gregorij Philippinarum Discal.
S. Francisci Zacatec.
S. Didaci de Mexico Discalciat.
S. Iacobi de Ialisco.
S. Elenæ de la Florida.

In Regno del Piru.
SS. Duodecim Apostolorum de Lima.
S. Fidei noui Regni Granatensis.
SS. Trinitatis de Chile.
S. Frãcisci de Quito.
S. Crucis de Caracas.
S. Antonij de las Charcas.
Assumptionis de Paraguai, & Tucaman.

In India Orientali.
S. Thomæ cum sua Custodia Matris Dei de Malaca.

Ad nationem Galliæ & Franciæ, pertinent ſequentes Prouinciæ.

Franciç.
Franciæ Pariſienſis.
Turoniæ.
Turoniæ Pictauienſis.
Aquitaniæ antiquioris.
S. Bonauenturæ.
S. Ludouici.
Aquitaniæ recentioris.
Britaniæ.
S. Bernardini reformatorum.
S. Dioniſij cum ſua Cuſtodia. S. Antonij in Delphinatu reformatorum.
Cõceptionis Aquitaniç reformatorum.

Ad nationem Belgicam pertinent ſequentes Prouinciæ.

Argentinæ.
Coloniæ.
Hiberniæ.
† Scotiæ.
† Daciæ.
† Angliæ.
Flandriæ.
Germaniç inferioris.
S. Andreæ.
† Saxoniæ S. Ioan. Bap.
† Saxoniæ S. Crucis.

FAMILIA VLTRAmontana conſtat tribus nationibus, videlicet, Lombardica, Regnicula, Vltramarina.

Ad nationem Lombardiæ pertinent ſequentes Prouinciæ.

S. Franciſci.	Genuenſis.
Romaniæ.	Medionalenſis.
Marchiæ.	Corſicæ.
Tuſciæ.	Brigiæ.
Bononienſis.	S. Didaci.
S. Antonij.	

Ad nationem Regni pertinent ſequentes Prouinciæ.

Principatus.	S. Bernardini.
Septem Martyrum.	S. Angeli.
Siciliæ.	Baſilicata.
S. Nicolai.	Terra Laboris.
	Calabriȩ.

Ad nationem Vltramarinam pertinent ſequentes Prouinciæ.

Dalmatiæ.	Candiæ.

Boſnæ Croaciæ.	Boſnæ Argentinæ.
Auſtriæ.	Vngariæ S. Mariæ.
Argentinæ.	Tirolenſis.
Bohemiæ.	Albaniæ.
Poloniæ.	Cuſtodia Terræ Sanctæ.
Raguſiæ.	
Vngariæ Saluatoris.	

De Capitulo Generali intermedio.

§. 4.

Capitulum generale intermedium à Ministro generali cōuocandum

FInito triennio Commiſſarij generalis electi ſecundùm Bullam vnionis, cogendum eſt Capitulum generale per Generalem Miniſtrum, aut Ordinis Vicarium, vt ſtatutum eſt per Dominum Leonem Decimum. Ex Bul. vnion. & ex Salmāt. c 8. & Tolet.

Qui accedere tenētur.

Ad quod Capitulum accedere teneantur omnes Prouinciales, & Cuſtodes, & cęteri Vocales totius familiæ, pro qua eligendus eſt Commiſſarius generalis. Ex eiſdem.

In feſto Pēteceſt feria quinta præcedente cōueniant.

Huiuſmodi Capitulum in feſto Pentecoſtes celebretur, & Vocales omnes feria quinta ante feſtum prædictū accedere teneantur ad locum in quo comitia ſunt celebranda ad horam prandij. Ex eiſdem.

Diffinitores ſex eligēdi.

Et in iſto Capitulo ſunt eligendi denuo ſex Diffinitores, nec reeligi poſ- Ex eiſdem, Salmant. & Tolet.

sunt (vt dictum est) illi qui præcedente Capitulo, totius Ordinis fuerunt Diffinitores ab eadem familia electi.

Ex eisdem — Omnia sicut in Capitulo generali agenda.

Reliqua omnia quoad electiones, Syndicationes, constitutiones, conclusiones, prædicationes, & congregationem Discretorij, & Diffinitorij, & tabulæ confectionem simili modo fiant sicut dictum est de Capitulo generali.

Ex eisdem — Quo loco, & ordine sedendum.

Ordo sedendi seruabitur sicut dictũ est in articulo de Capitulo generali: verùm si commodè fieri potest, omnes Ministri Prouinciales sedeant ad manum dexteram, & Custodes ad læuam, ne Ministri Custodibus, & Custodes ministris commisceantur.

De Capitulo Prouinciali.

§. 5.

Ex eisdem — Capitulum Prouinciale singulo triẽnio habendum, & nõ nisi altero generalium præsente.

Absoluto triennio Ministri Prouincialis, inuiolabiliter est celebrandum Capitulum Prouinciale. Hoc tamen Capitulum, in quo eligendus est Minister Prouincialis, haberi nullo pacto potest nisi præsente ministro, aut Commissario generali, aut Visitatore eorum authoritatem habente. Et si aliter Capitulum celebretur, sit irritum, & inane quidquid ibidem factum fuerit.

Dies à Præsidea assignãdus. precibus publicis per singulos Conuentus primo promulgatis, in hoc Capitulo sic procedendum est, dies assignetur à Capituli præsidente, in quo celebrandum sit Capitulum, & quantum commoditas tulerit, sit dies Dominica. Ex eisdem.

Qui conuocandi. Ad prouinciale Capitulum accedere tenentur prouincarium patres, & Discreti actuales, Guardiani omnes, lectores, iubilati, & cæteri, qui secundũ constitutiones generales, siue prouinciales, siue iuxta cuiusuis prouinciæ consuetudinem suffragari debent, & possunt in electionibus. Ex eisdem.

Pœnæ non accedentibus incurrendæ. Quod si legitimo cessante impedimento in eo ipso prouinciali Capitulo Diffinitorij patribus probando, non accesserint prædicti, omnium suffragiorum iure triennio priuentur, neque propterea Capitulum ipsum, aut suspendatur, aut differatur, sed stata die celebretur. Ex eisdem.

Quãdo Visitatori, & Discretis Prou. accedendum, quid item agendum. Visitator verò, & prouincialis, & Discreti prouinciarum accedant ad locum Capituli, tribus diebus antequam Vocales accedãt, & in hoc tẽpore, si quæ fuerint culpę graues ex visitatione prouinciæ contra prouincialẽ, illi in scriptis reuelentur, & audientia ei præbeatur, & coram præside, & Discretis prouinciæ accusationes, & excusationes discutiantur. Et illud circa correctio- Ex eisdem.

correctionem, vel liberationem Ministri Prouincialis fiat, quod maiori parti visum fuerit.

Ex eisdem. Vocales autem accedere debent vigilia vigiliæ Capituli ad horam prandij, & deliberent vsque ad diem sequentem: in quo post Primam, Missa decantetur de Spiritu Sancto, & hymnus *Veni creator*, cum versu, & oratione vt suprà. — Quādo Vocales debēt accedere, & quæ agēda.

Ex eisdem. Statim ad Capitulum conueniant omnes, in quo primò, *Veni Creator Spiritus*, ab omnibus decantetur, & dicta oratione, sermo fiat coram omnibus, peractaque concione, omnes, qui non sunt de corpore Capituli egrediantur, & exhortatio fiat à Præside de his, quę ad electionem conueniunt. — Quæ electionem debent præcedere.

Ex eisdem. Et statim eligantur de corpore Capituli, à Præside, & Discretis Prouinciæ, vnus Secretarius, & duo testes, qui Disquisitores solent appellari: & antequam ad electionem procedatur omnes Vocales absoluat à censuris, suspensionibus, & irregularitatibus, & si qui sunt priuandi, tunc priuentur. — Disquisitores instituēdi, Capitulares absoluendi, si qui priuādi priuentur.

Ex eisdem. Et Prouincialis qui absoluendus est, renuntiet suo officio, & registrū, & sigillum Præsidi conferat, & suas culpas recognoscat, vt moris est, genuflex⁹, & ibi à Præside laudetur, vel corripiatur. — Prouinciali renuntiandum.

Electio qualiter facienda.

His peractis, eligatur successor, vt dictum est in articulis de electione, seruatis in ea omnibus, & singulis, quæ iuxta ordinem supra præscriptum sunt seruanda. Ex eisdem.

Diffinitores eligendi.

Deinde fiat electio quatuor Diffinitorum, vt supra ordinatur, qua peracta cantetur, *Te Deum laudamus*, euntes omnes ad Ecclesiam in forma processionis, in qua Prouincialis, & Diffinitores à Capituli præside confirmentur. Ex eisdem.

Guardianis quæ agẽda.

Deinde Guardiani singulis suis officijs scripto renuntient, & sigillum sui officij in Diffinitorio præsentent, & exhibeant cum dispositionibus Conuentuum, neque ampliùs Guardiani censeantur, quamuis triennium non compleuerint, nisi de nouo fuerint instituti. Ex eisdem.

Reliqua quo modo expedienda

Reliqua omnia, quo ad congregationem Discretorij, & Diffinitorij, & quoad constitutiones, prædicationes, conclusiones, & tabulæ confectionem fiant suo modo, sicut de Capitulo generali dictum est. Ex eisdem.

Quo modo Capitulum dissoluendum.

His omnibus constitutis, omnes ad Capitulum conueniant, & in eo Præsidens ad obseruantiam regularem admoneat, & defectus Prouinciæ generaliter reprehendat, & ordinata à toto Capitulo denuntiet. Et ibidem tabula officiorum & ordinationum pro- Ex eisdem.

mulgetur, & data sua benedictione, Capitulum dissoluat, & licentiam recedendi concedat.

De Capitulo Prouinciali intermedio, siue Congregatione Capitulari.

§. 6.

Ex Rom. 1587.

NVllum de cætero intermedium celebretur Capitulum, cùm in Congregatione, quæ Capituli vim obtinet, Prouinciæ negotia diffiniri, euacuarique possint. Capitulum intermediū quare non celebrandū

Ex Salm. c 8 & ex Tolet. 1583.

Quapropter præcipimus, vt ad dimidium triennij celebretur à ministro Prouinciali (consultis tamen Prælatis generalibus respectiuè) congregatio Capitularis, quę habeat vim Capituli Prouincialis, ad ea omnia peragenda, quæ solent fieri in Capitulis Prouincialibus. Congregatio Capituli vim habens cōsultis Generalibus quando celebrāda.

Ex eisdem.

Ad hanc igitur congregationem solùm debent vocari, qui sunt de corpore Diffinitorij, Patrés videlicet & Discreti actuales Prouincię, qui ad locum à Ministro designatum conuenire tenentur, nisi legitimo impedimento ab ipso Diffinitorio probato præpediti eximantur. Qui ad eam accersendi.

Ex eisdem.

Antequàm hæc congregatio cogatur, Minister Prouincialis debet totā Ante cōgregatione Pro

nincia visitanda, & quare.

Prouinciam visitare, vt de omnibus, quæ in visitationibus scitu digna, ac reformatione, siue correctione inuenerit, in ipso Diffinitorio consulatur.

Guardiani renuntiationes, & dispositiones transmitiãt.

Et omnes Guardiani renuntient per scriptum suis officijs, & suorum conuentuum dispositiones ad congregationem remittant, nec Guardiani sint vlteriùs, nisi de nouo continuentur: atque adeò in ea congregatione tabula officiorum constituatur. Ex eisdem.

Quæ non fieri, & quæ fieri possũt in congregatione.

In hac verò congregatione constitutiones condi non possunt, quæ legis vim habeant. Prædicatores tamen, & confessores sæcularium institui poterunt, & eligi. Ex eisdem.

Tempore generalis Capituli nullum capitulum, vel cõgregatio vim Capituli habẽs celebretur.

Interim tamen quod vocales prouinciarum ad Capitulum generale transmissi, non fuerint regressi, nullum Capitulum prouinciale, nec congregatio habens vim Capituli celebretur: & si fuerit celebratum, sit irritum & inane, dummodò mora prædictorum vocalium inutilis non interueniat, vel sit impossibilis regressus. Ex eisdem.

De Constitutionibus.

§. 7.

A multiplici legũ con[...]utione [...]um cauenu[...]

CAueant Prelati in Capitulis à multiplici legum constitutione, & nimia præceptorum & censurarum Ex eisdem.

impoſitione, vt contemptus & obliuionis periculum euitetur.

Ex eiſdem. Atque adeò declaramus, nullos noſtræ Religionis prælatos poſſe per ſe ipſos ſine prouincialis, aut generalis Capituli conſenſu conſtitutiones facere, quæ vim legum habeant, cæteros impoſterum obligantium: poterunt tamen præcepta imponere, quæ pro tempore prælati imponentis robur habent obligandi. *Quæ Prælatis liceat, & quæ non in legum conditione.*

Ex eiſdem. Et ne labor Capituli generalis ſit inanis, & in contemptum veniat ordinis diſciplina, Miniſtri, Cuſtodes, & Guardiani conſtitutiones præſentes faciant diligenter obſeruari, quas quilibet Guardianus loco ſuo ſtudeat diligenter habere, cauendo, ne extraneis publicentur. *Hęc ſtatuta diligenter Prælati ſeruari faciant.*

Ex eiſdem. Atque adeò expreſsè volumus, ſancimus, & decernimus, vt vniuerſi, & ſinguli fratres ſe ad hæc ſtatuta inſtituant, & informent, quoniam omnia, & ſingula ſtatuta huc vſque retro actis Capitulis, & congregationibus quomodocumq; edita omnino abolentes, annullantes, & reuocantes has dumtaxat conſtitutiones, decreta, & ſtatuta in præſenti generali congregatione ex illis ſelecta vnanimi conſenſu recepta, & probata, & in hoc Ordine diſpoſita: volumus, ac diſtrictè præcipimus ab omnibus, tam prælatis, quam ſub- *Ab omnibus inuiolate ſeruanda cæteris abolitis.*

ditis integrè, exactè, atque inuiolatè seruari.

Casus in ijs neque in sacris Canonibus decisus, si totum Ordinem concernat à Generalibus decidendus

Verùm si aliquis casus occurrat, totam familiam cõcernens, qui in sacris Canonibus, & ijs statutis non fuerit decisus, arbitrio Ministri, aut Commissarij generalis, cum consilio Discretorum illius Prouinciæ, in qua morari contigerit, absoluendus est, cum difficile sit Discretos Ordinis ad casus occurrentes conuocare. Ex eisdem.

Si ad vnam Prouinciam spectet à quibus decidendus.

At verò si negotium eueniens ad prouinciam aliquam pertineat, & in supradictis non sit expressum, per statuta illius Prouinciæ omnino iudicẽtur, sin minùs per arbitrium Ministri Prouincialis cum consilio Discretorum illius Prouinciæ decernantur. Ex eisdem

Prouinciarum normæ probantur.

Nolumus tamen per hæc statuta abrogare certas quasdam viuendi normas, siue ordinationes, quas prouinciæ, vel Custodiæ habent ad puriorẽ, & strictiorem regulæ Obseruantiam constitutas. Ex eisdem.

Hic fratres ad culpã nõ astringũtur, nisi, &c.

Tandem declaramus per hæc statuta, & alia quæcumq; fratres non astringi ad culpam, nisi aliàs per ius diuinum, & humanum fuerint obligati, & nisi in his dumtaxat statutis censuræ, aut obedientiæ ponantur. Ex eisdem.

Ter in anno hæc statuta legenda.

Præcipimus vniuersis Guardianis, & presidentibus, & chori præfectis, vt hæ constitutiones ter in anno legantur Ex eisdem.

post declarationes Pontificias, in nostram regulam editas à Dño Nicolao III. & Clemēte V. primò per mensem Ianuarij, secundò per mensem Maij, tertiò per mensem Septembris, & secus facientes pro prima vice officijs suspendantur superioris arbitrio, per secundam suspensio duplicetur, pro tertia verò omnino priuentur.

De dispensatione regulæ, & harum Constitutionum.

§. 8.

Ex origine relig. Gon. pag. 30. ex Rom. 1587. & Tolet. 1506. & Rom. 1512.

Regulę obseruantia inuiolata sine alicuius præcepti dispensatione commēdatur.

CIrca puram nunquamque violandam nostri instituti obseruantiam innouantes verba illa à bonæ memoriæ, primo Generali Ministro ex Obseruātium familia assumpto coram sanctæ Romanæ Ecclesiæ legatis, & vniuerso Ordinis cætu obseruantium nomine in hunc modum prolata (*quantum in nobis est. sicut nec vnquam ab huiusmodi regulari modo viuendi recedere quæsiuimus, ita nec quamdiu nobis sana mens fuerit, ab eo deflectere quæremus*) & toto pectore eamdemmet sponsionem facientes, vestigiisque sanctorum Patrum eiusdem obseruantiæ maximè zelatorum inhærentes, firmiter decernimus, ac declaramus in nullo præcepto nostræ regulæ hactenus nobiscū

dispensatum esse, atque omnia, & singula in eadem regula contenta à nobis obseruanda esse, & obseruari debere iuxta declarationes Summorum pontificum Nicol.III. & Clemen. V. prout in alijs Comitijs generalibus decretum, ac declaratum est, quapropter omnibus, & singulis fratribus præcipimus, vt nulla admissa dispensatione (si qua appareat) contra puritatem ipsius regulę, studeant, tenaciter memoria retinere suæ professionis institutum, incumbendo efficaci promissorũ obseruationi, vt quidquid Deo Optimo Maximo promisimus, plenè præstemus.

Hęc statuta indistinctè obseruanda, nec ad transgrediẽda aditum aperire facili dispensatione licet.

ex Tolet. 1583. ex Cõcil. Trid. ca. 18. sess. 25. de reform.

Sicut publicè expedit legis vinculũ quandoque relaxare, vt pleniùs euenientibus casibus, & necessitatibus pro communi vtilitate satisfiat, sic frequẽtius legem soluere, exẽploque potiùs, quam certo personarum rerumq; delectu petentibus indulgere nihil aliud est, quam vnicuique ad leges transgrediendas aditum aperire. Quapropter sciant vniuersi nostræ religionis professores, has omnes constitutiones indistinctè esse obseruandas.

Non dispẽsandum, nisi causa maturè cognita

ex eisdem.

Quòd si vrgens, iustaque ratio, & maior quandoque vtilitas postulauerit, cum aliquibus dispensandum esse: id causa cognita, & summa maturitate fiat ab illis, ad quos dispensatio

pertinebit, vt Concilium Tridentinum aperte docet.

Ex eisdem. Quare Prælati nostræ religionis dispensare nequeunt in constitutionibus Apostolicis, quæ in his statutis continentur, nisi in his casibus, in quibus à Sede Apostolica indultum est nostræ religionis Prælatis, vt dispensare valeant, in priuilegijs nostræ religionis concessis, quæ nimirum priuilegia in sacro Concilio Tridentino sunt confirmata, & roborata, illis dumtaxat exceptis, quæ expresse sunt in prædicto Concilio derogata. In constitutionibus Apostolicis dispensare nefas, nisi, &c.

Ex eisdem. In cæteris verò constitutionibus, quę præcise à nostra religione cōditæ sunt, nullus Prælatus generalis dispensare possit, nisi in scriptis, & cum consilio Discretorum Prouinciæ alicuius: quæ dispensatio non sortiatur effectum, quousque prædicta dispensatio fuerit subscripta, & sigillo authentico munita, & aliter facta dispensatio nullius sit effectus, nec roboris. In constitutionibus generalibus qualiter à Prælatis generalibus dispensandum.

Ex eisdem. Ministri verò Prouinciales in his statutis generalibus à nostra præcise religione conditis, dispensare omnino nō poterunt, nisi in his casibus, qui expresse Ministris Prouincialibus sunt commissi sub pœna priuationis à suis officijs, dispensatioque ab eis facta irrita, & nulla censeatur. Ministri Prouinciales nullo modo in his dispensare possunt, nisi, &c.

Ex eisdem. Conceditur tamen Generali, & Pro- Pœnas cō-

mutare quo modo liceat, salua ordinis disciplina.

uincialibus Ministris, vt in casu speciali, atque ex causa rationabili, cum consilio Discretorum Prouinciæ, possint commutare pœnas huiusmodi, atque etiam mitigare, quod si ex eorum remissione soluatur Ordinis disciplina, accusentur in Capitulo generali, vel Prouinciali.

Pœnis grauioribus discoli cogi possunt.

Ex eisdem.

Si quos tamen fratres, Prælati inuenerint dyscolos, & contumaces, poterunt eosdem grauioribus pœnis cogere, quàm sunt in his constitutionibus taxatæ, ex consilio Discretorum Prouinciæ.

DE SVFFRAGIIS defunctorum.

Cap. IX.

§. I.

Pro omnibus fratribus qualibet hebdomada à singulis sacerdotibus vna Missa, vel collecta dicenda.

Ex antiq. c. 12. & ex pri. Barch. c. 9.

STatuimus, vt pro omnibus fratribus in nostro Ordine decedentibus quilibet Sacerdos (nisi contingat cum languore, vel itinere impediri) qualibet hebdomada de mortuis celebret vnam Missam, vel appropriatam collectam mortuorum.

Ex eisdem Cæteri fratres clerici dicant vnam Vigiliam nouem lectionum, laici verò centum Pater noster, cum totidem Aue Maria, & hæc si omittantur in vna hebdomada, possunt suppleri in alia. A non sacerdotibus quæ suffragia peragẽda.

Ex eisdem Ordinamus etiam, quòd pro fratribus nostris, & familiaribus defunctis, quorum recommẽdatio facta fuerit in Capitulo generali, quilibet Sacerdos annuatim celebret vnam Missam de mortuis; quilibet Clericus dicat quinquaginta Psalmos, & quilibet frater laicus centum Pater noster, cum totidem Aue Maria: & pro viuis familiaribus Missæ, Psalmi, & Pater noster, & Aue Maria totidem persoluantur. Pro recom-mẽdatis in Capitulo generali quæ item ab omnibus annuatim, & pro viuis familiarib9.

Ex eisdem. Ordinamus, vt pro Cardinali, qui in ordinis regimine decesserit, à quolibet Sacerdote Ordinis tres Missæ celebrentur, & à quolibet clerico vnum Psalterium, & à quolibet laico trecenta Pater noster, & idem fiat pro Generali Ministro, & pro Commissario generali in officio decedente. Pro D. protectore, & generalibus prælatis decedentibus in officijs.

Et pro illis, qui vadunt ad Capitulum generale, si contingat eos mori in via, vna Missa dicatur à quolibet Sacerdote. Pro eũtibus ad Capitulũ generale.

Ex eisdem. Officium pro defunctis fratribus, & benefactoribus, & pro illis, qui in nostris cæmeterijs sunt sepulti, ter in anno solemniter celebretur, scilicet Pro fratribus benefactoribus, & in nostris cœmiterijs sepultis.

proxima die ante festũ B. Mariæ Magdalenę, & proxima die ante festum B. Michaelis, & feria secunda post Dominicam Septuagesimæ.

Pro patribus, & matribus omnium fratrũ

Simile officium fiat pro patribus & matribus omnium fratrum vltimo die feriali ante Aduentum: ista verò quatuor officia generalia non sunt omittenda propter officia, quæ in nouo Breuiario dicenda præcipiuntur. Ex eisdem.

Pro hospitibus, qui fratres in itinere recipiunt.

Item singulis annis pro hospitibus, qui in itinere fratres recipiunt, infra octauam B. Francisci in honore ipsius sancti approprietur Missa conuentualis vnius diei: & vna priuata à quolibet Sacerdote in eadem infra octaua, & à quolibet clerico quinquaginta psalmi, & à quolibet laico centum Pater noster. Ex prim. Barchin. & ex sequentib. Tholos.

Fratri morienti omnibus assistendum.

Item ordinatur, quòd totus Conuentus vocetur, & assistat fratri morienti: eius exitum suis orationibus & suffragijs protecturus: & hoc quando bono modo fieri poterit iudicio Guardiani: Et si totus Conuentus adesse non possit, maior vel saltem magna pars ipsius vocetur secundùm dispositionem Pręsidentis. Ex eisdem.

Pro decedẽtibus in officio prælationis.

Item ordinamus, pro quolibet fratre in officio prælationis Guardiani, Custodis, vel Ministri prouincialis decedente à quolibet fratre Sacerdote, cui in morte præerat, dicantur tres Missę, Ex eisdem.

Ex eisdem. & à quolibet Clerico semel Vigiliæ nouem lectionum, & à quolibet laico centum Pater noster cum totidem Aue Maria.

Ex eisdem. Pro aliis autem fratribus, quibuscumque defunctis à quolibet Sacerdote prouinciæ, in qua erant professi, vel incorporati, vna Missa dicatur: ita quòd Guardiani teneantur tot Missas applicare pro quolibet defuncto, quot sacerdotes subditos habuerint, etiam si sint absentes, vel infirmi: secus autem facientes arbitrio superioris suspendantur ab officio, & Missæ omnino dicantur. Et vigiliæ à Clericis, & Pater noster à laicis (vt priùs) persoluantur, & Conuentus cantet Vigiliam & Missam defunctorum. Pro singulis fratribus decedentibus.

Ex eisdem. Item liber defunctorum fratrum, & specialium benefactorum (sicut consuetum est) habeatur, & legatur, in quo libro scribantur nomina & cognomina illorum, qui loca fratrum in toto vel in parte fundauerunt: aut fratribus ædificia construxerunt, seu construi fecerunt, vel eis dona notabilia fuerunt elargiti. Ipsaque beneficia eorumdem anno quolibet in Capitulo recitentur, & pro eorum animabus in speciali à fratribus oretur. Liber defūctorum fratrum, & specialium benefactorum habendus, & quæ in eo notanda.

& Tolet. 1583. Et vltra speciales orationes pro benefactoribus faciendas commendatur & statuitur vt omnes Missæ, quæ in Omnes Missæ, quæ in singulis Dominicis ce-

lebrantur pro benefactoribus applicandæ. omnibus Dominicis vel lunę celebrātur, à cunctis Sacerdotibus nostri Ordinis sint pro benefactoribus, & defunctis fratribus.

De archiuis, & quæ in eis asseruanda sunt.

§. 2.

Duo archiua duabus clauibus occlusa. QVoniam de archiuis non rarò fit mentio in his decretis, & de scripturis, quæ in eis seruandæ sunt: idcircò statuimus, vt archiua de eo Prouinciale alterum, alterum locale in singulis Prouincijs & domibus primo quoque tempore conficiantur, vbi iam confecta non sint, & duabus clauibus diuerso opere confectis, vtrumque occludatur. Ex Vltram. ca. 11.

Qui claues seruare debent. Claues archiui Prouincialis alteram Minister, alteram Guardianus eiusdē Conuentus asseruet: archiui verò localis clauem alteram ipse Guardianus, alteram antiquior Conuentus Discretus semper custodiat. ex eisdem.

Quæ in archiuo locali seruanda. In archiuo locali collocentur liber nouitiorum, & professorum, & eorum inquisitiones, siue informationes.

Collocetur etiam inuentarium librorum Bibliothecæ, & rerum omniū, quæ sunt in sacristia, & in aliis conuētuum officinis.

Item omnia priuilegia, & omnium litium ſententiæ, quæ in fauorem Conuentus, ſiue contra datæ ſunt.

Tituli etiam patronatus Conuentus, & ſcripturæ fundationis ipſius.

Item memoriale, ſiue inuentarium ſuffragiorum & Miſſarum, quæ per ſingulos annos in Conuentu debeant celebrari, cum titulis ſituationum, & aliæ omnes ſcripturæ ad Conuentum ipſum quacunque ratione pertinentes.

Sit etiam liber, in quo ſigillatim ſcribantur res memorabiles de virtute, & ſanctitate fratrum, qui in ipſo Conuentu claruerunt, quatenus vera omnium geſtorum relatio, quando opus fuerit, habeatur.

In Prouinciali quæ. In Prouinciali archiuo collocentur omnes ſupra dictæ ſcripturæ, quæ ad vnumquemque Conuentum pertinent, diſtinctis in locis ſegregatæ cum titulo conuentus, cuius ſingulæ ſint.

Item numerus fratrum in vnoquoque Cōuentu præſcriptus, vel præſcribendus.

Item liber pro adnotandis apoſtatis, & quibuſque delinquentibus, eorumq; proceſſibus.

Item tabulæ Capitulorum, & numerus fratrum viuorum & mortuorum, & rerum notabilium Prouinciæ

cum priuilegijs & scripturis quibuscumque totam Prouinciam concernentibus.

Pro Gallicis, & Belgicis Prouincijs, ex Tolet. 1583.

§. 3.

Statuta Prouinciarum seruanda, Barchinonẽsibus nõ obstantibus.

TAmetsi prædicta statuta generalia (quæ Barchinonensia recognita nuncupantur) à Gallicis, & Belgicis Prouinciis fuerint suscepta, conceditur tamen eisdem Prouincijs, vt regantur secundùm statuta Capitulorũ generalium, ac Prouincialium vsitatorum in qualibet Prouincia: ita quòd si suprà memoráta statuta generalia Barchinonensia recognita fuerint, aduersa & contraria suis prædictis vsitatis statutis, nolumus in eo casu prædictas Prouincias ad nouas prędictas constitutiones teneri, & obligari.

In quo casu Barchinonẽsia seruãda

Verùm si casus occurrit, qui absolui, & definiri non valeat per sua vsitata statuta, tenebuntur prædictæ Galliæ, & Belgicæ Prouinciæ ad vnguem obseruare memorata statuta Barchinonensia recognita.

Nullus in altera Prouincia recipiẽdus sine vtriusq; Mi

Nullus recipiatur à Prouincia in Prouinciam, sine consensu vtriusque Ministri: nisi interueniat authoritas Ministri generalis, aut Commissarij, prout

prout in Barchinonensibus recognitis continetur. nistri, vel Generalis licentia.

Lectores actu legentes sacram Theologiam sint secunda persona Conuentus, demptis Patribus Ordinis, & Prouinciarum. Lectoris actualis præcedentia.

Fratres qui non laborant, nec laborarunt, postponantur fratribus laborantibus ad arbitrium Reuerendi Patris Ministri Prouincialis in suis visitationibus. Laborantes non laborātibus præponendi.

Prouincia Aquitaniæ recentioris gaudeat priuilegijs cæterarum trium Prouinciarum reformatorum quoad omnia, præterquàm in ijs, quę spectant ad Conuentum Parisiensem. Prouinciæ Aquitaniæ recentioris priuilegia.

Prouincia Germaniæ inferioris, seu Brabantiæ ad tollendam ambiguitatem deinceps vocetur solum Germaniæ inferioris, Brabantiæ nomine penitus deleto. Prouinciæ Germaniæ inferioris nũcupatio.

Prouincia S. Andreæ connumeretur Prouincijs Belgicis, gaudeatque omnibus priuilegiis Prouinciarum. Prouinciæ S. Andreæ priuilegia.

Rursus statuitur, vt in singulis Capitulis Prouincialibus eligātur quatuor Diffinitores, vt in Barchinonensibus reformatis cõtinetur. Atque adeò primò eligantur Prouincialis Minister, & postmodum eligentur Diffinitores, ne contingat aliquando, quòd vnus ex Diffinitoribus eligatur in Ministrum. Quatuor Diffinitores eligendi, & quomodo.

S

Ex Romanis. 1587.

§. 4.

Non passim Commissarii in Prouincias mittendi.

CONfirmatur statutũ de non mittendis passim Commissariis in Prouincias, nisi à Prouinciali Ministro, vel Prouinciæ patribus petantur, vel Ministro generali pro legitima aliqua occasione, & causa aliud visum fuerit.

Fratres Beneficiati quibus carere debeant.

Statuitur, & decernitur, ne fratres Beneficiati, siue Curati, se deinceps religionis nostrę rebus immisceant, ne eleemosynis, aut cæteris eiusdem religionis emolumentis gaudeant, verùm etiam priuatis in ædibus habitent, ne interim Conuentus propter frequentem mulierum, cæterorumque sæcularium ad eos accessum turbentur, regularisque disciplina soluatur.

Prouinciæ iuxta propria statuta gubernẽtur salua regulę puritate.

Permittuntur Prouinciæ regi, & gubernari iuxta noua, atque antiqua Prouincialia statuta, consuetudinesque ex more patriæ acceptas, quandiu huiusmodi consuetudines regulę puritati bonisque moribus minime refragantur.

Discretoriũ Parisiẽse obedientias Generalis

Quod discretorium Conuentus Parisiensis teneatur admittere omnes obedientias Reuerendissimi Patris Generalis, sub pœna priuationis Guar-

dianatus quod si aliqua occurrerit difficultas, certiorem faciat de ea eundem Reuerendiss. P. qui curabit, vt eis satisfiat. admittere tenetur.

Habeatur omnino ratio meritorum, quoad sufficientiam, & doctrinam promouendorum Patrum lectorum in almo nostro Parisiensi Conuentu, proinde Custos trium Prouinciarum obedientias, quas à Reuerendiss. P. Generali Ministro, pro Magistri Sententiarum lectura obtinuerunt penes se vsque ad primam congregationem, quàm diligentissime seruabunt quatenus Patrum Prouincialium, & Diffinitorum iudicio dignioribus fratribus maiorique merito præditis dentur. In promouendis Lectoribus ratio meritorum quoad sufficientiã habenda.

Nullus promoueatur ad lecturam Sententiarum in vlla parte, nisi de licentia P. Reuerendiss. Generalis, sub pœna priuationis officij licentiam danti. Ad lecturã Sententiarũ sine Generalis licentia nullus promouendus.

Fratres aliqua in Prouincia Reuerendiss. P. Generalis authoritate incorporati, ab ea minime discedant, nisi præfati Reuerendiss. P. facultate freti, vel Patrum Prouincialium vtriusque Prouinciæ consensu, sibi fauente. Incorporatis Generalis facultate à Prouincia non discedendum, nisi, &c.

Ex Vallisoletanis 1593.

§. 5.

Nullus alienarum Prouinc. confugiens recipiendus.

NVllus Prouincialis aut alius, alienarum Prouinciarum Religiosos ad eos confugientes recipiant secundùm statutum Capituli generalis Lutetiæ.

Monialibus recursus ad sæculares omnino interdicitur.

Ordinatur ex intentione sacrorum Canonum,& authoritate Summorum Pontificum,ne Abbatissæ, aut aliæ sorores recurrant ad sæculares pro electione, confirmatione,aut alia simili ratione, sub pœna depositionis ab officiis, aut alia grauiori ad arbitrium Prouincialis.

Prouincialibus Conuentum alterius Prouinciæ in numerum suorum adscribere vetitum, nisi, &c.

Prohibetur Ministris Prouincialibus sub pœna excommunicationis, & priuationis officiorum,&vocis actiuę, & passiuæ,ne alterius Prouinciæ Conuentum in numerum suorum Conuentuum adscribere,vel in eo aliquam iurisdictionem exercere, sine Generalis authoritate valeant, quantumcumque iure belli, aut alio modo in alieni dominij possessionem cesserit, sed religiosi illius Conuentus semper suo pareant Ministro,donec prouiderit aliter Reuerendiss. Generalis.

Statuta in dyscolos

Statuta seu constitutiones prouinciarum contra dyscolos edita seruen-

tur tanquam à reuerendissimo immediatè proficiscentia. q ualiter seruanda.

Datur omnibus Galliæ Prouincijs facultas instruendi, quàm absoluta potuerint studia, ad omnium scientiarum, maximè Theologiæ exercitia, ne compellantur Hispaniam petere, aut Italiam. Studia instruendi libera facultas Galliæ Prouinciis conceditur

Approbatur, & confirmatur decretum Prouinciale factum in Prouincia Diui Bonauenturæ, de duobus Ministris Prouincialibus, ex eadem Custodia successiuè, & immediatè, non sumendis, & eligendis. Duo Ministri ex eadē Custodia successiue non eligendi.

Statuitur, quòd Guardiani nolentes contribuere pro Capitulo, & Congregatione generalibus adeundis deponantur, atque actiua, & passiua vocibus priuentur. Pœnæ non contribuētium pro expensis Capitularium.

Ex Romanis 1600.

§. 6.

Omnes Gallicę Prouinciæ regantur sęcundùm statuta Barchinonensia, ab antiquis recepta, & à Pio V. Pontifice Maximo approbata, nec recentioribus passim grauari statutis, à Commissariis latis permittimus. Gallicę Prouinciæ statutis generalibus regendæ.

Commissarij mittendi ad prædictas Galliæ Prouincias notionales, sint ex eisdem Prouinciis, vel saltem ex vi- Commissarij ex eiusdē nationibus Prouinciis mittendi.

Ex Vallisoletanis 1593.

§. 5.

Nullus alienarum Prouin. confugiens recipiendus.

NVllus Prouincialis aut alius, alienarum Prouinciarum Religiosos ad eos confugientes recipiant secundùm statutum Capituli generalis Lutetiæ.

Monialibus recursus ad sæculares omnino interdicitur.

Ordinatur ex intentione sacrorum Canonum,& authoritate Summorum Pontificum,ne Abbatissæ, aut aliæ sorores recurrant ad sæculares pro electione, confirmatione,aut alia simili ratione, sub pœna depositionis ab officiis, aut alia grauiori ad arbitrium Prouincialis.

Prouincialibus Conuentum alterius Prouinciæ in numerum suorum adscribere vetitum, nisi, &c.

Prohibetur Ministris Prouincialibus sub pœna excommunicationis, & priuationis officiorum,&vocis actiuę, & passiuæ,ne alterius Prouinciæ Conuentum in numerum suorum Conuentuum adscribere,vel in eo aliquam iurisdictionem exercere, sine Generalis authoritate valeant, quantumcumque iure belli, aut alio modo in alieni dominij possessionem cesserit, sed religiosi illius Conuentus semper suo pareant Ministro,donec prouiderit aliter Reuerendiss. Generalis.

Statuta in dyscolos

Statuta seu constitutiones prouinciarum contra dyscolos edita seruen-

tur tanquam à reuerendiſſimo immediatè proficiſcentia. qualiter ſeruanda.

Datur omnibus Galliæ Prouincijs facultas inſtruendi, quàm abſoluta potuerint ſtudia, ad omnium ſcientiarum, maximè Theologiæ exercitia, ne compellantur Hiſpaniam petere, aut Italiam. Studia inſtruendi libera facultas Galliæ Prouinciis conceditur

Approbatur, & confirmatur decretum Prouinciale factum in Prouincia Diui Bonauenturæ, de duobus Miniſtris Prouincialibus, ex eadem Cuſtodia ſucceſſiuè, & immediatè, non ſumendis, & eligendis. Duo Miniſtri ex eadē Cuſtodia ſucceſſiue non eligendi.

Statuitur, quòd Guardiani nolentes contribuere pro Capitulo, & Congregatione generalibus adeundis deponantur, atque actiua, & paſſiua vocibus priuentur. Pœnæ non contribuētium pro expenſis Capitularium.

Ex Romanis 1600.

§. 6.

OMnes Galliçe Prouinciæ regantur ſecundùm ſtatuta Barchinonenſia, ab antiquis recepta, & à Pio V. Pontifice Maximo approbata, nec recentioribus paſſim grauari ſtatutis, à Commiſſariis latis permittimus. Galliçe Prouinciæ ſtatutis generalibus regendæ.

Commiſſarij mittendi ad prædictas Galliæ Prouincias notionales, ſint ex eiſdem Prouinciis, vel ſaltem ex vi- Commiſſarij ex eiuſdē nationibus Prouinciis mittendi.

cinioribus, ne ſumptibus, & expenſis grauentur, qui Commiſſarij nullæ poterunt ſtatuta concedere ſine Diffinitotum conſenſu.

Qui non miſſi ad Curiam Rom. cõfluxerint qualiter puniendi.

Vt diuagandi occaſio fratribus omnino tollatur, ſtatuimus, vt qui ad Curiam Romanam non miſsi, ſed pœnas ſibi debitaş euitandi gratia, confluxerint: corrigantur iuxta legem à generali Capitulo Romano latam anno 1571. & à Pio V. bon. mem. approbatam.

Quot fratres Prouinciæ in Conuẽ. Pariſiẽ. recipiendi.

Confirmatur ſtatutum factum à Magiſtris, & Diſcretis Conuentus Pariſienſis, anno 1597. iuſſu illuſtriſſ. D. Patriarchę Ordinis iam generalis Miniſtri in fauorem prouinciæ Aquitaniæ, quòd videlicet in poſterum decem Sacerdotes recipiantur, & totidem iuuenes.

Ex Toletanis 1606.

§. 7.

Literis Generalium Prælatorũ in fauorem cuiuſuis fratris quomodo parendum.

CVm aliqui religioſi in ſui fauorem litteras impetrauerint à Prælatis generalibus, vel à Miniſtris Curiæ, debita reuerentia admittantur: ſi tamen ex earum executione aliquod graue incommodum viſum fuerit prouenire, prædicta talis executio ſuſpendatur, ſicut in iure ſancitum eſt: de

hocque quantociùs moneatur superior, qui decernet, quod magis opportunum iudicauerit. Si verò absque rationabili causa mandatum executioni non fuerit, quod ipse præcepit, grauiter, & seuere, vt decet, huiusmodi puniat inobedientiam. & quid circa earum executionē faciendum.

Item Apostolica statuta, & constitutiones nostri Ordinis prohibentia, quòd Guardiani in suis officiis continentur vltra tempus præscriptum, rigorosè obseruari præcipimus. Quòd si aliquando ob inopiam bene meritorum fratrum, ad hoc munus obeundum, necessarium fuerit dispensari cum aliquo, vt in alio Conuentu in Guardianum iterum eligatur, fieri debet de consensu omnium suffragiorum Capituli, nemine discrepante, vel authoritate, & voluntate R. Ministri Generalis. Guardiani vltra trienniũ in alio conuentu eligi, qua conditione liceat.

Nullus tamen eligi possit, qui in omnibus, & per omnia aptus non sit, vt regularem vitam communem degere possit, quemadmodum in nostris stabilitur constitutionibus. Nemo regularem vitam ducere non potens eligendus.

Commissarij autem, qui designati fuerint, nullatenus tenorem suæ commissionis excedant, sed omnino Generalis statuta obseruent, quę limites suæ iurisdictioni præscriptos designant. Commissarii limites legum non excedant.

Item iuxta nostra antiqua statuta Statuta Cō.

ventus Parisiensis probantur eiusque Guardianus Vocalis ad Capit. Gener.

declaramus, quòd Guardianus insignis nostri Conuentus Parisiensis in Capitulo generali suffragium habet: & confirmantur omnia statuta edita, & confirmata ab omnibus Ministris Generalibus, & quæ vltimo per Reuerendissimum Patrem fratrem Franciscum de Sosa decreta fuerunt.

Guardiani Parisien. electio quorum suffragiis facienda.

Ad electioně autem prædicti Guardiani Parisiensis suffragium actiuum habebunt Patres Discretorij dumtaxat, & Bachalaurei, qui cùm ad minus studiorum suorum annum transegerint, tum etiam habitatores fuerint prædicti Conuentus, iuxta decretum, quod Capitulum generale approbauit ad instantiam Procuratoris ipsius Cœnobij, reuocans statutum nouum, in quo prædicta electio remittebatur ad Diffinitorium Prouinciæ, quæ vocem passiuam habebat iuxta morem antiquum. Et hoc ita sanè decernimus, vt vitentur pleraque incommoda, & inconuenientia, quæ promanabant ex eo, quòd prædicta electio fieret per suffragia Scholasticorum dicti Conuentus, hoc non omnino interdicitur, & si aliter fiat, electio sit irrita, & nulla.

Ex Romanis 1612.

§. 8.

ERiguntur in Francia duæ Recollectorum Prouinciæ, & vna Custodia, vt puta Prouincia sancti Dionisij in Francia, cui donatur sigillum Imaginis eiusdem sancti. Prouincia S. Bernardini in Gallia, cum sigillo Imaginis eiusdem. Custodia sub titulo sancti Antonij Delphinatus, cum sigillo Imaginis eiusdem sancti.

Prouinciarum S. Dionysij, & S. Bernardini & Custodiæ S. Antonij erectio.

In Prouincijs Belgicis eligentur Discreti locales ad Capitula Prouincialia transmittendi, propter exiguum numerum fratrum, qui sunt in Conuentibus.

Discreti ad Capit Prouinc in Belgic. prouin. eligendi.

Fratres Recollecti, sicut cæteri de familia, subditi sint Prouincialibus Ministris: vt sit in Hispania, nec inter vtrosque aliqua diuisio permittatur, immò qui hanc vnionem scindere tẽtauerit, tanquam pacis perturbator grauissimè puniatur.

Recollecti Ministris sicut cæteri de familia subiecti.

Statuitur, vt Conuentus monialium, nostro regimini subiecti, pertineant ad easdem Prouincias, in quarum territorio sunt erecti, ita vt in vno eodemque loco ad eandem Prouinciam pertineat Conuentus Monialium, ad quam pertinet fratrum Conuentus in

Monialium Conuentus quibus Prouincijs pertineant.

eodem loco ſitus: Commiſſario autem generali illarum partium, iniungit Capitulum generale, vt quàm citò hoc mandet executioni, ad quod ei neceſſariam impartitur authoritatem.

Cyppi, & tecæ pro pecuniis recō-dendis tollantur.

Miniſtri Prouinciales illico tollant cyppos, & tecas, in quibus eleemoſyna pecuniaria reconditur, quoſcumque inuenerint in Conuentibus noſtri Ordinis, tanquam rem manifeſtè contrariam regulari obſeruationi, ſub pœna excommunicationis maioris latæ ſententiæ, & priuationis officij.

Ex Segouienſ. 1621.

§. 9.

Statuta prædicta probantur cum facultate, omnia, tam generalia quam Prouincialia, recognoſcendi & reformandi.

STatuta ſupradicta pro Gallicis, & Germanicis Prouincijs approbantur, & innouantur, conceditur que Germanicis, Flandricis, & annexis Prouincijs tertiam nationem familiæ conſtituentibus, vt ad nutum Commiſſarij generalis in eis aſſiſtētis, congregentur earum Patres, & Diſcreti, loco, & tempore ab ipſo Commiſſario præſcribendo, & viſis, ac recognitis ſtatutis, tam generalibus, quàm Prouincialibus pro ipſarum Prouinciarum regimine conditis poſſint ea reformare, & in nouam formam debito ordine reducere, ſecluſis ſuper-

fluis, & necessarijs pro temporis qualitate retentis, & etiam adiectis, ea tamen quæ de nouo addiderint, debeant Reuerendissimo Ministro generali præsentari; vt sua probatione roborata inuiolatè seruentur.

Circa Recollectionis statuta in Prouincijs Coloniæ & Hiberniæ recipienda, prout ab ipsis fuit postulatum, seruentur decreta particularia Diffinitorij generalis, de consensu tamen Patrum Discretorum, Prouinciarum earundem. Statuta Recollectaquo modo recipienda.

STATVTA PRO vniuersis Conuentibus Recollectorum fratrum Minorum regularis Obseruantiæ in Prouincijs Hispaniarum degentibus.

PROLOGVS.

Familiare esse solet cunctis, qui Christianæ perfectionis veri amatores esse censentur, legem ad eum finem accommodam, quam semper exquirant, ardenti animo postulare. Cumque plu- Pro arctiori regulæ obseruantia hæc viuendi norma excogitata.

res Religiosi sint, qui ad nostræ regulæ arctiorem obseruantiam cum totius populi Christiani ædificatione aspirent: hinc enim necessarium esse visum est Reuerendißimo Patri Fratri Francisco Gonzaga Generali Ministro, certos quosdam Patres vtriusque status deputare, qui simul coacti, maturo præmisso examine, quandam viuendi normam, ab eodem Reuerendissimo Patre pro reformatis fratribus Italicæ familiæ excogitatam recognoscerent, fratribusque Recollectis nostræ familiæ Cismontanæ, mutatis mutandis, accommodarent. Quæ nimirum viuendi methodus sicut in Capitulo Generali intermedio apud Sanctum Ioannem Regum vrbis Toletanæ celebratio in die Pentecostes anno Domini 1583. fuit summa omnium Patrum consensione suscepta; & approbata. Ita & in præsentibus comitijs generalibus Segouiæ habitis, anno 1621. sub R. P. F. Benigno à Genoua Ministro generali renouata extitit, nonnullis additis, quæ in Cap. Gen. Vallisol. ordinata sunt. Atque adeò prædictum Capitulum generale statuit, & decernit, vt omnes Religiosi Recollecti, non solùm statuta generalia, quæ pro vniuersa nostra familia in eodem Capitulo statuta sunt, obseruent: sed etiam has constitutiones pro dictis fratribus Recollectis conditas exequantur volentes, vt si quæ sint speciales ceremoniæ, & viuendi formæ in domibus, vel Prouincijs Recollectis ad strictiorem regulæ obseruantiam, ad ple-

In comitiis generalibus suscepta, & probata.

Vt seruetur ab omnibus Recollectis decernitur.

num obseruentur, dummodò non sint sacris Canonibus, & Concilio Tridentino aduersa & contraria.

De instituendo, & conseruando Recollectionis statu.

Cap. I.

Ametsi dubitandum non sit, quòd communis regularis obseruantiæ status substantiam paupertatis in nostra regula præscriptæ obseruet, & quod sit maximè necessarius Reipublicæ Christianæ: cùm non solùm sibi vere, sed & alijs proficere ad imitationem Seraphici Patris maximè cupiat. Tamen cum non omnes ad hæc ministeria sedulo aspirent, sed potiùs rigidam paupertatem, arctamque viuendi formam nonnulli fratres ardenter conquirant: ideò ne rigidus ille nostræ primitiuæ Religionis viuēdi modus omnino lentescere videatur, statuitur, vt nulla sit Prouincia in nostra Hispania, in qua non sint certa quædam loca, seu monasteria pro Recollectis fratribus deputata, in quibus hæ cōstitutiones ad vnguem obseruētur, & reliquę omnes laudabiles consuetudines, quæ in his locis obseruari consueuere, retineantur.

Ne rigidus nostræ primitiuæ Religionis viuendi modus lentescere videatur nulla sit Prouincia, in qua non sint conuentus pro Recollectis fratribus deputati.

Et cum experimento deprehensum sit, arctum Recollectorum viuēdi mo-

Ad Ministros exhor

tatio pro fauendis Recollectorũ locis, vt in eisdem educentur idonei, & ne educati extrahantur.

dum, non solum necessarium esse ad augendam sæcularium deuotionem, verùm etiam ad conseruandam nostrę regulæ puritatem & decorem, admonemus omnes Ministros Prouinciales, & reliquos omnes nostræ Religionis Præfectos, vt omnia Recollectorũ loca fauoribus prosequantur, curantes, vt in illis Religiosi creentur qui eidem viuendi formæ se accommodent, & creatos iam & educatos in eisdem locis conseruent, non extrahentes eos ab ea viuẽdi forma, in qua sunt educati, nisi ex magna causa.

Tria ad minus loca in singulis Prouinciis habenda.

Verùm cùm non omnes prouinciæ vnam & eamdem commoditatem habeant, pro his instituendis & conseruandis locis, numerus locorum Recollectorum in quacumq; Prouincia habendus, relinquitur dispositioni Prouinciarum, dummodo nulla sit Prouincia, quæ tria ad minus Recollectorum loca non habeat.

Ministri deputent loca pro Recollectione seruanda sub pœna.

Si verò modo aliqua sit Prouincia, quæ nullum habeat Recollectorum monasterium, pręcipitur Ministris Prouincialibus, vt quamprimum ad suas Prouincias fuerint regressi, statim suarum Prouinciarum Discretos conuocent, & tria loca, seu monasteria deputent, in quibus istæ constitutiones obseruentur, & vita Recollectorum instituatur. Ministri verò Pro-

uinciales secus facientes, suis officijs priuentur.

Ex Vallisol. 1593. Quòd si aliquibus Prouincijs hæc Recollectorum cœnobia commodè haberi non potuerint, Ministri prouinciales aliqua loca designent, in quibus arctior hæc viuendi forma, quoad fieri possit, obseruetur. Si commodè haberi nō possint, quid faciēdum.

Si hæc viuendi forma à primæua integritate defecerit, ex alijs Prouincijs possint à prælatis generalibus transferri viri religiosæ & probatæ vitæ, & in Guardianos institui. Quādo possint Guardiani ex alijs prouincijs institui.

Ex eisdem. Rursus curare debent omnes prouinciæ, vt hæc loca sint humilia, & nō sumptuosa, in locis deuotis & à sæcularium commercio sequestrata: non tamen si fieri commodè potest sint multum distantia à magnarum vrbiū vicinitate. Nam, vt experiētia docuit, ea Recollecta monasteria, quæ populosis ciuitatibus sunt proximiora, ex oblatis eleemosynis magis quàm ex mēdicatis, quæ ad victum & vestitum sunt necessaria, sibi comparare solent. Atque adeò cum minori solicitudine rerum temporalium, cum maiorique clausura, & sanctæ orationis exercitio vitam ducunt Religiosi, in huiusmodi locis commorantes. Sint loca humilia, nō sumptuosa, deuota, a sæculari tumultu separata, nec multum a ciuitatibus distantia & quare.

Cōc. Trid. sess. 25. c. 3. de refor. Cum verò secundùm sanctum Concilium Tridentinum nulla Religiosorum domus plures debeat habere Numerus fratrum in singulis Cōuentibus taxandus.

Religiosos, quàm qui ex consuetis eleemosynis sustineri commodè valeant: ideò statuitur, vt omnes Prouinciæ in suis comitijs Prouincialibus, in singulis Recollectorum locis taxatum numerum fratrum constituant, secundùm locorum exigentiam; ita publica lege cautum sit, quot fratres debeat habere vnumquodque Recollectorum monasterium.

Nec plures viginti, nec pauciores duodecim habeantur fratres in quouis loco.

Verùm, cum rigida paupertatis, & debita clausura obseruari commodè non possit, vbi multitudo magna fratrum fuerit: decernitur, vt nullum Monasterium habeat plures, quàm viginti religiosos. Et quia ex nimia religiosorum paucitate, vita regularis, & communitatum sequela detrimentum interdum patitur, statuitur, vt nullus Recollectorum locus possit habere pauciores, quàm duodecim fratres.

Nemo ad hanc vitam cogendus.

Quia verò, vt sacrę literæ docent, *Hilarem datorem diligit Deus*, nullusque cogendus est inuitus crescere, vt iura decernunt, statuitur, vt nullus frater cogatur in istis locis degere. 2. Cor. 9.

Nullus admittendus sine expresso assensu Guardiani, & Discretorum.

Quia tamen interdum contingit nonnullos fratres his locis destinari, qui idonei non sunt ad Recollectam vitam ducendam, decernitur, vt nullus frater possit in eisdem locis admitti

admitti ad commorandum, sine expresso assensu Guardiani, & Discretorum illius Monasterij.

Ne verò ex dyscolorum contubernio prædicta loca deformari aliquo modo valeant, præcipitur vt nullus cui imposita sit pœna luenda, possit deinceps ad Recollecta Monasteria mitti, nec in eisdem admitti. Nullus pœnitentiatus mittendus, nec admittendus.

Tamen, quia Guardianorum institutio maximè conducere videtur ad memoratam Recollectionem augendam, & conseruandam, statuimus, vt nullus deinceps possit in Guardianum eligi loci Recollecti, nisi tunc temporis, quando est eligendus, fuerit per biennium expletum in aliquo Recollecto Monasterio commoratus, vitamque Recollectorum communem ducens, & aliter facta electio sit irrita, & nulla. Guardianus non instituendus qui biennio expleto tempore electionis inter Recollectos, non sit commoratus.

Tandem ordinatur, vt singulis annis semel ad minus Conuentus Recollectorum visitentur à Ministro. Et ne obliuioni tradantur, quæ à Ministro fuerint pro manutenentia Recollectionis ordinata, statuitur, vt in singulis locis Recollectis sit liber quidã, in quo omnia in visitatione animaduersa scribantur cum subscriptione Prouincialis, & Guardiani, & Discretorum eiusdem loci. Singulis annis Cõuentus visitãdi, & visitationis decreta in libro notanda.

Item inhibemus ne Prælati quando Prælati non

deferant secum sęculares, nec alios religiosos.

ad Recollecta Monasteria accedunt, secum deferant sęculares, vel religiosos, ne prædicta loca grauentur, & distrahantur, sed suis tātum socijs comitati illa Monasteria ingrediantur.

Recreationis gratia nemo mittatur, nec admittatur.

Eademque ratione præcipimus, vt nullus religiosus captandæ recreationis gratia possit, etiam cum licentia superioris, illa Monasteria petere, nec à Guardiano, & à fratribus in eisdem possit recipi.

In omnibus Conuentibus recipiātur nouitij.

Præterea statuitur, vt in omnibus Recollectorum locis, si commoditas adsit, ex licentia Ministri Prouincialis debeant, & possint nouitij recipi, & educari, cum quibus omnes conditiones seruabunt, in constitutionibus positas.

De diuino officio, silentio, & oratione. Cap. II.

§. 10.

Diuinum officium de uote sine cantu & nota persoluēdū & quare.

IN primis licet ritus cantandi Diuinum Officium pius sit, & à sanctis Patribus salubriter introductus, tamen, vt fratres pręfatorum locorum liberius orationi, & contemplationi vacent, ac in omnibus ad pœnitentiæ lamenta salutaria reliquos suo exemplo prouocent, obseruandum erit, vt Diuinum Officium in dictis

locis non cantetur, sed deuotè sine nota ab omnibus dicatur, & sic reuerenter, & piè in dicto officio se habeāt, vt Deum Optimum Maximum quem præsentem, & sui obsequij inspectorem habent, oculis corporeis conspicere videantur.

Et ita religiose procedent vt hora secunda, vel circiter post mediam noctem Officium matutinale finiatur, vt maneat tempus in oratione, & deuotione expendendum. *Qua hora matutinum finiendum.*

Et vigilent superiores, quod legenda, vel dicenda in choro, seu communitate studiosè prouideantur. *Legenda, vel dicenda prouideantur.*

Nullus tamen eximatur de choro, seu alia communitate nisi necessitate vrgente, & hoc de speciali licentia Guardiani. *Nemo à choro eximendus.*

Vt verò exercitium orationis spiritu deuotionis magis increscat, cui cætera temporalia inseruire debent, qualibet die totius anni duæ horę, & dimidiæ orationis, modo infrascripto diuisæ habeantur, videlicet post matutinale Officium vna hora, post primam dimidia, post Completorium vna hora, sed à Resurrectione vsque ad festum Exaltationis S. Crucis propter noctium breuitatem, orationis hora post Nonam habeatur, in diebus autē ieiuniorum orationis hora habeatur ante prandium. *Singulis diebus orationi mentali per duas horas, & dimidiā vacādum, & quo modo.*

Lectio orationem præcedat.

Et quoniam deuota lectio, orãdi materiam subministrat, semper ante orationem huiusmodi aliqua lectio deuota breuiter legatur, de stimulo diuini amoris, aut eleuationis, seu itinerarij mẽtis in Deum, aut artis seruiendi Deo, vel alterius libri deuoti.

Omnibus orationi insistendum.

Vigilent autem Prælati diligenter, vt omnes fratres tempore deputato, in oratione se occupent, & si quispiam contrarium egerit, diebus octo stet in oratione cum nouitijs in loco nouitiorum.

Silentium seruandum quibus in locis.

Quoniam autem bonum est præstolari cum silentio salutare Dei, & mors, & vita sunt in manibus linguæ, & silentium est clauis animæ, cultus iustitiæ, ac domus religiosæ decor, & venustas, ideò laborent fratres seruare silentium, primò in locis debitis, videlicet, in choro, in dormitorio, in Ecclesia, & in refectorio, tam in prima, quàm in secunda mensa, & hoc non solùm à residentibus in loco, sed etiam à forensibus. Thren. 3. Prou. 18.

Quibus itẽ temporibus & qualiter hospites tractandi.

Secundò horis debitis, nempè à Completorio, vsque ad Primę diei sequentis horæ pulsationem, exceptis tamen hospitibus de nouo venientib9, quibus fratres debent ministrare, & illos recipere charitatiuè, & benignè, eosque cum licẽtia Guardiani associare, & cum eis submissa voce loqui debent.

Similiter hora dormitionis à festo Resurrectionis Domini, vsque ad festum Exaltationis Sanctę Crucis, quolibet die transacta hora post prādium, pulsetur campanula refectorij, & ex tunc sileatur vsque ad Nonam, in diebus ieiuniorum simili modo à pulsata campanula post prandium, silentium seruetur, donec fiat signum adsurgendum à somno. Quibus tēporibus signum silentij dandum.

Si quis autem silentium fregerit, culpam suam coram fratribus humiliter in communitate explicabit, eique à Guardiano, secundùm exigētiam culpæ pœna imponetur: non tamen intelliguntur silentium infringere, quādo pro rebus necessariis loquuntur submissa voce, & breuiter, scilicet, per spatium vnius Aue Maria. Silentium fragētes pœna, & quādo non frangi cēsendum.

In alijs autem locis, & temporibus fratres in suis locutionibus caueant à strepitu verborum, in quibus modestiam, & breuitatem, quantum fieri poterit, seruare studeant, quia in multiloquio nōn deest peccatum. Semper, & vbique modestia in loquendo seruanda. Prou.10.

Studeant quoque prædicti fratres seruare silentium Euangelicum, deuitantes verba otiosa, superflua, & vana, ac multo magis colloquia praua, & iniqua, quæ bonos mores corrumpunt. Verba otiosa, & inutilia vitanda.

Cæterùm quoniam vbi omnibus omnia patent, ibi non est vera religio, vt Diuus Bernardus docet, ideò tem- Tempore orationis, & silentij sæculares arcendi.

pore orationis, aut silentij, nullus sæcularis introducatur in locum, nisi vrgens necessitas iudicio Guardiani aliud requiret. Et tunc non permittant illos per locum discurrere, nec inde religiosorum quies turbari contingat.

De obseruantia paupertatis. *Cap. III.*

§. 12.

In vestimẽtis omni curiositate reiecta asperitas, paupertas & vilitas resplendeat.

QVoniam regula nostra dicit: ***Fratres omnes vestimentis vilibus induantur***: & Christus ait: ***Qui mollibus vestiuntur, in domibus Regum sunt.*** Matth 11. Ideò locorum istorum fratres taliter induantur, quòd omnis curiositas & pretiositas longè sit ab eis, & in vestimentorum suorum pretio, & colore semper asperitas, paupertas, & vilitas iudicio Prælati reluceant: obseruata tamen ad colorem vniformitate Prouinciæ.

Forma in habitibus & mantellis seruanda.

Et ne in modo vestiendi deformes, cum sæcularium admiratione appareant: sequentur omnes hanc formam, videlicet quòd longitudo habitus ad superiorem partem pedis perueniat: latitudo autem sit ad minus duodecim, vel quatuordecim palmorum, aut

ſexdecim ad ſummum. Quòd ſi alicuius corpulentia maiorem latitudinem requirat, fiet iuxta Prælati iudicium: manicæ habitus habeant in ore latitudinem palmi ad minus, & in altero extremo duorum fermè palmorum. At caputij latitudo non tranſeat à lateribus conum iuncturæ humerorum, ſed ad illud perueniat: longitudo autem illius à parte poſteriori cingulum non excedat, ſed ad illud ferè perueniat. Mantella verò excedant genua ſemiplano.

Habitum & tunicā dum taxat quiſq; habeat, ſint que habitus & tunicæ in communi loco.

Nullus prædictorum fratrum habeat niſi vnum habitum, & tunicam vnam, ideò in quolibet Conuentu in loco communi habeantur aliquot habitus & tunicæ, quibus quando voluerint ſubueniantur, & iſtorum habituum curam habeat aliquis frater, vt nitidi ſeruentur.

Miſſæ omnes pro intentione Chriſti in Cruce dicendæ

Miſſæ in iſtis domibus non recipiuntur pictantia dicendæ, ſed omnes dicantur pro intentione, quam Chriſtus habuit in Cruce, & generaliter pro viuis & defunctis.

Quando in particulari, charitatiuè aliqua Miſſa applicanda.

Quòd ſi aliquando ab aliqua perſona benefica, multum fuerint moleſtati ad dicendam Miſſam aliquam alicui in particulari applicandā, & non poſſent ſine ſcādalo renuere, tūc dicātur merè charitatiuè, nullo penitus habito remunerationis pacto vel intuitu.

Vsus recipiendi peculiares Missas omnino reiiciendus

Caueant tamen fratres ipsi, vt vsus recipiendi peculiares Missas, nullo modo in istis domibus introducatur, & si introductus fuerit, tollatur omnino.

Miss. domibus recollectis nūquā distribuēdæ neque vt in particulari applicētur, facultas cōcedēda sub pœna.

Nullus autem Prælatus in Prouincijs, seu domibus recollectis possit ex quacumque causa Missas distribuere, nec possit deinceps, etiam alicui fratri Recollecto, vel forensi in locis recollectis existenti, facultatem conferre, vt valeat Missas, vel Missam in particulari applicare, vel pro sua intentione dicere: & Prælatus, qui secus fecerit, suo officio priuatus existat, & Missæ aliter applicatæ non valeant.

Capituli generalis applicatio omnium Missarum.

Nam Capitulum generale in perpetuum applicat intentionem omnium Sacerdotum nostri Ordinis in Monasteriis recollectis celebrantium pro ea intentione, quam Christus habuit in Cruce. Et si quæ licentiæ fuerint datæ, præsenti constitutione abrogantur omnino.

Pecuniæ in domibus recollectis nec recipiendæ, seruādę, nec deponendæ

Quia vero dictorum locorum fratres regulam nostram Seraphicam strictiori modo (vt par est) seruare cupiunt, ideo attendant declarationi Do. Clement. V. quæ dicit: *Ne personam aliquam habeant in domo, vel extra, quæ pecunias pro fratribus recipiat, aut seruet, nulloque in loco denarios deponi faciant.*

Ex Clem. exiui ar. 5. quo circa.

Sed Prælatus necessitates loci præsentes, vel imminentes manifestare poterit benefactori offerenti pecuniam, videlicet, exigentiam olei, piscium, cæterorumque similium: quod si liberè eis largiantur, poterunt fratres cum benedictione Dei ipsas res recipere, denarios autem minimè.

Necessitates benefactoribus manifestari possunt a Prælatis.

Ipsi etiam Prælati quoad prouisionem necessitatum fratrum sollicitam curam gerant, circa duo attendendo, videlicet, circa puritatem regulæ obseruandam, & fratrum necessitatem prouidendam.

In prouisione necessitatum puritas regulæ obseruanda.

Vnde res necessarias pro Dei amore eis oblatas non respuant, sed benignè cum omni beneuolentia recipiant, gratias agentes Deo, qui tēporalia adiicit ijs, qui primò Regnum Dei quærunt, & iustitiam eius.

Res necessariæ admittendæ.

Si autem oblata eis non sufficiunt, recurrant ad mensam Domini, petentes eleemosynas confidenter: discant tamen modicis esse contenti, & superflua respuere, vt sciant cum diuo Paulo *abundare, & penuriam pati*, reminiscentes, se esse professores paupertatis altissimę, quæ diuitum abundantiam compensat virtutibus, & temporalia commutat æternis.

Si oblata nō sufficiant, quid agēdū.

Philip. 4.

Mustum autem nullo modo petent in vindemiis, nec triticum, nec hordeum tempore messium quærant:

Nec mustū in vindemia nec granum in messe.

quærendũ, aliæque eleemosynæ moderẽtur. aliæ verò eleemosynæ moderatè fiant, eo modo & forma, quibus Prouinciales cum Guardianis, & Discretis loci expedire iudicauerint.

In paupertate constitutis in Deo sperandum. Sed fratres ipsi in tanta paupertate constituti ne despondeant animo, aut nimia sollicitudine anxij sint, sed credant firmiter verbis illius, qui pascit aues, non congregantes in horrea, & modica sollicitudine cuncta eis eueniunt, propterea omnem sollicitudinem in Deum proijcient, quoniam ipse curam eorum habebit. Math 6. 1. Pet. 5.

Necessitate vrgente, & mustum, & triticum petatur, & Syndicum habere liceat. Si verò necessitas tantum vrgeat, vt non possint Conuentus recollecti cõmodè sustentari, nisi mustum tempore vindemiæ, & triticum tempore messis petant, & nisi habeant Syndicum, conceditur eisdem Conuentibus, vt ex licentia Ministri Prouincialis, & Discretorum Prouinciæ in scriptis obtenta possint prædicti Conuentus habere Syndicum, & mustum, & triticũ petere.

Ornamenta pretiosa nõ recipienda, nec vasa argentea. Et quoniam Deus vult adorari in spiritu & veritate, & secundùm quod decens est statui seruientium, ornamenta sacrorum pretiosa, vel curiosa, puta de auro, argento, vel serico, deinceps fratres ipsi non recipiant, possint tamen receptis vti, neque in posterum fieri faciant, aut recipiant thuribula, vel alia vasa argentea, exceptis Ioan. 4.

calicibus moderatis, & vasculo (quod decet esse argenteum) pro seruando Eucharistiæ Sacramento, & alio pro habendo oleo infirmorum.

Mappas etiam non habebunt vllo tempore in refectorio, sed tantum manutergia, vt intus, & foris paupertas reluceat. Mappæ in refectorio non habeãtur.

Atque adeò vno, aut altero iumento humili sint contenti si sine eo manere nõ possint: & iudicio prælati Guardiani, & Discretorum loci, sit omnino necessarium. Iumentum si necessariũ sit liceat habere.

DE INTERIORI, ET exteriori conuersatione.

CAP. III.

§. 13.

STudeant fratres seipsos ad Deum deuotè colligere, & ei, ac passioni dilecti filij sui Domini nostri, per lectiones, meditationes, orationes, & cõtemplationem sic se vnire, vt quærentes legendo, inueniant meditando, & pulsent orando secreta diuina, vt eis pateant contemplando: & sic sincere, & deuote in omnibus se gerant, vt alterius conuersatio, sit alteri in exẽplũ, & dum conuenire simul habuerint, in Psalmis, Hymnis, seu in deuoto silentio persistere curent. Spiritualibus exercitiis quomodo incubẽdum.

Quia verò exterioris hominis casti- Quibus dis-

ciplinis exterior homo castigãdus. gatio interioris est vigoratio, ideò, vt corpus in seruitutem spiritus redigatur, & vt Passionis Christi memoria multis modis habeatur, fiat per totum annum disciplina (singulis exceptis diebus duplicibus & festiuis) in illis locis in quibus hæc consuetudo inoleuit, in aliis verò ad minus tribus diebus, vt in constitutionibus generalibus continetur nunquam intermittatur.

Abstinẽtiæ, & pœnitentiæ voluntariæ permittantur. Item, vt magis possint in humilitate, & asperitate Crucem portare post Christum, si quis eorum fratrum voluerit abstinere à carnibus, vel vino, & alias quascumque austeritates, & pœnitentias facere, dummodo sint discretionis sale conditæ, à Prælatis fieri permittantur: ipsi tamen Prælati (qui vti spirituales debent omnia iudicare) possint interdum filiorum suorum feruorem remittere.

Nudis pedibus incedere cuique licitum. Præterea, si dicti fratres nudis pedibus incedere voluerint: non prohibeãtur sub colore vniformitatis, quando tamen fuerint prætereundo in aliis Conuentibus si sibi per Prælatum impositum fuerit, ferant calepodia.

Pro otiositate vitanda omnibus operandũ. Et quoniam multam malitiam docuit otiositas, & qui non vult operari non manducet, vt docet Paulus, si aliquod exercitium occurrerit pro bono Conuentus, hora à Prælato de- 1. Thes. 3.

putetur, pro illo peragendo, ad quod omnes fratres, vt vnius moris in domo Dei conuenire debent.

Si autem operandi non occurrerit necessitas, non occupentur in corporali exercitatione, (quæ ad modicum vtilis est) nisi iuuenes, laici, & nouitij quibus labor, & occupatio valde expedire solent, ita tamen, quod super omnia attendant Prælati cultui diuino, orationi, contemplationi, & adorationi, quia pietas ad omnia valet, promissionem habens vitæ, quæ nunc est, & futuræ.

1.Tim. 9.

Iuuenes, & laici præsertim laborent.

Et vt fratres occasione priuationis luminis extrinseci, lumen inuisibile auidius quærant, & feruentius studeant librum vitæ: *In quo sunt omnes thesauri sapientiæ, & scientiæ Dei absconditi*, nullus illorum habeat in nocte lumen in cella, nisi forte ex causa cum vtilitate animarum Prælati cum aliquo duxerint dispensandum.

Colos 2.

Lumen in cella nō habeatur, nisi, &c.

Quoniam autem iustus in principio sui sermonis accusator est sui, culpas suas dicent fratres ter in hebdomada, videlicet, diebus Lunæ, Mercurij, & Veneris.

Culpæ ter in hebdomada dicendę.

Caueant etiam, ne sub reformatorum nomine confusibiliter vagentur. Ideò nec pro ciuitate petenda, seu oppido, licentiam petant, sed si negotium aliquod habent, expectent

Prou 18.

Discursus omnino vitandi.

donec à Prælatis alia de ca[u]sa mittantur, vt in omnibus salutaris obedientiæ scuto adiuuantur, sæcularia ergo negotia cuncta, parentum visitationes, atq; amicorum confabulationes, ac discursus, & euagationes, omnino curent euitare, & ad hæc per superiores compellantur.

Recollecti ad Conuentus fratrum de obseruãtia se recipiant, & è conuerso.

Quia verò absurdum est, & Ordini nostro iniuriosum, atque à Christiana, & fraterna dilectione valde alienum, fratres de Obseruantia regulari, inter agentes, ad loca dictorum strictorũ non accedere, sed aliò se recipere: & viceversa fratres huiusmodi strictioris vitæ, transeuntes per ciuitatem, oppidum, seu castellum in quo Conuentus præfatorum fratrum de Obseruantia existit, ad dictos Cõuentus non ire, sed apud sęculares, vel alibi hospitari, ideò à tali absurditate, tã illi, quàm isti deinceps omnino abstineant. Quod si cõtra fecerint seuerè per superiores puniantur tanquam fautores diuisionis, rixæ atque discordiæ.

Fratres de obseruantia non irridẽdi, nec increpandi

Cauete igitur, ô fratres mei dilectissimi, ne verbis, signis, aut quomodolibet aliter, fratres alios de Obseruantia irrideatis, increpetis, vel vilipendatis, quasi vos soli fastigia perfectionis attigeritis. Sed potiùs memores sitis illius dicti Salvatoris: *Cùm omnia feceritis, dicite: Serui inutiles sumus.* Et diui Pauli di- Luc. 17.

centis: *Is qui non manducat, non manducantem non spernat: & qui non manducat, manducantem non iudicet: Deus enim illum assũpsit. Tu quis es, qui iudicas alienum seruum? Domino suo stat, aut cadit, stabit autem; potẽs est enim Deus statuere illum.*

Rom. 14.

1. Cor. 5.

Nolite ergo, fratres amantissimi, *ante tempus iudicare, sed magis vnusquisque vestrum iudicet* (vt ait regula) *& despiciat semetipsum*: si quis ergo ex vobis inuentus fuerit, qui verbo, vel facto aliorum Conuẽtuum fratribus detrahere præsumpserit, condigna pœna plectatur à superioribus, tanquam diuisor tunicæ inconsutilis S.P. Francisci.

Detrahẽtes puniendi.

Item statuitur, vt tempore Aduentus, & Quadragesimæ tribus diebus cuiuscumque hebdomadæ, videlicet die Lunæ, Mercurij & Veneris abstineant omnino à piscibus, nisi Guardianus cum Discretis dispensauerit.

Tribus diebus in Quadragesima à piscibus abstinendum.

Item ordinatur, vt in singulis locis Recollectis, vltra suffragia ordinaria, quæ pro defunctis fratribus fiunt in Prouincia, singuli Sacerdotes dicant quinque Missas pro fratribus defunctis Recollectis, qui morabantur in Conuentibus Recollectis, quando ab hac luce migrarunt. Fratres verò qui non sunt Sacerdotes, bis in hebdomada confiteantur, & singulis Dominicis corpus Domini deuotè recipiant.

Missæ, & suffragia pro Recollectis defunctis.

Quando cõfitendum & communicãdum.

Istarum ordinationũ Obseruantia commẽdatur.

Demum ordinationes istæ à cunctis fratribus strictioris vitæ, perfectè ad vnguem illibatè impleantur, & sæpè in communitate fratrum legantur, vt memoriæ magis hæreant: & transgressores illarum, secundùm culpæ exigentiam rigidè puniantur, licèt ex earum transgressione nullum ad peccati vinculum teneri velimus, nisi aliàs, ex diuino, vel alio præcepto ad id tenerentur.

Exhortatio ad Prælatos vt foueant, & opitulentur fratribus Recollectis.

Vt autem ista meliùs obseruentur, & plures ad sequendum vitam istam arctiorem magis excitentur, monemus omnes nostræ Religionis Prælatos, vt totis viribus foueant, & opitulentur, ac perhumaniter tractent fratres ipsos strictioris vitæ, nihil molestiæ eis inferant, vel ab aliis inferri patiantur: sed eos in Domino habeant commendatos, ita vt nulli pacem turbent, aut quietem impediant.

Hunc viuẽdi modum turbare, vel immutare nefas.

Nulli ergo licebit hunc viuendi modum turbare, infringere, vel quouis quæsito colore immutare. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, sciat se contra voluntatem Dei, & sancti Patris nostri Francisci facturum.

STATVTA

Statuta generalia pro locis Terræ Sanctæ.

Eorum qui mittẽdi sũt in Hierusalem qualitates.

ex Salmant. & Vltram. c. 12.

ILla sacrosancta loca, quæ Religio nostra diuina dispositione, & misericordia adhùc obtinet, & diligenter custodit, vt qua decet sanctitudine, & pietate colantur, maximè curandum est Ministro generali, vt illis dumtaxat fratribus facultatem ad illa accedendi tribuat, qui eius probitatis, & virtutis exempla præbeant, quæ eos, vel maximè decet pro instituto, quod Sanctè profitentur, vt suæ innocentiæ, & Christianæ fidei testimonia mundo perhibeant splendentes in opere bono, etiam in medio nationis prauæ atque peruersæ.

In singulis nationibus pro eleemosynis Commissarij, siuè Procuratores generales instituendi.

Ex eisdem, & ex vete. consuet.

Quia verò impossibile est loca supradicta conseruari absque subuentione eleemosynarum, quæ à Christi fidelibus vbicumque existentibus piè offeruntur, ideò ad procurandas, inquirendas, & colligendas eleemosynas quascumque ad loca Sancta quouis modo pertinentes, necessarium censemus, vt in singulis nostræ familiæ nationibus vnus Commissarius, & Procurator generalis à Ministro generali, sicut mos est, instituatur

de Patrum cuiuslibet nationis consilio.

Quales esse debeant. Qui quidem Commissarius, & Procurator sit vita exemplari probatus, humilis, fidelis, & pius, solertia, & negotiorum experientia versatus, & qui tanto muneri sufficiat, cui ipse Minister generalis facultatem necessariam pro eiusdem muneris administratione concedat. Ex eisdem.

Syndicus generalis in qualibet natione instituendus. Instituendum etiam censemus ab eodem Ministro in Curijs, siue in principalibus ciuitatibus cuiusuis nationis, vnum Syndicum generalem Apostolicum, cui eleemosynæ omnes per totam nationem collectæ consignentur, modo, & forma infra dicendo. Ex eisdem.

In singulis Prouincijs Vicecõmissarij desi- gnandi. Prętereà in singulis cuiusuis nationis Prouincijs à Procuratore generali eiusdem nationis religiosus vnus Vicecommissarius, siue substitutus (quẽ Diffinitorium Prouinciale idoneum iudicauerit) instituatur, qui in tota Prouincia curam habeat procurandi, inquirendi, & colligendi eleemosynas supradictas. Pro eisdem in ca. Gen. Seg. 1621.

Qui librum & registrum habeant, in quo, quæ notanda. Omnes, & singuli Vicecommissarij, siue substituti supradicti registrũ, vel librum habeãt in quo elemosynæ omnes, quæ à fidelib⁹ offeruntur clarè, ac distinctè scribantur, nomine cuiuslibet offerentis notato. Ex eisdem.

Eleemosy- Si quæ verò fuerint eleemosynæ per- Ex eisdem.

petuo, vel pro tempore præfixo oblatę, vel offerendæ, seorsum notentur, & scribantur in libro manibus offerentium subscriptæ. *næ perpetuæ, vel ad tẽpus seorsum notentur.*

Ex eisdem. Pro receptione autem eleemosynarũ quaruncumque, in singulis locis designandus erit amicus spiritualis, pius, & deuotus, qui velit eiusmodi eleemosynas, tanquam Syndicus Apostolicus Sanctorum locorum, recipere, & fideliter seruare, habeatque librum, siue registrum, in quo sigillatim scribatur, & notetur quicquid receperit, cum nominibus offerentium, talis verò Syndici institutio fiat, vel à Procuratore generali nationis, vel à Ministro illius Prouinciæ. *In singulis locis Syndicus constituendus, & qualis, & à quo.*

Ex eisdem. De semestri in semestre teneantur Vicecommissarij, seu substituti prædicti, à quolibet Syndico rationem exigere eleemosynarum, ab eo receptarũ, coram Parocho principali illius loci, à quo ratiocinia eiusmodi subscribantur in vtroque libro, Syndici videlicet & Vicecommissarij. *A Syndicis locorum ratiocinia exigenda, & quomodo.*

Ex eisdem. Pecunias verò quæ computis factis repertæ fuerint in manibus Syndicorum, teneantur Vicecommissarius remittere, & consignare sine mora ad Syndicum proximioris Conuentus nostri Ordinis, qui eas recipiat, & receptarum cautionem scriptam exhibeat ipsi Vicecommissario, qui coram *Pecuniæ ab eisdem Syndicis receptæ apud quẽ, & quomodo consignandæ.*

Guardiano eiusdem Conuentus memoriam talis cautionis mandet scripto in suo libro, & simul cum Guardiano subscribat.

Ad Cõmissarium generalem nationis eleemosynę omnes remittendæ cautione ab eo recepta.

Teneantur etiam Vicecommissarij prędicti eleemosynas omnes, quæ Syndicis, vt dictum est, fuerint consignatæ, & alias quascumque, quomodolibet collectas singulis semestribus ad Commissarium, & Procuratorem generalem nationis remittere, & ab eo cautionem recipere, vt constet de earum receptione. Ex eisdem.

Commissarius, siue Procurator generalis Syndico generali eleemosynas omnes consignet & quomodo.

Commissarius verò, siue Procurator generalis nationis teneatur, eleemosynas omnes, sibi vndequaque transmissas, & quomodocumque collectas pro eisdem locis Sanctis, apud Syndicum generalem in eadem familia ad id constitutum, integrè, ac fideliter consignare, ab eodemque cautionem exigere scriptam, & subscriptam de omnibus, & singulis eleemosynis, quas receperit, quæ quidem cautiones à Commissario recipiantur, & ad ratiocinia per easdem exigenda seruentur. Ex eisdem.

Habeat librum, & registrum, & quę in eo notanda, & quo ordine.

Quo circa, vt omnia qua decet cautela, simul ac claritate disponantur, Commissarius, & Procurator generalis nationis habeat librum, & registrum, in quo notentur, & scribantur omnes eleemosynæ, à Vicecommissa- Ex eisdem.

rijs prædictis transmissę, ita vt vnius cuiusque habeatur ratio, ab alteris distincta, in eodem etiam registro seorsum notentur quæcumque aliæ eleemosynæ, quas aliunde Syndicus ipse generalis receperit, & in alia eiusdem libri parte eleemosynæ ad loca Sancta transmissæ scribantur, cum omnibus expensis factis, tam in earum transmissionibus, quàm in cæteris necessarijs, quæ pro collectione, & administratione eleemosynarum expendi debeant.

Ex eisdem. Habeat etiam Commissarius, siue Procurator generalis cuiusuis nationis aliud registrum, in quo notentur, & scribantur eleemosynę omnes, in perpetuum erogandę pro eisdem Sanctis locis, & si quæ sint pro tempore terminato promissæ seorsum notentur, singulæque à largientibus, vel offerentibus in eodem libro subscribantur. Aliud registrum habēdum, & quæ in eo scribenda, & quomodo.

Ex eisdem. Syndicus verò generalis suum librum, siue registrum suscepti, & expēsi habeat, in omnibus correspondens ipsi libro, & registro Commissarij supradicto. Syndicus generalis librū habeat, & qualem.

Ex eisdem. Singulis autem sex mensibus teneatur Commissarius, siue Procurator generalis nationis, coram Patre Ordinis illius nationis, si fortè aderit, sin minus coram Ministro illius Prouin- Computū à Syndico generali quādo, coram quibus, & quomodo exigendum

ciplinis exterior homo castigãdus. gatio interioris est vigoratio, ideò, vt corpus in seruitutem spiritus redigatur, & vt Passionis Christi memoria multis modis habeatur, fiat per totum annum disciplina (singulis exceptis diebus duplicibus & festiuis) in illis locis in quibus hæc consuetudo inoleuit, in aliis verò ad minus tribus diebus, vt in constitutionibus generalibus continetur nunquam intermittatur.

Abstinẽtię, & pœnitentiæ voluntariæ permittantur. Item, vt magis possint in humilitate, & asperitate Crucem portare post Christum, si quis eorum fratrum voluerit abstinere à carnibus, vel vino, & alias quascumque austeritates, & pœnitentias facere, dummodo sint discretionis sale conditæ, à Prælatis fieri permittantur: ipsi tamen Prælati (qui vti spirituales debent omnia iudicare) possint interdum filiorum suorum feruorem remittere.

Nudis pedibus incedere cuique licitum. Prætereà, si dicti fratres nudis pedibus incedere voluerint: non prohibeãtur sub colore vniformitatis, quando tamen fuerint prætereundo in aliis Conuentibus si sibi per Prælatum impositum fuerit, ferant calepodia.

Et quoniam multam malitiam docuit otiositas, & qui non vult operari non manducet, vt docet Paulus, si aliquod exercitium occurrerit pro bono Conuentus, hora à Prælato de- 1. Thes. 3.

Pro otiositate vitanda omnibus operandũ.

putetur, pro illo peragendo, ad quod omnes fratres, vt vnius moris in domo Dei conuenire debent.

Si autem operandi non occurrerit necessitas, non occupentur in corporali exercitatione, (quæ ad modicum vtilis est) nisi iuuenes, laici, & nouitij quibus labor, & occupatio valde expedire solent, ita tamen, quod super omnia attendant Prælati cultui diuino, orationi, contemplationi, & adorationi, quia pietas ad omnia valet, promissionem habens vitæ, quæ nunc est, & futuræ.

1.Tim. 9.

Iuuenes, & laici præsertim laborent.

Et vt fratres occasione priuationis luminis extrinseci, lumen inuisibile auidius quærant, & feruentius studeant librum vitæ: *In quo sunt omnes thesauri sapientiæ, & scientiæ Dei absconditi*, nullus illorum habeat in nocte lumen in cella, nisi forte ex causa cum vtilitate animarum Prælati cum aliquo duxerint dispensandum.

Lumen in cella nō habeatur, nisi, &c.

Colos. 2.

Quoniam autem iustus in principio sui sermonis accusator est sui, culpas suas dicent fratres ter in hebdomada, videlicet, diebus Lunæ, Mercurij, & Veneris.

Culpæ ter in hebdomada dicendæ.

Caueant etiam, ne sub reformatorum nomine confusibiliter vagentur. Ideò nec pro ciuitate petenda, seu oppido, licentiam petant, sed si negotium aliquod habent, expectent

Prou. 18.

Discursus omnino vitandi.

donec à Prælatis alia de causa mittantur, vt in omnibus salutaris obedientiæ scuto adiuuantur, sæcularia ergo negotia cuncta, parentum visitationes, atq; amicorum confabulationes, ac discursus, & euagationes, omnino curent euitare, & ad hæc per superiores compellantur.

Recollecti ad Conuentus fratrum de obseruãtia se recipiant, & è conuerso.

Quia verò absurdum est, & Ordini nostro iniuriosum, atque à Christiana, & fraterna dilectione valde alienum, fratres de Obseruantia regulari, inter agentes, ad loca dictorum restrictorũ non accedere, sed aliò se recipere: & viceversa fratres huiusmodi strictioris vitæ, transeuntes per ciuitatem, oppidum, seu castellum in quo Conuentus præfatorum fratrum de Obseruantia existit, ad dictos Cõuentus non ire, sed apud sęculares, vel alibi hospitari, ideò à tali absurditate, tã illi, quàm isti deinceps omnino abstineant. Quòd si cõtra fecerint seuerè per superiores puniantur tanquam fautores diuisionis, rixæ atque discordiæ.

Fratres de obseruantia non irridẽdi, nec increpandi

Cauete igitur, ô fratres mei dilectissimi, ne verbis, signis, aut quomodolibet aliter, fratres alios de Obseruantia irrideatis, increpetis, vel vilipendatis, quasi vos soli fastigia perfectionis attigeritis. Sed potiùs memores sitis illius dicti Saluatoris: *Cùm omnia feceritis, dicite: Serui inutiles sumus.* Et diui Pauli di- Luc. 17.

centis: *Is qui non manducat, non manducantem non ſpernat: & qui non manducat, manducantem non iudicet: Deus enim illum aſſūpſit. Tu quis es, qui iudicas alienum ſeruum? Domino ſuo ſtat, aut cadit, ſtabit autem; potēs eſt enim Deus ſtatuere illum.*

Rom. 14.

1. Cor. 5.

Nolite ergo, fratres amantiſſimi, *ante tempus iudicare, ſed magis vnuſquiſque veſtrum iudicet* (vt ait regula) *& deſpiciat ſemetipſum*: ſi quis ergo ex vobis inuentus fuerit, qui verbo, vel facto aliorum Conuētuum fratribus detrahere præſumpſerit, condigna pœna plectatur à ſuperioribus, tanquam diuiſor tunicæ inconſutilis S.P. Franciſci.

Detrahētes puniendi.

Item ſtatuitur, vt tempore Aduentus, & Quadrageſimæ tribus diebus cuiuſcumque hebdomadæ, videlicet die Lunæ, Mercúrij & Veneris abſtineant omnino à piſcibus, niſi Guardianus cum Diſcretis diſpenſauerit.

Tribus diebus in Quadrageſima à piſcibus abſtinendum.

Item ordinatur, vt in ſingulis locis Recollectis, vltra ſuffragia ordinaria, quæ pro defunctis fratribus fiunt in Prouincia, ſinguli Sacerdotes dicant quinque Miſſas pro fratribus defunctis Recollectis, qui morabantur in Conuentibus Recollectis, quando ab hac luce migrarunt. Fratres verò qui non ſunt Sacerdotes, bis in hebdomada confiteantur, & ſingulis Dominicis corpus Domini deuotè recipiant.

Miſſæ, & ſuffragia pro Recollectis defunctis.

Quando cōfitendum & communicādum.

Istarum ordinationũ Obseruantia commẽdatur.

Demum ordinationes istæ à cunctis fratribus strictioris vitæ, perfectè ad vnguem illibatè impleantur, & sæpè in communitate fratrum legantur, vt memoriæ magis hæreant: & transgressores illarum, secundùm culpæ exigentiam rigidè puniantur, licèt ex earum transgressione nullum ad peccati vinculum teneri velimus, nisi aliàs, ex diuino, vel alio præcepto ad id tenerentur.

Exhortatio ad Prælatos vt foueant, & opitulentur fratribus Recollectis.

Vt autem ista meliùs obseruentur, & plures ad sequendum vitam istam arctiorem magis excitentur, monemus omnes nostræ Religionis Prælatos, vt totis viribus foueant, & opitulentur, ac perhumaniter tractent fratres ipsos strictioris vitæ, nihil molestiæ eis inferant, vel ab aliis inferri patiantur: sed eos in Domino habeant commendatos, ita vt nulli pacem turbent, aut quietem impediant.

Hunc viuẽdi modum turbare, vel immutare nefas.

Nulli ergo licebit hunc viuendi modum turbare, infringere, vel quouis quæsito colore immutare. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, sciat se contra voluntatem Dei, & sancti Patris nostri Francisci facturum.

STATVTA

Statuta generalia pro locis Terræ Sanctæ.

Eorum qui mittẽdi sũt in Hierusalem qualitates.

ex Salmant. & Vltram. c 12.

ILla sacrosancta loca, quæ Religio nostra diuina dispositione, & misericordia adhùc obtinet, & diligenter custodit, vt qua decet sanctitudine, & pietate colantur, maximè curandum est Ministro generali, vt illis dumtaxat fratribus facultatem ad illa accedendi tribuat, qui eius probitatis, & virtutis exempla præbeant, quæ eos, vel maximè decet pro instituto, quod Sanctè profitentur, vt suæ innocentiæ, & Christianæ fidei testimonia mundo perhibeant splendentes in opere bono, etiam in medio nationis prauæ atque peruersæ.

In singulis nationibus pro eleemosynis Commissarij, siuè Procuratores generales instituendi.

Ex eisdem, & ex vete. consuet.

Quia verò impossibile est loca supradicta conseruari absque subuentione eleemosynarum, quæ à Christi fidelibus vbicumque existentibus piè offeruntur, ideò ad procurandas, inquirendas, & colligendas eleemosynas quascumque ad loca Sancta quouis modo pertinentes, necessarium censemus, vt in singulis nostræ familiæ nationibus vnus Commissarius, & Procurator generalis à Ministro generali, sicut mos est, instituatur

de Patrum cuiuslibet nationis consilio.

Quales esse debeant. Qui quidem Commissarius, & Procurator sit vita exemplari probatus, humilis, fidelis, & pius, solertia, & negotiorum experientia versatus, & qui tanto muneri sufficiat, cui ipse Minister generalis facultatem necessariam pro eiusdem muneris administratione concedat. Ex eisdem.

Syndicus generalis in qualibet natione instituendus. Instituendum etiam censemus ab eodem Ministro in Curijs, siue in principalibus ciuitatibus cuiusuis nationis, vnum Syndicum generalem Apostolicum, cui eleemosynæ omnes per totam nationem collectæ consignentur, modo, & forma infra dicendo. Ex eisdem.

In singulis Prouincijs Vicecōmissarij designandi. Prætereà in singulis cuiusuis nationis Prouincijs à Procuratore generali eiusdem nationis religiosus vnus Vicecommissarius, siue substitutus (quē Diffinitorium Prouinciale idoneum iudicauerit) instituatur, qui in tota Prouincia curam habeat procurandi, inquirendi, & colligendi eleemosynas supradictas. Pro eisdem in ca. Gen. Seg. 1621.

Qui librum & registrum habeant, in quo, quæ notanda. Omnes, & singuli Vicecommissarij, siue substituti supradicti registrū, vel librum habeāt in quo elemosynæ omnes, quæ à fidelib⁹ offeruntur clarè, ac distinctè scribantur, nomine cuiuslibet offerentis notato. Ex eisdem.

Eleemosy- Si quæ verò fuerint eleemosynæ per- Ex eisdem.

petuo, vel pro tempore præfixo oblatę, vel offerendæ, ſeorſum notentur, & ſcribantur in libro manibus offerentium ſubſcriptæ.

næ perpetuæ, vel ad tēpus ſeorſum notentur.

Ex eiſdem. Pro receptione autem eleemoſynarũ quaruncumque, in ſingulis locis deſignandus erit amicus ſpiritualis, pius, & deuotus, qui velit eiuſmodi eleemoſynas, tanquam Syndicus Apoſtolicus Sanctorum locorum, recipere, & fideliter ſeruare, habeatque librum, ſiue regiſtrum, in quo ſigillatim ſcribatur, & notetur quicquid receperit, cum nominibus offerentium, talis verò Syndici inſtitutio fiat, vel à Procuratore generali nationis, vel à Miniſtro illius Prouinciæ.

In ſingulis locis Syndicus conſtituendus, & qualis, & à quo.

Ex eiſdem. De ſemeſtri in ſemeſtre teneantur Vicecommiſſarij, ſeu ſubſtituti prædicti, à quolibet Syndico rationem exigere eleemoſynarum, ab eo receptarũ, coram Parocho principali illius loci, à quo ratiocinia eiuſmodi ſubſcribantur in vtroque libro, Syndici videlicet & Vicecommiſſarij.

A Syndicis locorum ratiocinia exigenda, & quomodo.

Ex eiſdem. Pecunias verò quæ computis factis repertæ fuerint in manibus Syndicorum, teneantur Vicecommiſſarius remittere, & conſignare ſine mora ad Syndicum proximioris Conuentus noſtri Ordinis, qui eas recipiat, & receptarum cautionem ſcriptam exhibeat ipſi Vicecommiſſario, qui coram

Pecuniæ ab eiſdem Syndicis receptæ apud quē, & quomodo cõnſignandæ.

rijs prædictis transmissę, ita vt vnius cuiusque habeatur ratio, ab alteris distincta, in eodem etiam registro seorsum notentur quæcumque aliæ eleemosynæ, quas aliunde Syndicus ipse generalis receperit, & in alia eiusdem libri parte eleemosynæ ad loca Sancta transmissæ scribantur, cum omnibus expensis factis, tam in earum transmissionibus, quàm in cæteris necessarijs, quæ pro collectione, & administratione eleemosynarum expendi debeant.

Ex eisdem. Habeat etiam Commissarius, siue Procurator generalis cuiusuis nationis aliud registrum, in quo notentur, & scribantur eleemosynę omnes, in perpetuum erogandę pro eisdem Sanctis locis, & si quæ sint pro tempore terminato promissæ seorsum notentur, singulæque à largientibus, vel offerentibus in eodem libro subscribantur. Aliud registrum habẽdum, & quæ in eo scribenda, & quomodo.

Ex eisdem. Syndicus verò generalis suum librum, siue registrum suscepti, & expẽsi habeat, in omnibus correspondens ipsi libro, & registro Commissarij supradicto. Syndicus generalis librũ habeat, & qualem.

Ex eisdem. Singulis autem sex mensibus teneatur Commissarius, siue Procurator generalis nationis, coram Patre Ordinis illius nationis, si fortè aderit, sin minus coram Ministro illius Prouin- Computũ à Syndico generali quãdo, coram quibus, & quomodo exigendum

ciæ, computum cum Syndico generali facere de omnibus eleemosynis, sibi tunc vsque consignatis, secundùm suasmet cautiones, à Commissario exhibendas, & de omnibus expensis, per literas eiusdem Commissarij factis, vt constet liquido de quantitate, quæ apud Syndicum remanserit. Ex eisdem.

Quo ordine eleemosynæ ad Ierusalē transmittendæ.

Vt autem opportunè transmittantur ad Ierusalem eleemosynæ collectę, curabunt prædicti Commissarij, siue Procuratores generales, eas omnes cōsignare Syndicis Apostolicis generalibus Venetijs, vel Messinæ constitutis, vel eorum quilibet singulis sex mensibus, adhibita omni cura, & diligentia, vt commodiùs quoad fieri potest, eiusmodi consignatio fiat.

De trāsmissis Minister generalis monendus.

Teneanturque semper Ministrum generalem certiorem facere de summa quarumcumque eleemosynarum, ad Syndicos eiusmodi transmissa, vt sibi constet: & si expedire videatur aliquem fratrem mittat, cuius cura, & sollicitudine pecunię ad loca Sancta citius tranferantur. Ex eisdem.

Procuratores generales ad inuicem de trāsmissis se admoneant.

Etiam adinuicem ipsi Commissarij, siue Procuratores generales se admoneant, de eleemosynis ad Syndicos transmissis, vt eodem tempore cæteri transmittendas curent, quas apud se collectas habuerint, vt simul, si possibile fuerit, omnes transferantur. ex eisdem.

Ex eiſdem. Quia verò Commiſſarius, ſiue Procurator generalis pro natione Hiſpana inſtitutus, etiam de eleemoſynis collectis,& colligendis in omnibus Prouincijs Indiarum, tam Orientalium, quàm Occidentalium curare debet. Præcipitur Commiſſarijs generalibus, apud Indos exiſtentes, vt à Vicecommiſſarijs ſuarum Prouinciarum, rationem ſingulis ſex menſibus exigant, & exigere faciant de omnibus eleemoſynis collectis, & eas tranſmittere curent ad Syndicum generalem Sanctorum locorum, Hiſpali reſidentem, & Commiſſarium,vel Procuratorem generalem admoneant, de quantitate tranſmiſſa.

Commiſſarij generales apud Indos reſidentes rationẽ exigant de eleemoſynis, ibidem collectis,& eas tranſmittere curent.

Ex eiſdem. Si tamen eiſdem Commiſſarijs generalibus videatur expedire, poterunt in Curijs Indiarum Vicecommiſſarios, ſiue Procuratores generales inſtituere, ad quos eleemoſynæ in ſingulis Prouincijs collectæ modo ſupradicto remittantur.

Poterunt Vicecõmiſſarios, ſiue Procuratores generales inſtituere.

Ex eiſdem. Pro vniuerſali verò receptione omnium eleemoſynarum iſtius Hiſpanæ nationis,inſtituẽdus eſt à Miniſtro generali,in Curia Regis Catholici, Syndicus generalis, cui conſignentur modo ſupradicto eleemoſynæ omnes, vndequaque collectę,& alius in ciuitate Hiſpalenſi,aliuſq; in Vlyſſiponẽſi,pro recipiendis eleemoſynis Indiarum.

Hiſpaniæ in Curia Regia Syndicus generalis inſtituẽdus.

Ab eodem Syndico ratio quando & corã quibus exigenda.

A quo nimirum Syndico in Curia Regia existente singulis sex mensibus, Commissarius, siue Procurator generalis istius nationis teneatur rationem exigere, coram generali Commissario Cismontano, (si aderit,) sin minus coram Commissario generali Indiarum, in eadem Curia residente, vel alio Patre Ordinis, vel eiusdem Prouinciæ, vt supra cautum est. Ex eisdem.

A Vicecommissarii in Capitulis & cõgregationibus Prouincialibus ratio reddẽda.

Vicecommissarij, vel substituti prædicti teneantur, quisque in sua Prouincia, ad Capitulum Prouinciale, & etiã ad Congregationem Capitularem accedere, & coram Diffinitorium rationem reddere de omnibus eleemosynis, tunc vsque ab ipsis collectis, & Commissario, siue Procuratori generali transmissis. Ex eisdem.

Custodes ad Capitulum generale deferãt summarium eleemosynarum in quauis Prouincia collectarum, & quale.

In Capitulo prætereà, siue in Congregatione cuiusuis Prouinciæ, immediatè ante Capitulum generale habita, per Diffinitorium recognoscatur liber, siue registrum Vicecommissarij eiusdem Prouinciæ, & inde fideliter extrahatur summarium omnium eleemosynarum, in eadem Prouincia collectarum, & ad Commissarium, siue Procuratorem generalem transmissarum, quod quidem summarium, manibus Ministri, & Discretorum Diffinitorij subscriptum, & sigillo Prouinciæ munitum, Custodi trada- Ex eisdem.

tur, qui tenebitur illud ad Capitulum generale deferre, & coram Diffinitorio generali eiusdem familiæ præsentare, vt vel sic de omnibus eleemosynis, tam collectis, quàm transmissis, & quouis modo expensis exactior ratio habeatur.

Ex eisdem. Commissarij autem, siue Procuratores generales nationum, ad Capitulum generale, & etiam ad Congregationem generalem, si contingat in ea natione celebrari, adire teneantur, & secum libros supra memoratos deferre, & coram Diffinitorio generali præsentare, vt ratiocinia singulorum recognoscantur, & circa eleemosynarum earumdem administrationem, quidquid dignum animaduersione fuerit, ordinetur, & vniuscuiusque cura, & solicitudo commendetur. Procuratores generales ad Capitulum generale adueniantur, & etiã ad Congregationẽ, si in eadem natione celebretur.

Ex eisdem. Piaculum autem, & facinus detestandum censentes, vt pecunia, quæ pro conseruatione, restauratione, & subsidio Sanctorum locorum, diuinique cultus in illis augmento, & etiam pro fratrum nostrorum inibi degentium, ac peregrinorum in eorum domibus hospitantium, sustentatione, ac necessitatibus per Christi fideles erogatur, quoquomodo defraudetur: ideò in virtute Spiritus Sancti per sãctam obediẽtiam, & sub pœna excom- Pœnæ speciales impedientes, detinentes, vsurpantes, vel defraudantes eleemosynas.

municationis eo ipso incurrenda, inhibemus omnibus, & singulis nostri Ordinis fratribus, ne quouis prætextu, vel quæsito colore eleemosynas oblatas, vel offerendas pro eisdem Sãctis locis, impedire, detinere, vsurpare, vel defraudare præsumant, quominus modo supradicto, ad quos spectant deferantur, & consignentur.

Eleemosynas in alios vsus cõuerti, commodari, alienari, hypothecari, vel distrahi vetitũ sub pœnis.

Ex const. Ap. Pau. V. Cœlestis Regis, &c.

Prælatis autem, etiam Generalibus, & fratribus quibuscumque, Apostolica sanctione inhibetur, ne in alios vsus, etiam eiusdem Ordinis, eleemosynas prædictas conuertant, vel quibusdam alijs personis cuiuscumq; gradus, & conditionis existentibus, etiam per breue temporis spatium cõmodare, alienare, hypothecare, vel alijs quomodolibet distrahere audeant, sub priuationis vocis actiuę, & passiuæ, necnon officiorum, quę obtinent, & obtinebunt, ac inhabilitationis ad illa, & alia in posterum consequenda, pœnis, ipso facto incurrendis.

Necessitatibus Ministrorum ex eisdem eleemosynis prouidendum.

Ex supra citatis.

Commissarijs tamen, & Vicecommissarijs supradictis, & eorum socijs, qui in petendis, & colligẽdis eleemosynis prædictis occupantur, licebit, ex eisdem sibi in suis necessitatibus subuenire, parcè tamen, ac modestè, prout sanctæ paupertatis professores decet, necessitatem Sãctorum locorum semper prospicientes.

Ex eiſdem. Et quoniam fideliter laborantes, oportet remunerari, æquum cenſemus, ac propterea plurimum in Domino commendamus Prçlatis, tam Generalibus, quàm Prouincialibus, curent, vt Commiſſarij, & Procuratores generales ſupradicti, etiamque Vicecommiſſarij, qui in præfatis muneribus ſubeundis, qua decet cura, ſolicitudine, ac fidelitate ſe geſſerint, in ſua quiſque Prouincia fauoribus, & honoribus opportunis, pro vnius cuiuſque meritis afficiantur, & remunerentur. Commiſſarij pro corũ laboribus remunerandi.

STATVTA GENERALIA de fratribus ad Prouincias Indiarum pertinentibus.

De Commiſſario Generali Indiarum. Cap. I.

Ex Tolet. 1583.

CVM fratres apud Indos conſiſtentes, gubernari commodè nõ poſſint, ſine continuo recurſu ad Prouincias Hiſpaniarũ, & ſine magnis expẽſis à Catholico Rege factis, Commiſſarius generalis, qui in Curia Regis reſideat inſtituẽdus & quare.

& experimento deprehensum sit, non posse Indiarum negotia commodè expediri, nisi in Curia Regis Catholici resideat vnus probatus religiosus, qui habeat Vices Generalis Ministri: hinc enim necessarium esse visum fuit, vt vnus Commissarius generalis Indiarum à Reuerédissimo Patre Generali ex assensu, & beneplacito eiusdem Regis Catholici pręficiendus in eius Curia resideat.

Qui immediate Ministro generali subditur.

Qui nimirum Commissarius Indiarum immediatè subditus sit generali Ministro, in omnibus, & per omnia, & nulli alteri Prælato, & superiori erit subditus, & subiectus. Ex eisdem.

Eius facultas, & potestas qualis, & ad quos se extendat.

Habebit verò prædictus Commissarius generalis Indiarum plenitudinem potestatis, in omnes fratres, & sorores, in noui orbis Prouincijs consistentes, & ad illas partes quoquo modo pertinentes, & in vniuersos fratres, qui ex Hispaniarum Prouincijs sunt ad Indos transmittendi, & in reliquos omnes religiosos, tam subditos, quàm Pręlatos, qui ausi fuerint, impedire fratres ad Indos proficisci volentes. Habebit inquam plenitudinem potęstatis, ad prædictos perturbatores puniendos. ex eisdem.

Facultas etiam puniẽdi, & ad alias

Generalis Indiarum Commissarius, in Catholicæ Maiestatis Curia agens, quemlibet fratrem Indos petentem, Ex Rom. 1587.

siue ab eis reuertentem, crimini tamen obnoxium, pręsenti ex decreto punire possit. Ministri verò Prouinciales, ad quos fratres huiusmodi delinquentes, à præfato generali Cōmissario remittūtur, siue illi fratres in eorum Prouincia, siue etiam apud Indos religionis habitum induerint, pro viribus curabunt, vt pœnitentia eis iniūcta adamussim executioni mādetur.

Prouincias mittendi delinquētes

& ex Tolet. 1583.

Prædictus Cōmissarius generalis Indiarum habebit tātum socios necessarios, & nō superfluos, quos eligere poterit ad arbitriū suum ex quibuscūque prouincijs. Qui nimirū socij erūt subditi tantum Ministro generali, & Cōmissario generali Indiarum.

Socios duntaxat necessarios habeat qui ministro generali, & sibi sint subditi.

Ex eisdem, & ex Rom. 1587. & ex Bul. Sixt. 5.

Statuitur prætereà, quod prædictus Commissarius Indiarum, sit Vocalis ordinarius ad omnia Capitula generalia, in quibus in omnibus electionibus, & actibus capitularibus habebit vocem, etiamq; in Congregationibus generalibus. Nam cum propter nimiam distantiam pauci fratres accedere soleant, ad dicta comitia generalia, necessarium esse videtur, vt prædictus Commissarius, tanquam minister Ministrorum Indiarum, in prædictis Capitulis generalibus sit pręsens, non solùm, vt vocem habeat, sed vt possit rationem reddere eorum omnium, quæ ad prædictas Prouincias pertinent. In

Commissarius generalis ad omnia generalia Capitula sit Vocalis ordinarius, & tanquam Pater Ordinis in sua familia locū habeat.

hoc autem Cismontana,& Vltramontana familia consenserunt in Capitulo generali Romæ habito anno 1587. & D.P. Sixtus V. id voluit proprio motu, præfatoque Commissario locum generalibus Commissariis debitum assignauit.

Sigillũ habere, & cõuocare quãdo ad ipsum spectet.

Quapropter in electione Vicarij, siue Vicecommissarij generalis, deficiẽte in hac familia alio Patre, ex perpetuis ad ipsum Commissarium generalem Indiarum pertinebit sigillum tenere, & cõuocare, & etiam præsidere. Ex eisdem.

Sine licentia Regii Senatus nõ poterit extra Hispaniam secõferre.

Si tamen prædicta Comitia generalia sint extra Hispaniam celebranda, non poterit prædictus Commissarius generalis Indiarum ad illa se conferre sine speciali licentia Regij Senatus Indiarum. Ex Tolet. 1583.

Vicecommissarius qui in Hispalensi Cõuentu resideat instituendus, & eius munus

Decernitur, vt in Hispalensi S. Francisci Conuentu, vnus aliquis probus pater super fratres, tam Indos adeuntes, quàm ab eis redeuntes, Vicecommissarius instituatur, quatenus, & istis atque illis opportunè adsit, vtrorumq; inutiles vitet discursus, nullo pacto, vt eorũ aliquis Catholicæ Maiestatis Curiã, nisi necessario id exigẽte negotio, accedat, cõsentiat, patẽtes huiusmodi fratrũ literas examinet, ac tandẽ quicquid sibi à generali Indiarum Cõmissario cõmissum fuerit, id sedulo, diligenterq; exequatur. Qui tamen Vice- Ex Rom. 1583. & 1600

commissarius, absente generali Ministro à præfato generali Indiarum Cõmissario eligendus, instituendusq; veniat, ac eisdem simul cum socio assumpto, subiacebit, parebitque.

Ex Rom. 1600. Fratres omnes ad Indos transmeãtes, teneantur rationem reddere Vicecõmissario Indiarũ in Conuentu S. Francisci Hispalensi existẽti, de rebus omnibus quas pro Ecclesiarum ornatu, & seruitio eò deferunt (vt sunt paramẽta, imagines, libri Scholastici, & pro choro deputati,) & ab illo accipient testimoniales literas de omnibus, ad Ministros deferendas, vt illis innotescat, quæ, quanta, & qualia à fratribus deferantur, secus autem facientes proprietatis pœnis puniantur. De quibus fratres teneãntur reddere rationem Vicecommissario.

De fratribus ad Indias transmittendis. Cap. I.

ex Tolet. 1583. CVm Regia, & Catholica Maiestas expensas faciat omnibus religiosis, qui ex Hispania ad Indos proficiscuntur, præcipitur, vt nunquam fratres illuc mittantur, nisi cum à Regio Senatu Indiarum fuerit postulatũ, nec maior numerus fratrum ad eosdem Indos mittatur, quàm sit ab eodem Senatu consignatus. Fratres non mittẽdi nisi à Regio Senatu postulati.

Nullus cogendus ire, sed Cõmissarij instituendi, vt fratres hortentur, & excitent.

Et cum secundum regulam non sint cogendi fratres, vt vadant ad commorandum inter infideles, præcipitur, vt nullus frater cogatur ad Indos ire, sed cum fuerint mittendi fratres ad partes Indiarum, Minister Generalis, aut eius Commissarius generalis, qui in Curia resìdet, eliget Commissarios particulares, viros probos, qui per Prouincias discurrant, exhortantes, & excitantes fratres ad tam sanctam, & laudabilem professionem. ex eisdem.

Commissarii literas suæ cõmissionis Ministris notificare tenentur, & numerum fratrum non excedant.

NullusCommissarius pro mittendis fratribus ad Indos designatus possit suum munus exercere, nisi prius per se, vel per alium Prouincialem Ministrum suarum literarum& commissionis certum fiat: secus facientes pœna priuationis ab officioCommissarij puniantur. Insuper præcipitur, ne possint excedere numerumReligiosorum in sua commissione præfixum. ex Vallisolet. 1593.

Nullus admittendus sine probatione Ministri, & alterius Patris eiusdẽ Prouinciæ.

Vt autem idonei Religiosi mittantur ad Indos, qui eos, vita, exemplo, & doctrina valeant erudire, Commissarijs strictè pręcipitur, vt nullum mittendum admittant, nisi perMinistrum Prouincialem, & vnum ex Diffinitoribus eiusdem Prouinciæ, vel per vnum Patrem, simul cum altero Prouinciæ Discreto fuerit probatus cum testimonio laudabili scripto & subscripto ab eisdem. ex Victoria. 1596.

Declaratur

ex Rom. 1600. Declaratur tamen, quòd illi, qui in tabulis Capitularibus probati extiterint, pro approbatis habeantur, nisi aliqua posteà sui honoris publica nota maculati fuerint. Qui pro approbatis habendi.

ex Victorian. Prouincialibus verò Patribus & Discretis Prouinciarum præcipimus, vt in re tanti momenti fideles se exibeāt, nullum probantes, vt ad Indos transmittatur, qui non sit moribus & vita debitè ornatus. Pro approbandis exhortatio.

ex Tolet. 1583. Atque ideò si forsam aliquis frater fuerit ob sua demerita pœnitentia mulctatus, nullo modo talis poterit ad Indos destinari: idemque faciendum erit de quocumque fratre, qui crimen aliquod commiserit, propter quod à suo Prælato est breuiter puniendus: nam iniquum videtur omnino, vt prætextu quod fratres volūt ire ad Indos, crimina maneant impunita. Pœnitentia mulctatus, vel mulctādus nō possunt admitti.

Ex eisdem. Prædictus tamen Commissarius generalis non poterit per se ipsum præstare facultatem alicui fratri particulari ad Indos transmigrandi, sed omnes mittendos fratres prædicti Commissarij particulares consignabunt. A Cōmissario generali nulli facultas eundi cōcedatur.

Ex eisdem. Prædicti Commissarij non poterunt Confessores, nec Prædicatores instituere, nec ad Ordines sacros promouere. Cōmissarij non possunt Cōfessores, nec Prædicatores instuere.

Ex eisdem. Exhortamur verò vniuersos fratres & Prælatos, & ad maius meritū præci- Volētes ire

pimus per obedientiam, vt nullo pacto impediant volentes ire ad partes Indiarum: imò exhortamur, vt omnem fauorem impendant dictis Commissarijs, qui per Prouincias discurrunt.

Pœnæ temere reuertentib⁹ subeundæ.

Ex eisdem.

Verùm quia interdum contingit, quod postquam fratres sunt à suis Cōuentibus egressi, vt iter ad partes Indiarum arripiant temerè, & absque rationabili causa, ab incepto opere deficiunt, præcipitur, vt prædicti fratres retro respicientes per quinquennium sint ipso facto actibus legitimis priuati, & omnino cogantur, vt expensę, quas pro itinere receperunt ex pecunijs Regiis, integræ reddantur.

Pro vna Prouincia electi non possint ad aliam destinari.

Ex eisdem.

Rursus statuitur, vt fratres, qui ex Hispania sunt pro certa aliqua Prouincia Indiarum electi, non possint vllo pacto, à Prælatis ordinariis, qui sunt in Prouinciis noui Orbis, ad alias Prouincias destinari, sed recto itinere, nullo præstito impedimento, ad partes ad quas designantur perueniant.

Nemini venienti remeandum, nisi, &c.

Ex eisdem.

Nullus Religiosus, qui semel de nouo Orbe venerit, possit iterum ad Indos remeare, nisi fuerit à Prælatis ob negotia Indiarum expediēnda ad Hispaniam transmissus.

Euntes nullibi detinēdi.

Ex eisdem.

Præcipimus rursus, vt nec in Prouincia Canariæ, nec in insula Sancti Dominici, nec in Conuentu Cartha-

ginensi Terræ firmæ possint fratres, ad alias partes Indiarum euntes, detineri per Prælatos illarum Regionum, omni fraude cessante, oppositum facientes, sint suis officiis priuati.

De Commissariis generalibus apud Indos residentibus. Cap. III.

Ex eisdem. ET quia nimia illarum partium distantia impedimentum præstat, ne occurentia negotia possint à Generali ministro, vel eius Commissario generali in Curia residéte expediri, vel absolui, statuitur, vt duo Commissarij generales semper resideant in illis partibus, vnus, pro Prouincijs nouę Hispaniæ: alter verò in Prouinciis del Piru. Isti verò Commissarij erunt constituendi per Ministrum generalem. Duo Commissarij generales instituendi, qui apud Indos resideant.

Ex Rom. 1587. Ne fortè aliquis ignorantiam prętédere possit, præsenti statuto declaratur, nihil penitus generalibus Cõmissariis ad Indos destinatis in partibus Orientalibus & Occidentalibus ad plenam sufficiẽtemque auctoritatem, qua subditis sibi fratribus imperare possint, deesse: idq; ex patentibus literis sibi datis satis superq; cõstat. Quãobrem quotquot huiusmodi Cõmissariis, tamquam legitimis Prælatis Eorum facultas & potestas qualis, & qualiter eisdem ab omnibus parendum.

à Generali ministro missis minimè paruerint, hi omnes excommunicationis pœnæ obnoxij, atque tum à quouis officio, & legitimis actibus priuationi subditi, præsenti statuto declarantur. A quibus tamen censuris & pœnis nullus, nisi ex summi Pontificis auctoritate absolui potest, vt constitutione Apostolica cautum est.

ex const. Greg. 15. Quoniam nostro, &c.

Durare debent in suis officiis vsq; ad nouorũ Commissariorum aduentum.

Commissarij autem generales prædicti in Indijs Occidentalibus, & etiam Orientalibus à Ministro generali missi in suis officijs debent perdurare, ipsarumque partium fratres & Religiosi nostri Ordinis quicumque obedientiam & reuerentiam eisdem exhibere debent vsque ad nouorum Commissariorum ad illas partes aduentum, prout decreto Apostolico est declaratum, non obstante vacatura quacumque Ministri generalis, à quo fuerunt electi, siue per sexennium transactum, siue per mortem, vel ob aliam causam.

ex Bulla Gre XIII. Religiosorum, &c.

Quales sint in Commissarios eligendi, & quibus gaudere debeât priuilegiis.

Decernitur prætereà, vt nullus frater cõmissarius generalis ad illas partes mittatur, qui in sua Prouincia non priùs fuerit functus, ad minus, Diffinitoris officio, vel lector iubilatus existat: & qui hac lege & conditione per trium annorum spatium prædictum Commissariatus generalis officium laudabiliter, ac cum superiorum

Ex Victor. 1596.

approbatione & satisfactione exercuerit, ad propriam postmodum reuersus Prouinciam, illis præmijs, priuilegiis, ac præeminentiis potiatur, quibus vtuntur, & fruuntur, qui ibidem olim fuerunt Prouinciales.

Ex Rom. 1600. Commissarij Generales in partibus Indiarum existentes, omnibus Prouincialibus Capitulis præsint, & Cœnobia maiora visitent, & à Curia se sequestrent, vt aliorum Conuentuum indigentiis faciliùs consulere valeant. Omnibus Capitulis præsideant, maiora Cœnobia visitent, & à Curia se sequestrent.

Ex eisdem. Prohibetur eisdem Commissariis generalibus in statutis Prouinciarum dispensare sine Prouincialium, & Diffinitorium consensu. In statutis ne dispensent.

Ex eisdem. Ordinatur eisdem Commissariis, ne in nouitiorum ad habitum receptionem, nec in incorporationibus fratrum, se intromittant: sed Ministris, & Diffinitoribus, eas libere relinquant, quod si aliter incorporatio aliqua facta fuerit, minimè teneat. Nec in nouitiorũ receptione, nec in fratrum incorporatione se ingerant.

Ex eisdem. Prohibetur Generalibus Commissariis, literas testimoniales petere à fratribus pro optima suorum officiorum administratione, ne aliquid iuri dissonum inde sequatur. Nec literas testimoniales à promouendis petant.

Ex Rom. 1612. Commissarij generales ad partes Indiarum missi, non se intermisceant cognitioni causarum in prima instantia, sed relinquant Ministris Pro- Nec in prima instantia causarum se intromittant.

uincialibus, vt de ipsis cognoscant, nisi manifestè constiterit, Ministrum Prouincialem procedere cum aperta affectione, vel magna passione.

In eleemosynis regalibus nullus Prælatus superior se intromittat, nisi pro computis earum exigendis.

Commissarij generales, aut Ministri Prouinciales, nullatenus se in posterum intromittat, in dispositione eleemosynæ, quam Rex Catholicus singulis annis largitur pro reędificatione, vel sustentatione Conuētuum, sed Guardiani cum Syndicis illam recipiant, & expendant, exigant tamen exactissimum computum, an expendatur in ijs, quæ Rex Catholicus intendit, & qui repertus fuerit infidelis, seuerè puniatur, & priuetur officio. Ex Rom. 1612.

Socij Commissariorũ, non promouẽdi ad Pręlaturas.

Item decernitur, vt socij Commissariorum prædictorum non eligantur in Prouinciales, neque in Guardianos quouis prætextu, vel colore, eorumq; electio si facta fuerit, irrita, & nulla censeatur. Ex Rom. 1600. & 1612.

Commissariis sine licentia non recedendũ.

Pręcipitur verò, vt prædicti Commissarij non possint ab illis partibus recedere sine expressa licentia generalis Ministri, aut sui Commissarij generalis Indiarum, sed teneantur expectare visitationem inibi de suis officiis, & personis faciendam. Ex Tolet. 1583.

Nec vni loco sistendũ.

Statuitur prætereà, vt Commissarij præfati non semper hæreant vnico loco, & Prouincię, sed per omnes Pro- Ex eisdem.

uincias sui districti circumeant, visitent, moneant, & corrigant, & Pastorale officium, vultum pecorum inspiciendo, exerceant.

Ex eisdem. Si verò contigerit, quod Commissarij prædicti moriantur, interim quod prouidetur tenebit sigillum, & scripturas Minister Prouinciæ in qua mori contigerit, qui absoluet negotia occurrentia, & habebit plenitudinem potestatis, quam habebat Commissarius defunctus. Si mori cõtigerit quis præficiendus.

Ex c. Gen. Segouiens. 1621. Non tamen poterit se intromittere in regimine particulari Prouinciarum, nec quidquam in eisdem innouare, neque decidere sine consilio, & consensu maioris partis Diffinitorij eiusdem Prouinciæ, in qua aliquid determinare contigerit, quod autem secus decreuerit, irritum, & inane censeatur. Præficiendi facultas limitatur.

Ex eisdem, & ex Tolet. Neque licebit tali Ministro de rebus quas Commissarius defunctus habebat, cuiuscumque qualitatis & valoris sint disponere, sed ea omnia ab ipso relicta simul cum registris, & scripturis sui officij coram Guardiano Conuentus in quo decesserit, & Secretario socio eiusdem defuncti teneatur Minister prædictus scripto mandare, & inuentarium omnium authéticum ipsorum manibus subscriptum ad Ministrum Generalem, vel ad eius De rebus defuncti disponere non liceat, sed omnia inuentario tradenda, & quomodo.

Commissarium Generalem, cumprimùm opportunitas occurrerit, remittere, eos certiores faciens de obitu dicti Commissarij.

Deficiente Ministro, Commissarius Prouinciæ sufficiēdus.

Si tamen illa Prouincia in qua mori contigerit Commissarius Generalis, careat Ministro Prouinciali, Commissarius illius Prouinciæ exercebit officium prædicti Commissarii generalis modo supradicto. Ex Tolet. eisdem.

DE FRATRIBVS AB *Indiis venientibus.*

Cap. IIII.

Cum fratribus ad Hispaniam venientibus Commissarius mittēdus, qui Guardiano Hauanæ subiiciātur. Ex eisdem.

QVando fratres, apud Indos consistentes, sunt ad Hispaniam mittendi: teneantur Commissarij generales illarum partium, respectiuè, vnum fratrem Commissariū mittere, qui præsit reliquis omnibus fratribus, quovsq; ad Conuentum Hispalensem accesserint: sed cum ad Insulam de la Hauana peruenerint, Guardianus illius loci, omnibus religiosis forensibus præsidebit, quandiu ibidem moram traxerint.

Qui apud Indos sunt professi ad Ex eisdem.

Verùm si venientes fratres, in noui Orbis Prouinciis habitum religionis induerunt, & non sunt ad

illas partes reuersuri, Commissarius generalis Indiarum in Curia residens poterit illos ad quas maluerit Prouincias destinare: quæ nimirum Prouinciæ tenebuntur illos fratres recipere, ne occasio vagandi tribuatur: sed quantum attinet ad prædictorum fratrum incorporationem, obseruabitur constitutio generalis de hac re condita. quamlibet Prouinciam possunt destinari.

Ex eisdem. Ac si fratres erunt de illis, qui olim ex Hispania sunt transmissi, Prouincia ex qua fuerunt assumpti, tenebitur prædictos fratres recipere. Decernimus tamen, vt si prædicti fratres fuerint reuersi, ante decennium in illis partibus expletum, per quadriennium careant voce actiua, & passiua in omnibus electionibus. Si ex Hispania transmissi, à propria Prouincia recipiẽdi, & eorum pœna qui ante decenniũ reuertũtur.

Ex eisdem. Si verò ob aliqua demerita, isti fratres fuerint ab Indiis reiecti, eorum superiores teneantur certiorem facere Commissarium Generalem Indiarum de illius fratris defectu: prohibentes, vt de cætero fratres incorrigibiles, & scandalosi non mittantur in Hispaniam, maximè, si apud illos habitum sumpserunt, intelligimus siquidem hoc esse valde perniciosum, dum enim suam intendunt purgare Prouinciam, vniuersam inficiunt religionem. De demeritis venientium Comiss. gener. admonendus, nulli scandalosi mittendi in Hispaniam.

Ex eisdem. Si venientes fratres habuerint nego- Nulla nego

tia ad Prouincias illarum partium spectantia; præcipimus nullo pacto possint apud Regem Catholicum, nec eius Senatum, nec in aliquo tribunali negotia prædicta proponere, sine licentia Ministri generalis Indiarum in Curia residentis.

tia sine licentia tractanda.

Si quis propter aliqua delicta exilij pœna puniatur, teneatur præsentari Commissario generali in Curia Regia commoranti, qui possit eum destinare ad quamcumque Prouinciam.

Relegatus Commiss. gen. se præsentet.

Ex Vallisol. 1593.

De fratribus residentibus in Prouinciis Noui Orbis.

Cap. V.

FRatres tam Prælati, quàm subditi in nouo Orbe habitantes obseruare teneantur omnes constitutiones generales Barchinonenses, in Capitulo generali Toletano recognitas, & in præsenti discussas, & probatas, in omnibus, quæ non sunt contraria his constitutionibus pro fratribus Indiarum constitutis.

Statuta generalia seruanda.

Ex Tolet. 1583.

Item, vt factiones inter fratres ab Hispania oriundos, & apud Indos natos, qui vulgari vocabulo appellantur *Criollos*, & illos qui ex Hispania ad illas Prouincias sunt missi, penitus de-

Factiones inter fratres, & differentiæ exterminantur.

Ex Tolet. 1606.

leantur. Omnes & singulæ constitutiones, etiam antiqua consuetudine firmatæ, quæ aliquam inter hoc differentiam assignant, cassantur, & anullantur, tam pro receptione habitus, quàm pro electione ad quæcumque officia Ordinis, siue sint oneris, siue honoris: & ex omnibus quos eadem fides, & religio verè fecit esse germanos, nullo ad locum vbi nati sunt habito respectu, digniores æqualiter eligantur, recipiantur, & promoueantur.

Ex Vallisol. 1593.

Inquisitiones Hispanorum nouitiorum quomodo faciendæ.

Pro Hispanis recipiendis, vt constare possit de requisitis secundum nostra statuta, & Pontificum decreta, fiat inquisitio per testes ibi commorantes, quod si ibi non adsint, adhibeatur fides testimoniis, quæ detulerunt, cum ad Indos transmigrarunt nostrum Ordinem ingredi cupientes.

Ex Rom. 1587.

In cæteris statuta generalia seruentur.

Quo verò ad alia, quæ literaturæ competentia cæterasque conditiones ad huiusmodi admissionem necessarias concernunt, generalia Ordinis statuta seruentur.

Ex Tolet. 1583.

Stipendia annualia nō recipiantur.

Quoniam indecens omnino esse videtur nostræ regulæ, vt stipendia annualia, quæ Catholica Majestas fratribus in doctrinis residētibus cōferre solet, sumantur, prohibemus, vt prædictos annuos redditus fratres non recipiant, cum ex oblatis, & consuetis

eleemoſynis commodè valeant ſuſtentari.

Syndici à Miniſtro, vel Cõmiſſario generali inſtituendi.

Syndici in poſterum non poſſint per Guardianos inſtitui, ſed per ſolum Miniſtrum Prouincialem, vel Commiſſarios generales præuia informatione Conuentus, quod is qui erit inſtituendus, ſit magis idoneus, & expediens, quàm quicumque alius. Ex eiſdem.

Aurum, vel argentum, nec pro defunctorum ſuffragiis recipiendũ.

Inſuper prohibetur, ne in quotidianis oblationibus, quæ pro reſponſis defunctorum, & aliis officiis offeruntur, poſſint fratres aurum, vel argentum recipere, & ſecus facientes eadem pœna plectantur, ac ſi denarios, vel pecunias recepiſſent. Ex eiſdem.

Prædicationis ſtipendia qualiter diſpenſanda.

Præterea nullus prædicator, ob ſuæ prædicationis laborem poſſit in ſuas commoditates, & neceſſitates ſtipendia prædictæ prædicationis conuertere, vel conſumere ſine ſui Prælati expreſſa licentia, cæteris conditionibus iuxta regulæ noſtræ exigentia concurrẽtibus, aliter faciens, vt proprietarius pl ectatur. Ex eiſdem.

Aurum, vel argentum, &c. transferre nefas.

Prohibetur ſtrictè fratribus ab Indiis Hiſpaniam verſus petentibus, ne auro, argento, lapidibus pretioſis, aliiſve donis, etiam pietatis cauſa, ſe onerent, & contrarium facientes, pœna proprietatis plectantur. Ex Rom. 1600.

Quæ Miniſtro, vel ei Commiſſa.

Et quia ad exactam omnium Prouinciarum in Nouo Orbe exiſten- Ex Tolet. 1583.

tium gubernationem maximè expedire videtur, vt Minister Generalis, & eius Commissarius in Curia residens, plenam habeat notitiam de statu, & regimine omnium Prouinciarum, ordinatur, vt singuli Prouinciales mittant tabulas omnium officiorum, & ordinationum, quæ in quibuscumque Capitulis peraguntur, & numerum cunctorum fratrum, & denique omnia, quæ scitu digna visa fuerint, ad prædictos superiores referentur. generali à Ministris transmittēda.

ex eisdem. Itemque præcipimus Commissariis in illis partibus existentibus, vt hoc idem faciant singulis annis, reddentes rationem eorum, quæ præcipua videbuntur de progressu Religionis Christianæ, & Fidei exaltatione, & nostri Ordinis prosperitate & honore. Quæ item à Commissariis.

ex eisdem. Et quoniam experientia certa cognouimus, Religionem nostram magnam incurrere iacturam ex delationibus (quæ passim fiunt à fratribus Indiarum apud sæculares) statuitur, vt si quis Religiosus fuerit conuictus criminationem aliquam, vel depositionem in tribunali aliquo extra Religionem fecisse, vt infamis puniatur, & habeatur. Delationes & depositiones extra Religionem fieri vetitum.

ex Rom. 1600. Omnino interdicitur, ne prætextu causæ in iudicium deducendæ aduersus aliquem fratrem, eum ab officiis Nemo prætextu criminationis su.

turæ ob officiis excludatur. honoris sequestrent superiores, maximè, si aliàs dignus sit honore. Ex eisdem.

Ministros recusantiũ pœnæ.

Fratres omnes suos superiores Ministros pro suspectis recusantes in suis causis agendis, carceribus mancipentur, & vt seductores à Prouincia exilio condemnentur, nisi causa iusta id exegerit.

In duabus Prouinciis incorporatus nõ ante quinquenniũ in tertia incorporandus.

Quoniam passim non modica incommoda eueniunt ex inquietis fratribus, qui de vna in aliam Prouinciam vagantur. Statuitur, vt qui in duabus Prouinciis Indiarum fuerit incorporatus, si ad tertiam migrare contenderit, nullatenus valeat incorporari, nisi post quinquennium expletum. Ex Tolet. 1583.

Incorporatione statuta generalia seruanda.

Qui apud Indos ex vna in aliam Prouinciam transferuntur, vt incorporentur, in eorum incorporatione debent inuiolatè seruari statuta Barchinonensia Toleti recognita, & modo Segobiæ renouata. Ex Vallisol. 1593.

Sine vtriusque Ministri consensu ex vna in aliam prouinciam se transferentis pœna, & Ministri recipientis.

Nullus ex vna in aliam Prouinciam transferatur, nisi de consensu vtriusq; Ministri: & si aliter aliquis frater receptus fuerit, Minister qui illum recepit, priuationem sui officij succumbat, & frater receptus, tamquam spurius Prouinciæ reputetur, & incorporationi, & officiis Ordinis subeundis inutilis habeatur. Ex Rom. 1600.

Destinati ad vnam

Fratres ad Indos transfretantes sub Commissarij alicuius obedientia, & Ex eisdem.

ad destinatam Prouinciam, si in aliam se conuerterint, apostasiæ pœna plectantur, & statim ad eam remittantur Prouinciam, ad quam fuerant destinati. Quòd si ministri, aut Guardiani secus aliquando fecerint, priuationis suorum officiorum pœnæ subiaceant.

Prouinciã in aliam se conuertentes, qua pœna puniendi, & Prælati, iid permittentes.

Ex Rom. 1587. Poterit nihilominus generalis Commissarius apud Indos agens, si id necessarium fuerit visum, fratres sibi subditos de Prouincia in Prouinciam transferre dummodò in eorum incorporatione nullatenus se intromittat, vt supra cautum est.

Commissariis licet fratres de Prouincia in Prouinciam transferre.

Ex eisdem. Quicumque fratrum in Nouæ Hispaniæ Prouinciis ab eis ad Recollectos, siue Discalciatos transierit, postmodumque eos deseruerit, eam Prouinciam, ex qua primo exiuit, repetere teneantur: si verò sub hoc prætextu in Hispaniam se contulerit, vt apostata habeatur puniaturque.

Ad Recollectos, vel Discalciatos trãseuntibus; si recesserint, quid faciendum.

Ex Tolet. 1583. Verùm cùm ex regula teneantur Ministri, & Custodes ad Capitulum generale conuenire, in quo Ministri generalis electio facienda erit, nisi fuerint sufficienter impediti præcipitur, vt eligantur in singulis Prouinciis Custodes ad Capitulum prędictum transmittendi, qui præcisè tenentur ad prædictum Capitulum, accedere, si verò venire, & adesse prætermittant,

Custodes eligẽdi, qui ad Capitulũ generale accedere tenentur.

per quinquennium expletum ſint officiis Ordinis priuati.

Diffinitor non eligatur in Cuſtodem.

Diffinitores actuales Prouinciarum nullo modo eligantur Cuſtodes pro generali Capitulo immediatè futuro. Ex Rom. 1600.

Miniſtri eximuntur à Capitulo generali, & Cuſtodes à congregat.

At verò Miniſtri Prouinciales ob nimiam diſtantiam pro excuſatis habeãtur: renouatur tamen ſtatutum Toſoſanum, quod Vocales Indiarum non teneantur accedere ad congregationes generales. Ex eiſdem, & ex Rom. 1600.

Non eligẽdi in Vocales ad Cap. gene. extra prouinciam degentes.

Ordinatur prętereà vt ſi contingat, aliquem Commiſſarium loco Miniſtri ad Capitulum generale mitti, ſit ex actualiter commorantibus in eadem Prouincia: & idem iudicium ſit de Cuſtodibus, ita vt nullus eligatur, qui ſit extra Prouinciam. Ex cap. 9. Sego.

De eleemoſynis cuſtodibus elargitis ratio exigenda.

Præcipitur ſtrictè Prouincialibus Miniſtris, vt de eleemoſynis cuſtodibus ad generale Capitulum accedentibus elargitis, rationem exactam & diſtinctam quærant, vt in omnibus tutiſſimè incedatur. Ex eiſdem Rom.

Cuſtodes voce actiua & paſſiua in proximo Capitulo gaudeant.

Conceditur Cuſtodibus venientibus ad noſtra Comitia generalia, vt in proximo Prouinciali Capitulo voce actiua & paſſiua gaudeant. Ex Valliſ. 1593.

Vt Miniſtri, cum in ſuis Prouinciis extiterint, liberè ſuum munus exequi poſſint, vt nullus ibi alius Commiſſarius maneat.

Nullus Cõ-

Conceditur Prouincialib⁹ Miniſtris, vt pro Ex eiſdem.

Ex Rom. 1600. & 1612.

vt pro publicis & grauissimis causis de consilio Diffinitorij, vnum vel alterum fratres ad Regiam curiam mittere valeant, rationem redditurος superioribus Prælatis de Prouinciarum statu, & necessitatibus, vt meliùs & faciliùs remedium adhibeatur.

missarius in Prouincia Ministro existente maneat.

Ex Tollet. 1583.

Ad hæc statuitur, vt nullus frater, aut Prælatus commendet negotia, vel propria, vel ad Ordinem pertinentia alicui sæculari, sed omnia prædicta negotia committantur Commissario generali in Curia Regia residenti.

Grauissimis de causis licet Ministris fratrẽ ad Curiam Regiam mittere.

Ex Rom. 1612.

Habeant etiam Ministri Prouinciales facultatem conuocandi Diffinitores, quando ipsis videbitur, expedire absque licentia Commissariorum generalium, vt moris est in Prouinciis Hispaniæ. Hoc autem non intelligatur ad Capitula intermedia, siue congregationem Capitula. m, quam nolumus, vel sine licentia, vel sine præsentia Commissariorum generalium celebrari.

Negotia nulla sæculari committenda.

Diffinitoriũ possunt Ministri conuocare.

Ex eisdem.

In Prouinciis Indiarum, sicut in Prouinciis Hispaniæ, & totius familiæ admittuntur Patres Prouinciæ, quos volumus gaudere eisdem priuilegiis, & exemptionibus.

Patres Prouinciæ in Indiis ad mittuntur.

Ex Rom. 1587.

Quia verò de doctrinis à fratribus retinendis, siue reiiciendis sæpè controuersum fuit, nec id Regia Maiesta-

Doctrinæ iuxta Regium beneplacitum.

te, eiusque Consilio inconsultis commodè diffiniri potest. Et quia etiam Indi de nouo ad fidem conuersi, Ministris, qui sibi in spiritualibus opportunè adsint, summopere egent, statuitur, & decernitur, vt nostri fratres huiusmodi doctrinas retineãt, illisq; inuigilet iuxta Catholicæ Maiestatis beneplacitum.

In doctrinis non sint fratres soli, & quales ad docendum instituendi.

Intereà tamen in nullo loco doctrinæ, quantum fieri potest, sit aliquis sine socio, & adhibeatur studium, vt deputati ad docendum, & instruendum, sint maiores natu, & probatæ vitæ. Quod si doctrinarum loca fuerint propè Conuentus, habitent fratres in Conuentu, nisi quando ægrotantium necessitas præsentiam postulauerit in loco doctrinæ, pro illo tantùmmodotempore. Ex Rom. 1612.

Lectores pro lingua Indica docenda instituantur.

Præcipitur Prouincialibus Ministris. vt Lectores eligant in principalioribus Conuentibus, qui linguam Indicam doceant fratres, & fratres illam addiscant, atque ea loquantur, vt melius ministerio naturalium vacare valeant. Ex Rom. 1600.

Conuentus Recollectionis conseruandi, fauendi, & de nouo extruendi.

In Prouinciis vbi sunt Conuentus Recollectionis, omni cura curandum est, vt conseruentur, & ad hoc per Ministros auxilium, & fauor æquo animo tribuatur, vbi autem Conuentus prædicti non fuerint extructi, cura, & diligentia debet adhiberi, vt quàm totius commodè fieri potuerit, fundentur, & Ex Toles. 1606.

erigantur, prout institutis Recollectis cautum est.

Ex Rom. 1612. In Conuentibus Recollectorum Indiarum seruentur statuta generalia, in Capitulo generali intermedio Toletano tradita pro Recollectis Hispaniæ. Iniungit autem Capitulum generale Commissariis generalibus,& Ministris Prouincialibus, vt magnopere faueant Conuentibus Recollectis, curentque obseruari prædicta statuta, & alia ibidem,vel alibi in fauorem Recollectionis facta. In eisdem statuta Toletana pro Recollectis seruanda.

Ex Tolet. 1583. Statuimus, vt nullum deinceps Monasterium Monialium in Prouinciis Indiarum ad nostram obedientiam recipiatur sine licentia Capituli generalis, satis enim suo fungentur officio, si Verbo Dei, & administrationi Sacramentorum, & gubernationi fratrum diligenter incumbant. Nullũ Monialiũ Monasterium recipiendũ, nisi, &c.

Ex Cap. Gene. Salmant. 1618. In Capitulo generali Salmaticæ celebrato in festo Pentecostes,anno Domini 1618. tres patres Procuratores Prouinciæ S. Euangelij de Mexico nomine, & authoritate ipsius Prouinciæ, vnus pro Patribus, qui apud Indos nati sunt, & vulgò dicuntur Criollos, alter pro Patribus, qui in Hispania nati sunt, & apud Indos habitum religionis acceperunt, & alter pro Patribus, qui in Prouinciis Hispaniæ professionem emiserunt, libellum supplicem Petitio Procuratorum fratrum in Prouincia S. Euangelij de Mexico degentiũ circa officiorum partitionem.

generali Capitulo obtulerunt, petierūtque nomine suarum nationum, quatenus ipsis concedetur ternatiua in electionibus officiorum, sequenti ordine, vt in vno Capitulo eligatur Minister Prouincialis, & vnus Diffinitor ex vna parte, & ex alia vnus Diffinitor, & Custos, & ex alia denique parte eligantur duo diffinitores, & in electionibus Guardianorum patribus in Hispania professis dentur quatuordecim Guardianatus, qui & Vocales sint. Reliqui autem Guardianatus, & Vicariæ æqualiter diuidantur inter alias duas partes: & quod, quoad fratres ad dictam Prouinciam S. Euangelij ex Prouinciis Hispaniæ mittendi sunt, pro conseruatione pacis, & bono Prouinciæ, in primo Prouinciali Capitulo determinetur.

Concessio petitionis, cum obseruationis præcepto.

Qua petitione visa, generale Capitulum statuit, vt ita obseruetur absque vlla dispensatione, quod per sanctam obedientiam præcipitur Patribus, & fratribus eiusdem Prouinciæ, & Commissario generali in Noua Hispania existenti & pro tempore futuro, irritumque sit, & inane, quidquid in contrarium fiat. *Ex eodem Cap. Gene.*

Quomodo executioni mandandum decretum in prima

Declarat autem generale Capitulum, quod cum Prouincialis Minister præteritus fuerit ex patribus, qui in Hispania nati sunt, & apud Indos habi- *Ex eodem.*

tum receperunt, & qui modo eſt Miniſter Prouincialis, ſit ex Prouinciis Hiſpaniæ, electio Miniſtri Prouincialis in primo futuro Capitulo debet fieri ex Patribus, qui vulgo dicuntur Criollos. Miniſtri electione.

Ex eodem. Item, declarat generale Capitulum, quod ſi contingit ante expletum trienium Prouincialem Miniſtrum mori, aut officio renunciare priuari, aut ad maiorem dignitatem aſſumi quocumque tempore, etiam infra menſem contingat, electio ſucceſſoris non debet fieri ex parte defuncti, ſed ex parte ſequenti, ac ſi reuera defunctus expleuiſſet triennium. Miniſtro in officio decedere quis eligendus.

De noua Prouinciarum, & Cuſtodiarum erectione.

Ex Rom. 1600. CONfirmatur erectio Prouinciæ S. Gregorij Philippinarum, fratrum Diſcalciatorum. Prouincia S. Gregor.

Ex eiſdem. Declaratur duas eſſe Prouincias diſtinctas; illam, quæ Duodecim Apoſtolorum de Lima nuncupatur, & illam, quæ in Toletanis conſtitutionibus Prouincia S. Antonij Charcarum appellatur, & cum ſine ordinis facultate fuerint aliquando dictæ Prouinciæ coniunctæ, nunc de nouo diuiduntur, & ſeparantur. Prouincia duodecim Apoſtolorum, & S. Anthonij.

Prouincia S. Crucis. Declaratur etiam Prouinciam Sanctæ Crucis, vel Caracarum in Insula, quæ dicitur Hispaniola, vel Sancti Dominici, veram esse, & nuncupari debere Prouinciam. Ex eisdem.

Prou. S. Didaci. Prou. Zacathecarum. Confirmatur erectio Sancti Didaci Discalciatorum, & Zacathecarum in Noua Hispania Prouinciarum. Ex Tolet. 1606.

Prou. Nouæ Galliciæ. Item Prouincia Mechoacan diuidatur in Prouincias Guadalaxaræ, siue Nouæ Galliciæ, & de Ialisco. Ex eisdem.

Prou. de Ialisco. Prou. S. Elenæ. Custodia Floridæ erigitur in Prouinciam, sub titulo S. Elenæ, cuius Imaginem habeat pro sigillo, & Hispaniæ nouæ Prouinciis annumeretur. Ex Roma. 1612.

Confirm. Prou. Nouæ Galliciæ. Confirmatur erectio Prouinciæ Sancti Iacobi Nouæ Galliciæ, facta in Capitulo generali Toletano, anno 1606. Ex eisdem.

Prou. Assumption. Custodiæ Paraguai, & Tucuman in Regno del Piru, in vnam, eandemque Prouinciam eriguntur sub titulo Assumptionis B. Virg. Mariæ, cuius Assumptionis habet Imaginem pro sigillo. Ex eisdem.

Confirmatio Prou. S. Anto. Charcarum. Confirmatur denuò erectio Prouinciæ de las Charcas, & perpetuum silentium indicitur satagentibus cum Prouincia Limense iteratam vnionem comminata pœna procuratoribus, arbitrio Reuer. P. Generalis infligenda. Ex eisdem.

Custodia S. Erigitur noua Custodia fluminis vi- In Cap. Ge.

Seg. 1621. ridis sub titulo,& tutela Sanctæ Catherinæ,à Prouincia Methoacam omnino separata,& Commissario generali Nouæ Hispaniæ immediatè subiecta. Catharinæ erigitur,

Pro India Orientali.

Ex Roma. 1612. & ex Salm. 1618. IN primis confirmatur erectio Prouinciæ sancti Thomæ in India Orientali, & etiam confirmatur institutio Custodiæ Matris Dei de Malaca, fratrum Recollectorum, prout in Capitulo generali Romæ habito, anno Domini 1612. authoritate Apostolica fuit decretum, & in Salmanticensi, anno 1618. probatum, seruatis tamen conditionibus, & declarationibus in eodem Capitulo Salmanticensi constitutis, quæ modo probantur, & confirmantur, prout habentur in litteris patentibus typis mandatis manu Reueren. P. Ministri generalis subscriptis, & sigillo sui officij munitis, datis Matriti die vltima Iunii, anno Domini 1618. quæ omnia, & singula inuiolatè seruari, & seruanda esse decernimus. Erectio Prouinciæ, & Custodiæ confirmatur cum conditionibus, & declarationibus Salmanticæ constitutis.

Ex Congr. gen. Segou. 1621. Probantur, & confirmantur, etiam alia quædam decreta ab eodem Reueren. Patre Ministro generali exhibita, & ad Indiam lingua vulgari transmissa super electionem Vicecommissarii ge- Decreta Reuerendissimi Ministri generalis, item probantur, & confirmantur.

neralis illarum partium, decedente Commissario, siue infirmitate, vel alio impedimento grauato quominus possit officium exercere, & super nonnulla dubia quæ mergi cœperant circa eiusdem Commissarij potestatem, & Ministri iurisdictionem, quæ quidem decreta præcipimus ad vnguem obseruari.

Potestas Commissarij generalis declaratur.

Decernentes præterea Commissarium generalem in India Orientali existentem eandemmet potestate habere in omnes fratres, & Conuentus nostri Ordinis ibidem commorantes, quam habent Commissarij generales Indiarum Occidentalium, eandemque in suo munere durationem: propterea que simili modo ei omnes fratres parere debent, prout suprà decretum est. Ex eisdem.

Teneatur autem Commissarius generalis prædictus in India Orientali expectare aduentum noui Commissarij generalis, qui suam visitationem, & Syndicationem recipiat.

Eiusdem Commissarii priuilegia si ibidem remanserit.

Commissarius generalis prædictus, si post triennium sui muneris laudabiliter expletum voluerit in India Orientali permanere, sit Pater Discretus, & Diffinitor perpetuus Prouinciæ, & Custodiæ, & inter earum Patres primum locum teneat, vt decretis Reuerendissimi continetur. Ex eisdem.

Si ad pro-

Si verò ad propriam Prouinciam vo- Ex eisdem.

luerit remeare, & in ea fuit anteà Diffinitor, inter Patres eiusdem Prouinciæ connumeretur, vt supra dictum est de ijs, qui in Indijs Occidentalibus Cõmissarij generalis officio functi sunt: si verò Diffinitor non fuit inter eos, qui hoc munere functi fuerint, seruata habitus antiquitate, præcedentiam obtineat. priam remeauerit Prouinciamitem.

Ex Salmãt. 1618. In omni Capitulo Prouinciali eligatur simul cum Diffinitoribus Custos ad Capitulum generale mittendus, quo ab illis partibus discedente, etiam si contigerit interim Capitulum Prouinciale celebrari, & alium eligi, is tamen qui transmissus fuerit, verus & legitimus Vocalis censeatur ad Capitulum generale proximè celebrandum. Custos ad Capitulum generale transmittẽdus eligatur eius muneris duratio.

Ex eisdem. Si tamen pro expensis vitandis expedire videatur, poterit Custos eligi ex fratribus Prouincijs Portugalliæ residentibus, qui per sex annos commorati sunt in eadem Prouincia, siue Custodia. Custos ex Prouinciis Portugalliæ possit eligi.

Ex eisdem. Fratres, qui ad Indiam Orientalem transmigrare voluerint, si in mari antequam ad Promontorium Bonæ spei appulerint, è vita cesserint, pro filijs suarum Prouinciarum habeantur, vt in illis suffragia pro defunctis fiant, & Missæ dicantur, quod si vltra dictum Promontorium obierint Prouincia Sancti Thomæ teneatur pro eis suffragia Suffragia pro decedentibus in via à quibus facienda.

facere, & Missas dicere.

Statuta Vallisoletana Pro India Orientali confecta seruentur.

Ex eisdem.

Pro fratribus verò in Prouincia, & Custodia Indiæ Orientalis commorantibus, euntibus, & redeuntibus, & & pro Vniuersis & singulis ad regimē tā personarum, quàm Cōuentuum, & locorum concernentibus obseruētur statuta, & decreta facta pro ipsa India Orientali in Capitulo generali Vallisoletano, anno Domini millesimo quingentesimo nonagesimo tertio, quę apud illos habentur.

Recognoscantur in primo Capitulo & cū decretis excudantur.

Ex Segobien.

Præcipimus tamen, vt in primo Capitulo Prouinciali proximè celebrando, decreta &, statuta Vallisoletana supra dicta proponantur in Discretorio, & in Diffinitorio: & si quæ sint derogata, vel his nostris statutis & decretis suprà dictis quouis modo contraria, deleātur: cætera verò reuisa, & recognita simul cum litteris patentibus, & decretis Reuerendissimi Ministri generalis, suprà memoratis in ordinem redacta, typis mandentur, & per omnes Conuentus, & loca obseruanda transmittantur.

Statuta generalia obseruanda.

Ex Segobien.

In reliquis verò statuta generalia Barchinonensia in præsenti Capitulo Segobiensi recognita, & renouata ad vnguem obseruentur in omnibus, quæ his constitutionibus & decretis supra dictis pro India Orientali confectis non sint contraria.

Prouincia-

Ex Segobien.

Licebitque tam Prouinciæ, quàm

Custodiæ prædictis suas Ordinationes Prouinciales, vel Custodiales pro temporis, & Regionis exigentia in suis Capitulis condere, & instituere: de consensu tamen maioris partis Capituli, & approbatione maioris partis Diffinitorij, quæ valeant & seruentur, in quantum sacris Canonibus, & præsentibus statutis non aduersentur. les, siue Custodiales ordinationes condi liceat.

Ex Salmāt. 1618. Pro negotijs illarum Prouinciæ, & Custodiæ in Hispania expediendis, proque discursibus inutilibus vitandis, Minister Prouincialis Prouinciæ Portugalliæ, vel in eius absentia Guardianus sancti Francisci Vlysiponensis, erit Prælatus & Commissarius cum plenitudine potestatis, supra omnes fratres ex Prouincia & Custodia prædictis venientes, & supra omnia negotia expedienda, quæ illi peruenerint tractaturi, neque poterit illos ad alias Prouincias transmittere, neque inconsultis Ministro, siue Commissario generali eos permittere à confinibus Regni Portugalliæ exire, nec vllo modo ad Curiam Regiam accedere. Minister Portugalliæ & in eius absentia Guardianus Vlysiponēsis cōmissarij instituūtur in fratres ab India venientes.

FINIS STATVTOrum generalium.

DIFFINITIO LEGIS, ſiue ſtatuti, ex doctrina Platonis.

Statutum, vel lex, eſt vera gubernandi ratio, quæ ad finem optimum per commoda media dirigit gubernatores, obedienti præmium, tranſgredienti pænam ſtatuens.

Ex Marſ. Phyſin. in argum. Min. & Iauell. in Pol. Plat. tract. 3. cap. 1.

INDEX CAPITVLORVM & Titulorum præſentium conſtitutionum.

De Nouitiorum receptione, & eorum inſtitutione. Cap. I.

TITVLI.

De qualitatibus recipiendorum. pag. 1.
De receptione ad Ordinem. pag. 5.
De habitu nouitiorũ. p. 9.
De diſpenſatione cum nouitijs. 10.
De abſolutione nouitiorum. ib.
De conuentibus in quibus ſunt nouitij recipiẽdi. pag. 12.
De Magiſtris nouitiorum. pag. 12.
De nouitiorum educatione 13.
De nouitiorum libertate. pag. 15.
De laicis. ibid.
De approbatione nouitiorum. p. 16.
De nouitiorum votis. 17.
De examine ad profeſsionem. pag. 18.
De profeſsione. 19.
De iuuenibus profeſsis. pag. 21.
De ordinandis. pag. 21.

De diuino officio, oratione & ſilentio. *Cap. II.*

TITVLI.

De choro. pag. 25.
De officio diuino, 26.
De miniſtris ad diuinum cultum. pag. 30.
De interdicto, & feſtis. pag. 31.
De oratione mentali. 32.
De oratione vocali. p. 33
De ſilentio. pag. 35.
De diſciplina. pag. 37

De Obseruantia paupertatis. Cap. III.

TITVLI.

De numero fratrum, pag. 39.
De pecunia. p. 40
De Syndico. pag. 45.
De redditibus Annuis. pag. 47.
De vsu rerum. pag. 51
De Missis. pag. 55
De cōputo Guardiani. p. 56
De edificijs. pag. 58.
De libris. pag. 60
De vestimentis. pag. 62
De secularibus non vexandis. pag. 68
De depositis. ibid.

De modo interius conuersandi. Cap. IV.

TITVLI.

De ieiunib, pag. 69
De vsu carnium, & vita communi. pag. 70
De representationibus, & vestimētis extraneis. p. 73
De infirmis. pag. 74
De hospitibus. p. 76
De Communione. pag. 77
De otio. pag. 78
De studio. pag. 79
De pracedentia. pag. 86
De arborum incisione. p. 89
De cōfessoribus Fratrū. 90
De sacristia 91
De capitulo cōuentus. p. 91
De ingressu mulierum in nostris Conuētibus. 92
De incorporatione. pag. 93

De modo exterius cōuersandi. Cap. V.

TITVLI.

De discursibus p. 95
De equitando. 101
De monialium Monasterijs. pag. 103
De confeßoribus monialium. pag. 108
De predicatoribus. p. 112
De auctoribus librorū. 115
De confessoribus secularium. pag. 116
De Tertiarijs. p. 119
De Fratribus aliorum obsequio se emācipātibus. 121

De correctione delinquentium. Cap. VI.

TITVLI.

De Visitatione. p. 122
De correctione. p. 125
De appellatione. pag. 130

De pœna talionis. pag. 88
De priuatione officiorum ordinis. ibid.
De priuatione actuum legitimorum. 136
De pœna proprietariorum. pag. 136.
De pœna carceris. 137
De pœnis ipsofacto impositis. pag. 138
De pœna torturæ. 139
De pœnis prelatis, & patribus qualificatis infligendis. pag. 140
De pœnis contra castitatis transgressores. ibid.
De subornatibus. pag. 142
De reuelantibus secreta. pag. 143
De verbis indebitè prolatis. pag. 144
De manibus violētis. p. 146
De falsificatoribus. p. 148
De fauore sæcularium. 149
De incorrigibili. pag. 150
De pœna excōmunicationis. pag. 152
De Apostatis. p. 153
De hospitibus delinquentibus. pag. 158
De casibus reseruatis. 161
De absolutione. pag. 167
De pœna imposita non reducenda. pag. 169

De electionibus, & institutionibus officiorum. Cap. VII.

TITVLI.

De electionibus. p. 171
De qualitate eligendorum. p. 176
De Discretis Cōuentuum. pag. 180.
De Discretis Prouinciarum. pag. 181
De Discretis Ordinis, & familiæ. pag. 185
De Guardianis. pag. 186
De Præsidentibus, & Vicarijs cōuentuum. pag. 190
De Diffinitoribus Prouinciarum. pag. 192
De Custodibus ad Capitulum generale. p. 195
De Prouincialibus Ministris. pag. 198
De Commissarijs Prouinciarum. p. 200
De visitatoribus Prouinciarum. pag. 202
De procuratore generali, & Curiæ Cōmissario. p. 206
De Cōmissario in Curia regis catholici residēte. p. 134
De Diffinitoribus Capituli generalis. p. 211
De Cōmissario generali. 213
De generali Ministro. p. 217

De vicario Ordinis. p. 219
De officijs in communi. pag. 224.

De Capitulis fratrum, & de executione, & dispensatione harum constitutionum.
Cap. VIII.

TITVLI.

De Capitulo generali totius Ordinis. pag. 226.
Quo quisque loco, & ordine in Comitijs generalibus sedere debeat. p. 244
De Prouincijs, quæ ad Cismontanam familiã pertinent. pag. 245
De his, quæ ad Vltramõtanam spectant. p. 248
Ordo, & series Prouinciarum secundum familias & nationes distinctus. pag. 249
De Capitulo generali intermedio. pag. 254.
De Capitulo Prouinciali, & Congregatione habente vim Capituli. pag. 156
De Capitulo prouinciali intermedio, siue congregatione Capitulari. p. 259
De Constitutionibus. pag. 260
De dispensatione regulæ, & harum constitutionum. pag. 263

De suffragijs defunctorum.

Cap. IX. pag. 266.

De Archiuis, & quæ in eis asseruanda sunt. pag. 270
Statuta pro Gallicis, Belgicis, & Germanicis Prouincijs. pag. 272
Statuta Recollectorum. pag. 283.
Statuta pro locis Terræ Sãctæ. pag. 305.
Statuta Indiarum. p. 315
Pro India Orientali. p. 343

INDEX RERVM OMNIVM QVAE PRÆSENTIS STATVTORUM, constitutionum, ordinationum, & decretorum volumine continentur.

IN HOC AVTEM INDICE, quasi sub qualibet vocula habetur materia ferè tota compendiosè collecta, ac breuiter digesta.

A

Abdicatio.

Abdicatio omnium rerũ ante professionem fiat. 19.
Nec licebit cuiquam pro se ipso aliquid reseruare. ibid.

Abiuratio.

Abiurati apud sanctum Inquisitionis Officiũ de leui quales remaneant in ordine 151.
Quales item qui de vehementi. ibid.

Absentia.

Vrgenti de causa, non amplius mense per annum, liceat Guardianis abesse à Conuentibus. 189
Secus facientium pœna.

Z

190. *Actus legitimi.*
Actuum legitimorum priuatio quis sit. 136
Taliter priuatio quæ liceat,& quæ non. 136
Qui actibus legitimis priuandi prælati.
Guardianus, qui plusquam centũ Missas dicendas,sine pictantia reliquerit. 56.
Guardianus, cuius culpa, vel negligentia, prædicator eleemosynam pro concione receperit. 115
Guardiani, & Discreti, qui indignos,pro cõfessionibus audiendis,præfẽtauerint. 116
Prælatus qui peccata, iam punita, in iudiciũ reuocauerit. 129
Et qui de defectibus suorum antecessorum velint cognoscere,& iudicare, ibi.
Prælati qui informationem iuridicam eius, qui notatus est de infecto genere,non fecerint. 179.
Custos qui cessante legitimo impedimẽto ad Capitulum generalẽ nõ accesserit. 196
Et qui Syndicationem non detulerit. 197.
Subditi.
Qui titulum paternitatis aliis quã patribus prouinciæ erogauerit. 184.
Munera à nouitiis recipientes. 8
Impedientes liberẽ pro nouitiis suffragetur. 17
Nouitiũ inducentes, vt sibi vel Conuentui quidquã relinquat. 19
Valuas fenestras in cellis habentes. 53.
Qui camisiis vel linteaminib. vtũtur sine necessitate,& licẽtia. 65.
Qui calceamenta sine licẽtia portauerit. 67
Qui famulum sæcularẽ, vel donatũ proprio seruitio destinatum, habuerit. 72.
Vestes extraneas induẽtes, vel vestes ordinis sæcularibus cõmodantes. 73
Qui comœdiis extra cõuentum intersint. 73
Qui bursarium portat in via. 103
Sine licentia cũ mon i-

libus colloquētes. 104
Itē si colloquantur sine licentia Abbatissæ. ibi.
Qui priuatas amicitias cum monialibus contraxerint, etiam inhabiles. 105.
Confessarij & eorum socij maximè. ibid.
In ædibus monialium, comedentes. ibid.
Confessarij Monialiū, earum septa ingredičtes, extra casus præscriptos. 109
Ingredientes non induti alba, &stola. ibid.
Prædicator, qui sine licentia coram Episcopo se præsentauerit. 112
Prædicator eleemosynā pro concione oblatam recipiens. 114
Qui librum, suppresso authoris nomine, prælo mandauerit. 115
Arbitri, & in alienis se ingerentes. 121
De pænitentiis leuibus, ad correctionem morum impositis, appellantes. 131
Conuictus de subordinationis culpa. 142
Secretum sacramentale reuelans. 145
Reuelans crimen alterius occultum. ibid.
Secreta ordinis in eius infamiā reuelans. ibi.
Immutationem in ordine procreans. ibid.
Literas superiorū apetiētes, vel detinētes. 148
Apostatæ. 155. 156.
Qui sine licentia arborem inciderit. 89.
Liberati à Triremibus, vel carceribus perpetuis. 151.

Absolutio, Absoluere.

Absoluere possunt prælati nouitios. 10
Apostolica facultas super absolutione, & dispensatione fratrum superioribus ordinis cōcessa. 167
Eadem facultate passiuè etiam vti possunt superiores. 168
Facultas absoluendi in casibus reseruatis occultis, Guardianis conceditur. 164
Vicariis & præsidentibus in absentia guardiani item. ibid.

A reseruatis indebitè absoluens quomodo puniendus. 165
Asserentium quemlibet sacerdotem absoluere posse à reseruatis pœnæ. ibid.
In vnoquoque Conuentu deputandus, qui à reseruatis occullis absoluere possit. 166.
Concessio absoluendi à reseruatis quamdiu duret. ibid.
Ab excommunicatione pro iniectione violenta quando Guardianus, & eius Vicarius absoluere possunt. 168.

Accusator.

Accusantium, & testiū nomina quomodo manifestanda, aut zelanda. 127.
Accusatores non probantes & iam punitum accusantes pœna talionis puniendi. 135.
Iudicialiter absolutum accusantes item. ibi.

Ædificia.

Ædificium notabile nec construendum, nec erigendum sine Ministri licentia. 58.
Fabrica inchoata, nec destruenda, nec mutanda. 60.
Ædificia Conuentus visitanda. 123.

Amicitia.

Vide verbo *Moniales*.

Apostata.

Facultas Apostolica puniendi Apostatas. 153
Apostatæ excommunicantur. 154.
Apostatare quid sit. ibi.
Apostatæ excommunicati, quomodo denunciandi. ibid.
Quomodo absoluendi. ibid.
Superioris cuiusque facultas in Apostata, & cuiusque etiam fratris. 155.
Apostatarum euagatiò à prælatis tolenda. ibid.
Fugitiui, puniti ad propriam Prouinciam remittendi. ibid.
Apostatæ non recipien-

diiin alienis Prouinciis. 156.
Apostatæ quibus pœnis plectēdi. ibid.
Qualiter si vltra tres menses reducantur. 156.
Incorrigibilis Apostatæ pænæ. 157.
Qui habitum dimiserint, qualiter puniēdi. ibid.
Tempus Apostasiæ nō computandum ad præcedentiam. ibid.
Clerici, & Laici Apostatantium peculiares pænæ. ibid.
De Apostatarum delictis, inquisitione facta, superiores & officiales curiæ admonendi. 158.
Apostata ad generales, seu Curiæ officiales accedente, quid faciendum. ibid.
Apostatæ ad Curiā Romanam recurrentes, ad proprias Prouincias remittendi. 209.

Appellatio.

Recurrentes ad Tribunalia sæcularia, quibus pænis obnoxij. 130.
Qui ad locorum ordinarios recurrunt puniendi. ibid.
Appellantes ad eiusmodi Tribunalia, excōmunicati. ibid.
Non licet appellare de pænis ad correctionem morum impositis. 131.
Qualiter puniendus de eisdem appellans. ibidem.
Appellatio, vbi locum habet, admittenda. ibid.
In quibus sentētia exequenda, appellatione postposita. ibid.
In causis visitationis, neque ante diffinitiuam sententiam appellatio non deferēda. ibid.
In quibus ante diffinitiuam licet appellare. ibid.
Ordo in appellatione seruandus. 193.
Pœnæ in eundem ordinem violantes. ibid.
Appellanti reo quid a-

gendum. ibid.
Quid item suspectus de fuga. ibid.
Iudex Appellationis acta primæ infantiæ videre debet. ibid.
Reo benè, vel malè iudicato qui faciendum. ibid.
Ante sententiam quicunque recurrerit, ille remittendus, & puniendus est. 134
Appellationis causa cui committenda in partibus. ibid.

Archiuia.

Duo archiuia duabus clauibus occlusa sunt conficienda; alterum quidem Prouinciale, alterum vero locale. 270
Qui claues seruare debent. ibidem.
Quæ in archiuio locali seruanda. ibid.
In Prouinciali quæ. 271

Aurum vel argentum.

Nihil aureum, vel argenteum, vel pretiosum quidquam habendum. 51
Nec in depositum recipiendum. 68

B

Bibliotheca.

Libri omnes Bibliothecis applicandis quomodo, & sub quibus pœnis. 60
Libri particulariter propositi ad Bibliothecas redigendi. 61
Libri qualiter ex Bibliothecis extrahendi. ibidem.
Bibliothecæ visitandæ. 123.

Sanctus Bonauentura.

Statuta Narbonensia, cùm esset Minister generalis, condidit in prolog.
Ex Sancto Bonauentura lectio in studijs habenda. 83

Bursarius.

Bursarium deferre iter agentibus interdicitur. 103

C

Calceamenta.

Pro Missis duntaxat celebrandis, habeatur in communi. 67

Alias minimè sine licentia. ibid.
Licentia non concedẽda, nisi iuxta regulam. ibidem.
Tempore veris, æstatis, & autumni, nudis pedibus incedendũ. ibidem.
Fratres Calceamentis indigentes ad officia ordinis inhabiles. ibid.
Calceamenta sine necessitate, & licentia portantium pœna. ibid.

Camisiæ.

Camisiis vti vetitum sub pœna. 65.
Camisiis indigentes ad officia ordinis inhabiles. 66

Cantus.

Canere sciant ordinandi. 22
Musica, quæ cantu fracto fit, prohibita. 26
Cantum addiscant omnes ad chorum deputati. 31

Capitulum generale.

Ante electionem quæ agenda.

Singulo sexennio celebrandum. 226
Alternatim in vtraque familia. ibid.
In vigilia Pentecostes celebrandum omnino. 227
De loco & tempore generalis capit. vniuersus ordo admonendus. ibid.
Supplicationes & preces habendæ. ibid.
Qui conuenire ad capitulum generale tenentur sub pœna. 145
Ministri Indiarum excipiuntur 227
Propter aliquorum absentiam non omittendæ capitulares actiones. ibid.
In generalis absentia, qui capituli præses. ibid.
Solemnis Missa canenda, corpus Domini exponendum, & oratio facienda. ibidem.
Generalium superiorum syndicatus instituendus, & per quos. 229.

Generales absētiâ syndicatu. ibid.
Syndicatus quis preses. ibidem.
Vocales accersiti, & interrogati, & ad quid teneantur. 230.
Si quæ syndicationes sint, quomodo manifestandæ. ibid.
Quomodo decidendæ, & definiendæ. ibid.
Post syndicatum generales in diffinitorio admittendi. ibidem.
Sigilla Prouinciarum à Ministris, & litteræ custodiatus à custodibus exhibēdæ. 231.
Sabbato ab omnibus confitendum, celebrandumque. ibid.

In ipsa electione.

Capitulares congregandi, locus electionis claudendus. ibid.
Exhortatio pro electione à præside fiat, & qualis. 232.
Absolutio generaliter facienda. ibid.
Absolutionis forma. ibid.
Hymnus canēdus. 233.
Disquisitores instituendi, quot, & qui, & quomodo. 234.
A Generalibus renunciandum, & quo pacto. 235.
Ad disquisitores Vocales accedant, suffragia deferant, scrutinium fiat, electio publicetur. ibid.
Forma publicationis Generalis Ministri. 152.
Ex electionis loco quomodo egrediendum & quo item agenda. 237.
Generali electo obediētia præstanda. 238.
Generalis minister confirmatione non indiget. ibid.

Post electionem Ministri.

Commissarius generalis à quibus eligendus. ibid.
Diffinitores generales ab vtraque familia seorsum negligendi. 139.
Procurator, & commissarius curiæ instituendi. ibid.

Post electiones, discretoria duo mox deputanda. ibid.
Præsides in eis designãdi, & quales. ibid.
Causarũ auditores deputandi. 240.
Ad discretorium omnibus conueniendum, & quid in eo agendum. ibid.
Quæ à præside proponenda, ac curanda. ibid.
Quæ cuique visa, liberum admonere, & diffinitorio omnia proponenda. ibid.
Sententia in discretorio quomodo dicendæ. 241.
Diffinitorium congregandum, in eo quid agendum. ibid.
Statuta, sine consensu maioris partis capituli, condi non possunt. ibid.
Capituli generalis, pia legata componendi, facultas. 242.
Conciones, & conclusiones singulis diebus habendæ. ibid.
Tabula capituli conficienda, & quomodo. ibid.
Pro defunctis consueta suffragia ordinanda. ibid.
Tabula capituli cũ statutis publicè legenda. 243.
Ad Ecclesiam procedendum, gratiæ agendæ. ibid.
Capitulares actiones, graui ad capitulares cohortatione ipsius generalis, concludendæ. ibid.
Quo quisque loco, & ordine in comitijs generalibus sedere debeat. 244.

Capitulum generale intermedium.

Capitulum generale intermedium à Ministro generali conuocandum. 254.
Qui accedere tenentur. ibid.
In Festo Pentecostes, feria quinta præcedente conueniãt. ibi.
Diffinitores sex eligendi. ibid.

Liberati à carceribus Omnia sicut in capitulo generali agenda, 255.
Quo loco, & ordine vnusquisque sedere debeat. ibidem.

Capitulum Prouinciale.

Capitulum Prouinciale singulo triennio habendum, & non nisi altero generalium præsente. ibidem.
Dies à præside assignãdus. 256
Qui conuocandi sint ibidem.
Pœnæ non accedentibus quæ incurrendæ. ibidem.
Quando visitatori, & discretis Prouinciæ accedendum, quid item agendum. ibidem.
Quando vocales debẽt accedere, & quæ agenda. 257
Quæ electionem debeant præcedere. ibidem.
Disquisitores instituendi, capitulares absoluendi, si qui priuandi, priuentur. ibidem.
Prouinciali renunciandum. ibidem.
Electio qualiter facienda est. 285
Diffinitores eligendi sunt, & quinam debent eligi. ibid.
Guardianis quæ agenda sunt. ibid.
Reliqua quomodo expedienda. 166.
quo modo& qua ratione sit capitulum dissoluendum. ibid.

Capitulum prouinciale intermedium, siue congregatio capitularis.

Capitulum intermedium quare non celebrandum. 259
Congregatio capituli

vim habens, consultis generalibus, quando celebranda. ibidem.

qui ad eam accersendi, ibidem.

Ante congregationem Prouincia visitanda, & quare. 260

Guardiani renuntiationes, & dispositiones transmittere debent. 167

Quaenam sunt quae non fieri, & quae fieri possunt in congregatione. ibidem.

Tempore generalis Capituli nullum capitulum, vel congregatio, quae quidem vim capituli habeat, celebretur, ibidem.

Capitulum Conuentus.

Capitulum culparum quando & qua ratione sit habendum. 91.

Guardianus, qui negligens fuerit in habendis capitulis puniendus. ibidem.

Capitulum in visitatione celebrandum. 122.

Carcer.

Quae sit poena carceris, & quae illam consequantur. 137

Carceratus eo ipso, actibus legitimis priuatur. ibid.

Guardianis non licet quempiam carceri mancipare. ibid.

Carceres habendi, & quales debent haberi. ibid.

Ob enorme delictum, dumtaxat ac scelus, licet carcerari, & quid tale censeri debeat. ibid.

Carceratis quomodo Eucharistia ministranda. 138.

Fugae carcerati reus, carcere puniendus, & Guardianus priuandus. ibid.

perpetuis quales remaneant. 151.

Carceri qui mancipandi.

Qui pecuniam quæstu procurauerit. 44.

Et qui in plateis, vel vicis steterit, ad petendas eleemosynas à prætereuntibus. ibi.

Confessores à pœnitētibus pecuniam petentes, vel recipientes. ibid.

Guardianus, qui fabricam à prædecessore inchoatam destruxerit, vel mutauerit, nisi, &c. 60.

Qui deteriori exemplo per oppida vagauerit. 95.

Equitantes per vias publicas. 101.

Ordinem recurrendi ad superiores violantes. 133.

Lapsus in libidinis peccatum. 140.

Sacrilegus carnaliter. ibid.

Apostatæ. 153. 154.

Asserentes à casibus reseruatis quemlibet absoluere posse. 165.

Item quod prælati reseruare non possunt extra capitulum casus in bulla Clemēt. 8. expressos, vel censuras. ibid.

Interficiens, vel grauiter mutilans. 146.

Qui grauiter percusserint. 147.

Instrumenta ad percutiendum accipiens, vel arma offensiua portans. 147.

Literas falsificātes. 148.

Falsò deponentes, vel ad id inducentes, vel vera reuocare curantes. ibid.

Incorrigibiles. 150.

Qui crimen morte dignum admiserit. 151.

Carnes.

In esu carnium temperantia commendatur 70.

De carnis abstinentia consuetudo seruanda. ibid.

Qui carnes in Aduentu, & quadragesima ex habituali necessitate vescuntur, ad officia habiles. 73.

Castitatis transgressores.

Lapsus in libidinis peccatum qualiter puniendus. 40.

Sacrilegus carnaliter item. ibid.

Pœnæ in notatū de suspectis consortiis. ibid.

Pænæ in eos qui cū mulieribus à socio sequestrati colloquūtur. ibid.

Si indiciis laborauerint arctandi. ibid.

De innominabili conuictus quibus pænis plectendus. ibid.

Quibus itē si reinciderit, vel bis, aut ter actum perpetrauerit. ibid.

Casus reseruati.

Casuum reseruatio antiqua valde, & perpetuo vsu in Ecclesia recepta. 161.

Casuum reseruatorum in nostra religione numerus. 162.

Casuum reseruatio nūquam abrogata, semper in sua vi permanens. 163.

Casibus innodati ad superiores debeant recurrere. ibid.

Facultas absoluendi in occultis casib' guardianis cōceditur. 164

Vicariis & præsidentibus in absentia guardiani, item. ibid.

Casus à Clemente octauo præscriptos extra capitulum reseruare possunt prælati. ibid.

Censuras quaslibet item. ibid.

A reseruatis indebitè absoluens, quomodo puniendus. 165.

Asserentium quemlibet Sacerdotem, absoluere posse à reseruatis pænæ. ibid.

Affirmantium superiores non posse per se reseruare casus in bul. Clem. expressos pænæ. 166.

In vnoquoque conuentu deputādus, qui à reseruatis occultis absoluere possit. ibi.

Concessio absoluendi à reseruatis quamdiu duret. ibid.

Concessio Bullæ cru-

ciatæ, quoad fratres, & moniales solum non habet. ibid.

Casus conscientiæ.

Vide verbum *lectio*.

Cellæ.

Cellas nouitiorum ingredi vetitum. 14

Cellas quascumque ingredi tempore silentij sub obedientia prohibitum. 36

Sæculares in cellas non admittendi. ibidem.

Quando à Guardianis, & quando à Prouinciali visitandæ. 52

Cellarum fabricæ reformandæ. 53

Comœdiæ.

Non repræsentẽtur nec permittantur. 73

Nec extra conuentum videantur. 74

Comedere.

In cella comedere vel cœnare nefas. 72

Et extra communitatem sine causa. ibid.

Nisi cum dominis, vel prælatis religiosis nõ comedendum. 100

Commissarius generalis familiæ per electionem.

Ex ea familia, ex qua non eligitur Generalis; commissarius generalis semper est eligendus. 213

A quibus eligendus. 238.

A Ministro Generali confirmandus. 239

Plenariam authoritatẽ in sua familia habet. 214.

Ministro tamen Generali omnino subiectus. ibid.

Liberè tamen suum exercere potest officium etiam Generali præsente. ibid.

Commissarij Generalis officium Triennale. ibid.

Totam familiam visitare curet. 122

Officio functus diffinitor perpetuus suæ familiæ. 183

Ipsius locus, & præcedentia. 86

Commissario generali moriente in officio, quæ agenda sint. 215

Quanto tempore vacare debet, vt ad Gene-

ralia officia iterum eligatur. 216
Ad quæ interim assumi possit. 217
Socii superflui ab ipso vitandi, & eius secretarii priuilegia. ibid.

Commissarius generalis à Ministro institutus.

Minister generalis cùm à sua familia recedit potest commissariũ relinquere. 216
Commissarius aliter quàm per canonicã electionem institutus, quibus priuilegiis careat. ibid.

Commissarius generalis Indiarum.

Vide verb. *Indiarum statuta.*
Commissarius generalis Indiarum pro tempore est ordinis in sua familia, & suæ Prouinciæ pater, & Discretus. 183
Eius locus, & præcedentia. 86
Ad comitia generalia conuocandus. 228

Commissarii generales apud Indos residentes.

Vide verb. *Indiarum statuta.*
Qui per triennium prædictis officiis functi fuerint, quo loco & præcedentia quibusque priuilegiis gaudere debeant. 183

Commissarius Prouinciæ.

Qui commissarii Prouinciarum censendi. 200.
Triennio expleto, ministri commissarii appellandi. 201
Prouinciali à Prouincia decedenti, quid faciendum, pro commissario eligẽdo. ibi.
Quid, item si minister morte, vel alia ratione vacauerit. ibid.

Complices.

Complices non manifestandi. 128
Complices qua ratione possunt esse testes. ibid.

Computum.

Ratiocinia singulis mẽsibus à Guardianis reddenda, & quomodo. 56

Missæ omnes in libro notandæ, & qualiter. ibid.
Memoriæ, & anniuersaria item. ibid.
Quæcumque syndicus receperit, & expenderit, scribenda. ibi.
Eleemosynæ singulariter notandæ. ibid.
Pænæ secus facientibus subeundæ. 58.

Communio.

Quibus diebus communicare debent fratres. 78.
De confessione, & cõmunione fratrum sint soliciti Guardiani. ibid.
In Sabbato electionis ab omnibus confitendum, communicandum, celebrandumque. 231.

Communitas.

Vide verb. *vita communis.*

Confessores fratrum.

Confessores fratrum à Ministris instituendi. 90.
In eorum ætate qua ratione dispensanduũ. ibi.
Fratres non Sacerdotes confessarios terminatos habeant. 77.
Inhibitio Apost. ne quis fratrum extra ordinẽ confiteri possit. 168.

Confessores Monialium.

Confessores Monialiũm in capitulo eligendi, & quales. 108.
Ipsi, & eorũ socij qualiter Guardianis subjiciantur. ibid.
Neque in regimine, neque in electionibus se intromittant. ibid.
Ipsis, & eorũ sociis amicitiæ priuatæ cum Monialibus prohibitæ. 10.
Ingredi Monasterium, nisi in casibus necessarijs, omnino vetitum 109.
Alba, & stola induti cõfessor, & socij ingredi tenentur. ibid.
Pro confessariis comitandis ad ingressum, religiosi à ministro assignãdi quales. 107
Cum aliis ingredi non licet. 107.
Confessariis, & sociis neque

neque Missas pro se celebrare, nec pecuniã, pro eisdem, vel aliis recipere licet. 110
Necessaria omnia eis prouidenda. 111
Monialium confessiones audire sine earum prælati licentia, prohibitum. 109
Extraordinarij confessores bis, aut ter in anno monialibus auferendi. 110
Alij etiam designandi pro monialium consolatione. ibid.
Pœna infligenda cõfessario, quæ in ædibus Monialium quempiã pernoctare permiserit. ibid.

Confessores secularium.

A quibus, qua ætate, & quo sufficientiæ examine instituendi. 116
Qui indignos præsentauerint, plectendi ibid.
Qui biennio sacrorum canonum lectioni nõ vacauerit instituendus. 117
Confessores in visitatione examinandi, & qualiter. ibid.
Episcopis præsẽtãdi. ib.
Coram Episcopis comparere, & examinari quando debeant. 118
Sine ministri licẽtia nec præsẽtari cõfessiones possunt. ibid.
Mulierum confessiones ante quadragesimum annum, non audiant nisi. &c. ibid.
In patenti loco ad crates mulieres confiteãtur. ibid.
Penitentiæ pecuniariæ non imponendæ. ibid.
A pænitentibus petentes, vel accipientes pecuniam, pænis afficiendi. 44

Consilium.

Consilium Patrum in omnibus inquirendũ à visitatoribus. 105

Constitutiones.

Vide verbum *statuta.*

Consuetudo.

Consuetudines in statutis adductæ in prol.
Consuetudines in correctione delinquentiũ seruandæ. 125

Conuentus.

Conuentus pro Nouitiorũ receptione designandi,& quales. 12
Interiora conuentus sæculares ingredi vetitũ.36
Extra conuẽtũ nec libri, nec alia reponantur. 43
Nouos erigendi Conuẽtus facultas Prouincijs conceditur,absque veterũ præiudicio. 59
Damna de nouorũ ædificatione imminentia pro viribus obuiãda.59

Correctio.

Facultas Apostolica superioribus cõcessa procedendi contra delinquentes rimulis iuris postpositis. 125
Secundum consuetudines, & statuta liberè procedatur. ibid.
De correctionibus non licet fratribus appellare. ibid.
Substantialis iuris ordo, in actibus iudicialibus seruandus. ibid.
Quid ad inquirendũ nominatim requiratur.ib.
Quid item ad crimen imponendum. 126
Occultum crimen qualiter puniendum. ibid.
Atrox item. ibid.
Accusantium & testium nomina quomodo manifestãda,aut zelãda.ib.
Quid si fateatur, quidve si negauerit,faciẽdũ.ib.
Peccata iam punita non iterum reuocanda. 129
De antecessorũ excessibus cognoscere nefas.ib
Vltra semestre processus non seruandi. ibid.
Forma in iudicialibus procedendi præscribatur. ibid.

Chorda.

Chorda sit rudis. 67
Nec chordas, nec aliud opus manuum sine licentia faciendum. 79

Chorus.

Ad chorum omnibus conueniendum, & pia attentione permanendum. 25
Ingredienti,incepto iam officio,pæna. ibid.
Absq; licentia non egrediendum. ibid.
Omnes horis omnibus assistant. 27
Choro interesse lectores, quando debeãt.ib.

Prædicatores Conuentus item. ibid.
Et cæteri Prædicatores. ibid.
Necessitate præpeditus sine Ministri licentia non eximendus. 29
Qua pœna negligente puniendi. ibid.
Quæ dicenda sunt in choro, altari, & mensa preuenienda. 30
Omnes ad chori deputati cantũ addiscãt. 31
Ad nocturnum Benedicta, ad Missam, B. Virg. in Sabbato, & ad Missam, & processionem defunctorum omnes assistere tenentur. 26

Chori præfectus.

Coram eo, quæ dicenda sunt, in choro, altari, & mensa præuenienda. 30
Ab ipso ministro in tabula legantur. ib.
Si præfectus non sit latinæ linguæ peritus, alius eius loco subrogandus. ibid.

Crimen.

Ad crimen imponendũ, quid requiritur. 126
Occultum crimen qualiter puniendum. ib.
Crimen apud sæculum capitale quomodo in ordine puniendũ. 151

Criminosi.

Quales criminosi non recipiendi. 3
Eorum receptio & professio valida. ibid.

Cruciata.

Concessio bullæ Cruciatę quo ad fratres, & moniales locum non habet. 166
Vltima eiusdem bullæ prohibitio Apostolica probatur, & seruãda declaratur. 167

Curia.

Ad curias regum, vel principum accessus prohibetur. 95
Ad curiam Romanam temerè accedentes qualiter puniendi. ib.

Custos.

Quinam olim fuerunt Custodes. 195. Qui nũc sint Custodes. ib.
Custodis electio vbi & quomodo faciẽda. ibid.

nec diffinitor custos, nec è conuerso eligẽdus. ib.
Custodis priuilegia, eodem. ibid.
Suæ electionis testimonium deferat ad capitulũ generale, ad quod si non ierit, puniẽdus. 196
Si nullæ sint syndicationes testimoniũ deferat custos & ostendat sub pœna. ibid.
Syndicationes ferendæ, & præsentandæ à custode sub pæna. ibid.
Custodis officio functi præcedentia. 88

D. *Debita.*

Debitis grauati non recipiendi. 3
Debita onerosa non inducenda. 43
Debitis conuentum grauare quibus, & quomodo liceat. ibid.
Ratione debiti nemo excommunicandus, neque vexandus. 68

Declarationes regulæ.

Ter in anno legendæ. 40
Nulla admissa dispensatione seruandæ. 40

Defuncti.

Ad propriam Prouinciã retinent omnia fratrũ in alia decedentium. 61
Quæ à Guardiano distribuẽda, & quæ ministro seruanda. 62
Feria secunda pro defunctis Missa canẽda, & processio facienda. 34
Pro omnibus fratribus qualibet hebdomada à singulis sacerdotibus vna Missa, vel collecta dicenda. 266
A nõ Sacerdotibus, quæ suffragia peragẽda. 267
Pro recõmendatis in capitulo generali, quæ itẽ ab omnibus annuatim, & pro viuis familiaribus. ibid.
Pro D. protectore, & Generalibus prælatis decedentibus in officijs. ibid.
Pro fratribus benefactoribus nostris & in nostris cemeterijs sepulti s. ibid
Pro patribus, & matribus omniũ fratrũ. 268
Pro hospitib⁹, qui fratres in itinere recipiũt. 172
Fratri morienti omnibus assistendum. ibid.

Pro singulis Fratribus decedentibus. 269
Liber defunctorum fratrum, & specialium benefactorum habẽdus, & quæ in eo notãda. ib.

Delicta.

De delictis ante capitulũ cõmissis cognoscere non liceat nisi de consilio diffinitorij. 129
Delicta de vna ad aliam visitationem reseruãs puniendus. 130
Delinquens nõ ideò liberat' à pœna debita. ib.

Deposita.

Præsertim pecuniarum aurea, vel argentea non recipienda. 68

Diaconi.

Diaconi, & subdiaconi qui debeant esse. 30
Prædicatores non eximendi. ibid.

Diffinitores prouinciarum.

Diffinitores quatuor in capitulo prouinciali eligendi, & quales. 192
Si plures eligantur quis præferendus. ib.
Diffinitoriatu vacante, qui subrogandus. ibid
Subrogatus quo loco sedere debeat, nec assumendus nisi. 193
Quæ diffinitorum munera. ibid.
Quorum officiorum institutio ad diffinitores spectat. ibid.
Extra capitulum guardiani ab ipsis eligẽdi. ib
Ordo præcedẽtiæ inter diffinitores, & custodes. 194
Vnus diffinitor sit recollectus. ibid.
Diffinitorum post officium præcedentia. 88

Diffinitores generales.

Ex vnaquaq; familia diffinitores sex eligendi, & à ministro generali confirmandi. 211
Ex natione Hispania duo. ibid.
Ex Gallicis reformatis Prouinciis vnus. 212.
Ex aliis Gallicis Prouincijs alter. ibid.
Ex Belgicis alter. ibid.
Ex Germanicis alius. ib.
Si vnus tantum ex eisdẽ nationibus adsit eligendus, si vero nullus quid agendum. ibid.

Alter à familia sua seruet statuta in diffinitorum electione. 213
Diffinitorum alij sexennio, alij triennio durent. ibid.
De corpore capituli eligi debent. ibid.
In congregatione generali diffinitores sex eligendi. 254
Officio sancti suarum Prouinciarum discreti diffinitores & Patres. 183
Quibus priuilegiis gaudere debent. ibid.
Patres ordinis postea non censendi. 186

Diffinitorium Generale.

In diffinitorio generali officiales Curiæ instituendi. 239
Præsides ad discretoria etiam designandi. ib.
Causarum auditores deputandi. 240
Diffinitorium quomodo congregandum, & quid in eo agendum. 241
Diffinitoria omnia, quæ in discretorio tractanda, vt approbentur, vel reprobentur, proponenda. ibid.

Diffinitorium prouinciale.

Diffinitorium capitulare quanto tempore durabit. 193
Modus in suffragijs ferendis seruandus à diffinitorio. ibid.
Secretum diffinitorij, qui detexerit puniendus. 144
In electionibus per diffinitoriũ faciendis ordo cõsuetus seruãdus. 176

Disciplina.

Tribus diebus in Hebdomada fiat. 37
Quibusdam diebus exceptis. ibid.
Quanto tempore durare debet. 37
In maiori Hebdomada item. ibid.

Discreti conuentuum.

Discreti in singulis Cõuentibus destinati, & eorum munus. 180
Discreti non nisi vera, & certa subscribant. ibid.
Ministro, vel capitulo vtilia conuentus, vel Prouinciæ proponãt. 181.

discreti ad capitula prouincialia omnino tolluntur. ibid.

Discreti ordinis, & Prouinciarum.

Vide verb. *Patres Ministri generales, commis. gen. Ministr. prou. officiales Curiæ Secretarij ordinis, commis. apud Indos residentes.*

Discretorium.

In capitulo generali discretoria duo deputanda. 239

præsides in eis designandi, & quales. ibid.

Ad discretorium omnibus conueniendum, & quid in eo agendũ. 240

Quæ à Præside proponenda, ac curanda. ib.

Sententia in discretorio quomodo dicẽda. 241

Discursus.

Vide verb. *licẽtia, quæstus.*

Ne mittãtur fratres per alienas Prouincias. 96

Extra Hispaniam fratres non licentiandi sub pœna. ibid.

Extra Prouinciam fratres mittendi facultas Guardianis interdicitur. 95

Extra Guardianiam nec mittere, nec egredi licet. ibid.

Ad curias Regum, vel Principum accessus prohibetur. ibid.

Ad Curiam Romanam temerè accedentes, qualiter puniendi. ib.

Termini conuentus, pro eleemosinis haud trãsgrediendi. 97

A conuẽtu composito, nemini ad aliũ trãsferri licet procurare. ibid.

Literæ testimoniales quocumque ituris dãdæ cum termino temporis præfixo. 98

Vltra horam præfixam redeuntes, puniẽdi. 99

Fratres soli non mittantur. 100

Dispensare, dispensatio.

Possunt Ministri in conditionibus Nouitiorum, ab ordine constitutis. 10

In tribus dumtaxat casibus irregularitatis cũ Nouitijs dispensandum. 11

Dispensatio eiusmodi nullo decreto Apostolico irritatur. ib.
Non dispensandum nisi causa maturè cognita. 264
In cõstitutionibus Apostolicis dispensare nefas, nisi, &c. 265
In constitutionibus generalibus qualiter à prælatis generalibus dispensandum. ibid.
Ministri Prouinciales nullo modo in ijs dispensare possunt, nisi, &c. ibid.
In nullo præcepto Regulæ hactenus nobiscum est dispensatum. 265

Disquisitores.

Capellæ, vel sepulturæ non possunt transferre fratres. 50
Dominũ syndicus trãsferre potest, & quomodo. ibid.

E. *Eiectus.*

Semel eiectus ab ordine, non amplius admittendus. 151

Electio, elector, electus.

Electiones quales esse & qualiter fieri debeant. 171
Quot vota ad Canonicã electionẽ requirãtur. 171
Per vota secreta electiones fiant. ibid.
Nec vocales constituere nec absentium suffragia licet suplere. 172
Electio secus facta irrita est, & electus inhabilis. ib
Disquisitores nominandi. ibid.
Electionis secretò disquisitores obstrigendi. 173
Disquisitoribus sedendum ad mẽsam, & quæ in ea debent esse. ibid.
Suffragia singulis scribẽda, & suscribenda. ibid.
Electio publicanda, aut iteranda. 174
Publicandæ iam factæ electionis forma. 174
Electus confirmandus, & qualiter, & quando. ibid.
Electores impedientium pæna. 175
quo casu electio ad præsidem deuoluatur, aut generalem. ibid.
Electores & cõfirmato-

res formis iure statutis non arctamur. ib.
Electiones coarctātium pœna. ibid.
Electionis schedulæ post electionē comburendæ. 176.
In electionibus per diffinitorium faciendis ordo consuetus seruandus. ibid.
Vide verb. *Vicarius Generalis*, *Capitulum Generale*, *& Prouinciale.*

Eleemosyna.

Vide verbum, *Redditus annui.*

Emere.

Vide verbum, *Syndicus.*

Equitare.

Non equitandum sine manifesta necessitate, à prælatis iudicanda. 101.
In eius iudicio quæ cōsiderari debent. ibid.
Quando Ministris equitandi licentiam concedere licet. ibid.
Equitantes per oppida qualiter puniendi. ibid.
Sine Guardiani, & discretorum testimonio facultas equitandi non danda à Ministro. 102.
In ministri absētia quid faciendum. 102.
Prælati secus facientes puniantur, & qualiter. ibid.
Sine licentia equitans quomodo puniendus. ibid.

Excommunicatio, excommunicare.

Prælati in ordine excommunicare possunt. 152.
Contrarium asserentes puniendi. ibid.
Excommunicatio non leuiter inferēda. ibid.
Quæ excommunicationes à solis generalibus, & Prouincialibus fulminādæ. ibid.
Excommunicatio ab inferioribus prælatis lata haud contemnenda. 153.
Excommunicatio quomodo ferenda, vt valeat. ibid.
Excommunicatio ipso

facto imposita quando incurritur. 139.
Nemo excommunicandus neque vexandus ratione debiti. 68.

Excommunicatione irretiti.

APOSTOLICA.
Extrahentes, fraudantes, vel distrahentes libros ex bibliothecis. 61.
Intrantes vbi Moniales accedere possunt. 103.
Appellantes ad tribunalia sæcularia. 130.
De correctionibus leuibus appellantes. 131.
In propria fratribus obiicientes. 145.
Subornatores, absolutione generalibus reseruata. 142.
Generales subornantes, Summo Pontifici absolutione reseruata. ibid.
Grauiter lædentes. 146.
Procurantes extra ordinem ad officia promotionem, pœnarum remissionem, vel vllam gratiam. 149.
Munera pro eisdem obtinendis dantes. ibid.
Prælati talia sæcularium instantia concedentes. 150.
Eligentes ad officia ordinis ex Iudæis, Mahumetanis, & hæreticis descendentes. 178.
Et subditi talibus obedientes. ibid.

Ordinis.

Missas pro libris, aut rebus aliis fratribus commodantes. 55.
Vendentes, vel distrahentes libros quos ex descẽdentibus fratribus receperint. 60
Apostatæ. 154.
Impedientes, vsurpantes, vel defraudantes, eleemosynas pro locis terræ sanctæ oblatas, vel offerendas. 201.

F

Falsificatores.

Literas, aut sigilla falsificãtes quomodo pu-

niendi. 148.
Si generalium fuerint quid. ibid.
Falso deponentes, vel ad id inducentes, vel vera reuocare curantes item. ibid.

Familia.

Ex vnaquaque familia diffinitores sex eligendi. 211.
Alter à familia sua seruet statuta in diffinitorium electione. 213.

Famulus.

Famulum proprium nemini habere liceat. 72.

Fauores sæcularium.

Promotionem, vaccationem medio sæculari procurantes quibus pœnis teneantur. 149.
Pœnarum etiam remissionem, vel vllam gratiam tali medio procurantes, item. ibid.
Munera pro eisdē dantes item. ibid.
Prælati talia instantia sæcularium concedentes excommunicantur. 150.
Prælati in executione pœnarū remissi eisdem subiaceant. ibid.

Festum.

Festa diœcesana seruanda. 32.
In festis præcipuis fratribus nō exeūdum. 100.

Forma.

Forma professionis. 20.
Forma in iudicialibus procedendi communiter obseruāda præscribatur. 129.

Fugitiui.

Vide Apostata.

Funerale.

Ad funeralia non exeāt fratres, nisi, &c. 100.
Maximè in festis præcipuis, nisi. ibid.

G

Gallicæ, Belgicæ, & Germanicæ nationum.

statuta.

Statuta Prouinciarum seruanda Barchinonensibus non obstan-

tibus. 272.
In quo casu Barchinonensia seruanda. ibid.
Nullus in altera Prouincia recipiendus sine vtriusque Ministri, vel Generalis licentia. 273
Lectoris actualis præcedentia. ibid.
Laborantes non laborantibus præponendi. ibid.
Prouinciæ Aquitaniæ recentioris Priuilegia. ibid.
Prouinciæ Germaniæ inferioris nuncupatio. ibid.
Prouinciæ S. Andreæ priuilegia. ibid.
Quatuor diffinitores eligendi, & quomodo. ibid.
Non passim commissarij in Prouincias mittendi. 274.
Fratres beneficiati quibus carere debeant. 176.
Prouinciæ iuxta propria statuta gubernẽtur salua regulæ puritate. ibid.
Discretorium Parisiense obedientias Generalis admittere tenetur. 275.
In promouendis lectoribus ratio meritorum, quo ad sufficiẽtiam habenda. ibid.
Ad lecturam Sententiarum sine generalis licentia nullus promouendus. ibid.
Incorporatis generalis facultate à Prouincia non discedendum nisi, &c. ibid.
Nullus alienarum Prouin. confugiens recipiendus. 276.
Monialibus recursus ad sæculares omnino interdicitur. ibid.
Prouincialibus Cõuentuum alterius Prouinciæ in numerum suorum adscribere vetitũ, nisi, &c. ibid.
Statuta in dyscolos qualiter seruanda. 277.
Studia instituendi libera facultas Galliæ Prouinciis cõceditur. ib.

Duo ministri ex eadem custodia successiuè non eligendi. ibid.

Pœna non contribuentium pro expensis capitularium. 277.

Gallicæ Prouinciæ statutis generalibus regendæ. ibid.

Cõmissarii ex eiusdem nationis Prouinciis mittendi. 278.

Qui nõ missi ad Curiam Rom. confluxerint qualiter puniendi. ibid.

Quot fratres Prouinciæ Aquitanæ in conu. Paris.recipiẽdi. ibid.

Literis generalium prælatorum in fauorem cuiusuis fratris quomodo parendum, & quid circa earũ executionem faciẽdum. 279.

Guardianos vltra triennium in alio Cõuentu eligi, qua conditione liceat. ibid.

Nemo regularẽ vitam ducere non potens eligendus. ibid.

Commissarii limites legum non excedant. ibid.

Statuta Conuentus Parisiensis probantur, eiusque Guardianus vocalis ad Cap. gen. declaratur. 280.

Guardiani Paris. electio quorum suffragiis facienda. ibid.

Prouinciarum S. Dionysii, & S. Bernardini, & Custodiæ S. Antonii erectio. 281.

Decreti ad Cap. Prouinc. in Belgic. Prouinc. eligendi. ibid.

Recollecti Ministris, sicut cæteri de familia subiecti. ibid.

Monialium Conuentus quibus Prouinciis pertineant. ibid.

Cyppi, & Tecæ pro pecuniis recondendis tollantur. 282.

Statuta prædicta probantur, cum facultate omnia, tam generalia, quam Prouincialia recognoscendi, & reformandi.

276.
Statuta recollecta quomodo recipiẽda. ibid.
Gratia.
Nulla concedenda fratribus per superiores ad sæcularium instãtiam. 150
Gratia per subreptionẽ, ad obreptionem extorta, minimè admittenda. 170.
Guardiani.
Guardianorum institutio, ad diffinitorium legitimè congregatum, spectat. 186.
Etiamsi extra capitulũ vacauerint. 187.
Electio, si de Generaliũ consensu, conuentui committatur, qualiter fieri debet. 187.
Patres prouinciarum ne sint Guardiani, nisi. 188.
Diffinitores, & custodes nullatenus. ibid.
Guardiani sint triennales, nec vltra conuentur, nisi anti vacauerint. 188
Si vltra triennium capitulum differatur, durabunt Guardiani. 188.
Eorum tempus à Capitulo in capitulũ cõputandum. 189.
De vno in alium Conuentum non promouendi. ibid.
Vrgenti de causa, non amplius mense per annum licet Guardianis abesse. ibid.
Secus facientium pœnæ. 190.
Guardiani in capitulo, & cõgregatione suis officiis scripto renuntient. 165. & 166.
Guardianis ingredi Monialium Monasteria etiam cum confessariis prohibitum. 107.
Guardianum nõ potest Prouincialis se solo priuare, benè tamen suspendere. 140.
Guardianus si renuntiauerit quid faciẽdum. ibid.
Facultas absoluendi Guardianis conceditur in occultis. 164.

Vide verb. *actus legitimi, officia ordinis suspensio.*

H

Habitus.

Vide verb. *vestimenta.*

Qui habitũ dimiserint quibus penis afficiendi. 157.

Hospites.

Vide verb. *donare.*

Hospites charitatiuè recipiendi. 76.

Fratres Prædicatores benignè sicut nostri hospitandi. ibid.

Seminantes in eos & nos discordias grauiter puniendi. eod.

Vltra tres dies hospites communitates seruent. 77.

Hospitum pedes lauandi, locusque pro eis deputãdus, & frater. ibid.

Nec syndones in lectulis, nec profana ornamenta in cellis, vel in mensis permittantur adhuc per prælatos. ibid.

Delinquentes hospites puniendi. 158.

Et quomodo ad prouinciam remittendi. ibid.

I

Ieiunium.

In Quadragesima intermedia hora opportuna comedendũ. 69.

In eadem fratres vna refectione sint contenti. ibid.

Quibus vigiliis per annum ieiunandum. ibid.

Dies quos populi ieiunio obseruant etiam fratres ieiunent. 70.

Illegitimi.

Ad religionem non recipiendi, nisi prius de illorum vita, & moribus inquiratur. 2.

Illegitimus eius Patre in religione viuente non admittendus. ib.

Ad ordines promoueri possunt. 23.

Illegitimi non promouendi ad officia sine dispensatione superioris, & capituli. 176.

Immutatio.

Procurare immutationem in ordine vetitum. 143

Incorporatio.

Quibus conditionibus incorporandi. 93.

Incorporati non promouendi ad ordinis Officia ante decimũ annum. 94.

Delinquens incorporatus in eadẽ prouincia puniendus. ibid.

Incorporatus, si ad propriam reuerti impetrauerit prouinciam, qua pena afficiẽdus. ibid.

Incorrigibilis.

Quis incorrigibilis censeatur, & quomodo puniendus. 150.

In incorrigibiles Apostatas pænæ. 157.

Indiæ.

Pro negotio magni momenti in Romana Curia tractanda quid agendum. 210.

Indiarum statuta.

De Commissario generali.

Commissarius generalis, qui in Curia Regia resideat, instituẽdus, & quare. 315.

Qui immediatè Ministro generali subdatur. 316.

Eius facultas, & potestas qualis, & ad quos se extendat. ibid.

Facultas etiam puniendi, & ad alias prouincias mittendi, delinquentes. 317.

Socios dumtaxat necessarios habeat, qui Ministro generali, & sibi sint subditi ibid.

Commissarius generalis ad omnia generalia capitula sit vocalis ordinarius, & tãquam pater ordinis in sua familia locum habeat. ibid.

Sigillum habere, & conuocare, quando ad ipsum spectet. 318.

Sine licentia Regii Senatus non poterit extra Hispaniam se conferre. ibid.

Vicecommissarius, qui in Hispa-

in Hispalensi Conuentu resideat, instituendus, & eius munus. ibid.
De quibus fratres teneantur, reddere rationem vicecommissario. 319.

De fratribus ad Indias transmittendis.

Fratres non mittendi, nisi à Regio Senatu postulati. ibid.
Nullus cogēdus ire, sed Cōmissarij instituendi, vt fratres hortentur, & excitent. 320.
Commissarij literas suæ commissionis Ministris notificare tenētur, & numerū fratrū non excedant. ibid.
Nullus admittendus, sine approbatione ministri, & alteri⁹ patris eiusdē prouinciæ. ib.
Qui pro approbatis habendi. 321.
Pro approbandis exhortatio. ibid.
Pœnitentia mulctatus, vel mulctādus nō possunt admitti. ibid.
A Cōmissario generali, nulli facultas eundi concedatur. ibid.
Cōmissarij nō possunt cōfessores, nec prædicatores instituere. ib.
Volentes ire, à nemine impediendi. 322.
Pœnæ temerè reuertentibus subeundæ. ibid.
Pro vna prouincia electi non possint ad aliam destinari. ibid.
Nemini veniēti remeādum nisi, &c. ibid.
Euntes nullibi detinendi. ibid.

De Commissariis Generalibus apud Indos residentibus.

Duo Commissarij generalis instituendi, qui apud Indos resideant. 323.
Eorum facultas, & potestas qualis, & qualiter eisdem ab omnibus parendum. ibid.
Durare debent in suis officiis vsq; ad nouorum Commissariorum aduentum. 324
Quales sint in Cōmissa-

rios eligendi, & quibus gaudere debeant priuilegiis. ibid.
Omnibus capitulis præsideāt, maiora cænobia visitent, & à Curia se sequestrēt. 325.
Institutis non dispensent. ibid.
Nec in nouitiorum receptione, nec in fratrum incorporatione se ingerant. ibid.
Nec literas testimoniales à promouendis petant. ibid.
Nec in prima instantia causarum se intromittant. 326.
In eleemosynis regalibus nullus prælatus superior se intromittat, nisi pro cōputis earū exigendis. ibid.
Socij Cōmissariorum, non promouendi ad prælaturas. ibid.
Commissariis sine licentia non recedendum. ibid.
Nec vni loco sistēdum. ibid.
Si mori contigerit, quis præficiendus. 327.
Præficiendi facultas limitatur. ibid.
De rebus defuncti disponere nō liceat, sed omnia inuētario tradēda & quomodo ib.
Deficiēte ministro, Cōmissarius prouinciæ sufficiendus. 328.

De fratribus ab Indiis venientibus.

Cum fratribus ad Hispaniam venientibus, cōmissari⁹ mittēdus, qui Guardiano Hauanæ subiiciātur. ib.
Qui apud Indos sunt professi, ad quamlibet prouinciā possunt destinari. 329.
Si ex Hispania transmissi, à propria prouincia recipiēdi, & eorū pœna, qui ante decēniū reuertuntur. ibid.
De demeritis venientiū cōmis. gen. admonēdus, nulli scandalo si mittendi in Hispaniam. ibid.
Nulla negotia sine licētia tractanda. 330.

Relegatus Cōmiss. gen. se præsentet. ibid.

De fratribus residentibus in Prouinciis Noui Orbis.

Statuta generalia seruanda. ibid.

Factiones inter fratres, & differentiæ exterminantur. 331.

Inquisitiones Hispanorū Nouitiorū quomodo faciendæ. ibid.

In cæteris statuta generalia seruentur. ibid.

Stipendia annualia non recipiantur. ibid.

Syndici à Ministro, vel commissario generali instituendi. 332.

Aurū, vel argētum, nec pro defūctorū suffragiis recipiēdum. ibid.

Prædicationis stipendia qualiter dispensanda. ibid.

Aurū, vel argentū, &c. transferre nefas. ibid.

Quæ Ministro, vel eius Commiss. generali à Ministris transmittenda. 333.

Quæ item à Commissariis. ibid.

Delationes & depositiones extra religionem fieri vetitū. ibid.

Nemo prætextu criminationis futuræ ab officiis excludatur. 334

Ministros recusantium pœnæ. ibid.

In duabus prouinciis incorporatus, non antè quinquēniū in tertia incorporandus. ibid.

In incorporatione statuta generalia seruanda. ibid.

Sine vtriusque Ministri consensu, ex vna in aliā prouinciā se trāsferentis pœna, & Ministri recipiētis. ibid.

Destinati ad vnam prouinciā in aliā se conuertentes, qua pœnā puniēdi, & prælati id permittentes. 335

Commissariis liceat, fratres de Prouincia in Prouinciam trāsferre. ibid.

Ad Recollectos, vel discalciatos trāseuntibus si recesserint, quid faciēdum. ibid.

Custodes eligendi, qui ad Capitulum generale accedere tenentur. idid.
Diffinitor non eligatur in custodem. 336.
Ministri exim' tur à Capitulo generali,& custodes à cōgreg. ibid.
Non eligendi in Vocales ad Cap. generale, extra Prouinciam degentes. ibid.
De eleemosynis custodibus elargitis ratio exigenda. ibid.
Custodes voce actiua,& passiua in proximo capitulo gaudeant. ibid.
Nullus commissarius in Prouincia Ministro existēte maneat. 337.
Grauissimis de causis licet Ministris, fratrem ad Curiam Regiam mittere. ibid.
Negotia nulla sæcularia committēda. ibid.
Diffinitorium possunt Ministri cōuocare.ib.
Patres Prouinciæ in Indiis admittuntur.ibid.
Doctrinæ iuxta regium beneplacitum. ibid.
In doctrinis non sint fratres soli, & quales ad docendum instituendi. 338.
Lectores, pro lingua Indica, instituātur. ibid.
Conuentus Recollectionis conseruandi, fauendi, & de nouo extruendi. ibid.
In eisdem statuta Toletana pro Recollectis seruanda. 339.
Nullum Monialiū Monasterium recipiendum, nisi, &c. ibid.
Petitio Procuratorum fratrum in Prouincia S. Euāgelij de Mexico degentium circa officiorum partitionē.ib.
Concessio petitionis cū obseruationis præcepto. 340.
Quomodo executioni mandandū decretum, in prima Ministri electione. 341.
Ministro in officio decedente quis eligendus. ibid.
De noua prouinciarum,

& Custodiarum erectione. ibid.

Pro India Orientali.

Erectio Prouinciæ, & Custodiæ confirmatur, cũ conditionibus, & declarationib⁹ Salmãticæ cõstitutis. 343

Decreta Reuerendissimi Ministri generalis, item probantur, & confirmantur. ibid.

Potestas cõmissarij generalis declaratur. 344

Eiusdem commissarij priuilegia, sit ibidem remanserit. ibid.

Si ad propriã remeauerit Prouinciã itẽ. 345.

Custos ad Capitulum generale transmittendus, eligatur, eius muneris duratio. ibid.

Custos ex Prouinciis portugalliæ possit eligi. ibid.

Suffragia pro decedentibus in via à quibus facienda. ibid.

Statuta Vallisoletana, pro India Oriẽtali cõfecta, seruentur. 346.

Recognoscantur in primo Capitulo, & cum decretis excudantur. ibid.

Statuta generalia obseruanda. ibid.

Prouinciales, siue Custodiales ordinationes condi liceat. 347

Minister Portugalliæ, & in eius absentia Guardianus Vlysipponẽsis, cõmissarij instituũtur in fratres ab India venientes. ibid.

Infamia.

Infamia maculati non recipiendi. 1.

Notabili infamia laborantes inhabiles ad officia ordinis. 151.

Infecti genere.

Intra quartum gradum inhabiles ad habitum, & profess. 3.

Eorum professio nulla. ibid.

Protestatio de hoc fiat ante professionem. ibid. & 20.

Ab ordine expellendi sic infecti. 3.

Ex Iudæis, Mahumetanis, & hæreti descẽ-

dentes inhabiles ad officia ordinis. 178.
Qui per informationem summariam inter fratres notatus fuerit, non eligẽdus, donec iuridice constet oppositum. ibid.
Informatio summaria fiat biitensi ante capitulum. 179.
Secus facta informatio summaria non obstat, nisi, &c. ibid.
Prælatus, qui summariam fecerit, teneantur iuridicam statim facere, ibid.
Semel à sinistra opinione purgatus, nõ vlterius repellendus. ibid.

Infecti morbis contagiosis.

Non recipiendi ad ordinem. 1
Illorum professio nulla, si interrogati negauerint. ibid.
Protestatio de infirmitate facienda. 9

Infirmi.

Infirmorum seruitiis incumbendum. 74
De hoc à visitatoribus signanter inquirendum. ibid.
Guardiani, & Vicarij infirmos frequẽter visitẽt, deq; eorũ necessitatibus curent. ibid.
De Patribus grauioribus, & senioribus etiam curandum. 75
Locus pro infirmis curandis, in singulis conuentibus deputandus. ibid.
Si conuentus commoditate, ad curandos infirmos careat quid faciendum. 75.
In sæcularium domibus nemo curandus sub pœna. ibid.
Supellectilia pro infirmis ab infirmaria nõ extrahantur. 76
Guardiani, & Vicarij in cura infirmorum negligentes quomodo puniendi. ibid.
Locus infirmorum, visitandus. 123

Ingressus mulierum.

Admittens in interiora Conuentus mulieres

quibus pœnis plectendi. 92
Decretum Apostolicum omnino seruandum. ibid.
Quomodo, & quibus de causis eas admitti liceat. 9.

Inobedientia.

Inobedientia cõtumax quid sit. 163

Inquisitio.

De conditionibus necessariis ante habitus susceptionem facienda. 5
Quando, & per quos. 7
Quid ad inquirendũ nominatim contra fratrem requiratur. 126

Interdictum.

Interdicti tempore Matricibus Ecclesiis cõformandum. 31
Ab interdicto absoluere possunt superiores suos fratres. 167

Irregularitas.

Ab irregularitate possũt Prælati absoluere, & dispensare. 11. & 163
In quibus super irregularitate dispensandum. 1
Vide verb. *Absolutio.*

Iuuenes professi.

Sub eodem Magistro sint, & per biennium non transferantur. 21
Patres graues comitentur, nunquam soli extramitantur. 21
Nec ad studium intra biennium. ibid.
Nec socij Patrum destinandi. ibid.
Iuuenum Apostatantium pœna. 157

Iudex.

Fratres nõ sint iudices, nec arbitri, nec in alienis se ingerãt. 121

L

Laïci.

Laïcorum qualitates, & & ætas, vt recipiantur. 15
De Laïcatu ad Clericatũ transire nefas. ibid.
Pœna transeuntibus infligenda. 16
Laïci Apostatantis pœna. 156

Lectio.

Orationi præmittenda. 32

Immensa nunquam intermittenda. 35.
Lectio casuum conscientiæ in singulis Conuentibus habenda, & & quomodo. 80.

Lectores.

Quando choro interesse debent. 26.
Lectores digniores designentur, qui & examinandi, & approbandi sunt. 81.
Duo dumtaxat lectores sint in quouis studio Theologiæ. ibid.
Sit etiam Magister scolasticorum. eod.
Lectores Scoti doctrinam docere, & eius opiniones defendere conentur. ibid.
Materiæ prolixæ à lectoribus relinquendæ, & quare. 83.
Ex sancto etiam Bonauentura lectio habenda. ibid.
Singulis tribus annis per septem mēses lectioni incumbēdum. 83.
Artium lectores per diffinitorium probati, ad oppositionem conuocandi, & quomodo instituendi. ibid.
Quid à lectoribus artium legendum. 94.
Lectoribus ad iubilationem quot annis lectioni vacandū. ibid.
Quibus priuilegiis gaudeant. eod.
Quanto tempore per annum, & quomodo legendum. 85.
Testimonio authentico constare debet de supradictis. ibid.
Numerus lectorum iubilatorum præscribitur. ibid.
Lectores actuales Theologiæ, qua præcedētia gaudeant. 88.
Lectores Artium item. ibid.
Lector vnus Theologiæ moralis. 11[illegible]

Legatum.

Vide verb. *redditus anni.*
Eleemosyna, pro legatorum cura fratribus consignata, quomodo expendenda. 50.

Libri.

Vide verb. *Bibliotheca, Sacristia, computum.*

Extra conuentum non reponantur. 43

Libri tantum necessarij, iudicio. 7

Prouincialis cuilibet cōcedendi. 61

Libri, & omnia fratris, decedentis ad propriā prouinciam pertinēt. ibid.

Qui libri possunt fratribus concedi, & qua cautela. ibid.

Nullus liber suppresso authoris nomine imprimatur. 115

Neque sine prælatorum licentia, &c. 116

Licentia.

Vide verb. *Moniales.*

Licentiæ prælatis localibus ostendendæ. 96

Sine licentia à conuentu recedens ab ordinarijs puniendus, ib.

Licentiæ à prælatis localibus exigendæ, sine quibus nullus recipiendus. 96

Qui sine licentia venerit, remittendus, nec tempore expleto, retinendus. 974

Recedendi licentiam reuocari procurans puniendus. ibid.

Licentia vltra duos mēses nulla. 98

Generalis Prouinciali, & Prouincialis Guardiano licentia ostendenda. ibid.

Dies discessus, & accessus in licentia notandus. 99

Cuiuis Conuentū egredi sine licētia nefas. ib.

Neque Patribus licet nisi ijs, qui generales fuerunt. ibid.

Litteræ.

Litteræ testimoniales quocumque ituris dādæ, & quomodo. 98

Litteras, aut sigilla falsificantes quomodo puniendi. 148

Si generalium fuerint quid. 1 .

Aperientes, vel detinentes item. ibid.

Literæ Apostolicæ ad ordinem pertinentes, prælo dandæ, & ad Prouincias mittendæ. 209

M.

Matutinum.

Media nocte, & vbi non potest summo mane recitandum. 27

Minister generalis.

Minister generalis singulis sexennijs à quibus eligendus. 217

Alternatim in vtraque familia. ibid.

Electione facta eo ipso confirmatus. ibid.

Capitulares actiones, grauia ad capitulares cohortatione ministri generalis, concludendæ. 243

Generali electo obediētia præstanda. 238

Quot secretarios habere debeat, & socios. 218

generali, & socijs necessaria Ministri prouideant. ibid.

Quomodo prima vice recipiendus. ibid.

Quo comitatu contentus esse debeat. ib.

Quanto tempore vacare debet 219

Cum à sua familia recedit, potest commissarium relinquere. 216

Si cōgregatio generalis differatur, quid à ministro agendum. ibid.

Totum ordinem visitare conetur. 122

Officio functus remanet totius ordinis Pater. 182

Ministro generali in officio decedente quid agendum. 219

Vide verb. *Cap. Generale Prælati.*

Minister prouincialis.

Prouincialis electio à quibus, & quando facienda. 198

In vltra marinis Prouincijs ministri per generales possunt institui. ibid.

Ex aliena Prouincia nō eligendi nisi, &c. ibid.

Ministri triennales tantum sint, & sexennio vacent. ibid.

Semestri ante triennium superiores admonendi. 199
Ad Capitulum generale adire tenentur sub pœna. ibid.
Legitimè præpeditis quid faciendum. ibid.
Nulli concedat facultas Nouitios recipiendi. 5.
Per se tenetur Nouitios examinare. ibid.
Quæ debent ministri in promouendis ad ordines seruare. 23
Seruatis seruandis ad ordines admittere debent ministri. ibid.
Ad quæ nõ debent fratres alienarum prouinciarum admittere. 200
Actorum Prouincialiũ registrum faciendũ. ib.
Registrum item punitorum à quo delendi, qui vita cesserint. ib.
Delinquẽtiũ punitiones haud different. 199
Triennio expleto ministri commissarii appellandi. 201
Prouinciali à Prouincia decedenti quid faciendum. ibid.
quid item si morte, vel alia ratione vacauerit. ibid.
Non permittant quempiam se ingerere negotiis in Curia Romana tractandis. 208
Ministri Prouinciales nullo modo in constitutionibus generalibus dispẽsare possunt nisi, &c. 265
Officio fũcti in sua quisque Prouincia discreti diffinitores perpetui & patres. 183
quibus priuilegiis, gaudere debent. ibid. 86. & 87.
Vide verbo *capitulum generale*, & *prouinciale*, *actus legitimi*, *officia ord.* *Prælati suspensio*, *vox actiua*, & *passiua*.

Missa.

Maior cum officio conueniat, & semper pro conuentu cauenda. 28

Omnes ſint hebdomamadarij. 30
Diaconi, & ſubdiaconi qui debeant eſſe. eod.
Miſſa B.V.Mariæ. Sabbato canenda. 33
In Miſſis nouellis oblationes pecuniariæ nō admittendæ. 44
Miſſæ debito ordine celebrandæ iuxta offerentium inſtitutionem. 55
Miſſas quomodo particularibus fratribus liceat recipere. 55
Miſſas pro libris vel alijs rebus fratribus commendare nefas. ibid.
Quot Miſſas dicendas poſſunt Guardiani relinquere. ibid.
Miſſarum eleemoſinæ à ſolo Syndico recipiendæ. ibid.
Circa Miſſarum taxationem ſynodale ſtatututum ſeruandum. ibid.
Miſſæ omnes in libro notandæ. 57
Omnes Miſſæ, quæ in ſingulis Dominicis celebrantur pro benefactoribus applicandæ. 270

Moniales, & earum Monaſteria.

Intrantes vbi moniales accedere poſſunt excommunicantur. 103
Conuentus tertiarium intrantes puniendi. ib.
Ad exteriora quando, & quomodo accedere liceat. 104
Ad colloquendum cum Monialibus, ſine neceſſitate licentia fratribus non danda. ibid.
Pro vna dumtaxat vice concedenda. ibid.
Sine licentia Abbatiſſæ exhibita, loquentes puniendi. ibid.
Priuatæ amicitiæ cum monialibus omninó prohibentur. 105
Confeſſoribus, & eorum ſocijs maximè. ib.
In domibus monialium comedere vetitum. ib.

Prælati ingredientes, cum quibus, & qualibus committendi. 152
Occupatione finita sine mora egrediendum. ibid.
Socij Prælati non separentur ad inuicem. ibid.
Dum Capitulum celebratur, socij qualiter se habere debeant. ibid.
Ingrediendi facultas, vrgente necessitate personi pro atis cōcedenda. ibid.
Religiosi pro comitandis confessariis assignentur. ibid.
Nec Guardiano ingredi, nec alios ad id designare licet, neque confessori. 107
Nemo in monialium cōuentibus sine prælati licentia prædicet. ibid.
Nulla dos vel census consumatur sub pœna. 108

Munera.

Vide verbo, *donare*.
Pro officiis, obtinendis, munera extra religionem dantes quibus pœnis puniendi. 149

N

Nationes.

Quibus nationibus Cismōtana familia constet. 248
Quibus item Vltramontana. 253
Ex natione Hispanica duo diffinitores generales eligendi. 211
Ex natione Gallica item duo. ibid.
Ex natione Belgica alter. 212
Ex natione Germanica, alius. ibid.
Vide verbo, *Vicarius generalis.*

Nouitius.

Quales esse debeant recipiendi. p. 1
Qui recipi prohibeantur. 1. & 2
De quibus examinandi. ibid.

Eorum inquisitiones faciendæ. 5

Nouitius ad minus tribus diebus instruendus. 7

Rursus examinandus. 8

Publicè interrogandus cum protestatione. ibid.

A nouitijs nihil accipiendum. ibid.

Si quid dederint reddatur si recesserint. ibid.

Protestatio de infirmitate fiat. 9

Susceptio habitus cum loco, & tempore notanda. ibid.

Recipiendus ante inquisitionem factam iurare debet. ibid.

Nouitiorū habitus qualis. ibid.

A censuris absoluendi. 11

Confiteantur & communicent. ibid.

Conuentus ad eorum educationem destinandi. 12

Nouitiatus assignandus, & qualis. ibid.

Magistri quales, & quomodo diligendi. ibid.

Quæ docere debeant nouitios, & quæ cum eis agere. 13

Recusantis magisterium pœna. ibid.

Nouitij in quibus instruendi. ibid.

Studijs incumbere, ordines suscipere, & si Sacerdotes fuerint, confessiones audire vetitum. 14

Vetitum etiam cum externis loqui. ibid.

Nouitijs professorum cellas ingredi, & professis nouitiorum nefas. ibid.

Liberæ nouitiorum voluntati impedimentum non inferendum. 15

Nouitij per annum sint in probatione. 16

Annus probationis integer & continuus. ibid.

Vltra octo dies non differatur professio. 17

In votis nouitiorum Magister & Guardianus non suffragentur

primo. ibid.
Suffragia calculis recipienda. ibid.
quibus temporibus intra annum. ibid.
Scrutinium suffragiorũ publicè fiat. ibid.
quota pars refragari debeat nouitio, vt non admittatur. 18
Suffragantes non impediantur sub pœna. ibidem.
quæ recitanda à nouitiis ante professionem. ibid.
Clerici de diuino officio examinandi. 119
Ante decimumsextum ætatis annum profiteri nefas. ibid.
Abdicatio omnium rerum professioni præmittenda. 20
Nouitii non inducendi, vt nobis quidquam relinquant. ibid.
Protestatio facienda ante profess. ibid.
Exhortatio nouitio fiat. 20
Forma professionis. ibidem.

Numerus fratrum.

In singulis Conuentibus constituendus. 39
Taxatio quomodo facienda. ibid.
Nec vltra numerum addatur. 40
Nullus supra numerum admittendus. ibid.

O

Obedientia.

Exercitatio ab obedientiã superioribus præstandam. 225
Generali electo obediẽtia præstanda. 238
Sub obedientia vetitum tempore silentii cellas ingredi. 36
Sub obedientia præcipitur ministris taxare fratrum numerum in singulis conuentibus. 39
Per obedientiam predicatoribus vetitum ne detrahant prælatis ecclesiæ, 113
Sine licentia superioris alicuius seruitio se subiiciens tanquam inobe-

diens puniendus. 121
Prælato in communitate respondens item. 144.
Et qui contra Prælatū verba iniuriosa protulerit. ibid.

Obsequium.

Nullius sæcularis obsequio fratres se subijciant sine superioris licentia. 121

Officia ordinis.

Quæ sint officia ordinis, & quales ad eo ligendi. 176
Illegitimi ad ea non promouendi sine dispensatione superioris, & capituli. ibid.
Ætas, integritas vitæ, & scientia promouendis necessaria. 177
Sacrilegus ad quæ officia non promouendus. 178
Qui etiam inhabiles. ibid.
Qui vitam communem omnino ducere non valent item. ibidem.
Etiam ex Iudæis, Mahumetanis, & Hæreticis. ibid.
Exhortatio ad superiores de dignioribus promouendis ad officia. 224
Exortatio ad omnes officiales ad ministeria fideliter exequenda, & obedientiam superioribus præstandam. 225

Officiorum ordinis priuatio.

Priuatio officiorum ordinis quid sit. 137

Qui priuandi Prælati.

Qui ad ordinem receperint quempiam, ex prohibitis per decreta apostolica, qui etiam inhabiles. 3
Permittentes valuas, fenestras siue balcones. 55
De libris defunctorum disponentes contra præscriptum stanti. 60
Vitam communem in omnibus non sequētes, qui etiam inhabiles. 71

Con-

Concedentes licentiã fratribus colloquendi cum monialibus, nisi causa rationabili vrgente. 104
Dispensantes vt dos, vel census monialiũ consumatur. 108
Contra inauditam partem, vel contra non conuictum sententiam grauem ferentes. 116
Concedentes quicquã Fratribus ad sæcularium instantiam. 150
Remissi in executione pœnarum contra fauorem extra ordinem procurantes. ibid.
Apostatas retinentes. 156.
Dispensantes in sententijs diffinitorii. 169
In his statutis dispensantes. 265
Punitiones ad generalium aduentus differentes. 199
Vocales ad capitulum generale non accedentes. 227
Item qui ad prouinciale. 256

Guardiani.

Nouitiorum libertatem impedientes. 15
Qui scrutinium suffragiorum pro nouitijs publicè non egerit. 17.
Quæstus pecuniarum permittentes. 44
Petere in vicis, & plateis à prætereuntibus eleemosinas cõsentientes. ibid.
Qui sine protestatione legatum admiserint. 49.
Necessaria suis subditis pro victu, & vestitu negantes. 52
Circa fidelitatem in eleemosynis distribuendis defectuosi. 58.
Qui fabricam à prædecessore inchoatam destruxerint, vel immutauerit. 60
Se induentes fratribus non indutis. 64
Egentibus lineis, & calceamentis, ea non prouidentes. 66
Qui studentes extra cõ-

uentum miserint. 81
Quæstus tempore messis permittentes, nisi. 95
Qui permiserint vltra tempus eleemosynæ petendæ fratres demorari. ibid.
Recipientes fratres ad eos diuertentes sine licentia suorum superiorum, qui etiam inhabiles. 96
Licentiam equitandi, indebitè concedentes. 102
In monasterium monialium cum earum confessario ingrediẽtes, vel alium ad id designantes. 107
Qui vltra vnius mensis spatium conuentui abfuerit. 121
Etiam subditi.
Nouitiorum libertatem impedientes. 14.
Quicquam liberaliter dantes, qui etiam inhabiles. 52
Pecuniam item cum quopiam consumentes. ibid.
Habitum vel mantellum alterius pretij vel coloris, quam cæteris fratres, se induentes. 61
Qui camisiis vel linteaminibus, vel calceamentis indigent, qui & inhabilis. 66
Qui calceamenta sine licentia portauerit, item. ibid.
Aduentu, & quadragesima ex habituali necessitate carnes vescentes. 73
Qui de otio sinistram habent opinionem item. 79
Admittentes in interiora conuentus mulieres item, & à diuinis suspensi. 92
Equitantes per vias publicas pariter, & inhabiles. 102
Ad tribunalia sæcularia appellantes similiter. 130
Fauores extra ordinem procurantes, & munera pro eis dantes, quoque. 149
Qui de vehementi abiuratus fuerit. 151
Qui ob crimina nota-

bili infamia laborauerint, etiam & inhabiles. ibid.
Fallarii item. 178
Qui vitam commune ducere non valent. ibidem.
Et qui à Iudæis, & Mahumetanis originem ducunt, inhabiles item. ibid.
Confessores monialiũ, qui cum alio quàm à ministro signatis ingredientur. 108
Item in earum regimine, & electionibus confessarii sociis se ingerentes, ibid.
Et qui fratres, vel sæculares in ædibus monialiũ pernoctare consenserint. 110
Ab officiis ordinis suspensi Prælati.
In orationis exercitio negligentes. 33
In cultus diuini cæterorumque obseruantia negligentes. 38
Qui cõsenserint fratres indui alio panno nisi sayal. 63
Permittentes subditis vitam communem non obseruari. 71
Consentientes fratres vestibus extraneis indui, vel vestes ordinis sæcularibus commodari. 73
Item si permiserint comœdias in conuentibus repræsentari. ibi.
Qui sine examine de vna ad aliam facultatem studentes transtulerint. 82
Qui extra Hispaniam aliquem fratrem miserint. 94
Pro pluribus vicibus licentiam, ad colloquendum cum monialibus, concedentes. 164
Guardiani item.
Ante annum professionis iuuenes extra cõuentũ mittentes. 21
Singulis mensibus ratiocinia non reddentes. 56
Non seruantes ordinem pro computis descriptum. 58
Permittentes fratres in domibus sæculari-

bus curari. 75
Supellectilia pro infirmis ab infirmaria extrahi permittentes. 76.
In lectione casuum cõscientiæ habenda negligentes. 80
In celebrandis capitulis desides. 92
Extra limites Guardianiæ fratres mittentes. 95
Hospitem vltra tempus in sua licentia præfixum detinentes. 97
Extra limites conuentus pro eleemosynis colligendis fratrem exire permittentes. ibidem.
Qui in licentiis fratrum non notauerint diem accessus, & recessus. 99.
Qui fratrem equitantem non mulctauerint. 102
Qui pro singulis defunctis tot Missas non applicauerint, quod habent Sacerdotes. 269.
Ter in anno hæc statuta legere negligentes. 264

Officiales Romanæ Curiæ.

Procurator Curiæ, ex qua familia instituendus, ad quem spectant capellæ munia. 207.
Commissarius item. ibidem.
Commissario generali vterque subiectus, & eorum socij, quo tempore generalis Minister abest. ibid.
Vnusquisque duos socios potest habere. ibidem.
Ad eos spectat expedire negotia in Curia Romana tractanda, in quibus nulli se ingere licet. ibid.
In idipsum à Ministris seruandum. 208
In quibus officialibus se intromittere vetitum. ibidem.
Ad eos venientes ad proprias destinent Prouincias neque eos diutius retineant. ibidem.

Romam accedentibus quid agendum. ibid.
Quæ circa ipsos seruanda. 209
Litteræ Apostolicæ ad ordinem pertinentes, prælodandæ, & ad Prouincias mittendæ. ibid.
Apostatæ ad proprias Prouincias mittendi. ibidem.
Officiales Curiæ in Comitiis generalibus votum habent. ibidem.
Quo tempore vacare debent. ibidem.
Si vacauerint, quomodo prouidendum, & in congregatione instituendi. 210
Pro communibus expēsis à prouinciis cōtribuendum. ibid.
Ad Cismontanæ familiæ officiales curiæ negotia etiam Indiarum spectant. ibid.
Officiales curiæ in Capitulo generali quomodo instituēdi. 239
Officio functi suarum Prouinciarum discreti, diffinitores perpetui, ac Patres, 184.
Qua præcedentia gaudere debent. 87
Patres ordinis postea non censendi. 187

Officina.

Omnia, quæ in officinis sunt in libro scribenda. 58
Ter in anno officinæ visitandæ. ibid.

Officia diuina.

Diuinæ laudes qualiter persoluendæ. 26
Musica, quæ cantu fracto fit, prohibita. ibi.
Ad præscriptum S. R. E. persoluendum diuinum officium. ibi.
Forma Missalis, & Breuiarii obseruanda. 27
Matutinum media nocte, & vbi non potest, summo manè recitandum. ibid.
Horis omnibus omnes assistant. ibid.
Missa maior cum officio conueniat. 28
Officium sanctissimi Sacramenti singulis quintis feriis dic-

brandum. ibid.
Officium Conceptionis V. Mariæ, singulis Sabbatis. ibid.
Officium stigmatum. P. N. Francisci semel in mense. ibid.
Officia S. Ioachim & S. Gabrielis celebrentur. 30
Omnes sint Hedomadarij. ibid.
Prælati in cultus diuini obseruantia negligentes puniendi. 38

Oratio mentalis.

Congruis horis quotidie mentali orationi incumbendum. 32
Dimidia hora post completorium, & alia dimidia post matutinum. ibid.
Quo tempore post Nonam. ibidem.
Orationi lectio præmittendi. ibid.
Orationi Prælati cum subditis assistant. 33.
Negligentes puniantur. ibid.

Oratio vocalis.

Nocturnum Benedicta qua. be. sexta feria canendum. ibid.
Sabbato Missa B. Virginis recitanda. ibid.
Antiphonæ eiusdem B. Virginis singulis diebus dicendæ. 34
Commemoratio B. P. N. Francisci post completorium. ibid.
Item post matutinum, & Vesperas. ibid.
Feria secunda pro defunctis Missa canenda, & processio facienda. ibid.

Opus.

Opus quodcumque manuum sine licentia non faciendum sub pœna. 79

Ordinandi.

Quæ necessaria ordinandis. 22
Interstitia seruanda. ib.
Caueere sciant. ibid.
Quando possint ad sacros ordines admitti. 23
De ætate constare debet per testimonium ex libro baptismi extractum. 23
Illegitimi promouendi. ibidem.

Intra Prouinciæ limites ordinandi cum tempore præscripto. ibidem.
Ordinis suscepti testimonium deferendū. ibidem.
A Guardiano loci omnes examinandi. ibid.
In ordines temerè intrusi puniendi. 24
Et exercentes ordinem non susceptum. ibi.

Ordo iuris.

Substantialis iuris ordo in actibus iudicialibus seruandus. 126

Ornamenta.

Ornaměta Visitāda. 123

Otium.

Otium vitandum, & otiosi puniendi. 78
Superiores negligentes in otio corrigendo puniantur. ibid.
Otiosi ad officia ordinis non promouendi. ibidem.

P

Patres Ordinis, & Prouinciarum.

Qui sint, & quibus priuilegiis gaudeant. 87, 181. 182. 183.
Vide verbū *Ministri Generales, & Prouinciales Commis. gen. Vicarius gener. officiales curiæ, diffinitores generales, secretarius.*

Patres graues.

De patribus grauibus, & senibus curandum 75.
Patres grauiores à quibus puniendi. 140

Peccatum.

peccata iam punita non iterum reuocanda sub pœna. 129
Quibus item si reinciderit, vel bis, aut ter actum perpetrauerit. ibidem.

Pecunia.

Pecunias contra regulæ puritatem procurantes plectendi. 41
Pecuniam recursus nisi in vera præsenti, vel imminenti necessitate, interdictus. ibi.
Et necessitatis qualitas, & pecuniæ quantitas prælato manifestanda ibid.
Pecunia apud syndicū solummodo d.. 105

nenda, de Guardiani licentia. 42
Pœna infecus facientem. ibidem.
Pecunia fine fpeciali prælati facultate nō expendatur. ibidem.
Facultas in vniuerfum non concedenda, vt pecunia expendatur. ibidem.
Pecunia neque portanda, nec contractanda, nec retinenda. 43
Pecuniæ receptionis litera non faciēda. ibi.
Qua cautela vtendum. ibidem.
Oblationes pecuniariæ non admittendæ. 44
Nec trunci, nec cyppi permittendi. ibidem.
Quæftus pecuniarij omnino prohibentur. ibidem.
Pecunia in plateis, vel vicis, neque pro foluendis fructibus, aut aliis venalibus petenda. 45
Pecuniam à pœnitentibus exigere confeſſoribus nefas. ibd,
Pecunias fratres non tanquam domini expendant. 46
Pecunia quælibet Syndico confignāda. ibi,
In conuentu à nemine denarij recipiendi. ibidem.
Eleemofynas prædicatione oblatas prædicatoribus recipere nefas. 115
Fratres non fint teftamentorum executores, nec dotationum patroni fi pecunia interuenit. 122

Pœnæ.

Pœnarum enumeratio 135. & feq.
Pœna ipfo facto impofita quando incurratur. 138
Pœnas cōmutare quomodo liceat falua ordinis difciplina. 266.
Pænis grauioribus dyfcoli cogi poffūt. ibi.

Præcedentia.

Ordo ab omnibus in loco, & confeffu feruandus. 86

Priuatio.

Vide verb. *officia ordinis.*

Vox actiua & passiua.

Prædicatores.

Prædicatorum institutio ad ministrum generalem, & diffinitorium in capitulis Prouincialibus spectat. 112

Examinentur, & cum licentia Episcopis præsententur, antequam prædicent. ibi.

Nec secus prædicare, neque sine licentia præsentari liceat. ibi.

Diaconi non instituendi prædicatores. 113.

Extra suam Prouinciã promoto, quid opus sit in propria, vt prædicet. ibidem.

Neque ex alienis Prouinciis, neque qui triennio non vacauerint Theologiæ instituendi. ibid.

Contradicente Episcopo non prædicandũ, & qualiter debet intelligi. ibidem.

Ecclesiæ prælatis non detrahendum in cõcionibus. ibid.

De quibus plebs instituenda. 114

A quibus abstinendum vitia & virtutes pœnam & gloriam prædicandum. ibid.

In reprehensionibus, neque personæ nominentur, nec Sacerdotes reprehendantur. ibid.

Eleemosynas pro prædicatione oblatas recipere nefas sub pœnis recipienti, & permittenti subeundis. 115.

Ex eisdem, vel aliis prædicatoribus necessaria prouidenda. ibid.

Prædicatores conuentuam quando choro debeant interesse. 27

Cæteri prædicatores item. 28

Sint hebdomadarii, diaconi, & subdiaconi. 30.

Prædicatoribus præcedentia qua lege concidenda. 89

Percussio.

Grauiter lædens excõmunicatus 146

Interficientes quem-

piam, & id procurantes quomodo puniendi. ibid.
Prælatum quoquo modo percutiens, aut vulnerans, qualiter plectendus. ibid.
Pœnæ eorum qui grauiter percuſerint. 147
Instrumenta ad percutiendum accipientium, & arma offenſiua gerentium pœna. ibidem.
Minantium, & percutere tentantium pœnæ. ibid.

Prælati.

Orationi mentali cum ſubditis aſſiſtant, 33
Prælati ad pecuniam procurandam licentiam non concedant niſi diligenti examinatione præmiſſa. 41
Neque facultatem in vniuerſum, vt pecunia expendatur fratribus arbitrio. 43
Prælatis inuigilandum, ne fratres quicquam ſuperfluum habeant. 52.
Prælati neceſſaria ſubditis negantes qualiter puniendi. ibidem.
De anteceſſorum exceſſibus cognoſcere nefas, niſi, &c. 129
Prælati in reprehenſionibus, & cohortationibus quales ſe præbere debeãt. 145
Caſus à Clemẽte VIII. præſcriptos, extra capitulum reſeruare poſſunt prælati 165
Et cẽſuras quaslibet. ib.
Prælati inferiores à ſuperioribus non impediãtur, quin potius adiuuentur. 225
Quæ prælatis liceat, & quæ non liceat in legum conditione. 260
Statuta diligentes prælati ſeruari faciãt. 261
Vide verb. *actus legitimi*, *excommunicatio*, *officia ordinis.*

Præſes.

Conuentu vacante à miniſtro præſes deſignandus. 190
Præſes inter capitulum à quibus nominandus. ibidem.
Præſidi inter cap. quid

agendum. ibidem.
Quid item cauendum. ibidem.
Reddere ratiōnē guardiano nouiter electo, nec antea discedere, tenetur. ibid.

Processus.

Vide verbum. *correct.*
Vltra semestre processus non seruandi. 129

Professio.

Vide verb. *nouitius.*
Ante decimum sextum annū non emittēda. 19
Forma professionis emittendæ. 20
Professio in libro referēda, & quomodo. 20
Abdicatio omnium rerum professioni præmittenda. ibid.

Propina.

Vide verb. *legatum.*

Proprietarij.

Proprietarij pœna qualis. 136
Qui proprietarij censendi.
Non reddentes nouitiis qui habitum dimiserint quæcumque dederint. 8
Procurantes vel habentes pecunias, aut eis vtentes contra regulæ puritatem. 41
Procurantes contra statuta pecuniam vel procuratam alibi quàm apud syndicū deponentes. ibid.
Qui absque peculiari prælati licentia pecuniam, etiam licite procuratam, & depositam, cōsumpserint. 42
Pecuniam super se portantes, vel manu cō tractantes, aut in cella retinentes. 43
Libro, vel alia quæcūque extra conuentum sine licentia deponentes. ibid.
Oblationes pecuniarias admittentes, & truncos seu cyppos permittentes. 44
Confessarij à pænitentibus pecuniā petentes vel recipiētes. 45
Guardianus qui per alium à syndico vel eius substituto receperit, vel expenderit pecunias. 49
Qui permiserint in s-

crario, vel alio conuentus loco denarios recipi. 47
Ementes, vendentes, siue commutantes aliquid sine syndico. ib.
Procurantes vel in iudicio exigentes perpetuas eleemosynas. ib.
Recipientes, vel expendentes Eleemosinam pro pœnarum, prolegatorum executione consignata. 50
Fratres Missas dicendas suscipientes, nisi, &c. 55
Habitum, vel mantellũ alterius pretij, & coloris, quam alij fratres se induentes. 63
Prælatus, qui per se, vel per Syndicum excõmunicare, vel vexare fecerit quempiam, ratione debiti. 68
Deposita præsertim pecuniarum aurea, vel argentea recipientes. ibid.
quicumque opus venale fecerit. 79
Prædicatores eleemosinam pro concionibus recipientes. 115
Guardianus etiam si cõsentit, vel eius culpa, aut negligẽtia id fiat. ibid.
Confessarij cõfitentibus pœnitentias pecuniarias imponentes. 119
Monialium confessarij, & eorum socij qui missas pro conuentibus non celebrant. 111
Et qui quouis modo pecuniam recipiant. ibid.
Etiam pecuniam pro cibo, vel potu recipientes. ibid.

Pretiosa.

Pretiosa, curiosa, & superflua etiam in sacris vitanda. 51

Procedere.

Superiores procedere possunt contra delinquentes, timulis iuris postpositis. ibid.

Protestatio.

Vide verb. *Nouitius, professio, reditus annui.*

Prouincia.

quomodo diuidenda, vel

de nouo erigenda. 59
In erectione nouæ Prouinciæ, & Custodiæ, Minister, custos, & diffinitores à Generali instituendi. ibid.
Ordo, & series Prouinciarum, quæ ad Cismontanam familiam pertinent. 245
Quæ ad Vltramontanam spectent. 248
Prouinciæ, quæ ad natione Hispaniæ pertinent. 249
Quæ ad nationem Galliæ, & Franciæ. 252
Quæ ad nationem Belgicam. ibid.
Quæ ad Vltramontanam familiam secundum nationes pertinent. 253

Q

Quæstus.

Quæstus frumēti tempore messis non fiēt, nisi vbi necessitas coegerit, sub pœna. 95
Ministrorum non corrigentium transgredientes pœnæ. ibid.
uales religiosi tem-
Qpore messis ad oppida mittendi. ibid.
A Guardianis visitandi. 96.
Non demorari vltra tempus necessarium Guardiani permittant. ibid.
Vide verb. *pecunia proprietarij.*

R

Recollectorum statuta.

Pro arctiori regulæ obseruantia hæc viuēdi norma excogitata. 283.
In comitiis generalibus suscepta, & probata. 284
Vt seruentur ab omnibus Recollectis decernitur. ibid.
De instituendo, & conseruando Recollectionis statu.
Nulla sit Prouincia, in qua non sint Conuētus pro Recollectis fratrib⁹ deputati. 285
Ad Ministros exortatio pro fauendis Recollectorum locis. 286
Tria ad minus loca in singulis Prouincijs habenda. ibid.
Ministri deputent loca

pro Recollectione seruanda, sub pœna. ibidem.
Si commodè haberi non possit, quid faciendum. 287
Quando possint Guardiani ex aliis prouinciis institui. ibid.
Sint loca humilia, non sumptuosa, deuota, sæculari tumultu separata. ibid.
Numerus fratrum in singulis Conuentibus taxandus. ibid.
Nec plures viginti, nec pauciores duodecim habeantur fratres in quouis loco. 288
Nemo ad hanc vitam cogendus. ibid.
Nullus admittendus sine expresso assensu Guardiani, & Discretorum. ibid.
Nullus pœnitentiatus mittendus, nec admittendus. 289
Guardianus non instituendus, qui biennio expleto tempore electionis inter Recollectos non sit commoratus. ibid.
Singulis annis Conuentus visitandi, & visitationis decreta in libro notanda. ibid.
Prælati non deferant secum sæculares, nec alios religiosos. 290
Recreationis gratia nemo mittatur, nec admittatur. ibid.
In omnibus Conuentibus recipiantur nouitij. ibid.

De diuino officio, silentio, & oratione.

Diuinum officium deuote sine cantu, & nota persoluendum, & quare. 291
Qua hora Matutinum finiendum. ibid.
Legenda, vel dicenda prouidentur. 287
Nemo à choro eximendus. ibidem.
Singulis diebus orationi mentali per duas horas, & dimidiam vacandum, & quomodo. ibid.
Lectio orationem præcedat. 292
Omnibus orationi insi-

ſtendum. ibid.
Silentium ſeruandum quibus in locis. ibid.
Quibus item temporibus, & qualiter hoſpites tractandi. ibid.
Quibus temporibus ſignũ ſilentii dandũ. 293
Silentium frangentis pœna, & quando nõ frangi cenſendũ. ibi.
Semper, & vbique modeſtia in loquendo ſeruanda. ibid.
Verba otioſa, & inutilia vitanda. ibid.
Tempore orationis, & ſilentii ſæculares arcendi. 294

De obſeruantia paupertatis.

In veſtimentis omni curioſitate & reiecta aſperitas, paupertas, & vilitas, reſplendeat. ibid.
Forma in habitibus, & mantelis ſeruanda. ibi.
Habitum, & tunicam dumtaxat quiſque habeat, ſintque habitus, & tunicæ in communi loco. 295
Miſſæ omnes pro intentione Chriſti in Cruce dicendæ. ibi.
Quando in particulari charitatiuè aliqua Miſſa applicanda. ib.
Vſus recipiendi peculiares Miſſas omnino reiiciendus. 296
Miſſæ domibus Recollectis nunquam diſtribuendæ, neque vt in particulari applicentur facultas concedẽda, ſub pœna. ib.
Capituli generalis applicatio omniũ Miſſarum, ibidem.
Pecuniæ in domibus Recollectis, nec recipiendæ nec deponendæ. ibid.
Neceſſitates benefactoribus manifeſtari poſſũt à prælatis. 297
In prouiſione neceſſitatum puritas regulæ obſeruanda. ibid.
Res neceſſariæ admittendæ. ibid.
Si oblata non ſufficiant, quid agendum. ibid.
Nec muſtum, in vindemia, nec granum in meſſe quæren-

dum, aliæque eleemosynæ moderentur. 298

Necessitate vrgente, & & multum, & triticum petatur, & syndicum habere liceat. ibidem.

Ornamenta pretiosa non recipienda, nec vasa argentea. ibid.

Mappæ in refectorio non habeantur. 299

Iumentum si necessarium sit, liceat habere. ibidem.

De interiori & exteriori conuersatione.

Spiritualibus exercitijs quomodo incumbendum. ibid.

Quibus disciplinis exterior homo castigandus. 300

Abstinentiæ, & pœnitentiæ volũtaria permittantur. ibid.

Nudis pedibus incedere cuique licitũ. ibid.

Pro otiositate vitanda omnibus operandum. 301

Iuuenes, & laïci præsertim laborent. ibid.

Lumen in cella non habeatur, nisi, &c. ibid.

Culpæ ter in Hebdomada dicendæ. ibid.

Discursus omnino vitandi. 302

Recollecti ad Conuentus fratrum de obseruantia se recipiãt, è conuerso. ibid.

Fratres de obseruantia non irridendi, nec increpandi. 303

Detrahentes puniendi. ibidem.

Tribus diebus in aduentu, & quadragesima à piscibus abstinendum. ibid.

Missæ, & suffragia pro Recollectis defunctis. ibidem.

Quando confitendum, & communicandum ibidem.

Istarum ordinationum obseruantia commẽdatur. ibid.

Exhortatio ad prælatos vt faueant, & opitulentur fratribus Recollectis. ibid.

Hunc viuendi modum turbare, vel immutare

te nefas. ibid.

Redditus annui.

Sicut cætera bona immobilia nobis habere non licet. 50

Eleemosina perpetua, nec procuranda, nec in iudicio exigenda. 47

Pœna procurantium & exigentium. eod.

Humiliter petenda per modum eleemosinæ. ibidem.

Ante cuiusuis legati acceptionem protestatio fiat. 48

Legatum cum tali protestatione potest acceptari. ibid.

Item in legatis singularibus faciendum. ib.

Syndicus nullam proprietatem recipiat ex qua annui redditus proueniant. ib.

Protestatio legatario dãda, & in libro scribenda. 49

Protestationis forma. ib.

Registrum.

Actorum Prouincialium registrum faciendum. 200

Registrum item punitorum à quo delendi, qui vita cesserint. ib.

Regula.

Regulæ obseruantia inuiolata sine alicuius præcepto commendatur. 263

Verba notatu digna, à primo generali Ministro obseruantiæ in capitulo generali prolata de regulæ obseruantia. ibid.

Reliquiæ.

Reliquiæ visitandæ. 123

Reus.

Reus cogendus, vt veritatem fateatur. 59

Romanam Curiam.

Ad Romanam Curiam accedẽtes ad proprias Prouincias destinandi, 208

quid cum illis agendum pro suis negotijs. ibid.

quæ circa ipsos seruanda ibid.

Vide verb. *officiales curiæ.*

Sacristia.

qualis esse debeat sacristia. 91

De

Registrum, & liber in sacristia habeantur. ibid.

Sacrilegus.

Sacrilegus carnalis qualiter puniendus. 141

Schedulæ.

Vide verb. *electio.*

Scotus.

Scoti doctrina eiusque opiniones defendendæ, & quare. 82

Secretum.

Confessionis secretum reuelans quomodo puniendus. 127

Pœna reuelantis crimen alterius occultum. ibidem.

Secreta ordinis in eius infamiam reuelantis pœna. ibid.

Secreta diffinitorii, qui detexerit, puniendus. ibid.

Secretarij ordinis.

Secretarii Ministri, & Commissarii generalis officio per triennio functi remanent suarum prouinciarum Patres cum voto, & & præcedentia. 87 183. 218

Prælato generali decedēte, quid eius secretario agendum. 221

Secretarij prouinciarum.

Non intersint electionibus, quæ per Conuentus fiunt. 188

quo loco sedere debeant prouinciis prouidendum. 89

Seculares.

Ad interiora Conuentus ad cellas maximè non admittendi. 36

In secularium domibus nemo curandus. 76

Senes.

De senibus curandum. 75

Sententia.

In quibus sententia exequenda appellatione postposita. 132

Ante diffinitiuam sentētiam appellatio non deferenda. ibid.

In quibus ante diffinitiuam sententiam liceat appellare. ibid.

Ante sententiam recurrens ad superiores remittendus & puniendus. 134

Dispensare nequeūt Ministri, vel cōmissarij,

in sententijs à deffinitorio latis, nisi. 169
Neque superiores, nisi magna, & vrgente necessitate. ibid.

Silentium.

A completorio dicto, vsque ad primam servandum. 36
Quibus in locis maximè silendum. ibid.
Loca assignanda in quibus liceat loqui, & silere. ibid.
Silentium frangentibus pœna. ibid.
Vbique sine clamore loquendum. ibid.
Tempore silentii cellas ingredi sub obedientia vetitum. ibid.

Sigillum.

Sigilla falsificantes quomodo puniendi. 148
Si generalium fuerint quid. ibid.
Sigillum ordinis, decedētibus prælatis generalibus ad quos pertineat. 219

Socius.

Iuuenes professi nec patrum sint socij. 21
Sociū habere solis Prouinciæ Patribus liceat. ibid.
Indigentibus socij à Ministro designandi. ibid.

Studia.

Studia in vnaquaque Prouincia habenda. 79
Prouincia, quæ tria non habuerit studia Prouinciæ nomine careat. 49

Studentes.

Quales ad studia promouendi, eisque auxiliandum. 81
Studentes nec prædicatores, nec secularium confessarium esse, nec extra Conuentum mitti possunt. ibid.
Necessitate vrgēti quomodo extra mittēdi. ib.
Non transferendi deuiā ad aliam facultatem, nisi examinentur. 82

Subornatores.

Subornator quis existimandus. 142
Consulens non est subornator. ibid.
Subornatorum pœnæ ex Apostoli constitutionibus. ibid.

Generalium subornantium pœnæ. ibid.
Illorum pœnæ statutis. ibid.

Suspectus.

Pœna in notatum de suspectis consortiis. 141
Vide verb. *castitatis transgressores.*

Suspensio.

A suspensione possunt fratres absolui. 167
Vide verb. *officia ordinis.*

Supellectilia.

Vide verb. *vsus rerum.*
Supellectilia, & omnia, quæ in officinis sunt scribenda. 58
Supellectilia pro infirmis ab infirmaria non extrahantur. 76

Superflua.

Superfluum nihil habēdum. 52

Syndicus.

Vsus syndici, vt purius & perfectius regula obseruetur, à Romano Pontifice concessus. 45
Pro singulis conuentibus vnus syndicus à Prouinciali destinandus. eod.
Syndicus non est interposita persona. eod.
Syndicis fratres qualiter suas debent exponere necessitates. ibid.
A syndico non exigendū computum iuridicum sed naturale. 46
Syndici pecunia omnibus consignanda. ib.
Nec syndicus, nec alius in conuentu denarios recipiat. 47
Sine syndico nihil emi vel vendi licet. ibid.
Potest transferre dominium capellæ &; sepulturæ, & quomodo 50
Missarum eleemosinæ à solo syndico recipiendæ. 56

Syndicatio.

Syndicationes generalium prælatorum, quomodo in capitulis Prouincialibus suscipiendæ. 196
In congregatione ante Capit. gener. item. ib.
Si nullæ sint Syndicationes, testimonium

deferat custos, & ostẽdat, sub pœna. 197
Syndicationes ferendæ & presentandæ sub pœna. ibid.
De modo syndicationis faciendæ vide verb. C. G.

Syndones.

Nec syndones in lectulis, nec profana ornamenta in cœlis, vel in mensis permittantur. 77

Statuta.

Secundum statuta in correctione delinquẽtium liberè procedendum. 125
Statutorum antiqua institutio, & pro temporum diuersitate renouatio, & renouatio eorumdem, in prol.
A multiplici legum constitutione cauendum. 260
Quæ prælatis liceat, & quæ non, in legum conditione. 261
Hæc statuta diligentes prælati seruari faciant. ibid.
Ab omnibus inuiolatè seruanda cæteris abolitis. ibid.
Casus nec in iis, neque sacris canonibus decisus, si totum ordinem concernat, à generalibus decidendus. 262
Si ad vnam prouinciam spectet, à quibus decidendus. ibid.
Prouinciarum normæ probantur. ibid.
Per hæc statuta fratres ad culpam non astringuntur, nisi, &c. ibid.
Ter in anno in communitate legendæ. 263

T

Tabula.

Tabula officiorum conuentus singulis sabbatis legenda. 31
Tabula capituli generalis conficienda, & quomodo. 243
Pro defunctis consueta suffragia in tabula ordinanda. ibid.
Tabula Capituli cum statutis publicè legenda. ibid.

Talionis pœna.
Pœna talionis à quibus incurritur. 135
Terra.
Terra osculanda coram Sanctissimo Sacramento. 35
Terra sancta.
Eorum qui mittẽdi sunt in Hierusalem qualitates. 305
In singulis nationibus, pro eleemosynis cõmissarij, siue procuratores generales instituendi. ibid.
Quales esse debeãt. 306
Syndicus generalis in qualibet natione instituendus. ibid.
In singulis Prouinciis vicecommissarij designandi. ibid.
Qui librum, & registrũ habeant in quoque notanda. ibid.
Eleemosynæ perpetuæ, vel ad tempus seorsum notentur. 307
In singulis locis Syndicus constituendus & qualis, & à quo. ibid.
A Syndicis locorum ratiocinia exigenda, & quomodo. ibid.
Pecuniæ ab eisdem syndicis receptæ, apud quem, & quomodo consignandæ. ibid.
Ad Cõmissarium generalem nationis, Eleemosinæ omnes remittendæ cautione ab eo recepta. 308
Commissarius, siue procurator generalis syndico generali eleemosynas omnes consignet, & quomodo. ibid.
Habeat librum, & registrum, & quæ in eo notanda, & quo ordine. ibid.
Aliud registrum habendum, & quæ in eo seruanda, & quomodo. 309
Syndicus generalis librum habeat, & qualem. ibid.
Computum à syndico generali, quando coram quibus, & quomodo exigendum. ibidem.

Quo ordine eleemosinæ ad Hierusalem transmittendæ. 310
De transmissis minister generalis monendus. ibid.
Procuratores generales, ad inuicem de transmissis se admoneant. ibidem.
Commissarij generales apud Indos residētes, rationem exigant de eleemosinis, ibidem collectis, & eas transmittere curent. 311
Poterunt vicecommissarios, siue procuratores generales instituere. ibid.
Hispaniæ in Curia Regia syndicus generalis instituendus. ibid.
Ab eodem syndicario, quando, & coram quibus exigenda. 312
A vicecommissariis, in capitulis, & congregationibus prouincialibus ratio reddenda. ibid.
Custodes ad capitulum generale deferant sūmarium eleemosinarum, in quauis prouincia collectarum, & quale. ibid.
Procuratores generales ad capitulum generale adire tenentur, & etiam ad congregationem si in eadē natione celebretur. 313
Pœnæ speciales in impedientes, detinentes, vsurpantes, vel defraudantes eleemosinas. ibid.
Eleemosinas in alios vsus conuerti, commodari, alienari, hypothecari, vel distrahi, vetitum sub pœnis. 314
Necessitatibus ministrorum ex eisdem eleemosinis prouidēdum. ibid.
Commissarij pro eorum laboribus remunerādi. 315

Tertiarij.

Vide verb. *moniales.*
Tertiariorum ordo instaurandus. 118

Fratres, qui eorum curã habeant instituẽdi. 120
Quæ constitutiones à tertiariis seruandæ. ib.

Testamentum.

Fratres non sint testamentorum executores, nec dotationum patroni si pecunia interueniat. 121

Testis.

Testium nomina quomodo manifestanda aut celanda. 127
Testes qua ratione possunt esse cōplices. 128
Falsi testes talionis pœna puniendi. 135

Tonsura.

Qualis, & quo tempore facienda. 68

Tortura.

Reus cogendus tortura, vt veritatem fateatur nisi, &c. 128
Quid si fateatur, quid vẽ si negauerit, faciendum. ibid.
Tortura pro quibus infligenda. 131
Et quomodo. ibid.
Indicatus de peccato carnis arctandus. 141

Tribunal.

Ad tribunalia sæcularia recurrentes, quibus pœnis obnoxiis. 131
Qui ad locorum ordinarios recurrunt puniẽdi. ibid.
Appellantes ad eius tribunalia excommunicati. ibid.

Ad triremes qui damnandi.

Qui sacrilegium carnaliter commiserit. 91
De nefando crimine iterato conuictus. 92
Prælatum gladio percutiens. 97
Incorrigibilis in graui, & scandaloso crimine. 98
Qui crimen morte dignum commiserit. ib.
Apostatæ incorrigibiles. 102
Liberati à triremibus, vel carceribus perpetuis quales remaneãt. 98

Verba indebite prolata.

De summo Pontifice irreuerenter loqui nefas. 94

Prælatio reſpõdentis in cõmunitate pœna. ib.
In prælatum iniuriæ vẽdicatio. ibid.
Conuitii in priuatum fratrem pœna. ibid.
Improperia excommunicationis pœna inhibentur. ibid.
Prælati in reprehenſionibus & cohortationibus quales ſe præbere debeant. ibid.

Verum.

Vera depoſita reuocantes, vel reuocare curantes qualiter puniendi. 96

Veſtimenta.

Panni vilitas in quibus attendi debeat. 40
Forma caputii habitus, & mantelli. 40. & 41
Color cinericius. ibid.
Hiſpani ſayal induantur. ibid.
Eodem panno eademque forma omnes fratres induendi. ibid.
Singularitas in habitibus vitanda. ibid.
Miniſtris, & Guardianis inuigilandum, vt fratres ſingulis annis induantur. ibid.
Et sãdalias, vel ſoleas illis prouideant. eod.
Deſides in fratribus induendis, qualiter puniendi. 42
Guardiani non induantur niſi omnibus indutis. ibid.
Cum habitu dormiendum, & ab eo caputiũ non diſſuẽdum. ib.
Quæ veſtimenta fratribus ordinariè non licet. ibid.
Caminis vti vetitum. ib.
Culcitra in dormitorio ſicut linteamina prohibita. ibid.
Fratribus indigentibus linteis, vel calceamentis Guardiani prouidere tenentur. 43
Fratres talibus indigentes ad officia ordinis inhabiles. ibid.
Omnes curioſitates vitandæ. ibid.
Corda ſit rudis. ibid.
Veſtes extraneas induere vetitum. 47
Et veſtes ordinis ſæcucularibus accommodare. ibid.

Vicarius Generalis.

Ministro generali decedente, eius loco Vicarius eligendus. 219

Ad quem pertineat registrum, & sigillum ordinis tenere. ibid.

Quot nationes sint in Cismontana familia. 220.

Qui Patres ordinis censeantur, & quo ordine. ibid.

In vacatione registrum cum sigillo à Prouinciali susceptum ad Patrem antiquiorem mittēdum. ibid.

Deficiente pater ordinis, eius loco prouincialis sufficitur. ibid.

A sigillum tenente, sex Ministri ex vicinioribus prouinciis, cum suis custodibus conuocentur. 221

Qui & locum assignet, præsideat & votum habeat. ibid.

Quomodo electio facienda. ibid.

Qui censendus electus, & de eius potestate, & duratione. 22

In eiusmodi electionem vniuersus ordo compromisisse cēsendus. ibid.

Talis electio fixa, & rata habenda, & quare. ibid.

Eiusmodi compromissi ratio. 223

Si vacatio contingat in familia, cui Commissarius generalis præest, quid faciendum, ibid.

Hoc modo electus Vicarius generalis, etiā pro eodem tempore censendus, & quare. ibid.

Si Prouincia Ministro sit orbata, quid faciendum, & quid item, si vacatio in terminis communibus contigerit. 224

Visitatio.

Visitatio totius ordinis Ministro generali fa-

cienda. 122
Visitatio familiæ à Cõmissario generalium suo triennio. ibid.
Visitatio Prouinciarum à Ministris singulis annis. ibid.
Exhortatio in visitatione fiat. ibid.
Sanctissimum Sacramentum ante omnia visitandum. 123
Ornamenta,& reliquiæ item. ibid.
Ædificia Conuentus visitanda. ibid.
Locus infirmorum visitandus. ibid.
De cura infirmorum inquirendum. 74
Bibliothecæ visitandæ. 123
Singuli fratres pro visitatione accersendi, & interrogandi. ibid.
Post visitationem capitulum culparum celebrandum. 124
Visitationes scripto notandæ. ibid.
In causa visitationis, & correctionis visitatoribus libera potestis. ibid.
In eisdem inhibitio, pappellatio, exemptio, seu querella nulla sit. ibid.
Visitatio capitulũ Prouinciale præcedat. 202

Visitator.

Visitatores à Generalibus si fieri potest non mittendi. ibid.
Visitator non sit ex eadem Prouincia. ibid.
De visitatorum conditionibus, & qualitatibus generales hortantur. ibid.
Visitatores suas commissiones Ministris ostendant. 203
Quas pœnas incurrat, qui visitatori repugnare, aut non obedire auserit. ibid.
Visitatores contra statuta Prouincialia facere non possunt, nec in sententiis dispensare. 204
Nec Nouitios recipere. ibid.
Nec fratres extra Pro-

uinciam mittere, nisi, &c. ibid.
Nec confessores instituere, neque ad ordines promouere, nec de defunctorum rebus disponere. ibid.
Nec in Monialiũ Conuentibus, quidquam agere. ibid.
Supradicta non obstante clausula plenitudinis pọtestatis prohibentur, nisi. 205
In electionibus votum non habent, indignos tamen promoueri, non permittant, ibid.
Consilium Patrum in omnibus requirendum à visitatoribus. ibid.
Excedentes suas commissiones, aut non seruantes ordinationes puniendi. ibid.
Quo tempore visitatoris authoritas. ibid.

Vita communis.

Prælati in vita omnium sectanda cum fratribus in omnibus se conforment. 71
Si infirmitate grauati non poterunt, ab officio arceantur. ibid.
Fratribus necessaria pro victu ministrari curent. ibid.
Subditi communitatibus interesse compellendi. ibid.
In cella comedere, vel cænare nefas. 72
Et extra communitatem sine causa. ibid.
Vltra tres dies hospites communitates seruent. 77

Votum.

Vide verbum, *electio.*

Voce actiua, & passiua qui priuandi.

Vide verb. *Actus legitimi, officia ordinis.*
Camisiis, vel linteaminibus vtentes, qui etiam inhabiles. 65.
Prælati in fratribus induendis desides. 64
Ministri non corrigentes Guardianos, qui quæstus tẽpore messis sine licentia permiserint. 94

Et licentiam equitandi indebitè concedentes. 102
Fratres fine licētia equitantes. ibid.
In ordines temerè intrusi. 24
Notabiliter otiosi. 79
Qui compositis Conuentu, ad alium se conferre impetrauerit. 97
Qui sine superioris licentia, Monialium confessiones audierit. 110
Ordinem recurrendi ad superiores violantes. 10
Vocales non accedentes ad cap. Prouinciale. 256

Vsus rerum.

Vnicuique supellectilium vsus moderandus à prælatis. 52
Moderatè, & non profanè vsus rerum fratribus concedentibus. eod.
Curiosa scriptoria, imagines pretiosas, bibliothecæ, ostentationi deseruiētes, nulli permittendæ. eod.
Quid à fratribus portandum cum transferuntur. 53

FINIS.

+

Deus cui proprium est miseri-
cordie parcere suscipe deprecationem nram
ut hunc famulum tuum fratrem nostrum
quem catena excommunicationis
constringit, miseratio tuae
pietatis clementer absolvat. p nrm pnt